

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 7 czerwca 1990 r.

Nr 37

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 208 — z dnia 21 maja 1990 r. w sprawie utworzenia Akademii Obrony Narodowej i Wyższej Szkoły
Oficerskiej Inżynierii Wojskowej oraz zniesienia Wojskowej Akademii Politycznej 497
- 209 — z dnia 28 maja 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie niektórych praw i obowiązków
pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego
i usług związanych z eksportem 498

ROZPORZĄDZENIA:

- 210 — Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 25 maja 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie składu
komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, trybu postępowania, trybu kierowania na
badanie przez te komisje oraz szczegółowych zasad ustalania inwalidztwa 498
- 211 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 maja 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia
sądów wojewódzkich i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości 500
- 212 — Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 23 maja 1990 r. w sprawie określenia siedzib
oraz właściwości miejscowej i rzeczowej urzędów celnych 501
- 213 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 2 czerwca 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie
uposażenia pracowników zakładów społecznych służby zdrowia, zakładów pomocy społecznej
i zakładów rehabilitacji zawodowej inwalidów 502

208

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 maja 1990 r.

**w sprawie utworzenia Akademii Obrony Narodowej i Wyższej Szkoły Oficerskiej Inżynierii Wojskowej oraz
zniesienia Wojskowej Akademii Politycznej.**

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 31 marca 1965 r.
o wyższym szkolnictwie wojskowym (Dz. U. z 1987 r. Nr 27,
poz. 156) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Z dniem 1 października 1990 r.:

1) tworzy się:

- a) Akademię Obrony Narodowej,
- b) Wyższą Szkołę Oficerską Inżynierii Wojskowej im.
gen. Jakuba Jasińskiego;

2) znosi się Wojskową Akademię Polityczną im. Feliksa
Dzierżyńskiego.

2. Utworzenie szkoły:

- 1) wymienionej w ust. 1 w pkt 1 pod lit. a) następuje przez
przekształcenie Akademii Sztabu Generalnego Wojska
Polskiego im. gen. broni Karola Świerczewskiego,

- 2) wymienionej w ust. 1 w pkt 1 pod lit. b) następuje przez
połączenie Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Inżynieryj-
nych im. gen. Jakuba Jasińskiego z Wyższą Szkołą
Oficerską Wojsk Chemicznych im. Stanisława Ziaji.

§ 2. 1. Zadaniem Akademii Obrony Narodowej jest:

- 1) kształcenie wysoko kwalifikowanych kadr dowódczych,
sztabowych, specjalistycznych oraz naukowych i dyda-
ktycznych na potrzeby Sił Zbrojnych,
- 2) przygotowywanie kadr administracji państwowej i gos-
podarczej do wykonywania specjalistycznych zadań
w dziedzinie obronności,
- 3) prowadzenie działalności naukowo-badawczej w dzie-
dzinie nauk wojskowych oraz nauk humanistycznych
i ekonomicznych.

2. Zadaniem Wyższej Szkoły Oficerskiej Inżynierii Wojs-
kowej im. gen. Jakuba Jasińskiego jest prowadzenie:

- 1) działalności dydaktycznej o kierunku techniczno-dowodczym, kształcenie i wychowywanie kadry specjalistów wojskowych przygotowanych do objęcia w Siłach Zbrojnych stanowisk wymagających posiadania wyższego wykształcenia zawodowego,
- 2) działalności naukowo-badawczej w zakresie doskonalenia dydaktyki i dowodzenia pododdziałami.

§ 3. W § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 marca 1967 r. w sprawie utworzenia wyższych szkół oficerskich (Dz. U. Nr 15, poz. 65 i z 1971 r. Nr 8, poz. 93) skreśla się pkt 5 i 7.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

209

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 maja 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem.

Na podstawie art. 298 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem (Dz. U. z 1986 r. Nr 19, poz. 101, z 1988 r. Nr 10, poz. 74 i Nr 35, poz. 272 oraz z 1989 r. Nr 27, poz. 144) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Okres zatrudnienia za granicą pracownika, który nie pozostawał w stosunku pracy przed skierowaniem do pracy za granicą, skierowanego do tej pracy na podstawie umowy o pracę, o której mowa w § 2 ust. 4, jest traktowany jak okres zatrudnienia w Polsce w zakresie uprawnień pracowniczych.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do pracownika, któremu udzielono urlopu bezpłatnego na okres skierowania do pracy za granicą, a który nie podjął pracy w macierzystym zakładzie pracy po zakończeniu pracy za

granicą lub podjął pracę w macierzystym zakładzie pracy, lecz po upływie terminu określonego w § 3 ust. 4.”;

- 2) w § 9 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli pracownik przed skierowaniem do pracy za granicą nie pobierał wynagrodzenia za pracę, ekwiwalent oblicza się, przyjmując za podstawę kwotę odpowiadającą miesięcznemu wynagrodzeniu osiąganemu w tym okresie w kraju przez pracowników o podobnych kwalifikacjach, zatrudnionych w tym samym lub podobnym charakterze.”

§ 2. Minister Pracy i Polityki Socjalnej ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

210

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 25 maja 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie składu komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, trybu postępowania, trybu kierowania na badanie przez te komisje oraz szczegółowych zasad ustalania inwalidztwa.

Na podstawie art. 25 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270,

z 1986 r. Nr 1, poz. 1, z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192 oraz z 1990 r. Nr 10, poz. 58 i 61 i Nr 36, poz. 206), art. 16 ust. 9 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecz-

nym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. Nr 24, poz. 133, Nr 35, poz. 190 oraz z 1990 r. Nr 14, poz. 90) oraz art. 20 ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 143, z 1985 r. Nr 4, poz. 15, z 1986 r. Nr 42, poz. 202 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 5 sierpnia 1983 r. w sprawie składu komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, trybu postępowania, trybu kierowania na badanie przez te komisje oraz szczegółowych zasad ustalania inwalidztwa (Dz. U. Nr 47, poz. 214) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dwaj lekarze medycyny, specjaliści co najmniej I stopnia w zakresie jednej z następujących specjalności: chorób wewnętrznych, medycyny ogólnej, medycyny przemysłowej, chirurgii, neurologii”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W skład obwodowej specjalistycznej komisji lekarskiej wchodzi lekarze specjaliści II stopnia w zakresie właściwej dziedziny medycyny.”;

2) w § 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) trzech lekarzy specjalistów II stopnia w zakresie jednej z następujących specjalności: chorób wewnętrznych, medycyny ogólnej, medycyny przemysłowej, chirurgii, neurologii”;

3) w § 7 w ust. 2:

a) skreśla się pkt 4,

b) dotychczasowy pkt 5 oznacza się jako pkt 4;

4) § 27 otrzymuje brzmienie:

„§ 27. 1. Komisja lekarska wyznacza termin badania kontrolnego albo orzeka o trwałości inwalidztwa w zależności od charakteru upośledzenia czynności organizmu, ocenianego zgodnie z § 19. Badania kontrolne wyznacza się, z zastrzeżeniem ust. 2, co trzy lata.

2. Komisja lekarska może wyznaczyć odpowiednio wcześniejszy niż określony w ust. 1 termin badania kontrolnego, jeżeli według wiedzy lekarskiej z rokowania wynika przeważające prawdopodobieństwo wcześniejszej poprawy stanu inwalidztwa.

3. Badania kontrolne stanu inwalidztwa przeprowadza się z urzędu, w terminie określonym przez komisję lekarską.

4. Przepis ust. 3 nie ogranicza uprawnień inwalidy do zgłoszenia wniosku o przeprowadzenie badania w celu zaliczenia do innej

grupy inwalidów; badanie na wniosek inwalidy może być przeprowadzone po przedstawieniu przez zainteresowanego zaświadczenia lekarskiego, stwierdzającego istotne pogorszenie stanu zdrowia.

5. Badania kontrolne oraz badania w celu ustalenia zmiany stanu inwalidztwa w sprawach innych niż rentowe przeprowadza się na wniosek instytucji lub organu uprawnionego do kierowania zainteresowanych na badanie przez komisję lekarską.”;

5) § 29 otrzymuje brzmienie:

„§ 29. 1. Nie wyznacza się terminów badań kontrolnych osób:

1) które osiągnęły wiek: kobiety — 55 lat, mężczyźni — 60 lat, chyba że inwalidztwo tych osób spowodowane zostało urazem i nie ma charakteru trwałego,

2) których inwalidztwo trwa nieprzerwanie ponad 10 lat, licząc od daty powstania inwalidztwa, a w przypadku inwalidów, u których inwalidztwo powstało przed podjęciem zatrudnienia — licząc od daty pogorszenia stanu zdrowia, uprawniając go do przyznania świadczenia.

2. Przepis określony w ust. 1 pkt 2 nie dotyczy osób, u których inwalidztwo trwa nieprzerwanie 10 lat, ale stwierdzone pogorszenie stanu zdrowia, uzasadniające zaliczenie do wyższej grupy inwalidów, nie ma charakteru trwałego.

3. Przepisy ust. 1 i § 27 ust. 1 i 2 nie ograniczają możliwości przeprowadzenia z urzędu badania kontrolnego inwalidy, jeżeli zostaną udowodnione okoliczności wskazujące na zmianę stanu inwalidztwa.”;

6) w § 30 wyrazy „okręgowego sądu pracy i ubezpieczeń społecznych” zastępuje się wyrazami „sądu wojewódzkiego — sądu pracy i ubezpieczeń społecznych”;

7) w § 32 w pkt 2 na końcu zdania kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje wyrazy „powodując niezdolność do wykonywania podstawowych czynności produkcyjnych w prowadzonym gospodarstwie rolnym”;

8) § 36 otrzymuje brzmienie:

„§ 36. Osoby badane przez komisje lekarskie nie ponoszą za badanie opłat.”;

9) § 37 i 38 skreśla się;

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *J. Kuroń*

211

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 25 maja 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia sądów wojewódzkich i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości.

Na podstawie art. 16 § 1 oraz art. 18 § 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1990 r. Nr 23, poz. 138 i Nr 34, poz. 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 grudnia 1985 r. w sprawie utworzenia sądów wojewódzkich i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości (Dz. U. Nr 62, poz. 324, z 1987 r. Nr 3, poz. 22, Nr 17, poz. 105 i Nr 39, poz. 224, z 1988 r. Nr 21, poz. 153 oraz z 1989 r. Nr 40, poz. 220, Nr 49, poz. 284 i Nr 68, poz. 416) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

a) w ust. 4 — w województwie bielskim:

- w pkt 1 po wyrazach „oraz gmin” dodaje się wyraz „Buczkowice”, a po wyrazie „Kozy” skreśla się wyraz „Szczyrk”;

b) w ust. 13 — w województwie kaliskim:

- w pkt 3 skreśla się wyrazy „Kobyła Góra” i „Międzybórz”;
- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim dla miast: Odolanów, Ostrów Wielkopolski i Raszków oraz gmin: Odolanów, Ostrów Wielkopolski, Przygodzice, Raszków, Sieroszewice i Sośnie,”

- po pkt 5 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) Sąd Rejonowy w Ostrzeszowie dla miast: Grabów nad Prosną, Międzybórz, Mikstat i Ostrzeszów oraz gmin: Czajków, Doruchów, Grabów nad Prosną, Kobyła Góra, Kraszewice, Międzybórz, Mikstat i Ostrzeszów,”;

c) w ust. 14 — w województwie katowickim:

- w pkt 13 po wyrazie „Miedźna” spójnik „i” zastępuje się przecinkiem, a po wyrazie „Pszczyna” dodaje się wyrazy „i Suszec,”;
- w pkt 16 skreśla się wyraz „Suszec”;

d) w ust. 15 — w województwie kieleckim:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) Sąd Rejonowy w Jędrzejowie dla miast: Jędrzejów i Sędziszów oraz gmin: Imielno,

Jędrzejów, Małogoszcz, Sędziszów, Słupia, Sobków i Wodzisław,”

- w pkt 7 wyrazy „dla miasta: Ostrowiec Świętokrzyski” zastępuje się wyrazami „dla miast: Kunów i Ostrowiec Świętokrzyski,”

- po pkt 10 dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) Sąd Rejonowy we Włoszczowej dla miasta Włoszczowa oraz gmin: Krasocin, Łopuszno, Nagłowice-Oksa i Włoszczowa,”;

e) w ust. 28 — w województwie ostrołęckim:

- w pkt 1 po wyrazie „Czarnia” dodaje się wyraz „Goworowo”;
- w pkt 2 skreśla się wyraz „Goworowo”;

f) w ust. 31 — w województwie płockim:

- w pkt 3 skreśla się wyraz „Borowiczki”, a po wyrazie „Słubice” dodaje się wyraz „Słupno”;

g) w ust. 32 — w województwie poznańskim:

- w pkt 4 wyrazy „dla miast: Oborniki, Ostroróg, Pniewy, Sieraków i Szamotuły” zastępuje się wyrazami „dla miast: Oborniki, Obrzycko, Ostroróg, Pniewy, Sieraków i Szamotuły”;

h) w ust. 41 — w województwie szczecińskim:

- w pkt 4 wyrazy „dla miast: Kamień Pomorski i Wolin” zastępuje się wyrazami „dla miast: Golczewo, Kamień Pomorski i Wolin”;

i) w ust. 48 — w województwie zamojskim:

- w pkt 4 wyrazy „dla miast: Szczepieszyn i Zamość” zastępuje się wyrazami „dla miast: Szczepieszyn, Zamość i Zwierzyniec”;

2) w § 3 w ust. 2:

- a) skreśla się pkt 1, 2 i 6,
- b) dotychczasowe pkt 3, 4 i 5 oznacza się odpowiednio jako pkt 1—3.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1990 r.

Minister Sprawiedliwości: *A. Bentkowski*

212

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WSPÓŁPRACY GOSPODARCZEJ Z ZAGRANICĄ

z dnia 23 maja 1990 r.

w sprawie określenia siedzib oraz właściwości miejscowej i rzeczowej urzędów celnych.

Na podstawie art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działają następujące urzędy celne z siedzibą:

- 1) Urząd Celny w Cieszynie,
- 2) Urząd Celny w Gdańsku,
- 3) Urząd Celny Pocztowy w Gdyni,
- 4) Urząd Celny w Gdyni,
- 5) Urząd Celny w Krakowie,
- 6) Urząd Celny w Kuźnicy,
- 7) Urząd Celny w Łodzi,
- 8) Urząd Celny w Nowym Targu,
- 9) Urząd Celny w Poznaniu,
- 10) Urząd Celny w Przemyśle,
- 11) Urząd Celny w Rzepinie,
- 12) Urząd Celny w Szczecinie,
- 13) Urząd Celny w Terespolu,
- 14) Urząd Celny w Warszawie,
- 15) Urząd Celny Port Lotniczy w Warszawie,
- 16) Urząd Celny we Wrocławiu,
- 17) Urząd Celny w Zgorzelcu.

§ 2. Właściwość miejscową urzędów celnych do sprawowania kontroli celnej i prowadzenia postępowania celnego określa się w sposób następujący:

- 1) Urząd Celny w Cieszynie — obszar województw: bielskiego, częstochowskiego i katowickiego, miasta: Baborów, Głubczyce i Kietrz oraz gminy: Baborów, Branice, Głubczyce i Kietrz z obszaru województwa opolskiego;
- 2) Urząd Celny w Gdańsku — obszar województwa elbląskiego, miasta: Gdańsk, Gniew, Pelplin, Pruszcz Gdański, Skarszewy, Skórcz, Starogard Gdański, Tczew oraz gminy: Cedry Wielkie, Gniew, Kaliska, Kolbudy Górne, Lubichowo, Morzeszczyn, Osieczna, Osiek, Pelplin, Pruszcz Gdański, Przywidz, Pszczółki, Skarszewy, Skórcz, Smętowo Graniczne, Stara Kiszewa, Starogard Gdański, Subkowy, Tczew, Trąbki Wielkie i Zblewo z obszaru województwa gdańskiego oraz obszar województwa olsztyńskiego;
- 3) Urząd Celny w Gdyni — miasta: Gdynia, Hel, Jastarnia, Kartuzy, Kościerzyna, Puck, Reda, Rumia, Sopot, Wejherowo, Władysławowo i Żukowo oraz gminy: Chmielno, Choczewo, Dziemiany, Gniewino, Karsin, Kartuzy, Kosakowo, Kościerzyna, Krokowa, Linia, Liniewo, Lipusz, Luzino, Łęczyce, Nowa Karczma, Przodkowo, Puck, Sierakowice, Somonino, Stężyca, Sulęcyno, Szemud, Wejherowo i Żukowo z obszaru województwa gdańskiego, miasto i gmina Darłowo z obszaru województwa koszalińskiego oraz obszar województwa słupskiego;
- 4) Urząd Celny w Krakowie — obszar województw kieleckiego i krakowskiego, miasta: Ćmielów, Opatów, Ożarów i Zawichost oraz gminy: Anapol, Baćkowice, Ćmielów, Opatów, Ożarów, Sadowie, Tarłów, Wojciechowice i Zawichost z obszaru województwa tarnobrzckiego oraz obszar województwa tarnowskiego;
- 5) Urząd Celny w Kuźnicy — obszar województw: białostockiego, łomżyńskiego i suwalskiego;
- 6) Urząd Celny w Łodzi — obszar województw: łódzkiego, piotrkowskiego, płockiego, sieradzkiego i skierniewickiego;
- 7) Urząd Celny w Nowym Targu — obszar województwa nowosądeckiego;
- 8) Urząd Celny w Poznaniu — obszar województw: bydgoskiego, kaliskiego, konińskiego, leszczyńskiego, pilskiego, poznańskiego, toruńskiego i włocławskiego;
- 9) Urząd Celny w Przemyśle — obszar województw: krośnieńskiego, przemyskiego, rzeszowskiego i tarnobrzckiego, z wyłączeniem miast: Ćmielów, Opatów, Ożarów i Zawichost oraz gmin: Anapol, Baćkowice, Ćmielów, Opatów, Ożarów, Sadowie, Tarłów, Wojciechowice i Zawichost;
- 10) Urząd Celny w Rzepinie — obszar województw gorzowskiego i zielonogórskiego;
- 11) Urząd Celny w Szczecinie — obszar województwa koszalińskiego, z wyłączeniem miasta i gminy Darłowo, oraz obszar województwa szczecińskiego;
- 12) Urząd Celny w Terespolu — obszar województw: białkopodlaskiego, chełmskiego, lubelskiego, siedleckiego, z wyłączeniem miast: Łochów i Mińsk Mazowiecki oraz gmin: Dębe Wielkie, Dobre, Jadów, Łochów, Mińsk Mazowiecki, Poświętne, Sadowne, Stanisławów i Strachówka, oraz obszar województwa zamojskiego;
- 13) Urząd Celny w Warszawie — obszar województw: ciechanowskiego, ostrołęckiego i radomskiego, miasta: Łochów i Mińsk Mazowiecki oraz gminy: Dębe Wielkie, Dobre, Jadów, Łochów, Mińsk Mazowiecki, Poświętne, Sadowne, Stanisławów i Strachówka z obszaru województwa siedleckiego oraz obszar województwa stołecznego warszawskiego;

- 14) Urząd Celny we Wrocławiu — miasta: Kamienna Góra i Lubawka oraz gminy: Kamienna Góra i Lubawka z obszaru województwa jeleniogórskiego, obszar województwa opolskiego, z wyłączeniem miast: Baborów, Głubczyce i Kietrz oraz gmin: Baborów, Branice, Głubczyce i Kietrz, oraz obszar województw wałbrzyskiego i wrocławskiego;
- 15) Urząd Celny w Zgorzelcu — obszar województwa jeleniogórskiego, z wyłączeniem miast: Kamienna Góra i Lubawka oraz gmin: Kamienna Góra i Lubawka, oraz obszar województwa legnickiego;
- 16) Urzędy Celne: Pocztowy w Gdyni i Port Lotniczy w Warszawie — w miejscach swojego urzędowania.
- 8) Urząd Celny w Nowym Targu — transportem kolejowym i w ruchu drogowym;
- 9) Urząd Celny w Poznaniu — transportem kolejowym, lotniczym i w ruchu drogowym oraz w obrocie pocztowym;
- 10) Urząd Celny w Przemyśle — transportem kolejowym, lotniczym i w ruchu drogowym oraz w obrocie pocztowym;
- 11) Urząd Celny w Rzepinie — transportem kolejowym, lotniczym, rzeczny i w ruchu drogowym;
- 12) Urząd Celny w Szczecinie — transportem morskim, kolejowym, lotniczym, rzeczny i w ruchu drogowym oraz w obrocie pocztowym;

§ 3. Właściwość rzeczową urzędów celnych do sprawowania kontroli celnej i prowadzenia postępowania celnego określa się następująco odpowiednio do sposobu przemieszczania towarów:

- 1) Urząd Celny w Cieszynie — transportem kolejowym, lotniczym i w ruchu drogowym oraz w obrocie pocztowym;
- 2) Urząd Celny w Gdańsku — transportem morskim, kolejowym, lotniczym i w ruchu drogowym;
- 3) Urząd Celny Pocztowy w Gdyni — w obrocie pocztowym;
- 4) Urząd Celny w Gdyni — transportem morskim, kolejowym i w ruchu drogowym;
- 5) Urząd Celny w Krakowie — transportem kolejowym, lotniczym i w ruchu drogowym oraz w obrocie pocztowym;
- 6) Urząd Celny w Kuźnicy — transportem kolejowym i w ruchu drogowym;
- 7) Urząd Celny w Łodzi — transportem kolejowym i w ruchu drogowym oraz w obrocie pocztowym;
- 13) Urząd Celny w Terespolu — transportem kolejowym i w ruchu drogowym;
- 14) Urząd Celny w Warszawie — transportem kolejowym i w ruchu drogowym oraz w obrocie pocztowym;
- 15) Urząd Celny Port Lotniczy w Warszawie — transportem lotniczym;
- 16) Urząd Celny we Wrocławiu — transportem kolejowym, lotniczym, rzeczny i w ruchu drogowym oraz w obrocie pocztowym;
- 17) Urząd Celny w Zgorzelcu — transportem kolejowym i w ruchu drogowym.

§ 4. Traci moc zarządzenie Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 24 stycznia 1987 r. w sprawie działania urzędów celnych (Monitor Polski Nr 3, poz. 26).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą:
M. Świąćicki

213

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 2 czerwca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie uposażenia pracowników zakładów społecznych służby zdrowia, zakładów pomocy społecznej i zakładów rehabilitacji zawodowej inwalidów.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2, z 1955 r. Nr 11, poz. 67 oraz z 1989 r. Nr 29, poz. 154 i Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 22 września 1989 r. w sprawie uposażenia pracowników zakładów społecznych służby zdrowia, zakładów pomocy społecznej i zakładów rehabilitacji zawodo-

wej inwalidów (Dz. U. Nr 58, poz. 346 i Nr 65, poz. 398 oraz z 1990 r. Nr 7, poz. 43 i Nr 25, poz. 148) tabela stawek uposażenia zasadniczego, stanowiąca załącznik nr 1 do rozporządzenia, otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1990 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: w z. *P. Mierzewski*

Załącznik do rozporządzenia Ministra
Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 2 cze-
rwca 1990 r. (poz. 213)

TABELA STAWEK UPOSAŻENIA ZASADNICZEGO

I. Stawki miesięczne

Kategoria zaszeregowania	Miesięczna kwota w złotych
I	160.000—250.000
II	235.000—270.000
III	250.000—295.000
IV	265.000—320.000
V	280.000—345.000
VI	295.000—370.000
VII	310.000—395.000
VIII	330.000—420.000
IX	350.000—445.000
X	370.000—470.000
XI	390.000—500.000
XII	410.000—530.000
XIII	430.000—560.000
XIV	450.000—590.000
XV	470.000—620.000
XVI	490.000—650.000
XVII	510.000—680.000
XVIII	530.000—710.000
XIX	550.000—740.000
XX	575.000—780.000
XXI	600.000—820.000
XXII	625.000—860.000

II. Stawki godzinowe

Kategoria zaszeregowania	Kwota w złotych
I	900—1.460
II	1.400—1.600
III	1.500—1.740
IV	1.620—1.880
V	1.740—2.020
VI	1.860—2.160
VII	1.980—2.300
VIII	2.100—2.440
IX	2.220—2.580
X	2.340—2.720
XI	2.460—2.860
XII	2.580—3.000

Do P.T. Prenumeratorów

Wydział Wydawnictw URM uprzejmie informuje, że posiada na składzie wydawnictwo pt. „Konwencja o znakach i sygnałach drogowych”, sporządzona w Wiedniu w dniu 8 listopada 1968 r., ratyfikowana przez Polskę w dniu 1 czerwca 1984 r. (Dziennik Ustaw z 1988 r. Nr 5, poz. 42 i 46). Cena 1 egzemplarza wynosi **21.700,— zł**.

Wszyscy zainteresowani tym wydawnictwem proszeni są o dokonanie wpłaty na konto bankowe Wydziału Wydawnictw w **Narodowym Banku Polskim Oddział Okręgowy Warszawa nr 1052-3157-139.11**.

Nakład wydawnictwa jest ograniczony.

Opłata za prenumeratę w 1990 r. wynosi: Dziennika Ustaw 97 750 zł; Monitora Polskiego 54 400 zł.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego można nabywać za gotówkę:

w Warszawie:

- w punkcie sprzedaży Urzędu Rady Ministrów, al. I Armii Wojska Polskiego 2/4 (tel. 29-61-73) — egzemplarze bieżące oraz z lat 1980—1989,
- w księgarniach: Powszechnego Domu Książki „Uniwersus”, ul. Belwederska 20/22 (tel. 41-40-05); im. Stefana Żeromskiego, al. gen. K. Świerczewskiego 119/123 (tel. 20-46-28); Wydawnictw Ekonomicznych i Budowlanych, ul. Żurawia 1/3 przy pl. Trzech Krzyży (tel. 21-44-05) i ul. Francuska 15 (tel. 17-85-47) — egzemplarze bieżące oraz z roku 1989;

poza Warszawą — egzemplarze bieżące oraz z ostatnich 2 lat:

- w punktach sprzedaży znajdujących się **w urzędach wojewódzkich** w: Białej Podlaskiej (ul. Brzeska 41), Białymstoku (ul. Mickiewicza 3/5), Bielsku-Białej (ul. Miczurina 2a), Bydgoszczy (ul. Jagiellońska 3), Kielcach (ul. IX Wieków Kielc 3), Krakowie (pl. Wiosny Ludów 3/4), Lesznie Wlkp. (pl. Kościuszki 4), Łodzi (ul. Piotrkowska 104), Opolu (ul. Piastowska 14), Ostrołęce (pl. Gen. Bema 3), Piotrkowie Trybunalskim (ul. Słowackiego 5), Płocku (ul. Kolegiatna 15), Przemyśle (ul. Rynek 26), Radomiu (ul. Żeromskiego 53), Sieradzu (ul. XX-Lecia PL 2), Skierniewicach (ul. 22 Lipca 6), Suwałkach (ul. Lenina 13), Tarnobrzegu (ul. 1 Maja 4) i Włocławku (ul. 3 Maja 17);
- w punktach sprzedaży znajdujących się **w sądach** w: Białymstoku (ul. Marii Curie-Skłodowskiej 1), Bielsku-Białej (ul. Cieszyńska 10), Bydgoszczy (ul. Wały Jagiellońskie), Bytomiu (ul. Piekarska 1), Częstochowie (ul. Dąbrowskiego 23/35), Elblągu (ul. Trybunalska 25), Gdańsku (ul. Gen. K. Świerczewskiego 30), Gdyni (pl. Konstytucji 3), Gliwicach (ul. Powstańców 23), Gorzowie Wlkp. (ul. Mieszka I 33), Jeleniej Górze (ul. Wojska Polskiego 56), Kaliszu (al. Wolności 13), Katowicach (ul. Andrzeja 16/18), Kielcach (ul. Żeromskiego 26), Koninie (ul. Energetyka 5), Koszalinie (ul. Alfreda Lampego 34), Krakowie (ul. Przy Rondzie 7), Legnicy (ul. Złotoryjska 29), Lublinie (ul. Krakowskie Przedmieście 76), Łodzi (pl. Dąbrowskiego 5), Nowym Sączu (ul. Pijarska 3), Olsztynie (ul. Dąbrowszczaków 44), Opolu (pl. Thaelmanna 1), Ostrowie Wielkopolskim (ul. Sądowa 2), Poznaniu (ul. Młyńska 1a), Radomiu (ul. Nowotki 10), Rzeszowie (pl. Gwardii Ludowej 3), Słupsku (ul. Bolesława Bieruta 13), Szczecinie (ul. Kaszubska 42), Świdnicy (pl. Grunwaldzki 14), Tarnowie (ul. Dąbrowskiego 29), Toruniu (ul. Fosa Staromiejska), Wrocławiu (ul. Sądowa 1), Zamościu (ul. Akademicka 1), Zielonej Górze (pl. Słowiański 1).

Egzemplarze bieżące oraz z lat ubiegłych można nabywać na podstawie nadesłanego zamówienia w Wydziale Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa P-1.

Spóźnione wpłaty na prenumeratę w 1990 r. będą przyjmowane tylko do 30 czerwca br. Egzemplarze zaległe w ramach prenumeraty będą wysyłane z opóźnieniem w stosunku do ich wydania i za przesyłkę będą pobierane dodatkowe opłaty, których wysokość zostanie podana w informacji załączonej do paczki z wydawnictwami. Prenumerata jest realizowana na podstawie przedpłaty. Wpłata powinna być dokonana „przelewem-zamówieniem” lub trzytygodniowym przekazem na konto Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów w Narodowym Banku Polskim, Oddział Okręgowy Warszawa nr 1052-3157-139.11. Druki „przelewów-zamówień” lub przekazów mogą zostać wysłane zainteresowanemu po uprzednim zgłoszeniu zapotrzebowania pisemnie lub telefonicznie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów. **Na dowodzie wpłaty należy podać pełną nazwę instytucji (nazwisko i imię) i adres z numerem kodu pocztowego oraz liczbę zamawianych egzemplarzy.** Wszelkich informacji o prenumeracie udziela Wydział Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1, **niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.**

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29, tel. 694-60-03

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, telex 825944 WW.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 9 czerwca 1990 r.

Nr 38

TREŚĆ:

Poz.:

UMOWY MIĘDZYNARODOWE:

214 — Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Europejską Wspólnotą Gospodarczą w sprawie handlu oraz współpracy handlowej i gospodarczej, sporządzona w Warszawie dnia 19 września 1989 r.	505
215 — Oświadczenie rządowe z dnia 29 grudnia 1989 r. w sprawie wejścia w życie Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Europejską Wspólnotą Gospodarczą w sprawie handlu oraz współpracy handlowej i gospodarczej, sporządzonej w Warszawie dnia 19 września 1989 r.	514
216 — Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Kanady w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzona w Warszawie dnia 4 maja 1987 r.	514
217 — Oświadczenie rządowe z dnia 10 stycznia 1990 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Kanady w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzonej w Warszawie dnia 4 maja 1987 r.	524
218 — Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Szwecji w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, sporządzona w Warszawie dnia 13 października 1989 r.	524
219 — Oświadczenie rządowe z dnia 12 stycznia 1990 r. w sprawie wejścia w życie Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Szwecji w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 13 października 1989 r.	531
220 — Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Francuskiej w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, podpisana w Paryżu dnia 14 lutego 1989 r.	531
221 — Oświadczenie rządowe z dnia 20 lutego 1990 r. w sprawie wejścia w życie Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Francuskiej w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, podpisanej w Paryżu dnia 14 lutego 1989 r.	535

214

UMOWA

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Europejską Wspólnotą Gospodarczą w sprawie handlu oraz współpracy handlowej i gospodarczej,

sporządzona w Warszawie dnia 19 września 1989 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

PREZYDENT

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 19 września 1989 r. została podpisana w Warszawie Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Europejską Wspólnotą Gospodarczą w sprawie handlu oraz współpracy handlowej i gospodarczej w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Europejską Wspólnotą Gospodarczą w sprawie handlu oraz współpracy handlowej i gospodarczej

Polska Rzeczpospolita Ludowa,
zwana dalej „Polską”, z jednej strony, i
Europejska Wspólnota Gospodarcza,
zwana dalej „Wspólnotą”, z drugiej strony,

uznając znaczenie, w kontekście europejskim, tradycyjnych więzi między Polską a Wspólnotą,

uwzględniając korzystny wpływ sytuacji i polityki gospodarczej Umawiających się Stron na ich stosunki handlowe i gospodarcze,

pragnąc stworzyć korzystne warunki dla harmonijnego rozwoju i dywersyfikacji obrotów handlowych, jak również dla promocji współpracy handlowej i gospodarczej na zasadach równości, niedyskryminacji, dwustronnych korzyści i wzajemności,

ACCORD

entre la République populaire de Pologne et la Communauté économique européenne et concernant le commerce et la coopération commerciale et économique

La République populaire de Pologne, ci-après dénommée “Pologne”, d’une part,
et La Communauté économique européenne, ci-après dénommée “Communauté”, d’autre part,

considérant l’importance dans le contexte européen des liens traditionnels entre la Pologne et la Communauté,

tenant compte des conséquences favorables des situations et des politiques économiques respectives des parties contractantes sur leurs relations commerciales et économiques,

désireuses de créer des conditions favorables au développement harmonieux et à la diversification des échanges, ainsi qu’à la promotion de la coopération commerciale et économique sur base de l’égalité, de la non-discrimination, des avantages mutuels et de la réciprocité,

mając świadomość szczególnej wagi handlu zagranicznego i innych form międzynarodowej współpracy gospodarczej jako czynników rozwoju gospodarczego i społecznego oraz jako źródeł odpowiednich środków finansowych,

świadome tego, że należy w pełni wprowadzić w życie Akt końcowy Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie i dokument końcowy spotkania w Madrycie, a zwłaszcza dokument końcowy z Wiednia,

potwierdzając przywiązanie Umawiających się Stron do Układu Ogólnego w sprawie Taryf Celnych i Handlu oraz zobowiązań podjętych w tym kontekście,

przypominając status Polski w Międzynarodowym Funduszu Walutowym i Banku Światowym,

uznając, że należy nadać nowy impuls stosunkom handlowym i gospodarczym między Polską a Wspólnotą,

uznając, że Polska i Wspólnota pragną nawiązania między sobą szerszych, ściślejszych i podatnych na dalszy rozwój więzi umownych,

postanowiły zawrzeć niniejszą umowę i wyznaczyły w tym celu jako pełnomocników:

Polska Rzeczpospolita Ludowa:
Krzysztofa Skubiszewskiego
Ministra Spraw Zagranicznych

Marcina Świącickiego
Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą

Europejska Wspólnota Gospodarcza:
Rolanda Dumasa
Ministra Stanu, Ministra Spraw Zagranicznych
Przewodniczącego Rady Wspólnot Europejskich
Fransa H.J.J. Andriessena
Wiceprzewodniczącego Komisji Wspólnot Europejskich,

którzy, po wymianie swoich pełnomocnictw, uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie,

uzgodnili, co następuje:

Artykuł 1

Obie Strony zobowiązują się do ułatwiania i promowania wzajemnej wymiany handlowej i współpracy gospodarczej.

Rozdział I

Handel i współpraca handlowa

Artykuł 2

Umawiające się Strony potwierdzają zobowiązanie wzajemnego przyznania sobie klauzuli najwyższego uprzywilejowania zgodnie z Układem Ogólnym w sprawie Taryf Celnych i Handlu (GATT) oraz Protokołem przystąpienia Polski do GATT.

Artykuł 3

1. Umowa niniejsza dotyczy wymiany wszystkich towarów pochodzących z Polski lub z EWG, z wyjątkiem produktów podlegających traktatowi ustanawiającemu Europejską Wspólnotę Węgla i Stali.

2. Z wyjątkiem przypadków wskazanych w niniejszej umowie, handel i współpraca handlowa między Umawiającymi się Stronami realizowane są zgodnie z ich właściwymi przepisami.

conscientes de l'importance particulière du commerce extérieur et d'autres formes de coopération économique internationale comme facteurs de développement économique et social et comme sources de moyens financiers appropriés,

conscientes du fait qu'il importe de donner plein effet à l'acte final de la Conférence sur la sécurité et la coopération en Europe, au document de clôture de la réunion de Madrid et notamment au document de clôture de la réunion de Vienne,

réaffirmant l'attachement des parties contractantes à l'accord général sur les tarifs douaniers et le commerce et leurs engagements pris dans ce contexte,

rappelant le statut de la Pologne au Fonds monétaire international et à la Banque mondiale,

estimant qu'il convient de donner un nouvel élan aux relations commerciales et économiques entre la Pologne et la Communauté,

reconnaissant que la Pologne et la Communauté souhaitent établir entre elles des liens contractuels élargis, plus étroits et susceptibles de développements ultérieurs,

ont décidé de conclure le présent accord et ont désigné à cet effet comme plenipotentiaires:

La République populaire de Pologne:
Krzysztof Skubiszewski,
Ministre des Affaires étrangères

Marcin Świącicki,
Ministre de la coopération économique avec l'étranger

La Communauté économique européenne:
Roland Dumas,
Ministre d'Etat, Ministre des Affaires étrangères de la République française,
Président en exercice du Conseil des Communautés européennes

Frans Andriessen,
Membre de la Commission des Communautés européennes

lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme,

sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1

Les deux parties s'engagent à faciliter et à promouvoir leurs échanges commerciaux et leur coopération économique.

Titre I

Commerce et coopération commerciale

Article 2

Les parties contractantes réaffirment leur engagement de s'accorder mutuellement le traitement de la nation la plus favorisée conformément à l'accord général sur les tarifs douaniers et le commerce (GATT) et au protocole d'accession de la Pologne à cet accord.

Article 3

1. Le présent accord s'applique aux échanges de tous les produits originaires de la Communauté ou de la Pologne, à l'exception des produits visés par le traité instituant la Communauté européenne du charbon et de l'acier.

2. Sauf indications contraires figurant dans le présent accord, le commerce et la coopération commerciale entre les parties contractantes s'effectuent conformément à leurs réglementations respectives.

Artykuł 4

1. Niniejsza umowa nie zmienia postanowień zawartych w istniejących umowach dotyczących handlu produktami włókienniczymi między Polską a Wspólnotą, jak też postanowień zawartych w późniejszych umowach z tej dziedziny.

Ponadto, w przypadku gdyby Wspólnota odwołała się do art. 24 protokołu przedłużającego porozumienie z 31 lipca 1986 r. dotyczące międzynarodowego handlu produktami włókienniczymi, postanowienia tego porozumienia zostaną zastosowane do wyżej wymienionych produktów.

Najpóźniej na 6 miesięcy przed wygaśnięciem wyżej wymienionych porozumień dotyczących handlu artykułami włókienniczymi, Umawiające się Strony przeprowadzą konsultacje w celu uzgodnienia mechanizmów stosujących się do handlu towarami włókienniczymi po wygaśnięciu tych umów.

2. Niniejsza umowa nie narusza obowiązujących Umawiające się Strony umów lub porozumień dotyczących produktów rolnych bądź umów lub porozumień, które by je zastąpiły.

Artykuł 5

1. Umawiające się Strony, w ramach ich odpowiednich przepisów ustawowych i wykonawczych, stosują właściwe środki dla osiągnięcia celów niniejszej umowy.

2. W tym celu potwierdzają one wolę życzliwego rozpatrywania przez siebie wysuniętych przez drugą Stronę sugestii, mając na uwadze osiągnięcie tych samych celów.

Artykuł 6

Każda z Umawiających się Stron przyznaje importowi produktów drugiej strony najwyższy stopień liberalizacji stosowany generalnie wobec krajów trzecich, z uwzględnieniem postanowień GATT oraz Protokołu przystąpienia Polski do GATT; w tym celu Wspólnota zobowiązuje się do stopniowej eliminacji, w pierwszym okresie obowiązywania umowy, określonym w art. 23, ograniczeń ilościowych, o których mowa w art. 3 pkt a) Protokołu przystąpienia Polski do GATT, według zasad i dla produktów określonych w art. 7—9 niniejszej umowy.

Artykuł 7

Wspólnota zobowiązuje się wyeliminować, najpóźniej do końca pierwszego roku po wejściu w życie niniejszej umowy, ograniczenia ilościowe stosowane przy imporcie do regionów Wspólnoty produktów wymienionych w załączniku I.

Artykuł 8

1. Wspólnota zobowiązuje się wyeliminować najpóźniej w terminie do 31 grudnia 1992 r. ograniczenia ilościowe stosowane wobec importu do regionów Wspólnoty produktów wymienionych w załączniku II, w sposób tam określony. Lista ograniczeń ilościowych, których dotyczy ten artykuł, może być za zgodą stron modyfikowana po konsultacjach w ramach Komisji Mieszanej, o której mowa w art. 20 niniejszej umowy.

Article 4

1. Le présent accord n'affecte pas les dispositions des accords existants concernant le commerce des textiles entre la Communauté et la Pologne ni les dispositions d'accords conclus ultérieurement dans ce domaine.

En outre, au cas où la Communauté invoquerait l'article 24 du protocole prolongeant l'arrangement du 31 juillet 1986 concernant le commerce international des textiles, les dispositions de cet arrangement s'appliquent aux produits concernés.

Au plus tard six mois avant l'expiration des accords concernant le commerce des textiles visés ci-dessus, les parties contractantes se consultent en vue de fixer les arrangements à appliquer au commerce des textiles après l'expiration de ces accords.

2. Le présent accord n'affecte pas les accords ou arrangements spécifiques relatifs aux produits agricoles qui sont en vigueur entre les parties contractantes, ni les accords ou arrangements qui s'y substitueraient.

Article 5

1. Dans les limites de leurs législations et réglementations respectives, les parties contractantes adoptent les mesures propres à atteindre les objectifs du présent accord.

2. A cet effet, elles confirment leur volonté d'examiner avec bienveillance, chacune de son côté, les suggestions formulées par l'autre en vue de la réalisation de ces objectifs.

Article 6

Chaque partie contractante accorde aux importations des produits de l'autre partie le degré de libéralisation le plus élevé qu'elle applique généralement aux pays tiers, en tenant compte des dispositions du GATT et du protocole d'accession de la Pologne à celui-ci; à cet effet, la Communauté s'engage à éliminer progressivement, durant la période initiale d'application du présent accord visée à l'article 23, les restrictions quantitatives visées à l'article 3 point a) du protocole d'accession de la Pologne au GATT selon les modalités et pour les produits visés aux articles 7 à 9 du présent accord.

Article 7

La Communauté s'engage à éliminer, au plus tard à la fin de la première année après l'entrée en vigueur du présent accord, les restrictions quantitatives qui s'appliquent aux importations effectuées dans les régions de la Communauté et pour les produits énumérés dans l'annexe I.

Article 8

1. La Communauté s'engage à éliminer pour le 31 décembre 1992 au plus tard les restrictions quantitatives qui s'appliquent aux importations effectuées dans les régions de la Communauté et pour les produits énumérés dans l'annexe II selon les modalités indiquées dans celle-ci. La liste des restrictions quantitatives visées par le présent article peut être modifiée d'un commun accord après consultation dans le cadre de la commission mixte visée à l'article 20.

2. Corocznie, począwszy od 1990 r., Wspólnota będzie ustalać kontyngenty importowe dla produktów wymienionych w załączniku II.

Artykuł 9

Wspólnota:

- każdego roku, począwszy od 1990 r., będzie ustalać kontyngenty importowe dla produktów podlegających ograniczeniom ilościowym, wymienionym w załączniku III,
- z wyjątkami, będzie kontyngenty te regularnie podwyższać, mając na celu ich całkowitą eliminację najpóźniej do 31 grudnia 1994 r.

Artykuł 10

Komisja Mieszana, powołana na mocy art. 20 niniejszej umowy, w trakcie swojej sesji w 1994 r., określi system, jaki zastosowany zostanie na określony czas po 31.12.1994 r. wobec importu produktów będących przedmiotem wyjątków, o których mowa w art. 9.

Artykuł 11

1. Kontyngenty importowe będą ustalane z takim wyprzedzeniem, aby nie hamować normalnej wymiany handlowej.

2. Import do Wspólnoty produktów objętych niniejszą umową nie będzie wliczany w ciężar kontyngentów wymienionych w poprzednich artykułach, jeżeli produkty te są zadeklarowane jako przeznaczone do reeksportu i zostaną efektywnie reeksportowane ze Wspólnoty bądź w stanie niezmienionym, bądź po przerobie uszlachetniającym czynnym, w ramach systemu kontroli administracyjnej, obowiązującego we Wspólnocie.

Artykuł 12

1. W dziedzinie handlu towarami rolnymi obydwie Strony przyznają sobie koncesje wymienione w załącznikach IV i V do niniejszej umowy, zgodnie z zamieszczonymi tamże warunkami.

2. Uwzględniając znaczenie handlu towarami rolnymi oraz konsekwencje negocjacji wielostronnych prowadzonych w ramach GATT, Umawiające się Strony rozpatrywać będą, w ramach Komisji Mieszanej określonej w artykule 20 niniejszej umowy, możliwość udzielenia sobie w oparciu o art. 2 nowych koncesji dla poszczególnych produktów, na zasadach wzajemności i harmonijności.

Artykuł 13

Strony będą się nawzajem informować o wszystkich zmianach wnoszonych do nomenklatury celnej lub statystycznej oraz o wszystkich decyzjach podjętych zgodnie z obowiązującą procedurą na temat klasyfikacji produktów objętych niniejszą umową.

Artykuł 14

Obroty handlowe między Umawiającymi się Stronami realizowane będą według cen zgodnych z cenami rynkowymi.

2. Chaque année civile à partir de 1990, la Communauté ouvre des contingents d'importation en faveur des produits énumérés dans l'annexe II.

Article 9

La Communauté:

- ouvre, chaque année civile à partir de 1990, des contingents d'importation en faveur des produits faisant l'objet des restrictions quantitatives figurant en annexe III;
- sauf exceptions, augmente progressivement et régulièrement ces contingents en vue de l'élimination des restrictions quantitatives concernées au plus tard le 31 décembre 1994.

Article 10

La commission mixte établie en vertu de l'article 20 définira, au cours de sa session de 1994, le régime applicable, pour une période déterminée à partir du 31 décembre 1994, à l'importation des produits faisant l'objet des exceptions visées à l'article 9.

Article 11

1. L'ouverture de contingents d'importation aura lieu à temps afin de ne pas entraver les courants normaux d'échanges.

2. Les importations dans la Communauté de produits couverts par le présent accord ne sont pas imputées sur les contingents visés aux articles précédents, si ces produits sont déclarés comme étant destinés à la réexportation et sont effectivement réexportés de la Communauté, soit en l'état, soit après perfectionnement actif, dans le cadre du système de contrôle administratif en vigueur dans la Communauté.

Article 12

1. Dans le domaine des échanges agricoles, les deux parties s'accordent les concessions visées aux annexes IV et V, selon les conditions qui y sont indiquées.

2. En tenant compte de l'importance de leurs échanges de produits agricoles et des conséquences des négociations multilatérales menées dans le cadre du GATT, les parties contractantes examinent, au sein de la commission mixte visée à l'article 20, la possibilité de s'accorder, sur la base de l'article 2, de nouvelles concessions, produit par produit, sur une base réciproque et harmonieuse.

Article 13

Les parties s'informent mutuellement de toute modification apportée à leur nomenclature tarifaire ou statistique ou de toute décision arrêtée, conformément aux procédures en vigueur, au sujet du classement des produits couverts par le présent accord.

Article 14

Les échanges de marchandises entre les parties contractantes s'effectuent aux prix conformes à ceux du marché.

Artykuł 15

1. Jeżeli w ramach wymiany między Polską a Wspólnotą jakiś produkt importowany jest w tak znacznych ilościach lub na takich warunkach, że powoduje to lub zagraża spowodowaniem poważnych strat dla producentów krajowych podobnych produktów lub produktów bezpośrednio konkurencyjnych, Umawiające się Strony dokonają wzajemnych konsultacji.

2. Strona występująca o konsultacje dostarczy drugiej Stronie wszystkie niezbędne elementy pozwalające na dokonanie pogłębionej analizy sytuacji.

3. Konsultacje odbywane na mocy ust. 1 są prowadzone z uwzględnieniem podstawowych celów niniejszej umowy i kończą się najpóźniej w 30 dni po dacie notyfikacji przez jedną ze Stron wniosku o ich zwołanie, chyba że Strony zdecydują inaczej.

4. Jeżeli w następstwie tych konsultacji Strony stwierdzą, że powstała sytuacja przewidziana w ust. 1, eksport zostanie ograniczony lub podjęte zostaną inne środki, ewentualnie dotyczące cen, po których sprzedawane będą produkty eksportowane, w taki sposób, aby zapobiec lub naprawić szkodę.

5. Jeżeli po zakończeniu czynności przewidzianych w ust. 1—4 Umawiające się Strony nie dojdą do porozumienia, Strona wnioskująca o konsultacje będzie miała prawo wprowadzić ograniczenia w imporcie produktów będących przedmiotem konsultacji w stopniu i w okresie koniecznym dla zapobieżenia lub naprawienia szkody. W takim przypadku druga Umawiająca się Strona będzie miała prawo uchylić swoje zobowiązania wobec pierwszej w granicach odpowiednio ekwiwalentnego handlu.

6. W krytycznych okolicznościach, kiedy każde opóźnienie pociągałoby straty trudne do naprawienia, mogą zostać wprowadzone zapobiegawczo, bez uprzednich konsultacji, środki tymczasowe, pod warunkiem przeprowadzenia konsultacji niezwłocznie po podjęciu tych działań.

7. Przy wyborze środków podejmowanych na mocy niniejszego artykułu Umawiające się Strony przyznają pierwszeństwo takim środkom, które w najmniejszym stopniu dezorganizują prawidłowe funkcjonowanie niniejszej umowy.

8. W razie potrzeby Umawiające się Strony mogą przystąpić do konsultacji dla określenia momentu, w którym środki przyjęte w oparciu o ustępy 4, 5 i 6 przestają być stosowane.

9. Jeżeli po wyczerpaniu procedur przewidzianych w niniejszym artykule Strony nie osiągną porozumienia w sprawie środków podjętych w wykonaniu tego artykułu, Polska i Wspólnota będą mogły przedłożyć spór Układającym się Stronom w GATT zgodnie z artykułem XIX GATT i artykułem 4 Protokołu przystąpienia Polski do GATT.

Artykuł 16

1. Umawiające się Strony uczynią wszystko dla promowania, rozwijania i dywersyfikacji wymiany handlowej w oparciu o zasady niedyskryminacji i wzajemności. Komisja Mieszana powołana na mocy art. 20 niniejszej umowy przywiązywać będzie szczególną wagę do środków sprzyjających wzajemnemu i harmonijnemu rozwojowi obrotów.

Article 15

1. Les parties contractantes se consultent mutuellement si, dans le cadre des échanges entre la Communauté et la Pologne, un produit est importé en quantités tellement accrues ou dans des conditions telles qu'il porte ou menace de porter préjudice grave aux producteurs nationaux de produits similaires ou de produits directement concurrents.

2. La partie contractante qui sollicite la consultation fournira à l'autre partie tous les éléments nécessaires pour permettre un examen approfondi de la situation.

3. La consultation sollicitée en vertu du paragraphe 1 est menée en ayant présents à l'esprit les objectifs fondamentaux du présent accord et elle se termine au plus tard trente jours après la date de notification de la demande par la partie concernée, à moins que les parties n'en décident autrement.

4. Si, à la suite de cette consultation, l'existence de la situation mentionnée au paragraphe 1 est reconnue par les parties contractantes, les exportations sont limitées ou d'autres mesures sont prises, éventuellement des mesures relatives au prix auquel sont vendus les produits exportés, de manière à prévenir ou à réparer le préjudice.

5. Si, au terme de l'action mentionnée aux paragraphes 1 à 4, les parties contractantes n'arrivent pas à un accord, la partie qui a sollicité la consultation aura la faculté d'appliquer des restrictions aux importations des produits en question, dans la mesure et pendant le temps nécessaires pour prévenir ou réparer le préjudice. Dans ce cas, l'autre partie contractante aura la faculté de déroger à ses obligations envers la première pour des échanges substantiellement équivalents.

6. Dans des circonstances critiques ou tout retard entraînerait un dommage qu'il serait difficile de réparer, des mesures provisoires peuvent être prises à titre conservatoire, sans consultation préalable, à la condition de procéder à une consultation immédiatement après que ces mesures ont été prises.

7. En choisissant les mesures à prendre en vertu du présent article, les parties contractantes accordent la préférence à celles qui désorganisent le moins le bon fonctionnement du présent accord.

8. En cas de besoin, les parties contractantes peuvent procéder à des consultations pour établir le moment où les mesures adoptées en vertu des paragraphes 4, 5 et 6 cessent de s'appliquer.

9. Si, une fois épuisées les procédures prévues par le présent article, un désaccord subsiste entre les parties contractantes au sujet de mesures prises en application de cet article, la Communauté et la Pologne pourront soumettre ce désaccord aux parties contractantes du GATT en conformité respectivement avec l'article XIX du GATT et avec l'article 4 du protocole d'accession de la Pologne au GATT.

Article 16

1. Les parties contractantes mettent tout en oeuvre pour promouvoir, développer et diversifier leurs échanges commerciaux sur la base de la non-discrimination et de la réciprocité. La commission mixte instituée par l'article 20 attachera une importance particulière aux moyens susceptibles de favoriser le développement réciproque et harmonieux de ces échanges.

2. W tym celu Umawiające się Strony uzgadniają, że zapewnią publikację szczegółowych danych dotyczących handlu i finansów, włączając w to statystyki dotyczące produkcji, spożycia i handlu zagranicznego, jak również informacje dostarczane zgodnie z art. X GATT.

3. Umawiające się Strony uzgadniają, że będą współpracować w celu uproszczenia procedur i dokumentów celnych.

4. Zgodnie z celami niniejszego artykułu Umawiające się Strony ustalają, że będą na swych rynkach utrzymywać i doskonalić uregulowania prawne, ułatwienia i praktyki handlowe, korzystne dla przedsiębiorstw i spółek drugiej Strony, m.in. tak jak to jest wskazane w załączniku VI.

Artykuł 17

Umawiające się Strony, w granicach swoich uprawnień:

- popierają stosowanie arbitrażu dla regulowania sporów związanych z transakcjami zawieranymi w dziedzinie handlu i współpracy przez spółki, przedsiębiorstwa i organizacje gospodarcze Polski i Wspólnoty,
- uznają, że jeśli spór zostaje skierowany do arbitrażu, każda ze Stron może swobodnie wybierać własnego arbitra, niezależnie od jego obywatelstwa, oraz że trzeci arbiter, przewodniczący, lub jedyny arbiter może być obywatelem kraju trzeciego,
- popierają stosowanie zasad arbitrażu opracowanych przez Komisję Narodów Zjednoczonych do spraw międzynarodowego prawa handlowego (CNUDCI) oraz arbitrażu każdego ośrodka prawnego państwa-sygnatariusza Konwencji o uznawaniu i wykonywaniu zagranicznych orzeczeń arbitrażowych, przyjętej w Nowym Jorku dnia 10 czerwca 1958 r.

Rozdział II

Współpraca gospodarcza

Artykuł 18

1. W kontekście własnych polityk oraz własnych celów gospodarczych Umawiające się Strony popierać będą współpracę gospodarczą na możliwie najszerszych podstawach, we wszystkich dziedzinach stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania. Współpraca ta będzie miała na celu zwłaszcza:

- wzmocnienie i dywersyfikację więzi gospodarczych między Umawiającymi się Stronami;
- przyczynienie się do rozwoju ich gospodarek i poziomów życia ludności;
- otwarcie nowych źródeł zaopatrzenia i nowych rynków;
- popieranie współpracy między jednostkami gospodarczymi w celu promocji przedsiębiorstw mieszanych, umów licencyjnych i innych form kooperacji przemysłowej, sprzyjających rozwojowi przemysłów obu Stron;
- popieranie postępu naukowego i technicznego;
- wsparcie zmian strukturalnych w gospodarce polskiej w celu zwiększenia i dywersyfikacji wymiany dóbr i usług ze Wspólnotą.

2. A cet effet, les parties contractantes conviennent d'assurer la publication de données détaillées sur les questions commerciales et financières, y compris les statistiques sur la production, la consommation et le commerce extérieur, ainsi que les informations fournies conformément à l'article X du GATT.

3. Les parties contractantes conviennent de coopérer en vue de simplifier les procédures douanières et les documents douaniers.

4. Conformément aux objectifs du présent article, les parties contractantes conviennent qu'elles maintiendront et amélioreront des réglementations, facilités et pratiques commerciales favorables pour les entreprises ou sociétés de l'autre partie sur leurs marchés, entre autres comme indiqué à l'annexe VI.

Article 17

Dans les limites de leurs pouvoirs respectifs, les parties contractantes:

- encouragent le recours à l'arbitrage pour régler les litiges résultant de transactions en matière de commerce ou de coopération conclues par des sociétés, entreprises et organismes économiques de la Communauté et de la Pologne;
- conviennent que, lorsqu'un litige est soumis à l'arbitrage, chaque partie peut choisir librement son propre arbitre, indépendamment de sa nationalité, et que le troisième arbitre qui préside ou l'arbitre unique peut être citoyen d'un pays tiers;
- encouragent le recours aux règles d'arbitrage élaborées par la commission des Nations Unies pour le droit commercial international (CNUDCI) et l'arbitrage par tout centre d'un Etat signataire de la convention sur la reconnaissance et l'exécution des sentences arbitrales étrangères conclue à New York le 10 juin 1958.

Titre II

Coopération économique

Article 18

1. A la lumière de leurs politiques et de leurs objectifs économiques respectifs, les parties contractantes encouragent la coopération économique sur une base aussi large que possible dans tous les domaines considérés comme étant d'intérêt mutuel. Cette coopération aura notamment pour but:

- de renforcer et de diversifier les liens économiques entre les parties contractantes;
- de contribuer au développement de leurs économies et de leurs niveaux de vie respectifs;
- d'ouvrir de nouvelles sources d'approvisionnement et de nouveaux marchés;
- d'encourager la coopération entre opérateurs économiques afin de promouvoir des entreprises mixtes, des accords de licences et d'autres formes de coopération industrielle susceptibles de développer leurs industries respectives;
- d'encourager le progrès scientifique et technique;
- d'appuyer les changements structurels dans l'économie polonaise afin d'accroître et de diversifier les échanges des biens et de services avec la Communauté.

2. Dla osiągnięcia tych celów Umawiające się Strony dołożą starań, by popierać i promować współpracę gospodarczą, szczególnie w następujących dziedzinach:

- przemysł, w tym petrochemia, budownictwo i stoczniowe usługi remontowe,
- rolnictwo i przemysł rolno-spożywczy oraz produkcja maszyn rolniczych,
- górnictwo,
- energetyka,
- transport, turystyka oraz inne usługi,
- telekomunikacja,
- ochrona środowiska i gospodarka zasobami naturalnymi,
- sektor zdrowia oraz wyposażenia medycznego,
- badania naukowe w wybranych dziedzinach, w których Umawiające się Strony już współpracują lub mogłyby się zaangażować w przyszłości,
- kształcenie zawodowe i kształcenie kadr kierowniczych, m.in. w dziedzinach bankowości i ubezpieczeń,
- normy,
- statystyka.

3. Dla realizacji celów współpracy gospodarczej oraz w ramach swoich kompetencji Umawiające się Strony popierać będą podejmowanie działań mających na celu stworzenie warunków sprzyjających współpracy gospodarczej i przemysłowej, polegających zwłaszcza na:

- ułatwianiu wymiany informacji ekonomicznych i handlowych,
- rozwijaniu klimatu korzystnego dla inwestycji, wspólnych przedsięwzięć oraz porozumień licencyjnych, szczególnie poprzez umowy między Polską a państwami członkowskimi Wspólnot w sprawie promocji i ochrony inwestycji, dotyczące m.in. transferu zysków i repatriacji kapitału, na zasadach niedyskryminacji i wzajemności,
- ułatwianiu wymiany i kontaktów między osobami i delegacjami reprezentującymi organizacje handlowe lub inne właściwe organizacje oraz zachęcaniu do kontaktów biznesmenów, zwłaszcza poprzez stworzenie odpowiedniej infrastruktury,
- organizowaniu seminariów, targów lub wystaw, sympozjów i „business weeks”,
- zachęcaniu do przedsięwzięć obejmujących doradztwo techniczne w określonych dziedzinach,
- popieraniu, w zgodzie z własnymi przepisami i polityką Umawiających się Stron, wspólnych przedsięwzięć badawczo-rozwojowych, wymiany informacji i kontaktów pomiędzy naukowcami, instytucjami naukowymi, uczelniami i jednostkami gospodarczymi,
- ułatwianiu współpracy między jednostkami gospodarczymi na rynkach krajów trzecich.

Artykuł 19

Bez uszczerbku dla obowiązujących w tym zakresie traktatów ustanawiających Wspólnoty, umowa niniejsza, jak też każde z podejmowanych w jej ramach działań, pozostawiają całkowicie nie naruszone kompetencje państw członkowskich Wspólnot do podejmowania działań dwustronnych w dziedzinie współpracy gospodarczej z Polską oraz, jeśli powstanie taka potrzeba, do zawierania nowych umów o współpracy gospodarczej z Polską.

2. Pour atteindre ces objectifs, les parties contractantes s'efforcent d'encourager et de promouvoir la coopération économique, notamment dans les secteurs suivants:

- industrie, y compris la pétrochimie et la construction et la réparation navales,
- agriculture, y compris les agro-industries et les machines agricoles,
- secteur minier,
- énergie,
- transport, tourisme et autres activités de services,
- télécommunication,
- protection de l'environnement et gestion des ressources naturelles,
- secteur de la santé, y compris l'équipement médical,
- recherche scientifique dans certains domaines ou les parties contractantes se sont ou pourraient s'être engagées,
- formation professionnelle et de gestion, entre autres dans les domaines bancaires et des assurances,
- normes,
- statistiques.

3. Pour la mise en oeuvre des objectifs de la coopération économique, et dans les limites de leurs compétences respectives, les parties contractantes favorisent l'adoption de mesures destinées à créer des conditions favorables à la coopération économique et industrielle et consistant notamment à:

- faciliter les échanges d'informations économiques et commerciales;
- développer un climat favorable aux investissements, aux coentreprises et aux accords de licences, notamment par des accords entre la Pologne et les Etats membres de la Communauté portant sur la promotion et la protection des investissements, y inclus sur le transfert des bénéfices et le rapatriement des capitaux, sur la base des principes de la non-discrimination et de la réciprocité;
- faciliter les échanges et contacts entre personnes et délégations représentant des organisations commerciales ou d'autres organisations appropriées, et encourager les contacts d'affaires notamment à travers la mise en place d'une infrastructure appropriée;
- organiser des séminaires, foires ou expositions, symposia et "business weeks";
- susciter des activités comportant la fourniture d'une expertise technique dans des domaines déterminés;
- encourager, conformément aux législations et aux politiques respectives des parties contractantes, les activités communes de recherche et de développement, les échanges d'information et les contacts entre scientifiques, instituts de recherche et d'enseignement et opérateurs économiques;
- faciliter la coopération entre opérateurs économiques sur les marchés des pays tiers.

Article 19

Sans préjudice des dispositions applicables en la matière des traités instituant les Communautés, le présent accord ainsi que toute action entreprise dans son cadre laisseront entièrement intactes les compétences des Etats membres des Communautés d'entreprendre des actions bilatérales avec la Pologne dans le domaine de la coopération économique et de conclure, le cas échéant, de nouveaux accords de coopération économique avec la Pologne.

Rozdział III
Komisja Mieszana

Artykuł 20

1. a) Powołuje się Komisję Mieszaną złożoną, z jednej strony, z przedstawicieli Polski i, z drugiej strony, Wspólnoty.
- b) Komisja Mieszana formułuje zalecenia będące wynikiem uzgodnień Umawiających się Stron.
- c) Komisja Mieszana, w przypadku konieczności, ustanawia swój wewnętrzny regulamin i program pracy.
- d) Komisja Mieszana zbiera się raz w roku, przemiennie, w Warszawie i Brukseli. Mogą być również zwoływane za obopólną zgodą, na prośbę jednej lub drugiej Umawiającej się Strony, posiedzenia specjalne. Przewodnictwo Komisji Mieszanej Umawiające się Strony sprawują przemiennie. Każdorazowo, w miarę możliwości, porządek obrad Komisji Mieszanej ustalany jest z wyprzedzeniem.
- e) Komisja Mieszana może tworzyć wyspecjalizowane podkomisje wspomagające ją w realizacji zadań.
2. a) Komisja Mieszana czuwa nad prawidłowym funkcjonowaniem umowy, formułuje i zaleca środki dla realizacji jej celów, zgodnie z duchem polityki gospodarczej i socjalnej Umawiających się Stron.
- b) Komisja Mieszana stara się znaleźć środki pozwalające wspierać rozwój wymiany i współpracy handlowej i gospodarczej między Umawiającymi się Stronami. Powinna ona zwłaszcza:
 - badać różne aspekty wymiany między Stronami, szczególnie jej stan globalny, stopę wzrostu, strukturę i dywersyfikację, bilans handlowy oraz różne formy handlu i promocji wymiany,
 - formułować zalecenia dotyczące wszystkich problemów współpracy handlowej lub gospodarczej interesujących obie Strony,
 - poszukiwać właściwych środków dla uniknięcia ewentualnych trudności w dziedzinie handlu i współpracy oraz wsparcia różnych form współpracy handlowej i gospodarczej w dziedzinach stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania,
 - rozpatrzyć działania służące rozwojowi i dywersyfikacji współpracy handlowej i gospodarczej, zwłaszcza polepszającej możliwości importu do Polski i EWG,
 - wymieniać informacje dotyczące planów makroekonomicznych i prognoz gospodarczych obu Stron, które mają wpływ na wymianę handlową i współpracę oraz, w szerszym znaczeniu, na możliwości rozwijania komplementarności ich gospodarek, jak również proponowanych programów rozwoju gospodarczego,

Titre III
Commission mixte

Article 20

1. a) Il est institué une commission mixte, composée de représentants de la Communauté, d'une part, et de représentants de la Pologne, d'autre part.
- b) La commission mixte formule des recommandations d'un commun accord entre les parties contractantes.
- c) La commission mixte arrête, si nécessaire, son propre règlement intérieur et son programme de travail.
- d) La commission mixte se réunit une fois par an à Bruxelles et à Varsovie, alternativement. Des réunions spéciales peuvent être convoquées d'un commun accord, à la demande de l'une ou de l'autre partie contractante. La présidence de la commission mixte est assurée alternativement par chacune des parties contractantes. Chaque fois que cela est possible, l'ordre du jour des réunions de la commission mixte est convenu à l'avance.
- e) La commission mixte peut créer des sous-commissions spécialisées chargées de l'assister dans l'exécution de ses tâches.
2. a) La commission mixte veille au bon fonctionnement de l'accord et elle conçoit et recommande des mesures pour atteindre ses objectifs, en gardant à l'esprit les politiques économiques et sociales des parties contractantes.
- b) La commission mixte s'efforce de trouver des moyens permettant d'encourager le développement des échanges et la coopération commerciale et économique entre les parties contractantes. Elle doit notamment:
 - examiner les divers aspects des échanges entre les deux parties, notamment leur composition globale, leur taux de croissance, leur structure et leur diversification, la balance commerciale et les différentes formes de commerce et de promotion des échanges;
 - formuler des recommandations sur tout problème de coopération commerciale ou économique d'intérêt mutuel;
 - rechercher les moyens propres à éviter les difficultés éventuelles en matière de commerce et de coopération et encourager diverses formes de coopération commerciale et économique dans les domaines d'intérêt mutuel;
 - envisager les mesures propres à développer et à diversifier la coopération commerciale et économique, notamment en améliorant les possibilités d'importation dans la Communauté et en Pologne;
 - échanger des informations sur les plans macro-économiques et les prévisions relatives aux économies des deux parties qui ont une incidence sur les échanges et la coopération et, par extension, sur les possibilités de développer la complémentarité de leurs économies respectives, ainsi que les programmes de développement économique proposés;

- poszukiwać sposobów organizacji i popierania wymiany informacji i kontaktów, na wzajemnie korzystnych warunkach, w dziedzinach dotyczących współpracy Umawiających się Stron w sprawach gospodarczych, oraz przyczyniać się do tworzenia korzystnych warunków dla tej współpracy,
- rozpatrywać z życzliwością środki służące poprawie warunków rozwoju bezpośrednich kontaktów między przedsiębiorstwami istniejącymi w Polsce i we Wspólnocie,
- opracowywać i przedkładać władzom Umawiających się Stron zalecenia służące rozstrzygnięciu powstających problemów, o ile zaistnieje taka potrzeba, poprzez zawieranie umów lub porozumień.

- rechercher des méthodes permettant d'organiser et d'encourager les échanges d'informations et les contacts dans les domaines touchant la coopération en matière économique entre les parties contractantes sur des bases mutuellement avantageuses, et contribuer à la création de conditions favorables à cette coopération;
- examiner favorablement les moyens d'améliorer les conditions de développement de contacts directs entre les entreprises établies dans la Communauté et celles établies en Pologne;
- formuler et soumettre aux autorités des deux parties contractantes des recommandations propres à résoudre les problèmes qui se posent, le cas échéant, par la conclusion d'arrangements ou d'accords.

Rozdział IV

Przepisy ogólne i końcowe

Artykuł 21

1. Umowa niniejsza nie narusza ani nie ogranicza praw i zobowiązań Stron w ramach GATT i Protokołu przystąpienia Polski do GATT.

2. Z zastrzeżeniem art. 19 dotyczącego współpracy gospodarczej, postanowienia niniejszej umowy zastępują postanowienia umów zawartych między państwami członkowskimi Wspólnoty a Polską, jeżeli te ostatnie są sprzeczne lub identyczne z poprzednimi.

Artykuł 22

Niniejsza umowa odnosi się, z jednej strony, do terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i, z drugiej strony, do terytoriów, gdzie stosowany jest traktat tworzący Europejską Wspólnotę Gospodarczą, na warunkach przewidzianych tym traktatem.

Artykuł 23

Umowa niniejsza wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym Umawiające się Strony powiadomiły się wzajemnie w drodze notyfikacji o spełnieniu odpowiednich wymogów. Umowa niniejsza zawarta jest na okres 5 lat. Ulega ona automatycznemu przedłużeniu na dalsze jednoroczne okresy, jeżeli żadna z Umawiających się Stron nie wypowie jej w drodze pisemnej notyfikacji na sześć miesięcy przed upływem danego okresu.

Umawiające się Strony mogą porozumieć się co do konieczności zmiany umowy, mając na uwadze nową sytuację.

Załączniki, wymiana listów w sprawie Klasyfikacji Kombinowanej i wymiana listów w sprawie nowego, eksperymentalnego systemu importu (Testausschreibung), załączone do niniejszej umowy, stanowią jej integralną część.*)

*) Ze względu na swą objętość załączniki te i listy nie podlegają opublikowaniu. Są one dostępne w Departamencie Prawno-Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Titre IV

Dispositions générales et finales

Article 21

1. Le présent accord n'affecte ni n'entrave les droits et obligations des parties dans le cadre du GATT et du protocole d'accession de la Pologne à celui-ci.

2. Sous réserve des dispositions de l'article 19 relatives à la coopération économique, les dispositions du présent accord remplacent celles des accords conclus entre les Etats membres de la Communauté et la Pologne, dans la mesure où ces dernières, sont, soit incompatibles avec les précédentes, soit identiques à celles-ci.

Article 22

Le présent accord s'applique aux territoires où le traité instituant la Communauté économique européenne est d'application et dans les conditions prévues par ledit traité, d'une part, et au territoire de la République populaire de Pologne, d'autre part.

Article 23

Le présent accord entre en vigueur le premier jour du deuxième mois suivant celui au cours duquel les parties contractantes se sont mutuellement notifié l'accomplissement des procédures légales nécessaires à cet effet. Il est conclu pour une période initiale de cinq ans. Il est reconduit tacitement d'année en année si aucune des parties contractantes ne notifie par écrit sa dénonciation, six mois avant son expiration, à l'autre partie.

Toutefois, les parties contractantes peuvent convenir de modifier le présent accord afin de tenir compte de situations nouvelles.

Les annexes, l'échange de lettres relatif à la nomenclature combinée et l'échange de lettres concernant un nouveau régime d'importation à titre expérimental (Testausschreibung) joints au présent accord font partie intégrante de celui-ci.

Artykuł 24

Umowa niniejsza została sporządzona w Warszawie dnia 19 września 1989 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, angielskim, duńskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, niderlandzkim, niemieckim, portugalskim i włoskim, przy czym każdy z tych tekstów posiada jednakową moc.

Na dowód czego pełnomocnicy złożyli swoje podpisy pod niniejszą umową.

Za Polską Rzeczpospolitą
Ludową:

K. Skubiszewski
M. Świąćicki

Za Radę Wspólnot
Europejskich:

R. Dumas
F. Andriessen

Article 24

Le présent accord est rédigé en double exemplaire en langues polonaise, allemande, anglaise, danoise, espagnole, française, grecque, italienne, néerlandaise et portugaise, chacun de ces textes faisant également foi.

Fait à Varsovie, le dix-neuf septembre mil neuf cent quatre-ving-neuf.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent accord.

Pour la République
populaire de Pologne:

K. Skubiszewski
M. Świąćicki

Pour le Conseil des Commu-
nautés européennes:

R. Dumas
F. Andriessen

Po zaznajomieniu się z powyższą umową w imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oświadczam, że:
— została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
— jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
— będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 30 września 1989 r.

Prezydent Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej: *W. Jaruzelski*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *B. Kułski*

215

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 29 grudnia 1989 r.

w sprawie wejścia w życie Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Europejską Wspólnotą Gospodarczą w sprawie handlu oraz współpracy handlowej i gospodarczej, sporządzonej w Warszawie dnia 19 września 1989 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 23 Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Europejską Wspólnotą Gospodarczą w sprawie handlu oraz współpracy handlowej i gospodarczej, sporządzonej w War-

szawie dnia 19 września 1989 r., dokonane zostały notyfikacje przewidziane w tym artykule.

Powyższa umowa weszła w życie dnia 1 grudnia 1989 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *B. Kułski*

216

UMOWA

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Kanady w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku

sporządzona w Warszawie dnia 4 maja 1987 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 4 maja 1987 r. zostały podpisane w Warszawie Umowa i Protokół między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Kanady w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Kanady w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rząd Kanady, powodowane chęcią dalszego rozwijania i ułatwiania wzajemnych stosunków gospodarczych, postanowiły zawrzeć umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku i uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Zakres podmiotowy

Niniejsza umowa dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2

Podatki, których dotyczy umowa

1. Niniejsza umowa dotyczy — bez względu na sposób poboru — podatków od dochodu i od majątku, które pobiera się na rzecz każdego z Umawiających się Państw.

2. Za podatki od dochodu i od majątku uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub majątku, włączając podatki od zysku z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego lub nieruchomego, jak również podatki od przyrostu majątku.

3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy umowa, należą w szczególności:

- a) w przypadku Polski:
 - i) podatek dochodowy,
 - ii) podatek od wynagrodzeń i
 - iii) podatek wyrównawczy(zwane dalej „polskimi podatkami”);

- b) w przypadku Kanady:
 - podatki dochodowe nakładane przez Rząd Kanady(zwane dalej „kanadyjskimi podatkami”).

4. Niniejsza umowa będzie także stosowana do wszystkich podatków takiego samego lub zasadniczo podobnego rodzaju oraz do podatków od majątku, które po podpisaniu niniejszej umowy będą wprowadzone obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Umawiające się Państwa będą informowały się wzajemnie o wszystkich zasadniczych zmianach, jakie zaszły w ich ustawodawstwach podatkowych.

Artykuł 3

Ogólne definicje

1. W rozumieniu niniejszej umowy, jeżeli z jej treści nie wynika inaczej:

- a) i) określenie „Polska” użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, włącznie z obszarem poza morzem terytorialnym (strefa rybołówstwa morskiego oraz szelf kontynentalny), na którym Polska sprawuje jurysdykcję zgodnie z prawem międzynarodowym i w oparciu o prawo wewnętrzne Polski;
- ii) określenie „Kanada” użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium Kanady włącznie z jakimkolwiek obszarem poza morzami terytorialnymi Kanady, który zgodnie z prawem międzynarodowym oraz

w oparciu o prawo Kanady stanowi obszar, na którym Kanada może wykonywać prawa odnoszące się do dna morskiego i podłoża oraz ich zasobów naturalnych;

- b) określenia „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają odpowiednio Polskę lub Kanadę;
- c) określenie „osoba” obejmuje osobę fizyczną, majątek dziedziczny (estate), powiernictwo, spółkę, spółkę jawną oraz każde inne zrzeszenie osób;
- d) określenie „spółka” oznacza osobę prawną lub inną jednostkę, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną;
- e) określenia „przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
- f) określenie „właściwa władza” oznacza:
 - i) w przypadku Polski — Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela,
 - ii) w przypadku Kanady — Ministra Dochodów Państwa lub jego upoważnionego przedstawiciela;
- g) określenie „podatek” oznacza polski podatek lub kanadyjski podatek, zgodnie z treścią umowy;
- h) określenie „obywatel” oznacza:
 - i) każdą osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo Umawiającego się Państwa,
 - ii) każdą osobę prawną, spółkę jawną, stowarzyszenie oraz każde inne zrzeszenie utworzone na podstawie prawa obowiązującego w Umawiającym się Państwie;
- i) określenie „komunikacja międzynarodowa” oznacza wszelki transport wykonywany przez statek lub samolot będący w użytkowaniu przedsiębiorstwa, którego miejsce faktycznego zarządu znajduje się w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem przypadków, gdy statek lub samolot jest wykorzystywany tylko w ruchu między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie.

2. Przy stosowaniu niniejszej umowy przez Umawiające się Państwo, jeżeli z treści przepisu nie wynika inaczej, każde określenie, o ile nie zostało zdefiniowane w inny sposób, ma takie znaczenie, jakie ono posiada zgodnie z prawem danego Państwa w zakresie podatków, których dotyczy niniejsza umowa.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania dla celów podatkowych

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza osobę, która według prawa tego Państwa podlega tam obowiązkowi podatkowemu z uwagi na jej miejsce zamieszkania, jej miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu albo inne kryteria o podobnym charakterze.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status będzie określony według następujących zasad:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Państwach, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);

- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym zazwyczaj przebywa;
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to będzie ona uważana za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeżeli miejsca zamieszkania tej osoby nie można ustalić zgodnie z postanowieniami litery c), właściwe władze Umawiających się Państw rozstrzygną tę sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 spółka ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to jej status będzie określony według następujących zasad:

- a) uważa się ją za posiadającą siedzibę w tym Państwie, w którym została utworzona;
- b) jeżeli nie została ona utworzona w żadnym z Państw, to uważa się ją za posiadającą siedzibę w tym Państwie, w którym znajduje się jej stała siedziba.

4. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba nie będąca osobą fizyczną lub spółką ma siedzibę w obu Państwach, to jej status będzie określony według następujących zasad:

- a) uważa się ją za posiadającą siedzibę w tym Państwie, którego prawu podlega;
- b) jeżeli nie podlega prawu żadnego z Państw, to właściwe władze Umawiających się Państw poczynią starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia rozwiązać to zagadnienie i określić sposób stosowania umowy do takiej osoby.

Artykuł 5

Zakład

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, za której pomocą przedsiębiorstwo wykonuje swoją działalność w pełni lub częściowo.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:

- a) miejsce zarządu;
- b) filię;
- c) biuro, w którym prowadzona jest działalność handlowa;
- d) zakład fabryczny;
- e) warsztat;
- f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo miejsce wydobywania bogactw naturalnych i
- g) budowę albo montaż, których okres prowadzenia przekracza 12 miesięcy.

3. Bez względu na powyższe postanowienia niniejszego artykułu, określenie „zakład” nie będzie obejmowało:

- a) placówek, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania albo wydawania dóbr albo towarów przedsiębiorstwa;
- b) zapasów dóbr albo towarów przedsiębiorstwa, utrzymywanych wyłącznie dla składowania, wystawiania lub wydawania;
- c) zapasów dóbr albo towarów przedsiębiorstwa, utrzymywanych wyłącznie w celu obróbki lub przerobu przez inne przedsiębiorstwo;
- d) stałych placówek utrzymywanych wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu uzyskiwania informacji dla przedsiębiorstwa;

e) stałych placówek utrzymywanych wyłącznie w celu wykonywania jakiejkolwiek innej działalności o charakterze przygotowawczym albo pomocniczym dla przedsiębiorstwa;

f) stałych placówek utrzymywanych wyłącznie w celu wykonywania jakiejkolwiek połączenia rodzajów działalności wymienionych pod literami od a) do e), pod warunkiem jednak, że ogólna działalność tych placówek, wynikająca z takiego połączenia rodzajów działalności, posiada charakter przygotowawczy lub pomocniczy.

4. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 5, działa dla przedsiębiorstwa i osoba ta posiada pełnomocnictwo do zawierania umów w jednym z Państw w imieniu przedsiębiorstwa i pełnomocnictwo to w tym Państwie zwykle wykonuje, uważa się, że przedsiębiorstwo to posiada zakład w tym Państwie w zakresie prowadzenia każdego rodzaju działalności, który osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności wymienionych w ustępie 3 i są takimi rodzajami działalności, które, gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki, nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień powołanego ustępu.

5. Nie będzie się uważać, że przedsiębiorstwo posiada zakład w jednym z Umawiających się Państw tylko z tego powodu, że wykonuje ono tam czynności przez maklera, generalnego przedstawiciela handlowego albo każdego innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem że te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

6. Fakt, że spółka mająca siedzibę w jednym z Umawiających się Państw kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Państwie albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarczy, aby jakąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 6

Dochody z nieruchomości

1. Dochody osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochody z eksploatacji gospodarstw rolnych i leśnych), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Dla celów stosowania niniejszej umowy określenie „majątek nieruchomy” posiada takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Państwa, w którym majątek ten jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których zastosowanie mają przepisy prawa powszechnego odnoszące się do nieruchomości, prawa użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji albo prawa do eksploatacji zasobów mineralnych, źródeł i innych bogactw naturalnych; statki, łodzie oraz samoloty nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienie ustępu 1 stosuje się do dochodów uzyskanych z bezpośredniego użytkowania, najmu, jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego oraz do zysków pochodzących z tytułu przeniesienia własności takiego majątku.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodów uzyskanych z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodów uzyskanych z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje lub wykonywało działalność w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko do takiej wysokości, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach — jako odrębne i oddzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się potrącanie odliczalnych nakładów, które są ponoszone dla tego zakładu, włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym leży zakład, czy gdzie indziej.

4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na poszczególne części, żadne postanowienie ustępu 2 nie wyklucza ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku podlegającego opodatkowaniu według zwykle stosowanego podziału; sposób zastosowanego podziału zysku musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w niniejszym artykule.

5. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

6. Przy stosowaniu poprzednich ustępów ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione i wystarczające powody, aby postąpić inaczej.

7. Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody, do których stosują się odrębne uregulowania w innych artykułach niniejszej umowy, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.

Artykuł 8

Transport morski i lotniczy

1. Zyski pochodzące z eksploatacji statków lub samolotów w komunikacji międzynarodowej będą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

2. Uważa się, że postanowienia ustępu 1 dotyczą również:

- a) zysków pochodzących z eksploatacji w komunikacji międzynarodowej wydzierżawionych statków lub samolotów;
- b) zysków pochodzących z eksploatacji w komunikacji międzynarodowej:
 - i) kontenerów w transporcie morskim oraz lotniczym albo

- ii) innych urządzeń związanych z przewozem statkami lub samolotami, niezależnie od tego, czy takie urządzenie stanowi własność przedsiębiorstwa, czy zostało wzięte w dzierżawę przez przedsiębiorstwo.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 będą miały również zastosowanie do zysków, o których mowa w tych ustępach, osiągniętych przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z jego uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie albo w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa powiązane

1. Jeżeli:

- a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa ma udział bezpośrednio bądź pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w majątku przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa albo
- b) te same osoby bezpośrednio bądź pośrednio mają udział w zarządzaniu, kontroli lub w majątku przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

i w jednym i drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami, w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które by ustaliły między sobą przedsiębiorstwa od siebie niezależne, to zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków — ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło — mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków przedsiębiorstwa tego Państwa — oraz odpowiednio opodatkowuje — zyski, od których przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób włączone są zyskami, które narosłyby na rzecz przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa, jeśli by warunki uzgodnione między tymi dwoma przedsiębiorstwami były warunkami, które byłyby uzgodnione między niezależnymi przedsiębiorstwami, wtedy to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego od tych zysków w tym drugim Państwie. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględniane inne postanowienia niniejszej umowy.

3. Umawiające się Państwo nie będzie dokonywało zmiany zysku przedsiębiorstwa w warunkach, o których mowa w ustępie 1, po upływie okresów przewidzianych w prawie wewnętrznym, a w każdym razie po upływie pięciu lat od zakończenia roku, w którym zyski, będące przedmiotem ewentualnej zmiany, zostały uzyskane przez przedsiębiorstwo tego Państwa.

4. Postanowienia ustępów 2 i 3 nie mają zastosowania w przypadku defraudacji, umyślnej zwłoki w realizacji zobowiązania podatkowego lub niedbalstwa.

Artykuł 10

Dywidendy

1. Dywidendy, które płaci spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Dywidendy te mogą być jednak opodatkowane także w tym Umawiającym się Państwie i według prawa tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, ale — jeżeli odbiorca dywidend jest ich właścicielem — podatek ten nie może przekroczyć 15 procent kwoty dywidendy brutto. Postanowienia niniejszego ustępu nie naruszają opodatkowania spółki od zysku, z którego są wypłacane dywidendy.

3. Użyte w tym artykule określenie „dywidendy” oznacza wpływy z akcji, w tym akcji w kopalnictwie, akcji członków-założycieli, lub innych praw związanych z udziałem w zyskach, z wyjątkiem wierzytelności, jak również wpływy, które według prawa podatkowego Państwa, w którym spółka wydzielająca dywidendy ma siedzibę, traktowane są według prawa tak samo jak wpływy z akcji.

4. Postanowień ustępu 2 nie stosuje się, jeżeli odbiorca dywidend, będący ich właścicielem i mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki płacącej dywidendy, działalność zarobkową przez zakład położony w tym Państwie bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód, w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, rzeczywiście wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski albo dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie, lub w przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, rzeczywiście wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w tym drugim Państwie, ani też nie może obciążać nie wydzielonych zysków spółki podatkiem od nie wydzielonych zysków, nawet gdy wypłacone dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w drugim Państwie.

Artykuł 11

Odsetki

1. Odsetki, które powstają w jednym Umawiającym się Państwie i wypłacane są osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże odsetki takie mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale gdy odbiorca odsetek jest ich właścicielem, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 15 procent kwoty brutto tych odsetek.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2 odsetki, które pochodzą z jednego Umawiającego się Państwa i wypłacane są osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, będą podlegać opodatkowaniu tylko w tym drugim Państwie, jeżeli są wypłacane w związku z pożyczką udzieloną, gwarantowaną lub zabezpieczoną przez to drugie Państwo lub przez taką instytucję publiczną tego Państwa, jaka zostanie określona i uzgodniona w pismach, które zostaną wymienione między właściwymi władzami Umawiających się Państw.

4. Użyte w tym artykule określenie „odsetki” oznacza dochody z wszelkiego rodzaju roszczeń wynikających z długów, zarówno zabezpieczonych, jak i nie zabezpieczonych prawem zastawu hipotecznego, lub prawem uczestniczenia lub nieuczestniczenia w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek publicznych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami mającymi związek z takimi pożyczkami, obligacjami lub skryptami dłużnymi, jak również dochody, które według prawa Państwa, z którego pochodzą, są traktowane jak dochody z pożyczek. Jednakże określenie „odsetki” nie obejmuje dochodów, których dotyczy artykuł 10.

5. Postanowień ustępu 2 nie stosuje się, jeżeli odbiorca odsetek, będący ich właścicielem i mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą odsetki, działalność zarobkową przez zakład położony w tym Państwie bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i jeżeli roszczenie, z tytułu którego są płacone odsetki, rzeczywiście wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna lub osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona w jednym Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z których działalnością powstało zadłużenie, z tytułu którego są wypłacane odsetki, i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez taki zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w tym Umawiającym się Państwie, w którym położony jest ten zakład lub stała placówka.

7. Jeżeli między płatnikiem a osobą będącą właścicielem odsetek lub między nimi obydwojema a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego zapłacone odsetki, mające związek z roszczeniem wynikającym z długu, przekraczają w stosunku do świadczenia podstawowego kwotę, którą płatnik i osoba będąca ich właścicielem umówiliby bez tych stosunków, to postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 12

Należności licencyjne

1. Należności licencyjne powstające w Umawiającym się Państwie, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże należności te mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstały, i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz gdy odbiorca tych należności jest ich właścicielem, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto tych należności.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2 należności licencyjne, przypadające z tytułu praw autorskich, oraz inne podobne należności mające związek z produkcją lub reprodukcją każdego dzieła literackiego, dramatycznego, mu-

zycznego lub artystycznego (nie włączając jednak należności licencyjnych mających związek z filmami dla kin i dziełami zarejestrowanymi na filmie lub taśmie w celu wykorzystywania ich w telewizji), które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, która podlega tam obowiązkowi podatkowemu, mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym drugim Państwie.

4. Określenie „należności licencyjne” użyte w niniejszym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane z tytułu użytkowania lub prawa do użytkowania każdego prawa autorskiego, patentu, znaku towarowego, rysunku lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub produkcji, lub za użytkowanie albo prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego bądź za informacje związane z doświadczeniem zdobytym w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej; określenie to obejmuje należności wszelkiego rodzaju mające związek z filmami dla kin oraz z dziełami zarejestrowanymi na filmie lub taśmie w celu wykorzystywania ich w telewizji lub w radio.

5. Postanowień ustępów 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli właściciel należności licencyjnych mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność zarobkową przez zakład położony w tym Państwie lub wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w tym Państwie, a prawa lub wartości majątkowe, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne, rzeczywiście wiążą się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

6. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w tym Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z których działalnością powstał obowiązek zapłaty tych należności licencyjnych, i zakład lub stała placówka pokrywa te należności, to uważa się należności licencyjne za pochodzące z tego Państwa, w którym położony jest ten zakład lub ta stała placówka.

7. Jeżeli między płatnikiem a osobą będącą właścicielem należności licencyjnych lub między nimi a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego zapłacone opłaty licencyjne — mające związek z użytkowaniem, prawem lub informacją, za które są płacone — przekraczają w stosunku do świadczenia podstawowego kwotę, którą płatnik i osoba będąca właścicielem należności licencyjnych umówiliby bez tych stosunków, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej ostatnio wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 13

Zyski ze sprzedaży majątku

1. Zyski, osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia tytułu własności majątku nieruchomego położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, albo z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba zamieszkała w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie dla wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami, które zostaną uzyskane przez przeniesienie własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski osiągnięte z przeniesienia tytułu własności statków lub samolotów eksploatowanych w komunikacji międzynarodowej oraz majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków lub samolotów mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym taki majątek podlega opodatkowaniu zgodnie z artykułem 22 ustęp 3.

4. Zyski osiągnięte z tytułu przeniesienia własności:

- a) akcji z kapitału udziałowego spółki, której majątek składa się głównie z nieruchomości położonych w Umawiającym się Państwie, oraz
- b) udziału w spółce jawnej, powiernictwie lub majątku dziedzicznym, których majątek składa się głównie z nieruchomości położonych w Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym Państwie. Dla celów stosowania niniejszego ustępu określenie „majątek nieruchomy” obejmuje akcje spółki, o których mowa pod literą a), lub udział w spółce jawnej, powiernictwie lub majątku dziedzicznym, o których mowa pod literą b).

5. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku nie wymienionego w ustępach 1, 2, 3 i 4 będą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący tytuł własności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

6. Postanowienia ustępu 5 nie będą naruszać prawa każdego Umawiającego się Państwa do poboru — zgodnie z własnym prawem — podatku od zysków, z przeniesienia tytułu własności każdego majątku, osiągniętych przez osobę fizyczną, która ma miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, a która miała miejsce zamieszkania w pierwszym wymienionym Państwie przez jakikolwiek okres w ciągu pięciu lat, który bezpośrednio poprzedza moment przeniesienia tytułu własności tego majątku.

Artykuł 14

Wolne zawody

1. Dochody, które osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywania wolnego zawodu albo z innej samodzielnej działalności, będą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że dla wykonywania swojej działalności w drugim Umawiającym się Państwie dysponuje ona zwykle stałą placówką. Jeżeli rozporządza lub rozporządzała ona taką stałą placówką, to dochody mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie, jednak tylko w takiej wysokości, które mogą być przypisane tej stałej placówce.

2. Określenie „wolny zawód” obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów, dentyków oraz księgowych.

Artykuł 15 Praca najemna

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułów 16, 18 i 19 pensje, płace i podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, będą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to osiągnięte za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 wynagrodzenia, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, mogą podlegać opodatkowaniu tylko w pierwszym Państwie:

- a) jeżeli takie wynagrodzenie nie przekracza dziesięciu tysięcy dolarów kanadyjskich (10.000 \$) albo ich równowartości w polskiej walucie, albo
- b) jeżeli:
 - i) odbiorca przebywa w drugim Państwie łącznie nie dłużej niż 183 dni w ciągu roku kalendarzowego,
 - ii) wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma w tym drugim Państwie miejsca zamieszkania lub siedziby, oraz
 - iii) wynagrodzenia nie są wypłacane przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu wynagrodzenia z pracy najemnej, wykonywanej na pokładzie statku lub samolotu używanych w komunikacji międzynarodowej, mogą być opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

Artykuł 16 Honoraria dyrektorów

Honoraria dyrektorów i inne podobne należności, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w radzie zarządu spółki, mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 17 Artyści i sportowcy

1. Bez względu na postanowienia artykułu 14 i 15 dochody uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobistą działalnością artysty lub sportowca nie przypada temu artyście lub sportowcowi, lecz innej osobie, dochód taki — bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15 — może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 dochody z rodzajów działalności określonych w ustępie 1, wykonywanych w ramach wymiany kulturalnej pomiędzy Umawiającymi się Państwami, będą zwolnione od opodatkowania w tym Umawiającym się Państwie, w którym te rodzaje działalności są wykonywane.

Artykuł 18 Emerytury i renty

1. Emerytury i renty pochodzące z Umawiającego się Państwa i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Emerytury pochodzące z Umawiającego się Państwa i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie mogą być także opodatkowane w tym Państwie, z którego pochodzą, i zgodnie z prawem tego Państwa. Jednakże w przypadku okresowych wypłat emerytalnych podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć kwoty niższej spośród następujących kwot:

- a) 15 procent kwoty należności brutto oraz
- b) stawki odpowiadającej kwocie podatku, do którego zapłaty odbiorca należności byłby zobowiązany za dany rok od całości otrzymanych w danym roku okresowych wypłat emerytalnych, w przypadku gdyby odbiorca posiadał miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, z którego pochodzi należność.

3. Renty pochodzące z Umawiającego się Państwa i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie mogą być także opodatkowane w tym Państwie, z którego pochodzą, oraz zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, lecz podatek pobrany w ten sposób nie może przekroczyć 15 procent tej części renty, która podlega opodatkowaniu w tym Państwie. Jednakże powyższe ograniczenie nie ma zastosowania do jakichkolwiek zryczałtowanych należności wynikających z rezygnacji z renty, unieważnienia renty, odnowienia renty, sprzedaży renty lub innego przeniesienia własności renty, a także do należności jakiegokolwiek rodzaju wynikających z umowy o rentę, której podstawą jest przeciętny dochód.

4. Bez względu na postanowienia niniejszej umowy:

- a) emerytury i należności otrzymywane z Kanady na podstawie ustawy o emeryturach, ustawy o emeryturach wojennych i należnościach dla osób cywilnych lub ustawy o należnościach dla kombatantów oraz odszkodowanie uzyskane na podstawie decyzji powziętej w oparciu o postanowienia rozdziału 7 ustawy o lotnictwie nie będą podlegać opodatkowaniu w Polsce tak długo, jak długo nie będą one podlegać podatkom kanadyjskim;
- b) emerytury i należności otrzymywane z Polski i wypłacane na podstawie ustawodawstwa polskiego o ubezpieczeniach społecznych nie będą podlegać opodatkowaniu w Kanadzie tak długo, jak długo nie będą one podlegać podatkom polskim;
- c) alimenty i podobne należności pochodzące z Umawiającego się Państwa i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, która jest ich właścicielem, będą podlegać opodatkowaniu tylko w tym drugim Państwie.

Artykuł 19 Funkcje publiczne

1. a) Wynagrodzenie inne niż emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo lub jego jednostkę terytorialną bądź władzę lokalną osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa lub jego jednostki terytorialnej bądź władzy lokalnej, będzie podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże wynagrodzenie takie będzie podlegać opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi są świadczone w tym Państwie, a osoba je otrzymująca ma miejsce zamieszkania w tym drugim Państwie oraz osoba ta:

- i) jest obywatelem tego Państwa lub
- ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie dla celów świadczenia tych usług.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania do wynagrodzeń związanych z usługami świadczonymi w związku z działalnością gospodarczą Umawiającego się Państwa lub jego jednostki terytorialnej bądź władzy lokalnej.

Artykuł 20

Studenci

Należności otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta, ucznia lub praktykanta, który ma — lub bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa miał — miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, a który przebywał w pierwszym wymienionym Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki, nie podlegają opodatkowaniu w tym Państwie, jeżeli należności te pochodzą ze źródeł spoza tego Państwa.

Artykuł 21

Inne dochody

1. Z uwzględnieniem postanowień ustępu 2 części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to, skąd one pochodzą, a które nie są objęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej umowy, będą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Jeżeli jednak dochody takie są uzyskiwane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie ze źródeł położonych w drugim Umawiającym się Państwie, dochody takie mogą być także opodatkowane w tym Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa. Jednakże w przypadku dochodów z majątku dziedzicznego lub powiernictwa tak pobierany podatek nie może przekroczyć 15 procent kwoty dochodu brutto, pod warunkiem iż dochody takie podlegają opodatkowaniu w tym Umawiającym się Państwie, w którym ich odbiorca ma miejsce zamieszkania.

Artykuł 22

Opodatkowanie majątku

1. Majątek nieruchomy, który jest własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, położony w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Majątek ruchomy, stanowiący część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, lub majątek ruchomy należący do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie dla celów wykonywania wolnego zawodu, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

3. Majątek, który stanowią statki i samoloty przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, eksploatowane w komunikacji międzynarodowej, jak również majątek ruchomy służący do eksploatacji takich statków i samolotów może podlegać opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

4. Wszelkie inne części majątku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie będą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

Artykuł 23

Unikanie podwójnego opodatkowania

1. W przypadku Polski podwójnego opodatkowania unikać się będzie w sposób następujący:

- a) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód lub posiada majątek, który — zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy — może być opodatkowany w Kanadzie, to Polska zezwoli — z uwzględnieniem postanowień litery b) — na zwolnienie takiego dochodu lub majątku od opodatkowania, z tym jednak, że przy obliczaniu podatku od pozostałego dochodu lub majątku tej osoby zastosuje tę stawkę podatkową, która byłaby zastosowana, gdyby dochód lub majątek zwolniony od opodatkowania w powyższy sposób nie był tak właśnie zwolniony od opodatkowania,
- b) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który — zgodnie z postanowieniami artykułów 10, 11 i 12 — może być opodatkowany w Kanadzie, to Polska zezwoli na potrącenie od podatku dochodowego tej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w Kanadzie. Jednakże takie potrącenie nie może przekroczyć tej części podatku — odpowiednio przypadającej na dochód, który może być opodatkowany w Kanadzie — jaka została obliczona przed dokonaniem potrącenia.

2. W przypadku Kanady podwójnego opodatkowania unikać się będzie w sposób następujący:

- a) z uwzględnieniem istniejących postanowień prawnych Kanady dotyczących potrąceń od podatku należnego do zapłaty w Kanadzie, podatku zapłaconego na terytorium leżącym poza Kanadą oraz z uwzględnieniem każdej następnej zmiany tych postanowień, które nie naruszają zawartej tu ogólnej zasady — chyba że większe potrącenie lub zwolnienie podatkowe zostanie przewidziane w ustawodawstwie Kanady — podatek płatny w Polsce od zysków, dochodów lub przychodów powstających w Polsce zostanie potrącony od jakiegokolwiek podatku kanadyjskiego płatnego od takich zysków, dochodów lub przychodów;
- b) z uwzględnieniem istniejących postanowień prawa Kanady dotyczących określania wolnej od podatku nadwyżki zysku oddziału zagranicznego spółki i z uwzględnieniem każdej następnej zmiany tych postanowień, które nie naruszają zawartej tu ogólnej zasady, przy obliczaniu podatków kanadyjskich zezwoli się spółce mającej siedzibę w Kanadzie na dokonanie potrącenia, przy obliczaniu jej dochodu podlegającego opodatkowaniu, kwoty każdej dywidendy uzyskanej przez tę spółkę z wolnej od podatku nadwyżki zysku oddziału zagranicznego mającego siedzibę w Polsce.

3. Dla celów stosowania niniejszego artykułu zyski, dochody lub przychody osoby mającej miejsce zamieszkania

lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, które są opodatkowywane w drugim Umawiającym się Państwie zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy, będą uważane za powstające ze źródeł położonych w tym drugim Państwie.

Artykuł 24

Równe traktowanie

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie opodatkowaniu ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe od tych, którym są lub mogą być poddani obywatele tego drugiego Państwa znajdujący się w takiej samej sytuacji.

2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w drugim Państwie bardziej niekorzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność.

3. Żadnego postanowienia niniejszego artykułu nie należy rozumieć w ten sposób, że zobowiązuje ono Umawiające się Państwo do przyznania osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie osobistych potrąceń, udogodnień i obniżek z uwagi na stan cywilny i rodzinny, które przyznaje osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

4. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których majątek w całości lub częściowo, bezpośrednio albo pośrednio należy do osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo należy do wielu takich osób lub podlega ich kontroli, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego Umawiającego się Państwa, których majątek w całości lub częściowo, bezpośrednio lub pośrednio należy do osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w trzecim państwie albo należy do wielu takich osób lub podlega ich kontroli.

5. Użyte w tym artykule określenie „opodatkowanie” oznacza podatki, które są przedmiotem niniejszej umowy.

6. Postanowienia niniejszego artykułu nie będą naruszać zróżnicowanego systemu podatkowego w zakresie podatku od dochodu lub zysku, który jest ustanowiony w Polsce dla przedsiębiorstw uspołeczniionych.

Artykuł 25

Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba jest zdania, że działania Umawiającego się Państwa lub obu Umawiających się Państw pociągają lub pociągną za sobą opodatkowanie niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy, to może ona, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, skierować do właściwej władzy tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, wnioski w formie pisemnej, podając uzasadnienie żądania zmiany takiego opodatkowania. Wniosek taki, aby został przyjęty, musi być przedłożony w ciągu dwóch lat, licząc od pierwszego urzędowego zawiadomienia o działaniu pociągającym za sobą opodatkowanie niezgodne z umową.

2. Jeżeli właściwa władza, o której mowa w ustępie 1, uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, to poczyni ona starania, ażeby przypadek ten uregulować w drodze porozumienia z właściwą władzą drugiego Umawiającego się Państwa, tak ażeby uniknąć opodatkowania niezgodnego z niniejszą umową.

3. Umawiające się Państwo nie dokona — po upływie terminów przewidzianych w jego prawie wewnętrznym, a w każdym przypadku po upływie pięciu lat od końca okresu podatkowego, w którym powstał dany dochód — zwiększenia podstawy wymiaru podatku dla osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub drugim Umawiającym się Państwie, przez włączenie do tej podstawy części dochodu, które zostały również opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie. Postanowienia niniejszego ustępu nie mają zastosowania w przypadku defraudacji, umyślnej zwłoki w realizacji zobowiązania podatkowego lub niedbalstwa.

4. Właściwe władze Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu umowy. W szczególności właściwe władze Umawiających się Państw mogą wspólnie przeprowadzić konsultacje w celu uzgodnienia:

- a) jednakowego sposobu ustalenia zysków osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie oraz jej zakładu położonego w drugim Umawiającym się Państwie;
- b) jednakowego sposobu podziału dochodu pomiędzy osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie a jakąkolwiek powiązaną osobę wymienioną w artykule 9.

5. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą odbyć wspólne konsultacje w celu unikania podwójnego opodatkowania w przypadkach, które nie są uregulowane umową.

6. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą kontaktować się ze sobą bezpośrednio w celu stosowania niniejszej umowy.

Artykuł 26

Wymiana informacji

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały informacje niezbędne do stosowania postanowień niniejszej umowy lub postanowień prawa wewnętrznego Umawiających się Państw co do podatków objętych umową w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, przewidziane przez te prawa, nie jest sprzeczne z umową. Wymiana informacji nie jest ograniczona artykułem 1. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie jak informacje uzyskane na podstawie prawa wewnętrznego tego Państwa i będą mogły być udzielane tylko osobom i władzom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się ustalaniem, poborem albo ściąganiem podatków objętych umową lub organom rozstrzygającym odwołania mające związek z tymi podatkami. Takie osoby lub władze będą wykorzystywać te informacje tylko dla wyżej wymienionych celów. Mogą one udostępniać te informacje w postępowaniu sądowym i przy wydawaniu orzeczeń sądowych.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane tak, jak gdyby zobowiązywały jedno z Umawiających się Państw do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego prawa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Państwa;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, przemysłową lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstwa lub których udzielanie sprzeciwiłoby się porządkowi publicznemu (*ordre public*).

Artykuł 27

Pracownicy dyplomatyczni i konsularni

1. Przepisy niniejszej umowy nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących pracownikom dyplomatycznym lub konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

2. Bez względu na postanowienia artykułu 4 osoba fizyczna będąca członkiem przedstawicielstwa dyplomatycznego, urzędu konsularnego lub stałej misji Umawiającego się Państwa, która jest położona w drugim Umawiającym się Państwie lub w trzecim państwie, będzie uważana — dla celów stosowania niniejszej umowy — za osobę mającą miejsce zamieszkania w państwie wysyłającym, jeżeli podlega ona w państwie wysyłającym tym samym obowiązkom podatkowym w stosunku do jej ogólnych dochodów, jakim podlegają osoby mające miejsce zamieszkania w tym państwie wysyłającym.

Artykuł 28

Wejście w życie

1. Umowa niniejsza podlega ratyfikacji, a wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Ottawie.

2. Umowa wejdzie w życie w dniu wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i jej postanowienia będą miały zastosowanie:

- a) jeżeli chodzi o podatki pobierane u źródła — do kwot zapłaconych lub zaliczonych osobom nie mającym tam miejsca zamieszkania lub siedziby w dniu 1 stycznia roku kalendarzowego, w którym nastąpiła wymiana dokumentów ratyfikacyjnych, lub po tym dniu;
- b) jeżeli chodzi o inne podatki — do lat podatkowych zaczynających się w dniu 1 stycznia roku kalendarzowego, w którym nastąpi wymiana dokumentów ratyfikacyjnych, lub po tym dniu.

Artykuł 29

Zakończenie obowiązywania umowy

Umowa niniejsza została zawarta na czas nieokreślony, jednakże każde z Umawiających się Państw może w dniu 30 czerwca lub przed upływem tego dnia w każdym roku kalendarzowym rozpoczynającym się po upływie pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej umowy wypowiedzieć ją w drodze notyfikacji; w takim przypadku umowa przestanie obowiązywać:

- a) jeżeli chodzi o podatki pobierane u źródła — do kwot zapłaconych lub zaliczonych osobom nie mającym w danym Umawiającym się Państwie miejsca zamieszkania lub siedziby — w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym bezpośrednio po roku, w którym przekazano notyfikację o wypowiedzeniu, oraz
- b) jeżeli chodzi o inne podatki — do lat podatkowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu — w roku kalendarzowym następującym bezpośrednio po roku, w którym przekazano notyfikację o wypowiedzeniu.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą umowę i opatrzyli ją odpowiednimi pieczęciami.

Umowę niniejszą sporządzono w trzech egzemplarzach w Warszawie dnia 4 maja 1987 r., każdy w językach polskim, angielskim i francuskim, przy czym trzy teksty są jednakowo autentyczne.

Z upoważnienia

Rządu Polskiej

Rzeczypospolitej Ludowej:

M. Orzechowski

Z upoważnienia

Rządu Kanady:

C.J. Clark

PROTOKÓŁ

W czasie podpisywania umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Kanady w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku niżej podpisani uzgodnili następujące postanowienia, które stanowią będą integralną część umowy.

1. W odniesieniu do artykułu 3 ustęp 1 litera d) rozumie się, że w języku francuskim określenie „société” oznacza także „corporation” w rozumieniu prawa kanadyjskiego.

2. Rozumie się, że bez względu na postanowienie artykułu 8 ustęp 1 oraz postanowienia artykułu 7 zyski osiągnięte z eksploatacji statków albo samolotów używanych zasadniczo do transportu pasażerów albo towarów wyłącznie między miejscami w Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym Państwie.

3. Rozumie się, że bez względu na jakiegokolwiek postanowienia umowy spółka albo osoba prawna, która ma siedzibę w Polsce, a która posiada zakład w Kanadzie, będzie zgodnie z postanowieniami prawa kanadyjskiego podmio-

tem dodatkowego podatku od spółek innych niż spółki kanadyjskie, jednak stawka tego podatku nie przekroczy 15 procent.

4. Rozumie się, że postanowienia artykułu 17 ust. 3 stosuje się tylko w wypadkach, gdy na żądanie wysyłającego Państwa zostanie wyrażona stosowna zgoda przez właściwą władzę Umawiającego się Państwa, w którym jest wykonywana działalność.

5. Rozumie się, że student, uczeń lub praktykant, który ma lub miał bezpośrednio przed przybyciem do Kanady miejsce zamieszkania w Polsce i który przebywa w Kanadzie wyłącznie w celu kształcenia się lub praktyki, będzie miał prawo przy ustalaniu jego dochodu za każdy rok podatkowy odjąć dla celów opodatkowania w Kanadzie pięćset dolarów kanadyjskich (500 \$) od ogólnej sumy stypendium albo bursowego otrzymanego przez niego w roku ze źródeł w Kanadzie oraz — z zastrzeżeniem odpowiednich aktualnych postanowień prawa kanadyjskiego i wszystkich następnych zmian tych postanowień, które nie będą naruszać

ogólnych zasad w tym zakresie — sumę wszelkich opłat za jego kształcenie, wpłaconych w ciągu roku do instytucji oświatowej w Kanadzie.

6. Rozumie się, że postanowienia artykułu 24 nie mogą być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do przyznania osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie przywilejów przyznanych osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w trzecim państwie na podstawie porozumień zawartych z takim państwem lub państwami.

7. Rozumie się, że postanowienia umowy nie mogą być rozumiane jako jakakolwiek przeszkoda w stosowaniu obecnie lub w późniejszym terminie wyłączeń, zwolnień, odliczeń, zaliczeń albo innych przywilejów przyznanych:

- a) przez prawo Umawiającego się Państwa w określaniu podatku wymierzanego przez to Państwo albo

- b) przez jakiekolwiek inne porozumienie zawarte przez Umawiające się Państwo.

8. Rozumie się, że nic w umowie nie może być interpretowane jako przeszkoda w poborze podatku przez Kanadę od kwot włączonych do dochodów osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Kanadzie zgodnie z postanowieniami rozdziału 91 kanadyjskiej Ustawy o podatku dochodowym.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszy protokół i opatrzyli go odpowiednimi pieczęciami.

Sporządzono w trzech egzemplarzach w Warszawie dnia 4 maja 1987 r., każdy w językach polskim, angielskim i francuskim, przy czym trzy teksty są jednakowo autentyczne.

Z upoważnienia
Rządu Polskiej
Rzeczypospolitej Ludowej:
M. Orzechowski

Z upoważnienia
Rządu Kanady:
C.J. Clark

Po zaznajomieniu się z powyższą umową oraz protokołem, Rada Państwa uznała je i uznaje za słuszne zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nich zawartych; oświadcza, że są one przyjęte, ratyfikowane i potwierdzone, oraz przyrzeka, że będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 29 grudnia 1987 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *M. Orzechowski*

L.S.

Przewodniczący Rady Państwa: *W. Jaruzelski*

217

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 10 stycznia 1990 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Kanady w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzonej w Warszawie dnia 4 maja 1987 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 28 ust. 1 Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Kanady w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzonej w Warszawie dnia 4 maja 1987 r., dokonana została w Ottawie dnia 30 listopada

1989 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych wymienionej umowy.

Zgodnie z art. 28 ust. 2 powyższej umowy weszła ona w życie dnia 30 listopada 1989 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *B. Kułski*

218

UMOWA

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Szwecji w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji

sporządzona w Warszawie dnia 13 października 1989 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

**PREZYDENT
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ**

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 13 października 1989 r. została podpisana w Warszawie Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Szwecji w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Szwecji w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rząd Królestwa Szwecji, dążąc do zwiększenia współpracy gospodarczej ze wzajemną korzyścią dla obu Państw i do zapewnienia sprawiedliwych i właściwych warunków dla inwestycji inwestorów jednej Umawiającej się Strony na terytorium drugiej Umawiającej się Strony,

AGREEMENT

between the Government of the Polish People's Republic and the Government of the Kingdom of Sweden on the Promotion and Reciprocal Protection of investments

The Government of the Polish People's Republic and the Government of the Kingdom of Sweden, desiring to intensify economic cooperation to the mutual benefit of both countries and to maintain fair and equitable conditions for investments by investors of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party,

uznając, że popieranie i ochrona takich inwestycji sprzyja rozszerzaniu stosunków gospodarczych pomiędzy dwiema Umawiającymi się Stronami i pobudza inicjatywy w zakresie inwestycji,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

W rozumieniu niniejszej umowy:

(1) określenie „inwestycja” oznacza wszelkie mienie zainwestowane przez inwestorów jednej Umawiającej się Strony, pod warunkiem że ta inwestycja została dokonana zgodnie z ustawodawstwem drugiej Umawiającej się Strony, a w szczególności, choć nie wyłącznie:

- a) ruchomości i nieruchomości, jak również inne prawa rzeczowe, takie jak hipoteka, prawo zatrzymania, zastawu, użytkowania i podobne prawa;
- b) udziały i inne rodzaje uczestnictwa w spółkach;
- c) roszczenia pieniężne i świadczenia mające wartość gospodarczą;
- d) patenty, inne prawa własności przemysłowej, procesy techniczne, nazwy handlowe, know-how i inne prawa własności intelektualnej, jak również good-will;
- e) koncesje gospodarcze, które są wymagane dla prowadzenia działalności gospodarczej, wynikające z prawa, decyzji administracyjnej lub umów, włączając koncesje na poszukiwanie, uprawianie, wydobywanie i eksploatację zasobów naturalnych;

(2) określenie „inwestor” oznacza:

- a) każdą osobę fizyczną, która jest obywatelem Umawiającej się Strony zgodnie z jej prawem, i
- b) każdą osobę prawną mającą siedzibę na terytorium drugiej Umawiającej się Strony lub państwa trzeciego, w której przeważa interes inwestora jednej z Umawiających się Stron. O przewadze interesu nie mogą jednakże stanowić czysto umowne stosunki. Osoba prawna nie podlega ochronie na mocy tej umowy, jeżeli wcześniej skorzystała ze środków przysługujących jej stosownie do innej umowy o ochronie inwestycji, zawartej z odpowiednim państwem trzecim.

Artykuł 2

(1) Każda z Umawiających się Stron zapewni we wszystkich wypadkach sprawiedliwe i właściwe traktowanie inwestycji inwestorów drugiej Umawiającej się Strony i nie będzie utrudniać zarządzania, utrzymania, wykorzystania, osiągania korzyści lub rozporządzania nimi w nieuzasadniony sposób. Za taki nieuzasadniony sposób uważa się: ograniczenia w nabywaniu surowców, części składowych i podzespołów, części zamiennych, energii i paliw, jak również środków produkcji i działalności wszelkiego rodzaju. Nie powinno się wprowadzać przeszkód w sprzedaży produktów w kraju lub za granicą, lub w inny sposób. Wprowadzenie generalnych ograniczeń podyktowanych sytuacją gospodarczą, np. brakami, nie uważa się za nieuzasadniony sposób.

recognizing that the promotion and protection of such investments favour the expansion of the economic relations between the two Contracting Parties and stimulate investment initiatives,

have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of the present Agreement:

(1) The term „investment” shall comprise every kind of asset, invested by investors, of one Contracting Party, provided that the investment has been made in accordance with the laws and regulations of the other Contracting Party, and shall include in particular, though not exclusively:

- (a) movable and immovable property as well as any other property rights, such as mortgage, lien, pledge, usufruct and similar rights;
- (b) shares and other kinds of interest in companies;
- (c) title to money or any performance having an economic value;
- (d) patents, other industrial property rights, technical processes, trade names, know-how and other intellectual property rights as well as good-will;
- (e) business concessions which are required to conduct economic activity and are conferred by law, administrative decisions or contracts; including concessions to search for, cultivate, extract or exploit natural resources;

(2) The term „investor” shall mean:

- (a) any natural person who is a national of a Contracting Party in accordance with its laws; and
- (b) any legal entity having a seat in the territory of the other Contracting Party, or in a third country with a predominant interest of an investor of either Contracting Party. However, purely contractual relations alone do not constitute a predominant interest. A legal entity may not invoke protection under this agreement if it had earlier invoked remedies available to it pursuant to another investment protection agreement concluded with the third country in question.

Article 2

(1) Each Contracting Party shall at all times ensure fair and equitable treatment of the investments by investors of the other Contracting Party and shall not impair the management, maintenance, use, enjoyment or disposal thereof by unreasonable measures. As such unreasonable measures are considered: restrictions on purchases of raw materials, components and units, auxiliary materials, energy and fuel as well as means of production and operation of all kinds. Hindrance on the sale of products within the country and abroad and other measures should not be instituted. The introduction of general restrictions, based on the economic situation, e.g. shortages, are not considered unreasonable.

(2) W odniesieniu do transportu towarów lub personelu zatrudnionego w związku z inwestycją inwestorowi będzie przysługiwało prawo wolnego wyboru przewoźnika. W przypadku gdy na taki transport jest wymagane zezwolenie, zostanie ono udzielone bez względu na ewentualne ograniczenia ilościowe. W odniesieniu do transportu przez państwa trzecie zezwolenie będzie udzielone zgodnie z mającymi zastosowanie: prawem międzynarodowym i umowami.

(3) Obywatele jednej z Umawiających się Stron oraz członkowie ich rodzin prowadzący wspólne gospodarstwo domowe uzyskają, zgodnie z regulacjami prawnymi dotyczącymi wjazdu i przebywania cudzoziemców, zezwolenie na wjazd, pobyt i opuszczenie terytorium drugiej Umawiającej się Strony w celu prowadzenia działalności związanej z inwestycją na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

(4) Każda Umawiająca się Strona będzie, zgodnie z jej generalną polityką w dziedzinie inwestycji zagranicznych, popierać na swoim terytorium inwestycje inwestorów drugiej Umawiającej się Strony i zezwoli na takie inwestycje zgodnie z jej prawem.

(5) W celu stworzenia korzystnych warunków do oceny pozycji finansowej i rezultatów działalności prowadzonej w oparciu o inwestycje podlegające niniejszej umowie, Umawiające się Strony zezwolą, najdalej jak jest to możliwe, w ramach ich prawa wewnętrznego, na zharmonizowanie rachunkowości inwestycji z międzynarodowymi standardami rachunkowości (IAS) ustalonymi przez Międzynarodowy Komitet Standaryzacji Rachunkowości (IASB).

(6) Inwestycja dokonana zgodnie z ustawodawstwem Umawiającej się Strony, na której terytorium została podjęta, korzysta z pełnej ochrony niniejszej umowy.

Artykuł 3

(1) Każda Umawiająca się Strona będzie traktować inwestycje dokonywane na swoim terytorium przez inwestorów drugiej Umawiającej się Strony nie mniej korzystnie niż w wypadku inwestycji dokonywanych przez inwestora z państwa trzeciego.

(2) Niezależnie od postanowień ustępu (1) niniejszego artykułu, Umawiająca się Strona,

- a) która zawarła umowę dotyczącą utworzenia unii celnej, wspólnego rynku lub strefy wolnego handlu, lub
- b) która zawarła wielostronne porozumienie o współpracy gospodarczej w dziedzinie wzajemnej pomocy gospodarczej,

ma prawo przyznać bardziej korzystne traktowanie inwestycjom inwestora z państwa lub państw, które są również stronami wyżej wymienionych umów, lub inwestorom niektórych tych państw.

(3) Traktowanie przyznane inwestycjom podlegającym umowom handlowym, które Królestwo Szwecji zawarło z Wybrzeżem Kości Słoniowej 27 sierpnia 1965 r., z Madagaskarem 2 kwietnia 1966 r. i z Senegalem 24 lutego 1967 r., nie będzie powoływane jako podstawa do stosowania klauzuli największego uprzywilejowania, o której mowa w artykule 3, w stosunku do polskich inwestorów.

(4) Postanowienia ustępu (1) niniejszego artykułu nie będą rozumiane jako zobowiązanie jednej Umawiającej się

(2) In connection with the transport of goods or of personnel associated with an investment, the investor shall have the right to freely select the carrier. In cases where permission is required for such transport, this shall be granted without regard to any possible quotas. Concerning transportation through third countries, permission will be granted in accordance with applicable international law and agreements.

(3) Subject to the laws and regulations relating to the entry and sojourn of aliens, nationals of one Contracting Party, together with family members of their household, shall be permitted to enter into, remain and leave the territory of the other Contracting Party for the purpose of carrying out activities associated with investments in the territory of the latter Contracting Party.

(4) Each Contracting Party shall, subject to its general policy in the field of foreign investment, promote in its territory investments by investors of the other Contracting Party and shall admit such investments in accordance with its legislation.

(5) In order to create favourable conditions for assessing the financial position and the results of activities which are based on investments under this agreement, the Contracting Parties shall permit, as far as is possible within the framework of their national legislation, harmonization of the investors' accounting procedures with the International Accounting Standards (IAS) drawn up by the International Accounting Standards Committee (IASC).

(6) An investment made in accordance with the laws and regulations of the Contracting Party in whose territory the investment is undertaken, enjoys the full protection of the present Agreement.

Article 3

(1) Each Contracting Party shall apply to investments in its territory by investors of the other Contracting Party a treatment which is no less favourable than that accorded to investments by investors of third States.

(2) Notwithstanding the provisions of Paragraph (1) of this Article, a Contracting Party

- (a) which has concluded an agreement regarding the formation of a customs union, common market or a free-trade area, or
- (b) which has concluded a multilateral agreement on economic co-operation for mutual economic assistance,

shall be free to grant more favourable treatment to investments by an investor of the State or States which are also parties to the aforesaid agreements, or by investors of some of these States.

(3) The treatment granted to investments under the Commercial Agreements which the Kingdom of Sweden has concluded with the Ivory Coast on 27 August 1965, with Madagascar on 2 April 1966 and with Senegal on 24 February 1967 shall not be invoked as the basis most-favoured-nation treatment under Article 3 by Polish investors.

(4) The provision of Paragraph (1) of this Article shall not be construed so as to oblige one Contracting Party to

Strony do rozciągnięcia na inwestora drugiej Umawiającej się Strony korzyści wynikających z traktowania, pierwszeństwa lub uprzywilejowania, będących rezultatem jakiejkolwiek międzynarodowej umowy lub układu dotyczącego w całości lub głównie opodatkowania albo przepisów wewnętrznych dotyczących w całości lub głównie opodatkowania.

Artykuł 4

(1) Żadna z Umawiających się Stron nie będzie przedsięwzięć środków pozbawiających, bezpośrednio lub pośrednio, inwestora drugiej Umawiającej się Strony inwestycji, chyba że nastąpi to z zachowaniem następujących warunków:

- a) środki te zostaną podjęte w interesie publicznym i zgodnie z prawem;
- b) środki te będą formalne i nie dyskryminacyjne; i
- c) środki te zostaną podjęte wraz z postanowieniami o płatności niezwłocznego, właściwego i efektywnego odszkodowania, podlegającego transferowi, bez zbędnej zwłoki, w walucie wymienialnej.

(2) Postanowienia ustępu (1) niniejszego artykułu stosuje się również do bieżących dochodów z inwestycji, jak również, w razie likwidacji, do przychodów uzyskanych z likwidacji.

(3) Inwestorzy każdej Umawiającej się Strony, których inwestycje doznały uszczerbku na terytorium drugiej Umawiającej się Strony w wyniku wojny lub innego konfliktu zbrojnego, klęski żywiołowej, rewolty, powstania lub buntu, będą — w odniesieniu do odtworzenia, odszkodowania, kompensaty lub innego uregulowania — traktowani nie mniej korzystnie niż obywatele lub spółki któregośkolwiek państwa trzeciego. Ewentualne płatności z powyższych tytułów będą podlegały transferowi w walucie wymienialnej bez zbędnej zwłoki.

Artykuł 5

(1) Każda Umawiająca się Strona dopuści bez zwłoki transfer w walucie wymienialnej, zgodnie i w stopniu dopuszczonym przez jej ustawodawstwo:

- a) bieżących dochodów pochodzących z inwestycji inwestorów drugiej Umawiającej się Strony, włączając w szczególności, choć nie wyłącznie, dochody z kapitału, zysk, odsetki, dywidendy, należności licencyjne, honoraria lub opłaty;
- b) należności z całkowitej lub częściowej likwidacji każdej inwestycji inwestora drugiej Umawiającej się Strony;
- c) kwot pochodzących ze spłaty pożyczek, które obie Umawiające się Strony uznały za inwestycję;
- d) wynagrodzeń obywateli drugiej Umawiającej się Strony, którzy zostali zatrudnieni w związku z inwestycją na jej terytorium, i innych sum przeznaczonych na pokrycie wydatków związanych z zarządzaniem inwestycją.

(2) Umawiające się Strony będą traktować transfery, o których mowa w ustępie (1) niniejszego artykułu, nie mniej korzystnie niż transfery pochodzące z inwestycji dokonanych przez inwestorów któregośkolwiek państwa trzeciego.

extend to an investor of the other Contracting Party the benefit of any treatment, preference or privilege resulting from any international agreement or arrangement relating wholly or mainly to taxation or any domestic legislation relating wholly or mainly to taxation.

Article 4

(1) Neither Contracting Party shall take any measures depriving, directly or indirectly, an investor of the other Contracting Party of an investment unless the following conditions are complied with:

- (a) the measures are taken in the public interest and under due process of law;
- (b) the measures are distinct and not discriminatory; and
- (c) the measures are accompanied by provision for the payment of prompt, adequate and effective compensation, which shall be transferable without undue delay in a freely convertible currency.

(2) The provisions of Paragraph (1) of this Article shall also apply to the current income from an investment as well as, in the event of liquidation, to the proceeds from the liquidation.

(3) Investors of either Contracting Party who suffer losses of their investments in the territory of the other Contracting Party due to war or other armed conflict, a state of national emergency, revolt, insurrection or riot shall be accorded, with respect to restitution, indemnification, compensation or other settlement, a treatment which is no less favourable than that accorded to nationals or companies of any third State. Resulting payments, if any, shall be transferable in a freely convertible currency without undue delay.

Article 5

(1) Each Contracting Party shall allow without delay the transfer in a freely convertible currency, subject to and to the extent permitted by its laws and regulations, of:

- (a) the current income accruing from any investment by investors of the other Contracting Party, including in particular, though not exclusively, capital gains, profit, interests, dividends, licenses, royalties or fees;
- (b) the proceeds from a total or partial liquidation of any investment by an investor of the other Contracting Party;
- (c) funds in repayment of loans which both Contracting Parties have recognized as investment;
- (d) the earnings of nationals of the other Contracting Party who are allowed to work in connection with an investment in its territory and other amounts appropriated for the coverage of expenses connected with the management of the investment.

(2) The Contracting Parties undertake to accord to transfers referred to in Paragraph (1) of this Article a treatment no less favourable than that accorded to transfers originating from investments made by investors of any third State.

(3) Transfer będzie dopuszczony bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w ciągu miesiąca od daty złożenia wniosku o dokonanie transferu.

(4) Każdy transfer, o którym mowa w niniejszej umowie, zostanie dokonany według oficjalnego kursu obowiązującego w dniu dokonania transferu.

(5) Jeżeli właściwe władze polskie udzieliły według własnego uznania wcześniejszego zezwolenia, Narodowy Bank Polski zapewni w granicach, w jakich przychód z inwestycji inwestora szwedzkiego na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest osiągany w walucie wymienialnej, ekwiwalentną kwotę w walucie wymienialnej potrzebną dla dokonania transferu takiego przychodu w zamian za płatność w tej samej walucie niewymienialnej.

(6) Stwierdza się, że szwedzcy inwestorzy mogą wykorzystywać mechanizmy rynkowe, np. przetargi, dla zakupu lub sprzedaży walut obcych zgodnie z ustawodawstwem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Do uzyskanych w ten sposób walut obcych kurs, o którym mowa w ustępie (4), nie ma zastosowania.

Artykuł 6

Jeżeli Umawiająca się Strona lub jeden z jej organów dokona na rzecz jej inwestora płatności z tytułu gwarancji udzielonej w odniesieniu do inwestycji dokonanej na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, druga Umawiająca się Strona, nie naruszając praw pierwszej Umawiającej się Strony wynikających z artykułu 7, uzna przejście wszelkich praw lub roszczeń tego inwestora na pierwszą Umawiającą się Stronę lub jej organ i przejęcie przez pierwszą Umawiającą się Stronę lub jej organ tych praw i roszczeń, z zastrzeżeniem prawa drugiej Umawiającej się Strony do potrącenia wymagalnych podatków lub innych ciężarów publicznych należnych od inwestora.

Artykuł 7

(1) Każdy spór pomiędzy Umawiającymi się Stronami dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszej umowy będzie, jeżeli to możliwe, rozstrzygany w drodze negocjacji pomiędzy rządami obu Umawiających się Stron.

(2) Jeżeli spór nie może być w ten sposób rozstrzygnięty w ciągu sześciu miesięcy, zostanie on, na żądanie którejkolwiek Umawiającej się Strony, przedłożony do rozstrzygnięcia trybunałowi arbitrażowemu.

(3) Trybunał arbitrażowy będzie powoływany ad hoc. Każda Umawiająca się Strona wyznaczy jednego członka, a ci dwaj członkowie uzgodnią obywatela państwa trzeciego, które utrzymuje stosunki dyplomatyczne z obiema Umawiającymi się Stronami, jako ich przewodniczącego, który zostanie wyznaczony przez rządy tych dwóch Umawiających się Stron. Członkowie zostaną wyznaczeni w ciągu dwóch miesięcy, a przewodniczący w ciągu czterech miesięcy od daty zawiadomienia przez jedną Umawiającą się Stronę drugiej Umawiającej się Strony o woli poddania sporu do rozstrzygnięcia trybunałowi arbitrażowemu.

(4) Jeżeli terminy, o których mowa w ustępie (3) niniejszego artykułu, nie zostaną zachowane, każda Umawiająca się Strona może, w razie braku innych odpowiednich uzgodnień, zwrócić się do Przewodniczącego Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości o dokonanie niezbędnych nominacji.

(3) The transfer shall be allowed without undue delay and, in any event, within a period of time not exceeding one month from the date on which the request for the transfer is made.

(4) Any transfer referred to in this Agreement shall be effected at the official exchange rates prevailing on the day the transfer is made.

(5) To the extent any return from an investment in the territory of the Polish People's Republic by a Swedish investor realized in a non-convertible currency, where the competent Polish authorities have at their discretion given prior permission, the equivalent amount in convertible currency required for effecting the transfer of such a return shall be provided by the Polish National Bank against payment in the same non-convertible currency.

(6) It is further noted that Swedish investors may use market mechanisms, e.g. auctions, to buy and sell foreign currency in accordance with laws and regulations of the Polish People's Republic. When foreign currency is obtained in this way the exchange rate referred to in Paragraph (4) is not applicable.

Article 6

If a Contracting Party or one of its organs makes a payment to any of its investors under a guarantee it has granted in respect of an investment in the territory of the other Contracting Party, the latter Contracting Party shall, without prejudice to the rights of the former Contracting Party under Article 7, recognize the transfer of any right or title of such an investor to the former Contracting Party or its organ and the subrogation of the former Contracting Party or its organ to any such right or title, subject to the other Contracting Party's right to deduct taxes and other public charges due and payable by the investor.

Article 7

(1) Any dispute between the Contracting Parties concerning the interpretation or application of this Agreement shall, if possible, be settled by negotiations between the Governments of the two Contracting Parties.

(2) If the dispute cannot thus be settled within six months, it shall at the request of either Contracting Party be submitted to an arbitration tribunal.

(3) The arbitration tribunal shall be set up from case to case, each Contracting Party appointing one member, and these two members shall then agree upon a national of a third State which maintains diplomatic relations with both Contracting Parties as their Chairman, to be appointed by the Governments of the Contracting Parties. The members shall be appointed within two months, and the Chairman within four months, from the date either Contracting Party has advised the other Contracting Party of its wish to submit the dispute to an arbitration tribunal.

(4) If the time limits referred to in Paragraph (3) of this Article have not been complied with, either Contracting Party may, in the absence of any other relevant arrangement, invite the President of the International Court of Justice to make the necessary appointments.

(5) Jeżeli Przewodniczący Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości nie może wypełnić przewidzianej w ustępie (4) niniejszego artykułu funkcji lub jest obywatelem jednej z Umawiających się Stron, do dokonania niezbędnych nominacji zostanie zaproszony Wiceprzewodniczący. Jeżeli Wiceprzewodniczący nie może wypełnić powyższej funkcji lub jest obywatelem jednej z Umawiających się Stron, do dokonania niezbędnych nominacji zostanie zaproszony najstarszy rangą członek Trybunału, który jest w stanie wypełnić powyższą funkcję, a nie jest obywatelem żadnej z Umawiających się Stron.

(6) Trybunał arbitrażowy orzeka większością głosów; orzeczenia są ostateczne i wiążące dla Umawiających się Stron. Każda Umawiająca się Strona ponosi koszty udziału członka wyznaczonego przez tę Stronę, jak również koszty jej reprezentacji w postępowaniu arbitrażowym; koszty udziału przewodniczącego, jak również wszelkie inne koszty ponoszą obie Umawiające się Strony w częściach równych. Trybunał arbitrażowy może jednak w orzeczeniu ustalić większy udział w kosztach jednej z Umawiających się Stron. We wszystkich innych kwestiach procedurę trybunału arbitrażowego określa sam trybunał.

Artykuł 8

(1) Każda Umawiająca się Strona zgadza się poddać rozstrzygnięciu trybunału arbitrażowego wszelkie spory prawne wynikające z artykułu 4 niniejszej umowy, powstałe między tą Umawiającą się Stroną a inwestorem drugiej Umawiającej się Strony, dotyczące inwestycji tego ostatniego na jej terytorium.

(2) Spór nie wymieniony w ustępie (1) niniejszego artykułu, który powstaje między jedną Umawiającą się Stroną a inwestorem drugiej Umawiającej się Strony, dotyczący inwestycji tego drugiego na jej terytorium, zostanie za porozumieniem obu stron sporu poddany rozstrzygnięciu trybunału arbitrażowego.

(3) Trybunał arbitrażowy w zakresie tego artykułu będzie powoływany ad hoc w następujący sposób: każda strona sporu wyznaczy jednego członka, a ci dwaj członkowie wybiorą następnie obywatela państwa trzeciego jako przewodniczącego, który nie może jednak pełnić funkcji przewodniczącego lub członka trybunału w sytuacji, gdy nie są utrzymywane stosunki dyplomatyczne pomiędzy tym państwem a którąkolwiek z obu Umawiających się Stron. Członkowie zostaną wyznaczeni w ciągu dwóch miesięcy, a przewodniczący w ciągu trzech miesięcy, od daty zawiadomienia przez inwestora — stronę sporu według definicji zawartej w ustępie (1) niniejszego artykułu — drugiej strony sporu o woli poddania sporu rozstrzygnięciu trybunału arbitrażowego lub od daty, kiedy obie strony sporu, według definicji zawartej w ustępie (2) niniejszego artykułu, uzgodniły poddanie sporu rozstrzygnięciu trybunału arbitrażowego.

(4) Jeżeli terminy, o których mowa w ustępie (3) tego artykułu, nie zostaną zachowane, każda strona sporu może, w braku innych odpowiednich porozumień, zwrócić się do Przewodniczącego Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości o dokonanie niezbędnych nominacji.

(5) Trybunał arbitrażowy utworzony zgodnie z tym artykułem będzie, przy orzekaniu w sporze poddanym rozstrzygnięciu, stosować procedurę arbitrażową przewidzianą regułami arbitrażowymi Komisji Organizacji Narodów Zjednoczonych do Spraw Międzynarodowego Prawa Handlowego; przyjętymi przez Zgromadzenie Ogólne dnia 15 grudnia

(5) If the President of the International Court of Justice is prevented from discharging the function provided for in Paragraph (4) of this Article or is a national of either Contracting Party, the Vice-President shall be invited to make the necessary appointments. If the Vice-President is prevented from discharging the said function or is a national of either Contracting Party, the most senior member of the Court who is not incapacitated or a national of either Contracting Party shall be invited to make the necessary appointments.

(6) The arbitration tribunal shall reach its decision by a majority of votes, the decision being final and binding on the Contracting Parties. Each Contracting Party shall bear the cost of the member appointed by that party as well as the costs for its representation in the arbitration proceedings; the cost of the Chairman as well as any other costs shall be borne in equal parts by the two Contracting Parties. The arbitration tribunal may, however, in its decision direct that a higher proportion of costs shall be borne by one of the Contracting Parties. In all other respects, the procedure of the arbitration tribunal shall be determined by the tribunal itself.

Article 8

(1) Each Contracting Party consents to submit for settlement by an arbitration tribunal any legal dispute arising under Article 4 of this Agreement between that Contracting Party and an investor of the other Contracting Party concerning an investment by the latter in the territory of the former.

(2) In the event of a dispute not referred to in Paragraph (1) of this Article which arises between one Contracting Party and an investor of the other Contracting Party concerning an investment by the latter in the territory of the former, it shall upon agreement by both parties to the dispute be submitted to an arbitration tribunal for settlement.

(3) An arbitration tribunal in terms of this Article shall be set up from case to case as follows: Each Party to the dispute shall appoint one member and these two members shall then appoint a national of a third State as their Chairman, a national of such a state not being eligible as chairman or member of the tribunal if diplomatic relations do not exist between that state and either of the two Contracting Parties. The members shall be appointed within two months, and the chairman within three months, from the date an investor, party to a dispute as defined in Paragraph (1) of this Article, has advised the other party to the dispute of the wish of the former to have the dispute submitted to an arbitration tribunal, or else, from the date both parties to a dispute as defined in Paragraph (2) of this Article have agreed that the dispute be submitted to an arbitration tribunal.

(4) If the time-limits referred to in Paragraph (3) of this Article have not been complied with, either party to the dispute may, in the absence of any other relevant arrangement, invite the President of the International Court of Justice to make the necessary appointments.

(5) An arbitration tribunal set up in accordance with this Article shall, in deciding a dispute submitted to it, apply the arbitral procedure provided in the Arbitration Rules of the United Nations Commission on International Trade Law as adopted by the General Assembly on 15 December 1976 and shall, where otherwise necessary, determine its own proce-

1976 r., a w innych koniecznych przypadkach będzie określał swoją własną procedurę. Trybunał arbitrażowy orzeka większością głosów. Orzeczenia są ostateczne i wiążące.

Artykuł 9

Jeżeli regulacje prawne jednej Umawiającej się Strony lub istniejące aktualnie czy powstałe w przyszłości pomiędzy Umawiającymi się Stronami zobowiązania wynikające z prawa międzynarodowego zawierają w zakresie uregulowanym niniejszą umową postanowienia ogólne lub szczegółowe, uprawniające inwestycje inwestora drugiej Umawiającej się Strony do traktowania bardziej korzystnego niż przewidziane niniejszą umową, takie postanowienie w zakresie, w jakim jest bardziej korzystne, będzie miało pierwszeństwo przed niniejszą umową.

Artykuł 10

Postanowienia niniejszej umowy mają zastosowanie do inwestycji dokonanych przez inwestorów jednej Umawiającej się Strony na terytorium drugiej Umawiającej się Strony po dniu 26 maja 1976 r.

Artykuł 11

(1) Umowa niniejsza wchodzi w życie w dniu, w którym Rządy obu Umawiających się Stron notyfikują sobie wzajemnie, że ich konstytucyjne wymogi dotyczące wejścia w życie niniejszej umowy zostały spełnione.

(2) Umowa niniejsza zawarta jest na okres dwudziestu lat. Po tym okresie umowa będzie mogła być w dowolnym terminie wypowiedziana w drodze notyfikacji przez każdą Umawiającą się Stronę; w takim przypadku utraci ona moc po upływie 12 miesięcy od dnia wypowiedzenia.

(3) W odniesieniu do inwestycji dokonanych przed datą wygaśnięcia niniejszej umowy, postanowienia artykułów od 1 do 10 pozostają w mocy na dalszy okres dwudziestu lat od tej daty.

Sporządzono w Warszawie dnia 13 października 1989 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, szwedzkim i angielskim, przy czym wszystkie teksty mają jednakową moc. W razie rozbieżności przy interpretacji postanowień niniejszej umowy tekst angielski uważany będzie za rozstrzygający.

Za Rząd Polskiej
Rzeczypospolitej Ludowej:
T. Mazowiecki

Za Rząd Królestwa
Szwecji:
I. Carlsson

dure. The arbitration tribunal shall reach its decision by a majority of votes. Such a decision shall be final and binding.

Article 9

If the provisions of law of either Contracting Party or obligations under international law existing at present or established hereafter between the Contracting Parties in addition to the present Agreement contain a regulation, whether general or specific, entitling investments by investors of the other Contracting Party to a treatment more favourable than is provided for by the present Agreement, such regulation shall to the extent that it is more favourable prevail over the present Agreement.

Article 10

The provisions of this Agreement shall apply to investments made by investors of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party after May 26, 1976.

Article 11

(1) This Agreement shall enter into force on the day the Governments of the two Contracting Parties have notified each other that their constitutional requirements for the entry into force of this Agreement have been fulfilled.

(2) This Agreement shall remain in force for a period of twenty years. Thereafter it shall remain in force until the expiration of twelve months from the date that either Contracting Party in writing notifies the other Contracting Party of its intention to terminate this Agreement.

(3) In respect of investments made prior to the date when the notice of termination of this Agreement becomes effective, the provisions of Articles 1 to 10 shall remain in force for a further period of twenty years from that date.

Done at Warsaw on 13 October, 1989 in duplicate in the Polish, Swedish and English languages, the three texts having the same value. In the case there is any divergence of interpretation of the provisions of this Agreement the English text shall prevail.

For the Government of
the Polish People's Republic:
T. Mazowiecki

For the Government of
the Kingdom of Sweden:
I. Carlsson

Po zaznajomieniu się z powyższą umową, w imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 21 grudnia 1989 r.

L.S.

Prezydent Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej: *W. Jaruzelski*

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*

219

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 12 stycznia 1990 r.

w sprawie wejścia w życie Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Szwecji w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 13 października 1989 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 11 ust. 1 Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Szwecji w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 13 października 1989 r., dokonane zostały przewidziane

w tym artykule notyfikacje i w związku z tym powyższa umowa weszła w życie dnia 4 stycznia 1990 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *B. Kułski*

220

UMOWA

**między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Francuskiej
w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji**

podpisana w Paryżu dnia 14 lutego 1989 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 14 lutego 1989 r. została sporządzona w Paryżu Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Francuskiej w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji w następującym brzmieniu:

UMOWA

**między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
a Rządem Republiki Francuskiej
w sprawie popierania i wzajemnej ochrony
inwestycji**

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rząd Republiki Francuskiej, zwane dalej „Umawiającym się Stronami”,

pragnąc umocnić współpracę gospodarczą między obu Państwami i stworzyć korzystne warunki dla inwestycji polskich we Francji i francuskich w Polsce,

przekonane, że popieranie i ochrona tych inwestycji wpłynę na pobudzenie przepływu kapitałów i technologii między obu państwami w interesie ich rozwoju gospodarczego, uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

W rozumieniu niniejszej umowy:

1. Określenie „inwestycja” oznacza mienie takie, jak dobra, prawa i korzyści wszelkiego rodzaju, związane z dzia-

łalnością gospodarczą w jakiejkolwiek dziedzinie, prowadzoną zgodnie z ustawodawstwem Umawiającej się Strony, na której terytorium lub w strefie morskiej inwestycja została dokonana, a w szczególności, choć nie wyłącznie:

- a) ruchomości i nieruchomości, jak również wszelkie inne prawa rzeczowe, takie jak hipoteka, przywileje, użytkowanie, kaucje i im podobne,
- b) akcje, premie z tytułu emisji akcji oraz inne formy udziału, nawet mniejszościowe lub pośrednie w spółkach utworzonych na terytorium jednej ze Stron,
- c) obligacje, wierzytelności i prawa do wszelkich świadczeń mających wartość gospodarczą,
- d) prawa autorskie, prawa własności przemysłowej, takie jak patenty, licencje, znaki handlowe zastrzeżone, modele i makiety przemysłowe, procesy techniczne, nazwy handlowe, klientela.

Mienie związane z działalnością gospodarczą powinno być zainwestowane zgodnie z ustawodawstwem Umawiającej się Strony, na której terytorium lub w strefie morskiej inwestycja została dokonana, przed lub po wejściu w życie niniejszej umowy.

Każda zmiana formy, w której mienie zostało zainwestowane, nie zmienia jego charakteru jako inwestycji, pod warunkiem że zmiana ta nie będzie sprzeczna z ustawodawstwem państwa, na którego terytorium lub w strefie morskiej inwestycja jest dokonywana.

2. Określenie „inwestor” oznacza:

- a) każdą osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo jednej z Umawiających się Stron,
- b) każdą osobę prawną, utworzoną na terytorium jednej z Umawiających się Stron zgodnie z jej ustawodawstwem i posiadającą siedzibę na jej terytorium.

3. Określenie „przychody” oznacza wszystkie kwoty uzyskane z inwestycji, takie jak zyski, opłaty lub odsetki za dany okres.

Przychody z inwestycji i, w przypadku reinwestycji, przychody z ponownego ich zainwestowania korzystają z takiej samej ochrony jak inwestycja.

4. Określenie „strefy morskie” oznacza obszary morza i dna morskiego, nad którymi Umawiające się Strony sprawują, zgodnie z prawem międzynarodowym, pełne zwierzchnictwo, suwerenne prawa lub jurysdykcję.

Artykuł 2

Każda z Umawiających się Stron będzie przyjmować i popierać, zgodnie ze swoim ustawodawstwem i postanowieniami niniejszej umowy, inwestycje dokonywane przez inwestorów drugiej Umawiającej się Strony na swoim terytorium i w swojej strefie morskiej.

Artykuł 3

Każda z Umawiających się Stron zapewni inwestycjom, dokonywanym na swoim terytorium i w swojej strefie morskiej przez inwestorów drugiej Umawiającej się Strony, sprawiedliwe i równe traktowanie wykluczające wszelkie nieuzasadnione i dyskryminacyjne środki, które mogłyby utrudnić zarządzanie, utrzymywanie, wykorzystywanie, użytkowanie lub likwidację tych inwestycji.

Artykuł 4

1. Każda z Umawiających się Stron zapewni, na swoim terytorium i w swojej strefie morskiej, inwestorom drugiej Umawiającej się Strony — w odniesieniu do ich inwestycji i działalności związanej z tymi inwestycjami — traktowanie, jakie zapewnia swoim inwestorom, lub traktowanie, jakie zapewnia inwestorom kraju najbardziej uprzywilejowanego, jeśli to drugie jest korzystniejsze.

2. Traktowanie takie nie obejmuje jednakże przywilejów, które Umawiająca się Strona przyznaje inwestorom kraju trzeciego z tytułu jej uczestniczenia lub stowarzyszenia w strefie wolnego handlu, unii celnej, wspólnym rynku lub innej formie regionalnej organizacji gospodarczej, lub organizacji wzajemnej pomocy gospodarczej.

3. Niniejsza umowa nie obejmuje przywilejów przyznanych przez jedną z Umawiających się Stron któremukolwiek państwu trzeciemu na mocy umowy o zapobieganiu podwójnemu opodatkowaniu lub innej umowy z dziedziny podatkowej.

Artykuł 5

1. Inwestycje dokonywane przez inwestorów jednej z Umawiających się Stron korzystają na terytorium i w strefie morskiej drugiej Umawiającej się Strony z pełnej, całkowitej ochrony i bezpieczeństwa.

2. Umawiające się Strony nie stosują środków wywłaszczeniowych, nacjonalizacji lub wszelkich innych, których efektem jest bezpośrednie lub pośrednie pozbawienie własności inwestorów drugiej Strony w stosunku do inwestycji do nich należących, na swoim terytorium i w swojej strefie morskiej, chyba że nastąpi to w interesie publicznym i pod warunkiem, że środki te nie będą dyskryminacyjne ani sprzeczne z zobowiązaniem szczególnym.

Zastosowanie środków wywłaszczeniowych powinno pociągnąć za sobą niezwłoczną wypłatę właściwego odszkodowania, którego wysokość powinna odpowiadać rzeczywistej wartości wywłaszczonych inwestycji w przeddzień podjęcia środków wywłaszczeniowych lub podania ich do publicznej wiadomości.

Odszkodowanie, jego wysokość i sposób wypłaty będą ustalone najpóźniej w dniu pozbawienia własności. Będzie ono skutecznie wykonalne, wypłacane bez opóźnienia i swobodnie transferowalne. Będzie obejmowało, aż do daty wypłaty, odsetki naliczane według właściwej stopy procentowej obowiązującej w dniu pozbawienia własności.

3. Inwestorom jednej z Umawiających się Stron, których inwestycje poniosą straty w wyniku wojny lub innego konfliktu zbrojnego, rewolucji, stanu wyjątkowego lub buntu, zaistniałych na terytorium lub w strefie morskiej drugiej Umawiającej się Strony, zostanie przyznane przez drugą Umawiającą się Stronę traktowanie nie mniej korzystne niż to, które zapewnia ona własnym inwestorom lub inwestorom państwa najbardziej uprzywilejowanego. W każdym przypadku otrzymają oni właściwe odszkodowanie.

Artykuł 6

1. Każda Umawiająca się Strona, na której terytorium lub w strefie morskiej zostały dokonane inwestycje przez inwestorów drugiej Umawiającej się Strony, gwarantuje tym inwestorom swobodny transfer:

- a) odsetek, dywidend, zysków i innych przychodów bieżących,
- b) należności wynikających z praw na dobrach niematerialnych, w szczególności określonych w artykule 1 ustęp 1 punkt d),
- c) przelewów dokonanych w celu spłaty prawidłowo zaciągniętych pożyczek,
- d) dochodu z cesji lub z całkowitej bądź częściowej likwidacji inwestycji, łącznie z nadwyżką zainwestowanego kapitału,

e) odszkodowań z tytułu pozbawienia własności lub strat przewidzianych w artykule 5 ustęp 2 i 3.

2. Obywatele każdej z Umawiających się Stron, którzy uzyskali zezwolenie na pracę na terytorium lub w strefie morskiej drugiej Umawiającej się Strony z tytułu dokonanej inwestycji, są również upoważnieni do przekazywania do ich kraju pochodzenia stosownej kwoty wynagrodzenia określonego zgodnie z ustawodawstwem tej ostatniej Umawiającej się Strony.

3. Transfery wymienione w poprzednich ustępach będą dokonywane bez zbędnej zwłoki według oficjalnego kursu stosowanego w dniu transferu.

Artykuł 7

Jeżeli przepisy obowiązujące w jednej z Umawiających się Stron przewidują wystawianie gwarancji na inwestycje realizowane za granicą, może być ona wystawiona w trybie indywidualnie podejmowanej decyzji na inwestycje dokonywane przez inwestorów tej Strony na terytorium lub w strefie morskiej drugiej Strony.

Inwestycje dokonywane przez inwestorów jednej z Umawiających się Stron na terytorium lub w strefie morskiej drugiej Umawiającej się Strony będą mogły uzyskać gwarancję, o której mowa wyżej, jedynie w przypadku, gdy uprzednio otrzymały zgodę tej ostatniej Strony.

Artykuł 8

1. Wszelki spór dotyczący inwestycji między jedną z Umawiających się Stron i inwestorem drugiej Umawiającej się Strony będzie w miarę możliwości rozstrzygany polubownie między obiema zainteresowanymi stronami lub, jeżeli to niemożliwe, za pomocą wewnętrznych środków odwoławczych.

2. Jednakże spory dotyczące środków wyłączeniowych, o których mowa w artykule 5 ustęp 2, a w szczególności dotyczące odszkodowania, jego wysokości, warunków wypłaty, jak również odsetek do zapłaty w przypadku zwłoki w jego uregulowaniu, będą rozstrzygane w następujący sposób:

— Jeśli spór nie będzie rozstrzygnięty polubownie w terminie sześciu miesięcy od momentu, gdy został wniesiony przez jedną ze stron sporu, zostanie on, na wniosek którejkolwiek strony, przedłożony do rozstrzygnięcia przez arbitraż. Jest on rozstrzygany definitywnie, zgodnie z regułami arbitrażowymi Komisji Narodów Zjednoczonych do spraw Międzynarodowego Prawa Handlowego, przyjętymi przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych na mocy uchwały 31/98 z dnia 15 grudnia 1976 r.

— W przypadku gdy każda z Umawiających się Stron stanie się stroną Konwencji o rozstrzyganiu sporów dotyczących inwestycji między państwami i obywatelami innych państw, wyłożonej do podpisu w Waszyngtonie dnia 18 marca 1965 r., spór, jeśli nie będzie rozstrzygnięty polubownie w terminie sześciu miesięcy od momentu, gdy został wniesiony przez jedną ze stron sporu, będzie mógł

być przedłożony do rozstrzygnięcia przez Międzynarodowe Centrum dla Rozstrzygania Sporów Inwestycyjnych w drodze arbitrażu.

3. Trybunał arbitrażowy orzeka zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy oraz normami i zasadami prawa międzynarodowego.

Artykuł 9

Jeśli jedna z Umawiających się Stron, na mocy gwarancji udzielonej na inwestycję dokonywaną na terytorium lub w strefie morskiej drugiej Umawiającej się Strony, dokonuje wypłat na rzecz jednego z jej inwestorów, wstępuje ona tym samym w prawa i czynności tego inwestora.

Wypłaty te nie będą miały wpływu na prawa beneficjenta gwarancji do odwołania się do kompetentnej instancji arbitrażowej lub kontynuowania wytoczonego przed tą instancją procesu aż do zakończenia postępowania.

Artykuł 10

Inwestycje, które były przedmiotem zobowiązania szczególnego jednej z Umawiających się Stron w stosunku do inwestorów drugiej Umawiającej się Strony, podlegają, nie naruszając postanowień niniejszej umowy, postanowieniom wynikającym z tego zobowiązania, jeżeli są one korzystniejsze od postanowień przewidzianych w niniejszej umowie.

Artykuł 11

1. Spory dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej umowy powinny być, jeśli to możliwe, rozstrzygane na drodze dyplomatycznej.

2. Jeżeli w terminie sześciu miesięcy od momentu zawiadomienia o sporze przez jedną z Umawiających się Stron nie został on rozstrzygnięty, na wniosek którejkolwiek Umawiającej się Strony zostanie przedłożony do rozstrzygnięcia trybunałowi arbitrażowemu ad hoc.

3. Trybunał arbitrażowy zostanie utworzony dla każdej poszczegółnej sprawy w następujący sposób: Każda Umawiająca się Strona wyznaczy jednego członka. Wyznaczeni członkowie zgodnie wybiorą obywatela państwa trzeciego, który po zatwierdzeniu przez obydwie Umawiające się Strony zostanie przewodniczącym trybunału. Członkowie trybunału powinni być wyznaczeni w terminie dwóch miesięcy, a przewodniczący w terminie czterech miesięcy od dnia, w którym jedna Umawiająca się Strona powiadomiła drugą Umawiającą się Stronę o swym zamiarze przekazania sporu do rozstrzygnięcia przez arbitraż.

4. Jeśli w terminach określonych w ustępie 3 nie dokonano wymaganych nominacji, każda Umawiająca się Strona może, wobec braku innych uzgodnień, zwrócić się do Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych o dokonanie wymaganych nominacji. Jeżeli Sekretarz Generalny jest obywatelem którejkolwiek Umawiającej się Strony lub inne przyczyny uniemożliwiają mu wypełnianie tej funkcji, najstarszy zastępca Sekretarza Generalnego, nie będący obywatelem jednej z Umawiających się Stron, dokonuje wymaganych nominacji.

5. Trybunał arbitrażowy orzeka zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy oraz z normami i zasadami prawa międzynarodowego.

6. Trybunał arbitrażowy orzeka większością głosów. Orzeczenia takie są ostateczne i wiążące dla Umawiających się Stron. Trybunał arbitrażowy określi tryb swojego postępowania. Na wniosek którejkolwiek z Umawiających się Stron dokonuje interpretacji orzeczenia. Koszty postępowania, łącznie z honorarium arbitrów, pokrywają w równych częściach Umawiające się Strony, o ile trybunał arbitrażowy nie postanowi inaczej uwzględniając szczególne okoliczności.

Artykuł 12

Każda z Umawiających się Stron dokona notyfikacji drugiej Umawiającej się Stronie o zakończeniu obowiązującej u niej wewnętrznej procedury wymaganej przez prawo dla wejścia umowy w życie.

Paryż, 14 lutego 1989 r.

Szanowny Panie Ministrze,

Mam zaszczyt powołać się na Umowę podpisaną w dniu dzisiejszym między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Francuskiej w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji i potwierdzić, że niniejsza umowa jest interpretowana, w odniesieniu do artykułu 6 ustęp 1 punkty a)—c) dotyczącego swobodnego transferu należności związanych z inwestycją, w następujący sposób:

W odniesieniu do Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej to postanowienie jest stosowane pod warunkiem, że waluty wymienne będą pochodzić z inwestycji lub wpływów w walutach wymienialnych będących rezultatem inwestycji, o ile nie zostało postanowione inaczej w zobowiązaniu szczególnym ustalonym między zainteresowanym inwestorem i właściwymi władzami.

Byłbym zobowiązany, gdyby zechciał mnie Pan poinformować, czy Rząd Pana zaakceptował treść niniejszego listu, który począwszy od tej chwili będzie stanowić integralną część wspomnianej umowy.

Proszę przyjąć, Panie Ministrze, wyrazy najwyższego szacunku

Z upoważnienia
Rządu Polskiej Rzeczypospolitej:
A. Wróblewski
Minister Finansów

Niniejsza umowa wejdzie w życie po upływie jednego miesiąca od daty otrzymania ostatniej notyfikacji.

Umowa zostaje zawarta na okres dziesięciu lat; pozostanie w mocy po upływie tego terminu, jeżeli jedna z Umawiających się Stron nie wypowie jej w drodze dyplomatycznej z rocznym wyprzedzeniem.

Po wygaśnięciu niniejszej umowy inwestycje zrealizowane w czasie jej obowiązywania nadal będą korzystać z ochrony gwarantowanej jej postanowieniami przez okres dalszych piętnastu lat.

Sporządzono w Paryżu dnia 14 lutego 1989 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i francuskim, przy czym obydwa teksty mają jednakową moc.

Z upoważnienia
Rządu Polskiej
Rzeczypospolitej Ludowej:
A. Wróblewski

Z upoważnienia
Rządu Republiki
Francuskiej:
P. Berezovoy

Paryż, 14 lutego 1989 r.

Szanowny Panie Ministrze,

Mam zaszczyt potwierdzić otrzymanie Pana listu z dnia 14 lutego 1989 r. o następującej treści:

„Szanowny Panie Ministrze,

Mam zaszczyt powołać się na Umowę podpisaną w dniu dzisiejszym między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Francuskiej w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji i potwierdzić, że niniejsza umowa jest interpretowana, w odniesieniu do artykułu 6 ustęp 1 punkty a)—c) dotyczącego swobodnego transferu należności związanych z inwestycją, w następujący sposób:

W odniesieniu do Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej to postanowienie jest stosowane pod warunkiem, że waluty wymienne będą pochodzić z inwestycji lub wpływów w walutach wymienialnych będących rezultatem inwestycji, o ile nie zostało postanowione inaczej w zobowiązaniu szczególnym ustalonym między zainteresowanym inwestorem i właściwymi władzami.

Byłbym zobowiązany, gdyby zechciał mnie Pan poinformować, czy Rząd Pana zaakceptował treść niniejszego listu, który począwszy od tej chwili będzie stanowić integralną część wspomnianej umowy.”

Informuję Pana Ministra, że mój Rząd zaakceptował treść Pana listu.

Proszę przyjąć, Panie Ministrze, wyrazy najwyższego szacunku

Z upoważnienia Rządu Republiki
Francuskiej: *P. Berezovoy*
Minister Stanu Gospodarki,
Finansów i Budżetu

Po zaznajomieniu się z powyższą umową, Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 9 czerwca 1989 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *W. Jaruzelski*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *T. Olechowski*

221

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 20 lutego 1990 r.

w sprawie wejścia w życie Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Francuskiej w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, podpisanej w Paryżu dnia 14 lutego 1989 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 12 Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Francuskiej w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, podpisanej w Paryżu dnia 14 lutego 1989 r., dokonane zostały przewidziane w tym ar-

tykule notyfikacje i w związku z tym powyższa umowa weszła w życie dnia 10 lutego 1990 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*

Do P.T. Prenumeratorów

Wydział Wydawnictw URM uprzejmie informuje, że posiada na składzie wydawnictwo pt. „Konwencja o znakach i sygnałach drogowych”, sporządzona w Wiedniu w dniu 8 listopada 1968 r., ratyfikowana przez Polskę w dniu 1 czerwca 1984 r. (Dziennik Ustaw z 1988 r. Nr 5, poz. 42 i 46). Cena 1 egzemplarza wynosi **21.700,— zł.**

Wszyscy zainteresowani tym wydawnictwem proszeni są o dokonanie wpłaty na konto bankowe Wydziału Wydawnictw w **Narodowym Banku Polskim, Oddział Okręgowy Warszawa nr 1052-3157-139.11.**

Nakład wydawnictwa jest ograniczony.

Oплата za prenumeratę w 1990 r. wynosi: Dziennika Ustaw 97 750 zł; Monitora Polskiego 54 400 zł.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego można nabywać za gotówkę:

w Warszawie:

- w punkcie sprzedaży Urzędu Rady Ministrów, al. I Armii Wojska Polskiego 2/4 (tel. 29-61-73) — egzemplarze bieżące oraz z lat 1980—1989,
- w księgarniach: Powszechnego Domu Książki „Uniwersus”, ul. Belwederska 20/22 (tel. 41-40-05); im. Stefana Żeromskiego, al. gen. K. Świerczewskiego 119/123 (tel. 20-46-28); Wydawnictw Ekonomicznych i Budowlanych, ul. Żurawia 1/3 przy pl. Trzech Krzyży (tel. 21-44-05) i ul. Francuska 15 (tel. 17-85-47) — egzemplarze bieżące oraz z roku 1989;

poza Warszawą — egzemplarze bieżące oraz z ostatnich 2 lat:

- w punktach sprzedaży znajdujących się w **urzędach wojewódzkich** w: Białej Podlaskiej (ul. Brzeska 41), Białymstoku (ul. Mickiewicza 3/5), Bielsku-Białej (ul. Miczurina 2a), Bydgoszczy (ul. Jagiellońska 3), Kielcach (ul. IX Wieków Kielc 3), Krakowie (pl. Wiosny Ludów 3/4) Lesznie Wlkp. (pl. Kościuszki 4), Łodzi (ul. Piotrkowska 104), Opolu (ul. Piastowska 14), Ostrołęce (pl. Gen. Bema 3), Piotrkowie Trybunalskim (ul. Słowackiego 5), Płocku (ul. Kolegiarna 15), Przemyślu (ul. Rynek 26), Radomiu (ul. Żeromskiego 53), Sieradzu (ul. XX-Lecia PL 2), Skierniewicach (ul. 22 Lipca 6), Suwałkach (ul. Lenina 13), Tarnobrzegu (ul. 1 Maja 4) i Włocławku (ul. 3 Maja 17);
- w punktach sprzedaży znajdujących się w **sądach** w: Białymstoku (ul. Marii Curie-Skłodowskiej 1), Bielsku-Białej (ul. Cieszyńska 10), Bydgoszczy (ul. Wały Jagiellońskie), Bytomiu (ul. Piekarska 1), Częstochowie (ul. Dąbrowskiego 23/35), Elblągu (ul. Trybunalska 25), Gdańsku (ul. Gen. K. Świerczewskiego 30), Gdyni (pl. Konstytucji 3), Gliwicach (ul. Powstańców 23), Gorzowie Wlkp. (ul. Mieszka I 33), Jeleniej Górze (ul. Wojska Polskiego 56), Kaliszu (al. Wolności 13), Katowicach (ul. Andrzeja 16/18), Kielcach (ul. Żeromskiego 26), Koninie (ul. Energetyka 5), Koszalinie (ul. Alfreda Lampego 34), Krakowie (ul. Przy Rondzie 7), Legnicy (ul. Złotoryjska 29), Lublinie (ul. Krakowskie Przedmieście 76), Łodzi (pl. Dąbrowskiego 5), Nowym Sączu (ul. Pijarska 3), Olsztynie (ul. Dąbrowszczaków 44), Opolu (pl. Thaelmanna 1), Ostrowie Wielkopolskim (ul. Sądowa 2), Poznaniu (ul. Młyńska 1a), Radomiu (ul. Nowotki 10), Rzeszowie (pl. Gwardii Ludowej 3), Słupsku (ul. Bolesława Bieruta 13), Szczecinie (ul. Kaszubska 42), Świdnicy (pl. Grunwaldzki 14), Tarnowie (ul. Dąbrowskiego 29), Toruniu (ul. Fosa Staromiejska), Wrocławiu (ul. Sądowa 1), Zamościu (ul. Akademicka 1), Zielonej Górze (pl. Słowiański 1).

Egzemplarze bieżące oraz z lat ubiegłych można nabywać na podstawie nadesłanego zamówienia w Wydziale Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa P-1.

Spóźnione wpłaty na prenumeratę w 1990 r. będą przyjmowane tylko do 30 czerwca br. Egzemplarze zaległe w ramach prenumeraty będą wysyłane z opóźnieniem w stosunku do ich wydania i za przesyłkę będą pobierane dodatkowe opłaty, których wysokość zostanie podana w informacji załączonej do paczki z wydawnictwami. Prenumerata jest realizowana na podstawie przedpłaty. Wpłata powinna być dokonana „przelewem-zamówieniem” lub trzygodzinkowym przekazem na konto Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów w **Narodowym Banku Polskim, Oddział Okręgowy Warszawa nr 1052-3157-139.11.** Druki „przelewów-zamówień” lub przekazów mogą zostać wysłane zainteresowanym po uprzednim zgłoszeniu zapotrzebowania pisemnie lub telefonicznie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów. **Na dowódzie wpłaty należy podać pełną nazwę instytucji (nazwisko i imię) i adres z numerem kodu pocztowego oraz liczbę zamawianych egzemplarzy.** Wszelkich informacji o prenumeracie udziela Wydział Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1, **niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.**

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29, tel. 694-60-03
Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, telex 825944 WW.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 21 czerwca 1990 r.

Nr 39

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWY:

- 222 — z dnia 10 maja 1990 r. o zmianie ustawy o ochronie i kształtowaniu środowiska i ustawy — Prawo wodne 537
- 223 — z dnia 7 czerwca 1990 r. o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego 538

ROZPORZĄDZENIA:

- 224 — Ministra Finansów z dnia 7 czerwca 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie taryfy składek za ubezpieczenia ustawowe komunikacyjne 540
- 225 — Ministra Finansów z dnia 11 czerwca 1990 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od spadków i darowizn 540
- 226 — Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 25 maja 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wynagradzania pracowników placówek naukowych Polskiej Akademii Nauk 541
- 227 — Ministra Rynku Wewnętrznego z dnia 18 maja 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wymagań sanitarnych w handlu określonymi środkami spożywczymi i używkami 542
- 228 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 czerwca 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia sądów gospodarczych w sądach wojewódzkich i sądach rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości 543

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

- 229 — z dnia 31 maja 1990 r. w sprawie wykładni art. 19 ust. 7 pkt 3 i art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania 544

222

USTAWA

z dnia 10 maja 1990 r.

o zmianie ustawy o ochronie i kształtowaniu środowiska i ustawy — Prawo wodne.

Art. 1. W ustawie z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 30 dodaje się ust. 3—5 w brzmieniu:

„3. Decyzja ostateczna, o której mowa w ust. 1, może być uchylona lub zmieniona przez organ administracji państwowej, który ją wydał, w razie:

- 1) zmiany ilości, rodzaju lub warunków odprowadzania substancji zanieczyszczających,
- 2) zmiany norm i przepisów dotyczących ochrony powietrza,
- 3) powstania nowych źródeł zanieczyszczeń powietrza.

4. Uchylenie lub zmiana decyzji z przyczyn określonych w ust. 3 pkt 3 może nastąpić za odszkodowaniem.

5. Zakład, który uzyskuje korzyści w związku z uchyleniem lub zmianą decyzji z przyczyn określonych

w ust. 3 pkt 3, uczestniczy w kosztach odszkodowania stosownie do uzyskanych korzyści.”;

2) w art. 51 dodaje się ust. 2a—2c w brzmieniu:

„2a. Decyzja ostateczna, o której mowa w ust. 2, może być uchylona lub zmieniona przez organ administracji państwowej, który ją wydał, w razie:

- 1) zmiany rodzaju terenu powodującej podwyższenie lub obniżenie dopuszczalnego równoważnego poziomu dźwięku lub wibracji,
- 2) zmiany norm i przepisów dotyczących ochrony środowiska przed hałasem i wibracjami,
- 3) powstania nowych źródeł hałasu lub wibracji przenikających do środowiska.

2b. Uchylenie lub zmiana decyzji z przyczyn określonych w ust. 2a pkt 3 może nastąpić za odszkodowaniem.

2c. Zakład, który uzyskuje korzyści w związku z uchyleniem lub zmianą decyzji z przyczyn określonych w ust. 2a pkt 3, uczestniczy w kosztach odszkodowania stosownie do uzyskanych korzyści.”;

- 3) w art. 58 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) zasady kwalifikacji odpadów według ich realnej szkodliwości.”;
- 4) w art. 71:
a) ust. 2 skreśla się,
b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. Decyzja ostateczna, o której mowa w ust. 3, może być uchylona lub zmieniona przez organ administracji państwowej, który ją wydał, w razie:
1) zmiany rodzaju lub zasięgu szkodliwego oddziaływania na środowisko,
2) ustania przyczyn ustanowienia strefy ochronnej.”;
- 5) w art. 86 ust. 4a i w art. 110 ust. 3 skreśla się;
- 6) po art. 113 dodaje się art. 113a w brzmieniu:
„Art. 113a. 1. Decyzje określające rodzaje i ilości substancji zanieczyszczających dopuszczonych do wprowadzania do powietrza, wydane przed dniem 1 września 1980 r., zachowują moc do dnia 30 czerwca 1991 r.
2. Osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą oraz jednostki organizacyjne, którym wydano decyzje, o których mowa w ust. 1, są obowiązane, w terminie do końca 1990 r., przedstawić właściwym terenowym organom administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, w trybie art. 30 ustawy, dane i materiały niezbędne do wydania decyzji ustalającej rodzaje i ilości substancji dopuszczalnych do wprowadzenia do powietrza.”
- Art. 2.** W ustawie z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201, z 1989 r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 18 w ust. 1 dodaje się pkt 9 w brzmieniu:
„9) przesyłach wody — rozumie się przez to przemieszczenie zasobów wodnych między rzekami.”;
- 2) w art. 19 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:
„4. Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa dla realizacji zadań z zakresu gospodarki wodnej może tworzyć jednostki organizacyjne oraz ustalać obszary ich działania, dostosowane do podziału hydrograficznego.
5. Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa może powierzyć kierownikom jednostek, o których mowa w ust. 4, prowadzenie niektórych spraw należących do jego właściwości, w tym wydawanie decyzji administracyjnych.”;
- 3) w art. 53 w ust. 2 dodaje się pkt 10 w brzmieniu:
„10) przesyły wody.”;
- 4) art. 54 otrzymuje brzmienie:
„Art. 54. 1. Szczególne korzystanie z zasobów wód dorzecza lub jego części, obejmujące wszystkie zakłady zainteresowanie w eksploatacji tych wód, następuje w trybie i na warunkach ustalonych przez Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa w oparciu o bilanse wodne oraz programy gospodarowania zasobami wodnymi, ochrony wód i ochrony przeciwpowodziowej.
2. Pozwolenia wodnoprawne na szczególne korzystanie z wód w dorzeczu nie mogą naruszać warunków, o których mowa w ust. 1.”;
- 5) w art. 55:
a) w ust. 2 pkt 8 skreśla się,
b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Do Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa należy wydawanie pozwoleń wodnoprawnych na przesyły wody.”;
- 6) w art. 56 ust. 2a skreśla się;
- 7) w art. 82 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa wydaje pozwolenia wodnoprawne na wykonywanie urządzeń zabezpieczających przed powodzią.”;
- 8) w art. 130 ust. 7 skreśla się.
- Art. 3.** Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

223

USTAWA

z dnia 7 czerwca 1990 r.

o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego.

Art. 1. 1. Tworzy się państwową jednostkę organizacyjną pod nazwą „Agencja Rynku Rolnego”, zwaną dalej „Agencją”.

2. Agencja podlega Prezesowi Rady Ministrów.

Art. 2. 1. Agencja posiada osobowość prawną.
2. Agencja nie odpowiada za zobowiązania Skarbu Państwa.
3. Skarb Państwa nie odpowiada za zobowiązania Agencji.

Art. 3. Siedzibą Agencji jest miasto stołeczne Warszawa.

Art. 4. 1. Agencja służy realizacji interwencyjnej polityki rolnej Państwa, mającej na celu stabilizację rynku produktów rolnych oraz ochronę dochodów uzyskiwanych z rolnictwa.

2. Zadanie to Agencja realizuje głównie przez:

- 1) interwencyjny skup produktów rolnych oraz w szczególności uzasadnionych przypadkach import produktów, półproduktów rolnych i artykułów żywnościowych,
- 2) interwencyjną sprzedaż produktów rolnych oraz ich przetworów na rynku krajowym i rynkach zagranicznych,
- 3) gromadzenie rezerw produktów rolnych oraz ich przetworów.

3. Do zakresu działania Agencji należy także:

- 1) analiza rynku rolnego i żywnościowego, ustalanie tendencji rozwoju produkcji rolniczej, jej uwarunkowań ze strony rynku oraz organizowanie systemu szybkiej informacji w tym zakresie,
- 2) w przypadkach uzasadnionych sytuacją rolnictwa i rynku rolnego formułowanie dla rządu propozycji organizacyjno-prawnych dotyczących rynku rolnego, interwencyjnych cen produktów rolnych, regulacji w zakresie handlu zagranicznego, a także innych środków interwencji kształtowania podaży lub popytu. Propozycje te powinny odnosić się do tych rynków rolnych, które są przedmiotem działania Agencji,
- 3) możliwość udzielania poręczeń kredytowych.

Art. 5. 1. Agencja przejmie od Głównego Zarządu Rezerw Państwowych rezerwy państwowe produktów rolnych oraz półproduktów i artykułów żywnościowych, a także środki finansowe przeznaczone na ten cel w ustawie budżetowej.

2. Minister Rynku Wewnętrznego, w porozumieniu z Ministrami Finansów oraz Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, określi szczegółowe zasady, zakres i tryb przekazania rezerw państwowych i środków finansowych, o których mowa w ust. 1.

3. Agencja przejmie nieodpłatnie magazyny zbożowe o łącznej pojemności 1 mln ton, znajdujące się w zarządzie przedsiębiorstw przemysłu zbożowo-młynarskiego „PZZ”.

4. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, w porozumieniu z zainteresowanymi organami założycielskimi przedsiębiorstw przemysłu zbożowo-młynarskiego „PZZ”, określi tryb i zasady przekazania magazynów zbożowych, o których mowa w ust. 3.

Art. 6. 1. Agencją kieruje Prezes, powoływany i odwoływany przez Prezesa Rady Ministrów.

2. Prezes Agencji jest organem wykonawczym i zarządzającym Agencji.

3. Do zadań Prezesa Agencji należy w szczególności:

- 1) organizowanie realizacji zadań Agencji, o których mowa w art. 4,

2) reprezentowanie Agencji na zewnątrz,

3) podejmowanie działań w celu zapewnienia rozwoju i efektywnego wykorzystania działalności Agencji,

4) przedstawianie Radzie Ministrów do zatwierdzania propozycji Rady Agencji o wysokości cen, według których będzie realizowany obrót interwencyjny.

4. Prezes Agencji składa co kwartał sprawozdanie z działalności Agencji Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, a także sejmowej Komisji Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej.

Art. 7. 1. Organem opiniodawczym i doradczym Prezesa Agencji jest Rada Agencji, w skład której wchodzi przewodniczący i 20 członków.

2. Przewodniczącą Rady wybiera i odwołuje Rada Agencji.

3. Członków Rady będących przedstawicielami organizacji producentów rolnych w liczbie 8 osób, producentów związanych z przetwórstwem rolno-spożywczym, handlu oraz konsumentów powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek właściwych organów zainteresowanych organizacji.

4. Członków Rady będących przedstawicielami administracji państwowej, w tym dwóch przedstawicieli Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej oraz po jednym przedstawicielu Ministrów: Finansów, Rynku Wewnętrznego i Współpracy Gospodarczej z Zagranicą, powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek zainteresowanych ministrów.

Art. 8. Szczegółową organizację Agencji określa statut nadany przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Prezesa Agencji, po uprzednim zaopiniowaniu przez sejmową Komisję Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej. Zakres przedmiotowy jej działalności określi Rada Ministrów.

Art. 9. Przychodami Agencji są dotacje budżetowe ustalane corocznie w ustawie budżetowej, wpływy z działalności gospodarczej, obrotu papierami wartościowymi oraz inne wpływy.

Art. 10. 1. Agencja prowadzi gospodarkę finansową na zasadach określonych w Prawie budżetowym dla zakładów budżetowych.

2. Rada Ministrów, uwzględniając szczególny rodzaj działania Agencji, dostosuje zasady, o których mowa w ust. 1, do warunków działania Agencji, a w szczególności zasady otrzymywania dotacji z budżetu.

3. Agencja zatrzymuje całość nadwyżki środków finansowych na cele, o których mowa w art. 4 ust. 1.

Art. 11. System wynagradzania pracowników Agencji określi Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

Art. 12. Techniczno-organizacyjną obsługę Prezesa Agencji sprawuje Biuro Agencji.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

224

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 czerwca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie taryfy składek za ubezpieczenia ustawowe komunikacyjne.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 20 września 1984 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. Nr 45, poz. 242 i z 1989 r. Nr 30, poz. 160) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 20 grudnia 1989 r. w sprawie taryfy składek za ubezpieczenia ustawowe komunikacyjne (Dz. U. Nr 72, poz. 427 i z 1990 r. Nr 18, poz. 109) w § 6 w ust. 2 w pkt 3 skreśla się wyrazy

„jeżeli inwalidztwo to zostało stwierdzone orzeczeniem komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia; kwota wynikająca z zastosowania składek obniżonych podlega refundacji z budżetu państwa.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *M. Dąbrowski*

225

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 czerwca 1990 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od spadków i darowizn.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. Nr 45, poz. 207 i z 1989 r. Nr 74, poz. 443) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podwyższa się:

- 1) określone w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. Nr 45, poz. 207 i z 1989 r. Nr 74, poz. 443), zwanej dalej „ustawą”, kwoty wartości pieniędzy lub innych rzeczy nie podlegające podatkowi od spadków i darowizn, nabyte od jednego darczyńcy — do 13.800.000 zł, a od wielu darczyńców — do 27.600.000 zł,
- 2) określone w art. 9 ust. 1 ustawy kwoty wartości nabytych rzeczy i praw majątkowych wolne od podatku od spadków i darowizn:
 - a) w pkt 1 do 13.800.000 zł,
 - b) w pkt 2 do 10.350.000 zł,
 - c) w pkt 3 do 6.900.000 zł,
- 3) określone w art. 15 ust. 1 ustawy przedziały nadwyżki kwot wartości rzeczy i praw majątkowych podlegających opodatkowaniu podatkiem od spadków i darowizn w sposób następujący:

kwoty nadwyżki w zł
ponad do podatek wynosi

- 1) od nabywców zaliczonych do I grupy podatkowej:

9.400.000	5% od nadwyżki
9.400.000—18.800.000	470.000 zł i 7% od nadwyżki ponad 9.400.000 zł
18.800.000—28.200.000	1.128.000 zł i 9% od nadwyżki ponad 18.800.000 zł
28.200.000—37.600.000	1.974.000 zł i 11% od nadwyżki ponad 28.200.000 zł
37.600.000—47.000.000	3.008.000 zł i 13% od nadwyżki ponad 37.600.000 zł
47.000.000—56.400.000	4.230.000 zł i 15% od nadwyżki ponad 47.000.000 zł
56.400.000—65.800.000	5.640.000 zł i 17% od nadwyżki ponad 56.400.000 zł
65.800.000	7.238.000 zł i 19% od nadwyżki ponad 65.800.000 zł

- 2) od nabywców zaliczonych do II grupy podatkowej:

9.400.000	11% od nadwyżki
9.400.000—18.800.000	1.034.000 zł i 14% od nadwyżki ponad 9.400.000 zł
18.800.000—28.200.000	2.350.000 zł i 17% od nadwyżki ponad 18.800.000 zł
28.200.000—37.600.000	3.948.000 zł i 20% od nadwyżki ponad 28.200.000 zł
37.600.000—47.000.000	5.828.000 zł i 23% od nadwyżki ponad 37.600.000 zł
47.000.000—56.400.000	7.990.000 zł i 26% od nadwyżki ponad 47.000.000 zł
56.400.000—65.800.000	10.434.000 zł i 29% od nadwyżki ponad 56.400.000 zł
65.800.000	13.160.000 zł i 32% od nadwyżki ponad 65.800.000 zł

- 3) od nabywców zaliczonych do III grupy podatkowej

9.400.000	17% od nadwyżki
9.400.000—18.800.000	1.598.000 zł i 21% od nadwyżki ponad 9.400.000 zł
18.800.000—28.200.000	3.572.000 zł i 25% od nadwyżki ponad 18.800.000 zł
28.200.000—37.600.000	5.922.000 zł i 29% od nadwyżki ponad 28.200.000 zł
37.600.000—47.000.000	8.648.000 zł i 33% od nadwyżki ponad 37.600.000 zł
47.000.000—56.400.000	11.750.000 zł i 37% od nadwyżki ponad 47.000.000 zł
56.400.000—65.800.000	15.228.000 zł i 41% od nadwyżki ponad 56.400.000 zł
65.800.000	19.082.000 zł i 45% od nadwyżki ponad 65.800.000 zł, nie więcej jednak niż 40% podstawy obliczenia,

- 4) określone w art. 16 ust. 1 kwoty wartości spółdzielczego prawa do lokalu, lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość lub budynku mieszkalnego, wyłączone z podstawy opodatkowania:

- a) w pkt 1 do 41.400.000 zł,
- b) w pkt 2 do 27.600.000 zł,
- c) w pkt 3 do 27.600.000 zł.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *M. Dąbrowski*

226

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 25 maja 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wynagradzania pracowników placówek naukowych Polskiej Akademii Nauk.

Na podstawie art. 64 i 65 ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 1970 r. Nr 4, poz. 35, z 1973 r. Nr 12, poz. 89, z 1974 r. Nr 50, poz. 319 oraz z 1989 r. Nr 34, poz. 178 i Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 25 września 1989 r. w sprawie wynagradzania pracowników placówek naukowych Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 55, poz. 327 i Nr 65, poz. 396 oraz z 1990 r. Nr 22, poz. 135) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracownikom placówek, z wyjątkiem pracowników naukowo-badawczych, zatrudnionym na stanowiskach, na których wymagane jest stałe posługiwanie się językami obcymi, przysługuje dodatek w wysokości:

1) za znajomość pierwszego języka obcego — do 10%,

2) za znajomość każdego następnego języka — do 15%

minimalnej stawki miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego w I kategorii zaszerogowania, określonej w tabeli stanowiącej załącznik nr 2 do rozporządzenia.”;

2) w § 21 w ust. 1 wyrazy „80% najniższego wynagrodzenia w uspołecznionych zakładach pracy” zastępuje się wyrazami „60% minimalnej stawki miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego w I kategorii zaszerogowania, określonej w tabeli stanowiącej załącznik nr 2 do rozporządzenia”;

3) w § 22 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do okresów pracy uprawniających do dodatku za wysługę lat zalicza się okresy zatrudnienia w zakładach pracy, z wyłączeniem okresów zatrudnienia w tych zakładach, w których umowa o pracę wygasła wskutek porzucenia pracy przez pracownika lub została rozwiązana przez zakład bez wypowiedzenia z winy pracownika.”;

4) w załączniku nr 9 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Dodatek wypłaca się miesięczne w wysokości:

1) przy pierwszym stopniu uciążliwości lub szkodliwości — do 8%,

2) przy drugim stopniu uciążliwości lub szkodliwości — do 12%,

3) przy trzecim stopniu uciążliwości lub szkodliwości — do 16%

minimalnej stawki miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego w I kategorii zaszerogowania, określonej w tabeli stanowiącej załącznik nr 2 do rozporządzenia.”;

5) załączniki nr 1—3 i 6 do rozporządzenia otrzymują brzmienie ustalone w załącznikach nr 1—4 do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1990 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: w z. J. Szreter

Załączniki do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 25 maja 1990 r. (poz. 226)

Załącznik nr 1

TABELA STANOWISK I STAWEK MIESIĘCZNEGO WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO PRACOWNIKÓW NAUKOWO-BADAWCZYCH

Lp.	Stanowisko	Miesięczna stawka wynagrodzenia zasadniczego w złotych
1	Profesor zwyczajny	1.000.000—1.150.000
2	Profesor nadzwyczajny	880.000— 975.000
3	Docent	770.000— 865.000
4	Adiunkt	650.000— 720.000
5	Starszy asystent	550.000— 620.000
6	Asystent	500.000— 570.000

Załącznik nr 2

TABELA STAWEK MIESIĘCZNEGO WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO PRACOWNIKÓW INŻYNIERYJNYCH, TECHNICZNYCH, ORGANIZACYJNO-EKONOMICZNYCH, ADMINISTRACYJNYCH I PRACOWNIKÓW OBSŁUGI

Kategoria zaszerogowania	Miesięczna stawka wynagrodzenia zasadniczego w zł
I	180.000—210.000
II	200.000—230.000
III	220.000—260.000
IV	240.000—290.000
V	260.000—320.000
VI	290.000—350.000
VII	320.000—380.000
VIII	350.000—410.000
IX	380.000—440.000
X	410.000—470.000
XI	440.000—500.000
XII	470.000—530.000
XIII	500.000—560.000
XIV	530.000—590.000
XV	560.000—620.000
XVI	590.000—650.000
XVII	620.000—680.000
XVIII	650.000—720.000
XIX	690.000—760.000
XX	730.000—800.000

Załącznik nr 3

TABELA GODZINOWYCH STAWEK WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO ROBOTNIKÓW, KIEROWCÓW I PRACOWNIKÓW ZATRUDNIONYCH PRZY PILNOWANIU

Kategoria zaszeregowania	Stawka wynagrodzenia zasadniczego w zł/godz.
I	1.600—1.800
II	1.750—1.950
III	1.900—2.100
IV	2.050—2.300
V	2.200—2.500
VI	2.350—2.700
VII	2.500—2.900
VIII	2.650—3.100
IX	2.800—3.300
X	2.950—3.500
XI	3.100—3.700

Załącznik nr 4

TABELA STAWEK DODATKU FUNKCYJNEGO PRACOWNIKÓW PEŁNIĄCYCH FUNKCJE KIEROWNICZE

Kategoria zaszeregowania	Procent minimalnej stawki miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego w I kategorii zaszeregowania, określonej w tabeli stanowiącej załącznik nr 2 do rozporządzenia
1	do 25
2	do 35
3	do 45
4	do 60
5	do 70
6	do 90
7	do 110
8	do 130
9	do 150
10	do 175
11	do 200

227

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA RYNKU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 18 maja 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wymagań sanitarnych w handlu okrężnym środkami spożywczymi i użytkami.

Na podstawie art. 19 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. Nr 29, poz. 245, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1985 r. Nr 12, poz. 49 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 23 października 1987 r. o utworzeniu urzędu Ministra Rynku Wewnętrznego (Dz. U. Nr 33, poz. 177) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 10 października 1972 r. w sprawie wymagań sanitarnych w handlu okrężnym środkami spożywczymi i użytkami (Dz. U. Nr 44, poz. 279) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 3 w ust. 1 dodaje się zdanie w brzmieniu:
„Handel okrężny mięsem może być prowadzony wyłącznie w miejscach wyznaczonych i przygotowanych przez gminę w uzgodnieniu z właściwym państwowym terenowym inspektorem sanitarnym oraz właściwym weterynaryjnym inspektorem sanitarnym.”;
- 2) w § 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Do pakowania środków spożywczych powinien być używany papier czysty, nie zadrukowany i dopuszczony przez Państwowy Zakład Higieny do kontaktu z żywnością.”;
- 3) skreśla się § 6,
- 4) § 7 otrzymuje brzmienie:
§ 7. 1. Nie wolno wprowadzać do obrotu w handlu okrężnym:
1) dziczyzny,

- 2) przetworów mięsnych, z wyłączeniem konserw w puszkach,
- 3) drobiu,
- 4) tłuszczów zwierzęcych i roślinnych,
- 5) grzybów świeżych i przetworów grzybowych,
- 6) dietetycznych środków spożywczych,
- 7) napojów alkoholowych.
2. Sprzedaż mięsa w handlu okrężnym odbywać się może przy spełnieniu następujących warunków:
 - 1) sprzedawca obowiązany jest posiadać świadectwo wystawione przez organ urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa, stwierdzające, że mięso zostało uznane za zdatne do spożycia;
 - 2) warunkiem dopuszczenia mięsa do sprzedaży jest przeprowadzenie w dniu i w miejscu sprzedaży kontroli weterynaryjnej mięsa przez właściwego weterynaryjnego inspektora sanitarnego, co musi być potwierdzone oznaczeniem mięsa oraz świadectwa, o którym mowa w ust. 1, dodatkową pieczęcią: „Kontrola San.-Wet.”; mięso podlega tej kontroli niezależnie od badania dokonanego bezpośrednio po uboju;
 - 3) mięso uznane przez weterynaryjnego inspektora sanitarnego dokonującego kontroli za niezdatne do spożycia i warunkowo zdatne lub mniej wartościowe nie może być dopuszczone do sprzedaży;

- 4) sprzedaż mięsa w miejscach do tego wyznaczonych może odbywać się do godziny 12, chyba że sprzedający zapewni odpowiednie warunki schładzania mięsa, kontrolowane również przez właściwego państwowego terenowego inspektora sanitarnego;
 - 5) mięso sprzedawane w handlu okrężnym w miejscach do tego wyznaczonych podlega kontroli sanitarno-weterynaryjnej, sprawowanej przez właściwego weterynaryjnego inspektora sanitarnego;
 - 6) sprzedawca jest obowiązany okazywać świadectwo badania mięsa na żądanie organów kontrolnych;
 - 7) miejsca wyznaczone do sprzedaży mięsa powinny mieć twardą powierzchnię oraz być zaopatrzone w bieżącą wodę;
 - 8) lamy i stoły sprzedażowe powinny być pokryte blachą aluminiową, płytą laminatową, płytą z polistyrenu wysokoudarowego lub innym materiałem dopuszczonym przez Państwowy Zakład Higieny do kontaktu z żywnością oraz powinny być wyposażone w daszki (parasole) chroniące przed promieniami słonecznymi i opadami;
 - 9) sprzedawca obowiązany jest do codziennego mycia i dezynfekcji sprzętu, w tym także kłóców do rąbania mięsa, po zakończeniu sprzedaży;
 - 10) sprzedawca obowiązany jest do oznaczania miejsca sprzedaży w sposób określony w przepisach o działalności gospodarczej;
 - 11) uruchomienie sprzedaży mięsa może nastąpić wyłącznie po uprzednim przygotowaniu i wyposażeniu wyznaczonego miejsca sprzedaży;
 - 12) gmina zapewnia porządek w miejscach wyznaczonych do sprzedaży mięsa.
3. Handel okrężny wyrobami kulinarnymi może być prowadzony w warunkach wykluczających możliwość bezpośredniego kontaktu tych wyrobów z mięsem oraz uniemożliwiających ich zepsucie lub wtórne zanieczyszczenie.
 4. Na targowiskach i w halach targowych dopuszcza się sprzedaż:
 - 1) grzybów przez zbieraczy,
 - 2) środków spożywczych wyprodukowanych przez producentów we własnych gospodarstwach rolnych, ogrodniczych i hodowlanych, z wyjątkiem wędlin i wyrobów wędliniarskich.”,
- 5) w § 9:
 - a) w ust. 1 po wyrazie „Piwo” dodaje się wyrazy „o zawartości do 1,5% alkoholu”,
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Napoje spożywane na miejscu mogą być podawane konsumentom wyłącznie w kubkach jednorazowego użycia.”,
 - 6) w § 10 skreśla się ust. 2,
 - 7) w § 13:
 - a) w ust. 2 po wyrazie „sprzedawcy” dodaje się wyrazy „oraz osoby dokonujące rozbioru mięsa”,
 - b) w ust. 6 po wyrazie „sprzedawcy” dodaje się wyrazy „mięsa oraz”.
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rynku Wewnętrznego: *A. Mackiewicz*

228

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 11 czerwca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia sądów gospodarczych w sądach wojewódzkich i sądach rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości.

Na podstawie art. 19 § 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1990 r. Nr 23, poz. 138 i Nr 34, poz. 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 sierpnia 1989 r. w sprawie utworzenia sądów gospodarczych w sądach wojewódzkich i sądach rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości (Dz. U. Nr 49, poz. 284) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 w ust. 1:

a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) w Sądzie Wojewódzkim w Kielcach — Wydział Gospodarczy — do spraw gospodarczych, obejmujący obszar właściwości Sądów Wojewódzkich w Kielcach i Radomiu”;

b) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) w Sądzie Wojewódzkim w Rzeszowie — Wydział Gospodarczy — do spraw gospodarczych, obejmujący obszar właściwości Sądów Wojewódzkich w: Krośnie, Przemyślu, Rzeszowie i Tarnobrzegu z tymczasową siedzibą w Sandomierzu”;

2) w § 2:

a) w ust. 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) Wydziału Gospodarczego — do spraw gospodarczych, obejmującego dzielnice: Śródmieście, Wola i Żoliborz z obszaru właściwości Sądu Rejonowego dla Miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie,

3) Wydziału Gospodarczego — do spraw gospodarczych, obejmującego obszar właściwości Sądów Rejonowych w Grodzisku Mazowieckim, Pruszkowie i dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie oraz dzielnicę Ochota z obszaru właściwości Sądu Rejonowego dla Miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie”;

b) w ust. 4 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) Wydziału Gospodarczego — do spraw gospodarczych, obejmującego obszar dzielnic: Śródmieście i Krowdrza,
- 2) Wydziału Gospodarczego — do spraw gospodarczych z obszaru województwa krakowskiego, z wyłączeniem dzielnic: Śródmieście i Kro-

wodrza, oraz do prowadzenia rejestrów przekazanych sądom rejonowym z całego obszaru województwa krakowskiego.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1990 r.

Minister Sprawiedliwości: *A. Bentkowski*

229

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 31 maja 1990 r.

w sprawie wykładni art. 19 ust. 7 pkt 3 i art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania.

Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie:

przewodniczący: *M. Tyczka* — prezes Trybunału Konstytucyjnego,

sędziowie: *C. Bakalarski*, *T. Dybowski*, *A. Filcek* (sprawozdawca), *H. Groszyk*, *W. Łączkowski*, *M. Łabor-Soroka*, *R. Orzechowski* (sprawozdawca), *A. Zoll*,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 31 maja 1990 r. w trybie art. 11^a ust. 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 22, poz. 98, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1989 r. Nr 34, poz. 178 i Nr 73, poz. 436 oraz z 1990 r. Nr 3, poz. 16, Nr 6, poz. 35 i Nr 34, poz. 198) wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich o ustalenie powszechnie obowiązującej wykładni art. 19 ust. 7 pkt 3 i art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania (Dz. U. z 1988 r. Nr 28, poz. 196, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 i Nr 48, poz. 261 oraz z 1990 r. Nr 17, poz. 99) przez wyjaśnienie, czy użyte w tych przepisach określenie „zatrudnienie w danym zakładzie pracy” oznacza zatrudnienie tylko w zakładzie pracy objętym zakładowym systemem wynagradzania, czy też również zatrudnienie w poprzednich zakładach pracy, pod warunkiem że zatrudnienie to z punktu widzenia rodzaju i charakteru wykonywanej pracy niczym nie różniło się od rodzaju i charakteru pracy w zakładzie pracy objętym zakładowym systemem wynagradzania?

ustalił:

1. Przez użyte w przepisach art. 19 ust. 7 pkt 3 i art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania (Dz. U. z 1988 r. Nr 28, poz. 196, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 i Nr 48, poz. 261 oraz z 1990 r. Nr 17, poz. 99) określenia „zatrudnienie w danym zakładzie pracy” lub „lata przepracowane w danym zakładzie pracy” rozumieć należy zatrudnienie w oznaczonym za-

kładzie pracy, w którym pracownik zgodnie z zakładowym systemem wynagradzania nabywa prawo do dodatku za staż pracy lub nagrody jubileuszowej. Obejmuje ono nie tylko okres aktualnego bądź ostatniego zatrudnienia, lecz także okresy poprzedniego zatrudnienia w tym samym zakładzie pracy bez względu na przerwy w zatrudnieniu, z wyłączeniem okresów zatrudnienia zakończonych wygaśnięciem stosunku pracy wskutek porzucenia pracy lub jego rozwiązaniem bez wypowiedzenia z winy pracownika, nie obejmuje natomiast okresów poprzedniego zatrudnienia w innych zakładach pracy, chociażby nie różniło się pod względem rodzaju i charakteru wykonywanej pracy.

2. Jeżeli jednak zakładowy system wynagrodzeń wprowadzony został przez jednostkę organizacyjną wymienioną w art. 1 ust. 1 powołanej wyżej ustawy o złożonej strukturze (np. przez wielozakładowe przedsiębiorstwo państwowe), w skład której wchodzi wydzielone wewnętrzne jednostki organizacyjne (zakłady) spełniające w sferze stosunków pracy warunki do uznania ich za zakłady pracy w rozumieniu art. 3 Kodeksu pracy, to zatrudnienie we wszystkich wewnętrznych jednostkach, bez względu na zmiany zatrudnienia zachodzące w obrębie jednostki organizacyjnej, w skład której wchodzi, uważać należy za zatrudnienie „w danym zakładzie pracy”, z wyłączeniem okresów zatrudnienia zakończonych wygaśnięciem stosunku pracy wskutek porzucenia pracy lub jego rozwiązaniem bez wypowiedzenia z winy pracownika.

Przewodniczący: *M. Tyczka*

Prezes Trybunału Konstytucyjnego

Sędziowie: *C. Bakalarski*, *T. Dybowski*, *A. Filcek*,
H. Groszyk, *W. Łączkowski*, *M. Łabor-Soroka*,
R. Orzechowski, *A. Zoll*

Oплата za prenumeratę w 1990 r. wynosi: Dziennika Ustaw 97 750 zł; Monitora Polskiego 54 400 zł.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1, **niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.**

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29, tel. 694-60-03

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, teleks nr 825944 WW.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 28 czerwca 1990 r.

Nr 40

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

- 230 — z dnia 5 czerwca 1990 r. w sprawie zasad i trybu przejęcia przez wojewodów list kandydatów zarejestrowanych w związkach spółdzielni mieszkaniowych, a także obsługi i kierowania kandydatów do spółdzielni mieszkaniowych 545

ROZPORZĄDZENIA:

- 231 — Ministra Finansów z dnia 18 czerwca 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie prowadzenia ksiąg handlowych przez niektóre grupy podatników 546
- 232 — Ministra Finansów z dnia 21 czerwca 1990 r. w sprawie zmiany rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie opodatkowania przychodów osób duchownych 546
- 233 — Ministra Finansów z dnia 21 czerwca 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie karty podatkowej 546
- 234 — Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 25 maja 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zaliczenia niektórych cieków wodnych do urządzeń melioracji wodnych podstawowych 557
- 235 — Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 maja 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie kwarantanny roślin 557
- 236 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 czerwca 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ustalenia siedzib i terytorialnego zasięgu działania komend rejonowych straży pożarnych 559
- 237 — Rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 28 maja 1990 r. w sprawie odpłatności za leki i artykuły sanitarne wydawane ubezpieczonym z aptek otwartych 560

230

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 czerwca 1990 r.

w sprawie zasad i trybu przejęcia przez wojewodów list kandydatów zarejestrowanych w związkach spółdzielni mieszkaniowych, a także obsługi i kierowania kandydatów do spółdzielni mieszkaniowych.

Na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 20 stycznia 1990 r. o zmianach w organizacji działalności spółdzielczości (Dz. U. Nr 6, poz. 36, Nr 11, poz. 34, Nr 29, poz. 175 i Nr 34, poz. 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Prowadzenie list kandydatów zarejestrowanych w likwidowanych związkach spółdzielni mieszkaniowych, zwanych dalej „listami”, należy do wojewodów.

2. Przejęcie list powinno nastąpić w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 2. Prowadzenie przez wojewodę list obejmuje:

- 1) aktualizację i prowadzenie rejestru kandydatów na członków spółdzielni mieszkaniowych,
- 2) kierowanie zarejestrowanych kandydatów do spółdzielni mieszkaniowych w celu przyjęcia ich w poczet członków w trybie określonym w § 3,
- 3) inicjowanie różnych form zaspokajania potrzeb mieszkaniowych zarejestrowanych kandydatów.

§ 3. 1. Wojewoda, stosownie do porozumień zawieranych ze spółdzielniami mieszkaniowymi, kieruje kandydatów w celu przyjęcia ich w poczet członków spółdzielni.

2. Skierowań dokonuje się w kolejności liczonej od daty zawinkulowania wymaganego wkładu.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, poza kolejnością wynikającą z przepisu ust. 2, mogą być kierowani do spółdzielni kandydaci spełniający kryterium trudnych warunków zamieszkiwania, określone w przepisach w sprawie trybu i zasad zaspokajania potrzeb mieszkaniowych.

§ 4. 1. Wojewoda udziela pomocy w założeniu na ogólnych zasadach nowych spółdzielni przez zarejestrowanych kandydatów, którzy zrezygnują ze skierowania ich do istniejących spółdzielni oraz w podejmowaniu przez nie działalności inwestycyjnej.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, może polegać również na pośrednictwie w uzyskaniu przez nowe spółdzielnie terenów budowlanych z mienia komunalnego.

§ 5. Wydatki na prowadzenie i obsługę list kandydatów są finansowane ze środków budżetu centralnego.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: T. Mazowiecki

231

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 czerwca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie prowadzenia ksiąg handlowych przez niektóre grupy podatników.

Na podstawie art. 38 pkt 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325, z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198) i art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej z udziałem podmiotów zagranicznych (Dz. U. Nr 41, poz. 325 i z 1989 r. Nr 74, poz. 442) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 27 czerwca 1989 r. w sprawie prowadzenia ksiąg handlowych przez niektóre grupy podatników (Dz. U. Nr 43, poz. 238 i Nr 72, poz. 429) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 11 ust. 1 w pkt 3 wyrazy „pkt 1—4” zastępuje się wyrazami „pkt 1, 2 i 4”;
- 2) w § 13 ust. 2 kwotę „10.000.000 zł” zastępuje się kwotą „100.000.000 zł”;
- 3) w § 23 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
„6. Przepisów ust. 1—5 nie stosuje się do podatników prowadzących detaliczną sprzedaż wyrobów gotowych i towarów handlowych.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *M. Dąbrowski*

232

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 czerwca 1990 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie opodatkowania przychodów osób duchownych.

Na podstawie art. 9 pkt 1 i 2, art. 18 ust. 3 i art. 38 pkt 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1980 r. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325, z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198), art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1989 r. Nr 27, poz. 147 i Nr 74, poz. 443) oraz art. 4 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz.

41, z 1956 r. Nr 44, poz. 201, z 1959 r. Nr 11, poz. 60 i z 1963 r. Nr 57, poz. 309) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 15 lutego 1990 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opodatkowania przychodów osób duchownych (Dz. U. Nr 12, poz. 78) wyrazy „do dnia 30 czerwca 1990 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 grudnia 1990 r.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *M. Dąbrowski*

233

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 czerwca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie karty podatkowej.

Na podstawie art. 9 pkt 1, art. 18 ust. 3 i art. 38 pkt 2—4 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325, z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 1988 r. w sprawie karty podatkowej (Dz. U. Nr 43, poz. 342 i z 1989 r. Nr 72, poz. 431) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 5 w ust. 6 w pkt 2 lit. b) wyrazy „pierwszych trzech miesięcy” zastępuje się wyrazami „nie więcej niż trzech osób zatrudnionych w okresie pierwszych dwunastu miesięcy”;
- 2) w § 8 w ust. 4 drugie zdanie otrzymuje brzmienie:
„Jeżeli w ramach prowadzonej działalności handlowej

jest prowadzona sprzedaż produktów przemysłu mięsnego lub sprzedaż artykułów pochodzenia zagranicznego, stawki określone w tabeli mogą być z urzędu podwyższone, nie więcej jednak niż o 100%.”;

- 3) w § 9 na końcu dodaje się zdanie w brzmieniu:
„Zasadę tę stosuje się również w razie zatrudnienia przez podatnika każdej z osób, o których mowa w § 5 ust. 6 pkt 2 lit. b), w okresie pierwszych dwunastu miesięcy po złożeniu przez nie egzaminu.”;
- 4) załącznik nr 1 do rozporządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. 1. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1990 r.

2. Stawki podatków określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia stosuje się w okresie od dnia 1 lipca 1990 r. do dnia 31 grudnia 1990 r.

Minister Finansów: w z. *M. Dąbrowski*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 21 czerwca 1990 r.
(poz. 233)

TABELA MIESIĘCZNYCH STAWEK PODATKÓW W FORMIE KARTY PODATKOWEJ
(w złotych)

Część I. Działalność usługowa oraz wytwórczo-usługowa

Objaśnienia:

- Stawki oznaczone w rubryce 3:
 - „0” dotyczą działalności prowadzonej bez zatrudnienia pracowników,
 - „1” dotyczą działalności prowadzonej przy zatrudnieniu 1 pracownika,
 - „2” dotyczą działalności prowadzonej przy zatrudnieniu 2 pracowników,
 - „3” dotyczą działalności prowadzonej przy zatrudnieniu 3 pracowników,
 - „4” dotyczą działalności prowadzonej przy zatrudnieniu 4 pracowników,
 - „5” dotyczą działalności prowadzonej przy zatrudnieniu 5 pracowników.
- Za pracowników nie uważa się osób wymienionych w § 5 ust. 6 pkt 2 rozporządzenia.
- Przy prowadzeniu działalności wymienionej w poz. 73—79 dopuszczalne jest — poza usługami dla ludności — wykonywanie usług dla innych odbiorców w rozmiarze nie przekraczającym kwoty 16.000.000 zł obrotu rocznie.
- Za usługi, o których mowa w tabeli, uważa się działalność gospodarczą, której przedmiotem są czynności określone w Klasyfikacji usług oraz Skróconej klasyfikacji usług, wprowadzonych odrębnymi przepisami przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do stosowania w planowaniu, statystyce i ewidencji, z tym że do usług zalicza się również wytwarzanie przedmiotów (wyrobów) na indywidualne zamówienia z materiałów własnych wykonawcy, w tym także połączone z czynnościami ich instalowania, uwzględniające indywidualne cechy lub życzenia zamawiającego, jeżeli przedmioty te (wyroby):
 - nie są przeznaczone przez zamawiającego do dalszej odsprzedaży,
 - nie służą zamawiającemu do celów produkcyjnych i usługowych jako surowce, materiały, półfabrykaty, elementy, części itp.
- Za usługi dla ludności uważa się usługi określone w ust. 4, opłacane ze środków pieniężnych ludności. Przez pojęcie „ludność” rozumie się osoby fizyczne i gospodarstwa domowe oraz jednostki gospodarki nieuspołecznionej, tj. indywidualne gospodarstwa rolne i ogrodnicze, zakłady wytwórcze, budowlane, handlowe i usługowe oraz zakłady prowadzone przez agentów. Pojęcie „ludność” obejmuje również organizacje wyznaniowe i zakonne, placówki państw obcych (wyłącznie w rozumieniu służb dyplomatycznych i konsularnych) oraz szkolne komitety rodzicielskie.
- Pojęcie usług dla ludności nie obejmuje czynności związanych z wytwarzaniem wyrobów (w tym półfabrykatów, elementów, części, obróbki elementów) przeznaczonych do celów produkcyjnych lub do dalszej odsprzedaży oraz wykonywania robót budowlano-montażowych w ramach tzw. podwykonawstwa, jeżeli inwestorem są inne osoby i jednostki niż wymienione w ust. 5.
- Przy prowadzeniu działalności wymienionej w poz. 82 w zakresie zbiorowego wypasu owiec w rejonach górskich w sezonie letnim, stawki określone w rubrykach 4 i 5 dotyczą działalności przy zatrudnieniu nie przekraczającym 4 pracowników.

Lp.	Zakres działalności	Oznaczenie stawek	W miejscowości o liczbie mieszkańców		
			do 5.000	ponad 5.000 do 50.000	powyżej 50.000
1	2	3	4	5	6
1	ślusarstwo — usługi	0	128.000	144.000	160.000
		1	344.000	392.000	432.000
		2	528.000	592.000	656.000
		3	656.000	744.000	824.000
2	wyrób i naprawa naczyń blaszanych — usługi	0	80.000	88.000	96.000
		1	232.000	256.000	288.000
		2	368.000	408.000	456.000
3	rusznikarstwo — usługi	0	72.000	80.000	80.000
		1	216.000	240.000	240.000
4	złotnictwo-jubilerstwo — usługi dla ludności	0	208.000	232.000	232.000
		1	536.000	592.000	592.000
		2	800.000	896.000	896.000
5	grawerstwo — usługi	0	264.000	296.000	328.000
		1	688.000	768.000	856.000
6	wyrób pieczętek — usługi	0	144.000	160.000	176.000
		1	400.000	448.000	496.000
7	pobielanie kotłów i naczyń — usługi	0	488.000	488.000	488.000
		1	1.168.000	1.168.000	1.168.000
8	kowalstwo — usługi	0	79.000	86.000	100.000
		1	230.000	259.000	288.000
		2	360.000	410.000	453.000
		3	475.000	533.000	590.000
9	elektromechanika chłodnicza — usługi	0	176.000	192.000	216.000
		1	464.000	528.000	584.000
		2	704.000	792.000	880.000
		3	904.000	1.016.000	1.128.000

1	2	3	4	5	6
10	kotlarstwo	0	208.000	232.000	264.000
	— usługi	1	520.000	584.000	648.000
11	mechanika maszyn	0	128.000	144.000	160.000
	— usługi	1	336.000	384.000	424.000
		2	552.000	624.000	688.000
		3	776.000	872.000	968.000
		4	976.000	1.096.000	1.216.000
12	mechanika maszyn i urządzeń rolniczych	0	86.000	93.000	108.000
	— usługi	1	237.000	273.000	302.000
		2	367.000	417.000	460.000
		3	468.000	532.000	590.000
		4	597.000	676.000	748.000
13	elektromechanika sprzętu medycznego i laboratoryjnego	0	136.000	160.000	176.000
	— usługi	1	432.000	488.000	544.000
		2	664.000	744.000	824.000
		3	840.000	944.000	1.056.000
14	mechanika precyzyjna	0	136.000	160.000	176.000
	— usługi	1	368.000	416.000	464.000
		2	568.000	640.000	704.000
		3	704.000	792.000	880.000
15	mechanika maszyn biurowych	0	136.000	160.000	176.000
	— usługi	1	432.000	488.000	544.000
16	optyka, z wyjątkiem produkcji oprawek i szkieł	0	104.000	112.000	128.000
	— usługi	1	304.000	344.000	376.000
		2	480.000	536.000	600.000
		3	656.000	736.000	824.000
17	wyrób i naprawa wag	0	152.000	168.000	184.000
	— usługi	1	464.000	528.000	584.000
18	zegarmistrzostwo	0	38.000	41.000	44.000
	— usługi	1	128.000	140.000	153.000
		2	204.000	230.000	256.000
		3	268.000	308.000	332.000
19	mechanika i elektromechanika pojazdowa	0	140.000	173.000	192.000
	— usługi	1	396.000	480.000	537.000
		2	572.000	700.000	777.000
		3	792.000	979.000	1.084.000
		4	933.000	1.142.000	1.277.000
		5	1.144.000	1.401.000	1.555.000
20	blacharstwo i lakiernictwo pojazdowe	0	158.000	192.000	211.000
	— usługi	1	422.000	518.000	576.000
		2	677.000	825.000	921.000
		3	862.000	1.056.000	1.171.000
		4	968.000	1.180.000	1.315.000
		5	1.320.000	1.622.000	1.804.000
21	antykorozyjne zabezpieczanie pojazdów	0	281.000	345.000	384.000
		1	748.000	921.000	1.027.000
		2	1.117.000	1.363.000	1.516.000
		3	1.478.000	1.814.000	2.016.000
22	mycie oraz smarowanie samochodów i motocykli oraz inne usługi nie związane z ich naprawą	0	140.000	173.000	192.000
		1	396.000	480.000	537.000
		2	572.000	700.000	777.000
		3	792.000	979.000	1.084.000
		4	933.000	1.142.000	1.277.000
		5	1.144.000	1.401.000	1.555.000
23	elektromechanika, z wyjątkiem dźwigowej, chłodniczej i pojazdowej	0	184.000	208.000	232.000
	— usługi	1	488.000	544.000	608.000
		2	720.000	808.000	904.000
		3	896.000	1.008.000	1.120.000
24	naprawa i konserwacja urządzeń elektronicznych	0	132.000	163.000	172.000
		1	352.000	432.000	480.000
		2	536.000	622.000	729.000

1	2	3	4	5	6
25	tele- i radiomechanika — usługi	0 1 2 3 4	132.000 352.000 536.000 721.000 853.000	163.000 432.000 662.000 883.000 1.036.000	172.000 480.000 729.000 988.000 1.161.000
26	bieżnikowanie opon — usługi	0 1 2 3	316.000 760.000 1.088.000 1.312.000	316.000 760.000 1.088.000 1.312.000	316.000 760.000 1.088.000 1.312.000
27	wulkanizatorstwo, z wyjątkiem bieżnikowania opon — usługi	0 1 2 3	112.000 312.000 488.000 624.000	128.000 352.000 552.000 704.000	136.000 392.000 608.000 784.000
28	szklarstwo	0 1 2 3	136.000 384.000 576.000 720.000	136.000 384.000 576.000 720.000	136.000 384.000 576.000 720.000
29	witrażownictwo	0 1 2 3	72.000 276.000 424.000 528.000	72.000 276.000 424.000 528.000	72.000 276.000 424.000 528.000
30	stolarstwo z wyjątkiem wyrobu trumien — usługi	0 1 2 3	167.000 440.000 668.000 827.000	201.000 537.000 816.000 1.008.000	230.000 595.000 912.000 1.123.000
31	kołodziejstwo	0 1 2	80.000 248.000 408.000	80.000 248.000 408.000	80.000 248.000 408.000
32	pozłotnictwo — usługi	0 1 2 3	96.000 240.000 376.000 480.000	112.000 272.000 424.000 536.000	128.000 304.000 472.000 600.000
33	tapicerstwo — usługi	0 1 2 3	114.000 352.000 519.000 633.000	144.000 432.000 633.000 777.000	153.000 480.000 700.000 864.000
34	bednarstwo	0 1 2	24.000 104.000 168.000	24.000 104.000 168.000	24.000 104.000 168.000
35	koszykarstwo	0 1 2	216.000 560.000 832.000	216.000 560.000 832.000	216.000 560.000 832.000
36	wytwarzanie mioteł, wyrobów z gałęzi i słomy	0 1	80.000 264.000	80.000 264.000	80.000 264.000
37	gręplarstwo	0 1 2	22.000 96.000 166.000	25.000 108.000 185.000	32.000 121.000 204.000
38	kilimiarstwo	0 1 2	136.000 376.000 560.000	136.000 376.000 560.000	136.000 376.000 560.000
39	koronkarstwo, z wyjątkiem maszynowego	0 1	32.000 160.000	32.000 160.000	32.000 160.000
40	hafciarstwo — usługi	0 1 2 3 4	88.000 256.000 408.000 534.000 572.000	96.000 288.000 456.000 593.000 635.000	96.000 288.000 456.000 593.000 635.000
41	dziewiarstwo na drutach i szydełkach	0 1 2	49.000 165.000 262.000	49.000 165.000 262.000	49.000 165.000 262.000

1	2	3	4	5	6
42	reparacja pończoch	0	6.000	8.000	8.000
		1	23.000	32.000	32.000
43	bielizniarstwo	0	28.000	32.000	40.000
	— usługi	1	120.000	136.000	152.000
		2	224.000	256.000	280.000
44	gorseciarstwo	0	28.000	32.000	40.000
		1	120.000	136.000	152.000
		2	216.000	240.000	272.000
45	czapnictwo i kapelusznictwo męskie	0	80.000	80.000	80.000
		1	224.000	224.000	224.000
		2	344.000	344.000	344.000
46	modniarstwo	0	80.000	80.000	80.000
		1	264.000	264.000	264.000
		2	432.000	432.000	432.000
47	krawiectwo	0	32.000	40.000	48.000
	— usługi	1	136.000	152.000	168.000
		2	248.000	280.000	312.000
		3	360.000	408.000	448.000
		4	432.000	488.000	536.000
		5	576.000	648.000	728.000
48	cerowanie i naprawa odzieży, obciąganie guzików, okrętkowanie, mereżkowanie, plisowanie	0	14.000	16.000	19.000
	— usługi	1	44.000	50.000	56.000
		2	78.000	89.000	100.000
49	kożuszkarstwo	0	124.000	151.000	151.000
	— usługi	1	348.000	422.000	422.000
		2	554.000	672.000	672.000
		3	738.000	895.000	895.000
50	cholewkarstwo	0	80.000	80.000	80.000
		1	224.000	224.000	224.000
		2	368.000	368.000	368.000
51	szewstwo miarowe	0	72.000	80.000	88.000
		1	224.000	256.000	288.000
		2	344.000	392.000	432.000
		3	424.000	480.000	536.000
52	szewstwo ortopedyczne	0	29.000	32.000	36.000
		1	86.000	97.000	108.000
		2	144.000	158.000	180.000
		3	201.000	223.000	244.000
53	szewstwo naprawkowe	0	25.000	28.000	32.000
		1	57.000	70.000	76.000
		2	108.000	128.000	140.000
54	odświeżanie i renowacja wyrobów skórzanych i futrzarskich, z wyjątkiem mechanicznego czyszczenia i farbowania wyrobów futrzarskich	0	38.000	41.000	44.000
		1	128.000	140.000	153.000
		2	204.000	230.000	256.000
		3	268.000	300.000	332.000
55	usługi w zakresie mechanicznego czyszczenia i farbowania wyrobów futrzarskich	0	180.000	200.000	200.000
		1	492.000	544.000	544.000
		2	744.000	824.000	824.000
56	kuśnierstwo	0	142.000	171.000	171.000
	— usługi	1	362.000	438.000	438.000
		2	567.000	687.000	687.000
		3	743.000	901.000	901.000
57	rymarstwo, z wyjątkiem produkcji plandek	0	53.000	62.000	67.000
		1	176.000	211.000	230.000
		2	281.000	345.000	384.000

1	2	3	4	5	6
58	rękawicznictwo — wyrób rękawiczek skórzanych z wyjątkiem roboczych, ochronnych i sportowych	0	176.000	176.000	176.000
		1	432.000	432.000	432.000
		2	648.000	648.000	648.000
59	młynarstwo — usługi dla ludności	0	16.000	16.000	16.000
		1	48.000	48.000	48.000
		2	72.000	72.000	72.000
60	usługowy przemiał i przerób zbóż w wiatrakach oraz usługowe śrutowanie zboża	0	8.000	8.000	8.000
		1	16.000	16.000	16.000
		2	28.000	28.000	28.000
61	wytwarzanie waty z cukru	0	12.000	16.000	16.000
		1	64.000	80.000	80.000
62	introligatorstwo — usługi	0	88.000	96.000	112.000
		1	328.000	368.000	408.000
		2	528.000	592.000	656.000
63	lutnictwo — usługi	0	52.000	60.000	68.000
		1	176.000	200.000	224.000
		2	296.000	336.000	368.000
64	organmistrzostwo — usługi	0	96.000	112.000	128.000
		1	296.000	336.000	368.000
		2	472.000	528.000	592.000
65	wyrób i naprawa instrumentów dętych — usługi	0	56.000	64.000	72.000
		1	224.000	248.000	280.000
		2	384.000	432.000	480.000
66	wyrób i naprawa instrumentów perkusyjnych — usługi	0	56.000	64.000	72.000
		1	216.000	240.000	272.000
		2	344.000	384.000	432.000
67	wyrób i naprawa instrumentów harmoniowych i fortepianowych — usługi	0	72.000	80.000	88.000
		1	248.000	280.000	312.000
		2	424.000	480.000	536.000
68	wyrób i naprawa instrumentów elektrycznych i elektronicznych — usługi	0	88.000	96.000	112.000
		1	264.000	304.000	336.000
69	ortopedyka	0	24.000	24.000	28.000
		1	80.000	96.000	104.000
		2	144.000	168.000	184.000
		3	288.000	320.000	360.000
70	lakiernictwo — usługi	0	104.000	104.000	104.000
		1	348.000	348.000	348.000
71	ręczne malowanie szyldów — usługi	0	96.000	104.000	120.000
		1	312.000	352.000	392.000
		2	488.000	544.000	608.000
72	konserwacja i naprawa przedmiotów zabytkowych i artystycznych	0	128.000	140.000	140.000
		1	368.000	408.000	408.000
		2	584.000	648.000	648.000
		3	752.000	840.000	840.000
73	roboty budowlane: murarstwo, ciesielstwo, dekarstwo, posadzkarstwo, malarstwo i tapeciarnictwo, izolatorstwo budowlane i blacharstwo budowlane — usługi dla ludności	0	152.000	176.000	192.000
		1	376.000	424.000	472.000
		2	616.000	688.000	768.000
		3	864.000	968.000	1.080.000
		4	1.016.000	1.144.000	1.272.000
74	sztukatorstwo — usługi dla ludności	5	1.280.000	1.440.000	1.600.000
		0	100.000	112.000	124.000
		1	240.000	272.000	304.000
		2	400.000	456.000	504.000
75	odgrzybianie budynków — usługi dla ludności	3	576.000	648.000	720.000
		0	184.000	208.000	232.000
		1	424.000	480.000	536.000
76	cyklinowanie — usługi dla ludności	0	128.000	144.000	160.000
		1	360.000	400.000	448.000

1	2	3	4	5	6
77	zduństwo	0	104.000	112.000	128.000
	— usługi dla ludności	1	296.000	336.000	368.000
		2	472.000	528.000	592.000
		3	616.000	688.000	768.000
78	roboty budowlane instalacyjne; instalatorstwo sanitarne i ogrzewania, gazowe i elektryczne	0	192.000	216.000	240.000
	— usługi dla ludności	1	504.000	568.000	632.000
		2	808.000	912.000	1.008.000
		3	1.104.000	1.240.000	1.376.000
79	studniarstwo, z wyjątkiem wiercenia studni o głębokości ponad 30 m	0	232.000	232.000	232.000
	— usługi dla ludności	1	628.000	628.000	628.000
		2	944.000	944.000	944.000
80	obsługa maszynowa produkcji rolniczej i ogrodniczej	0	200.000	200.000	200.000
		1	576.000	576.000	576.000
		2	880.000	880.000	880.000
		3	1.144.000	1.144.000	1.144.000
81	usługi zwalczania szkodników roślin i zwierząt	0	64.000	64.000	64.000
		1	280.000	280.000	280.000
82	usługi utrzymania i pielęgnacji zwierząt z czego:	0	208.000	208.000	208.000
	usługi w zakresie zbiorowego wypasu owiec w rejonach górskich w sezonie letnim	1	624.000	624.000	624.000
			100.000	100.000	—
83	pranie, prasowanie, prężenie firanek	0	136.000	152.000	168.000
		1	368.000	416.000	464.000
		2	576.000	648.000	720.000
84	maglowanie	0	22.000	25.000	28.000
		1	83.000	96.000	102.000
		2	140.000	160.000	179.000
85	chemiczne czyszczenie i farbowanie, z wyjątkiem czyszczenia i farbowania wyrobów futrzarskich	0	93.000	108.000	122.000
		1	266.000	295.000	331.000
		2	403.000	453.000	504.000
		3	511.000	576.000	640.000
		4	576.000	648.000	720.000
86	pranie pierza i puchu	0	56.000	60.000	68.000
		1	176.000	200.000	224.000
		2	296.000	336.000	368.000
87	kominiarstwo	0	64.000	72.000	80.000
		1	240.000	264.000	296.000
		2	384.000	432.000	480.000
88	usługi odkażania, tępienia owadów i odszczurzania	0	160.000	180.000	200.000
		1	464.000	520.000	576.000
		2	680.000	760.000	848.000
89	fryzjerstwo damskie	0	39.000	43.000	50.000
		1	136.000	158.000	172.000
		2	237.000	266.000	295.000
		3	331.000	374.000	417.000
		4	396.000	446.000	496.000
		5	561.000	633.000	705.000
90	fryzjerstwo męskie	0	29.000	32.000	36.000
		1	108.000	122.000	136.000
		2	187.000	209.000	230.000
		3	259.000	288.000	324.000
		4	288.000	324.000	360.000
		5	410.000	468.000	518.000
91	kosmetyka	0	48.000	52.000	60.000
		1	152.000	176.000	192.000
		2	272.000	304.000	336.000
		3	384.000	440.000	488.000
		4	464.000	520.000	576.000
		5	608.000	688.000	760.000

1	2	3	4	5	6
92	manicure, pedicure	0	12.000	16.000	16.000
		1	32.000	38.000	38.000
		2	64.000	70.000	76.000
		3	108.000	121.000	134.000
		4	140.000	160.000	179.000
		5	211.000	236.000	262.000
93	fotografowanie	0	208.000	232.000	264.000
	usługi świadczone z wykorzystaniem urządzeń do samo-	1	512.000	584.000	648.000
	czynnego automatycznego naświetlania odbitek (samo-	2	744.000	840.000	936.000
	czynnych printerów)	3	904.000	1.016.000	1.128.000
	— usługi pozostałe	0	48.000	56.000	64.000
		1	144.000	168.000	184.000
		2	232.000	256.000	288.000
		3	288.000	328.000	360.000
		4	344.000	384.000	432.000
94	wyświetlanie rysunków, planów i tekstów techniką ksero-	0	424.000	480.000	528.000
	grafii i diazotypii	1	1.000.000	1.128.000	1.256.000
95	sprzątanie wnętrz	0	112.000	128.000	144.000
		1	296.000	336.000	368.000
		2	472.000	528.000	592.000
96	ważenie osób	0	3.200	3.200	3.200
97	radiestezja	0	48.000	48.000	48.000
	— usługi				

Prowadzenie parkingów

Objaśnienie:

Stawki dotyczą działalności bez względu na stan zatrudnienia.

Lp.	Parkingi o liczbie stanowisk	Stawka
1	2	3
	powyżej do	
1	100	1.200 zł od każdego stanowiska
2	100 140	120.000 zł + 4.000 zł od każdego stanowiska ponad 100
3	140 180	280.000 zł + 6.000 zł od każdego stanowiska ponad 140
4	180	520.000 zł + 8.000 zł od każdego stanowiska ponad 180

Część II. Handel detaliczny artykułami spożywczymi, rolnymi i ogrodnictwami

Objaśnienia:

1. Stawki oznaczone w rubryce 3:

- „0” dotyczą działalności prowadzonej bez zatrudnienia pracowników,
- „1” dotyczą działalności prowadzonej przy zatrudnieniu 1 pracownika,
- „2” dotyczą działalności prowadzonej przy zatrudnieniu 2 pracowników.

2. Za pracownika uważa się również pełnoletniego członka rodziny, z wyjątkiem małżonka.

Lp.	Działalność handlowa w zakresie sprzedaży detalicznej	3	W miejscowości o liczbie mieszkańców					
			do 5.000		ponad 5.000 do 50.000		powyżej 50.000	
			od	do	od	do	od	do
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	artykułów ogólnospożywczych, owoców i warzyw	0	120.000	280.000	200.000	360.000	280.000	440.000
		1	200.000	360.000	280.000	440.000	360.000	520.000
		2	280.000	440.000	360.000	520.000	440.000	600.000

Część III. Gastronomia**Objaśnienia:**

1. Stawki oznaczone w rubryce 3:
 - „0” dotyczą działalności prowadzonej bez zatrudnienia pracowników,
 - „1” dotyczą działalności prowadzonej przy zatrudnieniu 1 pracownika,
 - „2” dotyczą działalności prowadzonej przy zatrudnieniu 2 pracowników,
 - „3” dotyczą działalności prowadzonej przy zatrudnieniu 3 pracowników.
2. Za pracownika uważa się również pełnoletniego członka rodziny, z wyjątkiem małżonka.

Lp.	Prowadzenie działalności gastronomicznej bez sprzedaży napojów o zawartości powyżej 1,5% alkoholu	Stawka	
1	2	3	4
1	w zakresie sprzedaży lodów z automatów	0	320.000 — 560.000
		1	480.000 — 720.000
		2	640.000 — 880.000
		3	800.000 — 1.040.000
2	w zakresie pozostałej działalności gastronomicznej	0	240.000 — 480.000
		1	400.000 — 640.000
		2	560.000 — 800.000
		3	720.000 — 960.000

Część IV. Usługi transportowe**Objaśnienia:**

1. Stawki określone pod lp. 1 i 2 mogą być podwyższone, nie więcej jednak niż o 50% w razie wykonywania działalności ze zmiennikiem.
2. Za zmiennika uważa się również pełnoletniego członka rodziny, nie wyłączając małżonka.
3. Stawki określone pod lp. 2 dotyczą działalności przy użyciu samochodu ciężarowego o ładowności do 2 t.
4. Stawki określone pod lp. 4 dotyczą działalności prowadzonej przy zatrudnieniu nie przekraczającym 1 pracownika lub 1 pełnoletniego członka rodziny, z wyjątkiem małżonka.

Lp.	Rodzaj usługi	W miejscowości o liczbie mieszkańców			
		do 25.000	ponad 25.000 do 100.000	ponad 100.000 do 500.000	powyżej 500.000
1	2	3	4	5	6
1	Przewóz osób taksówkami	63.000	72.000	80.000	90.000
2	Przewóz ładunków taksówkami bagażowymi	126.000	144.000	160.000	180.000
3	Przewóz osób dorożkami konnymi	12.000	12.000	12.000	12.000
4	Przewóz osób i ładunków środkami transportu wodnego śródlądowego, z wyjątkiem przewozu jednostkami o napędzie mechanicznym	12.000	12.000	12.000	12.000

Część V. Usługi rozrywkowe**Objaśnienia:**

1. Stawki dotyczą działalności przy zatrudnieniu nie przekraczającym 2 pracowników lub 2 pełnoletnich członków rodziny, z wyjątkiem małżonka.
2. Znak „*” oznacza, że w razie prowadzenia więcej niż jednego urządzenia stawkę karty podatkowej określa się dla każdego urządzenia oddzielnie, a następnie sumę tych stawek podwyższa się o 50%.
3. W razie świadczenia dwu lub więcej rodzajów usług, stawkę karty podatkowej określa się dla każdego rodzaju usług oddzielnie, a następnie sumę tych stawek podwyższa się o 30% niezależnie od podwyżki określonej w pkt 2.

Lp.	Rodzaj świadczonych usług	Liczba urządzeń (samochodów)	Stawka
1	2	3	4
1	Automaty zręcznościowe (bilardy elektromechaniczne, gry telewizyjne, gry elektroniczne), zabawki bujane (ruchome figury) oraz szafy grające	do 2 powyżej 2 do 4 powyżej 4 do 6 powyżej 6 do 8 powyżej 8 do 10 powyżej 10	28.000 zł od każdego urządzenia 56.000 zł + 72.000 zł od każdego urządzenia ponad 2 200.000 zł + 100.000 zł od każdego urządzenia ponad 4 400.000 zł + 120.000 zł od każdego urządzenia ponad 6 640.000 zł + 140.000 zł od każdego urządzenia ponad 8 920.000 zł + 160.000 zł od każdego urządzenia ponad 10

1	2	3	4
2	Karuzele o obrocie prostym (poziome z wiszącymi lub stojącymi sylwetkami dla dzieci, poziome gondolowe lub krzeselkowe, pionowe gondolowe) i o obrocie złożonym (elektrohydrauliczne gondolowe) dla dzieci — o liczbie miejsc: do 16 powyżej 16	1* 1*	5.600 zł od każdego miejsca 89.600 zł + 4.800 zł od każdego miejsca ponad 16
3	Karuzele o obrocie złożonym (elektrohydrauliczne lub elektro-pneumatyczne gondolowe) o liczbie miejsc: do 24 powyżej 24	1* 1*	20.000 zł od każdego miejsca 480.000 zł + 16.000 zł od każdego miejsca ponad 24
4	Imprezy samochodowe (pawilony, tory, miasteczka samochodowe) — o liczbie samochodów	do 6 powyżej 6 do 12 powyżej 12 do 24 powyżej 24	72.000 zł od każdego samochodu 432.000 zł + 144.000 zł od każdego samochodu ponad 6 1.296.000 zł + 184.000 zł od każdego samochodu ponad 12 3.504.000 zł + 208.000 zł od każdego samochodu ponad 24
5	Strzelnice	1 2 powyżej 2	112.000 zł 464.000 zł 464.000 zł + 464.000 zł od każdej strzelnicy ponad 2
6	Imprezy zręcznościowe inne: a) rzuty różne, tasiemkarnie, tarcze obrotowe	1 2 3 powyżej 3	40.000 zł 120.000 zł 296.000 zł 296.000 zł + 176.000 zł od każdego urządzenia ponad 3
	b) siłomierze, bajazzo, bilardy ręczne	do 4 powyżej 4 do 6 powyżej 6	12.000 zł od każdego urządzenia 48.000 zł + 20.000 zł od każdego urządzenia ponad 4 88.000 zł + 36.000 zł od każdego urządzenia ponad 6
7	Huśtawki (wahadłowe i kołowe)	1 2 powyżej 2	52.000 zł 216.000 zł 216.000 zł + 216.000 zł od każdego urządzenia ponad 2
8	Kolejki torowe	1*	4.000 zł od każdego miejsca
9	Zjeżdżalnie: a) zjeżdżalnie „Gigant”	1*	44.000 zł
	b) zjeżdżalnie przewożne	1*	28.000 zł
10	Imprezy pozostałe: a) pałac strachów, labirynt	1*	1.600.000 zł
	b) ściana emocji	1*	1.200.000 zł
	c) ściana lalkowa	1*	272.000 zł
	d) głowa medium, pokazy gadów	1*	160.000 zł
	e) gabinet złudzeń, pokazy iluzjonistyczne	1*	64.000 zł
	f) gabinet luster	1*	32.000 zł
	g) hipodrom — kuce	1*	20.000 zł

Część VI. Sprzedaż posiłków domowych w mieszkaniach

LP.	Rodzaj wykonywanej czynności	W miejscowości o liczbie mieszkańców	
		do 25.000	powyżej 25.000
1	2	3	4
	Sprzedaż śniadań, obiadów i kolacji w liczbie posiłków każdego rodzaju, licząc w skali średniej tygodniowej:		
1	do 10 na dobę	20.000	24.000
2	do 20 na dobę	44.000	56.000
3	do 30 na dobę	68.000	—
	Sprzedaż jednodaniowych posiłków i napojów bezalkoholowych na podstawie umowy zawartej z jednostką właściwą do prowadzenia działalności gastronomicznej lub turystycznej w liczbie:		
4	do 50 posiłków na dobę	40.000	48.000
5	do 100 posiłków na dobę	80.000	96.000

Część VII. Wolne zawody — świadczenie usług w zakresie służby zdrowia

Objaśnienia:

Stawki dotyczą również wykonywania zawodu przy zatrudnieniu jednej pomocy fachowej lub przyuczonej.

Lp.	Rodzaj wykonywanego zawodu	Liczba godzin przeznaczonych na wykonywanie zawodu miesięcznie	Stawka
1	2	3	4
1	Lekarze i lekarze dentyści o specjalności:		
	a) stomatologia	do 12 powyżej 12 do 24 powyżej 24 do 36 powyżej 36 do 48 powyżej 48	4.000 zł za każdą godzinę 48.000 zł + 8.000 zł za każdą godzinę ponad 12 144.000 zł + 15.200 zł za każdą godzinę ponad 24 326.400 zł + 22.400 zł za każdą godzinę ponad 36 595.200 zł + 28.800 zł za każdą godzinę ponad 48
	b) ginekologia	do 12 powyżej 12 do 24 powyżej 24 do 36 powyżej 36 do 48 powyżej 48	8.000 zł za każdą godzinę 96.000 zł + 14.400 zł za każdą godzinę ponad 12 268.800 zł + 20.800 zł za każdą godzinę ponad 24 518.400 zł + 28.000 zł za każdą godzinę ponad 36 854.400 zł + 36.000 zł za każdą godzinę ponad 48
	c) pozostałej	do 12 powyżej 12 do 24 powyżej 24 do 36 powyżej 36 do 48 powyżej 48	3.200 zł za każdą godzinę 38.400 zł + 7.200 zł za każdą godzinę ponad 12 124.800 zł + 14.400 zł za każdą godzinę ponad 24 297.600 zł + 20.000 zł za każdą godzinę ponad 36 537.600 zł + 24.000 zł za każdą godzinę ponad 48
2	Felczer medycyny	do 36 powyżej 36 do 48 powyżej 48	800 zł za każdą godzinę 28.800 zł + 1.200 zł za każdą godzinę ponad 36 43.200 zł + 2.000 zł za każdą godzinę ponad 48
3	Technik dentystyczny	do 12 powyżej 12 do 24 powyżej 24 do 36 powyżej 36 do 48 powyżej 48	4.800 zł za każdą godzinę 57.600 zł + 9.600 zł za każdą godzinę ponad 12 172.800 zł + 17.600 zł za każdą godzinę ponad 24 384.000 zł + 24.000 zł za każdą godzinę ponad 36 672.000 zł + 30.400 zł za każdą godzinę ponad 48
4	Pielęgniarka	do 36 powyżej 36 do 48 powyżej 48	800 zł za każdą godzinę 28.800 zł + 1.200 zł za każdą godzinę ponad 36 43.200 zł + 2.000 zł za każdą godzinę ponad 48

234

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 25 maja 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zaliczenia niektórych cieków wodnych do urządzeń melioracji wodnych podstawowych.

Na podstawie art. 91 ust. 6 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. z 1974 r. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201, z 1989 r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 39, poz. 222) w związku z pkt 37 części A załącznika nr 2 do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1985 r. w sprawie określenia kompetencji niektórych naczelników i centralnych organów administracji państwowej, zastrzeżonych w przepisach szczególnych dla organów zniesionych (Dz. U. Nr 63, poz. 334) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku do rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 27 marca 1975 r. w sprawie zaliczenia niektórych cieków wodnych do urządzeń melioracji wodnych podstawowych (Dz. U. Nr 11, poz. 66, z 1979 r. Nr 9, poz. 58, z 1982 r. Nr 6, poz. 49, z 1983 r. Nr 56, poz. 253, z 1987 r.

Nr 7, poz. 42 i Nr 37, poz. 216 oraz z 1990 r. Nr 9, poz. 56) dodaje się na końcu lp. 91 w brzmieniu:

Lp.	Nazwa cieku wodnego zaliczonego do urządzeń melioracji wodnych podstawowych	Województwo	Data zaliczenia
„91	Ciek „R-1” o długości 8500 mb w obiekcie „Felcyn Polik”	płockie	1 stycznia 1991 r.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1991 r.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej: *C. Janicki*

235

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 31 maja 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie kwarantanny roślin.

Na podstawie art. 14, art. 17 ust. 2, art. 18 pkt 1 i art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz. U. Nr 10, poz. 55, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa z dnia 4 października 1962 r. w sprawie kwarantanny roślin (Dz. U. Nr 57,

poz. 283) załączniki nr 1 i 2 do rozporządzenia otrzymują brzmienie ustalone w załącznikach nr 1 i 2 do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej: *C. Janicki*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 maja 1990 r. (poz. 235)

Załącznik nr 1

WYKAZ CHORÓB, SZKODNIKÓW I CHWASTÓW, PRZECIW KTÓRYM STOSUJE SIĘ KWARANTANNĄ ROŚLIN

Lista A₁ — Choroby, szkodniki i chwasty nie występujące w krajach europejskich.

I. Choroby

Grzyby

Angiosorus solani	— brak nazwy
Apiosporina morbosa	— Czarne zgrubienia na śliwach, wiśniach
Atropellis spp.	— brak nazwy
Ceratocystis fagacearum	— zamieranie dębu (wiednięcie dębu)
Guignardia loricata	— rdza na modrzewiu
Melampsora farlowii	— rdza igieł tsugi
Phyllosticta solitaria	— plamistość jabłek
Tilletia indica	— śnieć indyjska pszenicy

Wirusy

Potato viruses (non-European)	— wirusy ziemniaka (nieeuropejskie)
-------------------------------	-------------------------------------

Peach American mosaic disease	— mozaika brzoskwini
Raspberry leaf curl luteovirus	— kędzierzawka maliny

II. Szkodniki

Owady

Amauromyza maculosa	— brak nazwy
Conotrachelus nenuphar	— ryjkowiec śliwowy
Cydia prunivora	— owocówka mniejsza
Liriomyza huidobrensis	— miniarka grochowa
Liriomyza sativae	— brak nazwy
Popillia japonica	— ogrodnica japońska
Scolytidae (non-European)	— ogłodkowate (gatunki nieeuropejskie)
Trypetidae (non-European)	— nasionnicowate (gatunki nieeuropejskie)
Thrips palmi	— wciornastek

Nicienie

Bursaphelenchus xylophilus — węgorz sosnowiec

III. Chwasty

Iva axillaris — iwa wieloletnia

Lista A₂ — choroby, szkodniki i chwasty występujące w krajach europejskich**I. Choroby****Grzyby**

Ceratocystis fimbriata — rak tarczowy topoli
 Ceratocystis ulmi — holenderska choroba wiązu
 Cochliobolus carbonum — helmintosporioza kukurydzy
 Granulodiplodia sapinea — zamieranie wierzchołków pędów sosny
 Hypoxylon spp. — brak nazwy
 Mycosphaerella linicola — „pasma” Inu
 Mycosphaerella populi — septorioza rakowata topoli
 Ophiostoma roboris — zamieranie dębu
 Phoma exigua var. foveata — fomoza (gangrena) ziemniaka
 Phytophthora fragariae — czerwona zgnilizna korzeni truskawek
 Puccinia horiana — biała rdzia złozenia
 Stenocarpella maydis — sucha zgnilizna kolb kukurydzy
 Synchytrium endobioticum — rak ziemniaka
 Scirrhia acicola — Brunatna plamistość igiel
 Tilletia controversa — śnieć karłowa pszenicy

Bakterie

Clavibacter michiganensis ssp. insidiosus — bakteryjne więdnienie lucerny
 Clavibacter michiganensis ssp. michiganensis — rak bakteryjny pomidora
 Clavibacter michiganensis ssp. sepedonicus — bakterioza pieścieniowa ziemniaka
 Curtobacterium flaccumfaciens pv. flaccumfaciens — bakteryjne więdnienie fasoli
 Erwinia amylovora — zaraza ogniowa
 Erwinia carotovora ssp. chrysanthemi — mokra zgnilizna łodyg złozenia
 Erwinia salicis — choroba wodnego znaku
 Erwinia stewartii — bakteryjne więdnienie kukurydzy
 Pseudomonas caryophylli — więdnienie i bakteryjne pęknięcie łodyg goździka
 Pseudomonas solanacearum — śluzak
 Xanthomonas campestris pv. hyacinthi — żółta bakterioza hiacyta
 Xanthomonas campestris pv. pruni — bakteryjna plamistość drzew pestkowych
 Xanthomonas populi — bakterioza topoli

Wirusy, wiroidy, mykoplasmy

Bean yellow mosaic virus — wirus żółtej mozaiki fasoli
 Blackberry dwarf virus — wirus karłowatości jeżyny
 Cherry necrotic rusty mottle disease — rdzawa nekrotyczna plamistość czereśni

Chrysanthemum chlorotic mottle — chlorotyczna pstrość złozenia
 Chrysanthemum stunt viroid — karłowatość złozenia
 Pear decline MLO — zamieranie gruszy
 Plum pox virus — szarka (ospowatość) śliwy
 Potato spindle tuber viroid — wiroid wrzecionowatości bulw ziemniaka

Potato stolbur MLO — stolbur
 Tomato black ring spot virus — wirus czarnej pierścieniowej plamistości pomidora

II. Szkodniki**Owady**

Anarsia lineatella — skośnik brzoskwińczyk
 Bruchidae — strąkowce
 Bemisia tabaci — mącznik ostroskrzydły
 Cacoecimorpha pronubana — zwójka goździkoweczka
 Cadra cautella — mklak daktylowiec
 Ceratitis capitata — owocanka południówka
 Cydia molesta — owocówka południoweczka
 Epichoristodes acerbella — zwójka afrykaneczka
 Frankliniella occidentalis — wciornastek zachodni
 Hyphantria cunea — oprzędniczka jesienna
 Liriomyza trifolii — miniarka ciepłolubka
 Megastigmus spp. — znamionki
 Monochamus spp. — żerdzianki
 Opogona sacchari — mól bananowy
 Phthorimaea operculella — skośnik ziemniaczak
 Quadraspidiotus perniciosus — tarcznik niszczyiciel
 Rhizopertha dominica — kapturzik zbożowiec
 Scolytus multistriatus — ogłodek wielorzędowy
 Scolytus scolytus — ogłodek wiązowiec
 Scolytus intricatus — ogłodek dębowiec
 Sitophilus oryzae — wolek ryżowy
 Sitophilus zeamays — wolek kukurydzowy
 Sitotroga cerealella — skośnik zbożowiaczek
 Stenotarsus nemus laticeps — roztozec narcyzowiec
 Tribolium spp. — trojszyki
 Trogoderma granarium — skórek zbożowy

Nicienie

Aphelenchoides fragariae — węgorz truskawkowiec
 Aphelenchoides ritzmabosi — węgorz chryzantemowiec
 Ditylenchus destructor — niszczyk ziemniaczak
 Ditylenchus dipsaci — niszczyk zjadliwy
 Globodera spp. — mątwiki
 Meloidogyne spp. — guzaki

III. Chwasty

Acroptilon repens — chaber rozłogowy, akroptilon rozłogowy, gorczak
 Ambrosia artemisiifolia — ambrozja bylicolistna
 Ambrosia coronopifolia — ambrozja zachodnia, ambrozja wieloletnia
 Ambrosia trifida — ambrozja trójdzielną
 Cenchrus tribuloides — cenchrus kotwiczny
 Iva xanthifolia — iwa rzepieniolistna
 Cuscuta sp. — kaniańka
 Orobanche sp. — zaraza

Załącznik nr 2**WYKAZ MIEJSC ODPRawy CELNEJ, PRZEZ KTÓRE DOZWOLONY JEST PRZYWÓZ I PRZEWÓZ PRZEDMIOTÓW PODLEGAJĄCYCH KONTROLI FITOSANITARNEJ**

Lp.	Miejsce odprawy celnej	Województwo	Uwagi
1	2	3	4
1	Gdańsk — Port	gdańskie	na wezwanie
2	Gdańsk — Poczta Główna	gdańskie	
3	Gdynia — Port	gdańskie	
4	Gdynia — Poczta Celna	gdańskie	na wezwanie

1	2	3	4
5	Kołobrzeg — Port	koszalińskie	na wezwanie
6	Darłowo — Port	koszalińskie	na wezwanie
7	Szczecin — Port	szczecińskie	
8	Świnoujście	szczecińskie	
9	Gumieńce	szczecińskie	na wezwanie
10	Szczecin — Urząd Pocztowno-Telekomunikacyjny 2	szczecińskie	na wezwanie
11	Kołbaskowo	szczecińskie	na wezwanie
12	Rzepin	gorzowskie	
13	Kostrzyń	gorzowskie	
14	Świecko	gorzowskie	na wezwanie
15	Olszyna	zielonogórskie	
16	Zgorzelec	jeleniogórskie	
17	Węgliniec	jeleniogórskie	na wezwanie
18	Międzyzlesie	wałbrzyskie	
19	Bobosów	wałbrzyskie	na wezwanie
20	Zebrzydowice	katowickie	
21	Cieszyn	bielskie	
22	Muszyna	nowosądeckie	
23	Medyka	przemyskie	
24	Przemyśl — Poczta Główna	przemyskie	na wezwanie
25	Żurawica	przemyskie	na wezwanie
26	Dorohusk	chełmskie	na wezwanie
27	Małaszewicze	białskopodlaskie	
28	Kukuryki	białskopodlaskie	
29	Kowalewo	białskopodlaskie	
30	Kuźnica Białostocka	białostockie	
31	Ogrodniki	suwalskie	na wezwanie
32	Bartoszyce	olsztyńskie	na wezwanie
33	Warszawa — Główny Urząd Wymiany Poczty	warszawskie	
34	Warszawa — Międzynarodowy Port Lotniczy — Okęcie	warszawskie	na wezwanie
35	Warszawa — Poczta Główna	warszawskie	na wezwanie

236

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 4 czerwca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustalenia siedzib i terytorialnego zasięgu działania komend rejonowych straży pożarnych.

Na podstawie art. 18 ust. 6 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 lutego 1990 r. w sprawie ustalenia siedzib i terytorialnego zasięgu działania komend rejonowych straży pożarnych (Dz. U. Nr 15, poz. 93) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 4 w pkt 1 wyrazy „oraz gmin: Jasienica, Kozy, Szczyrk, Wilamowice i Wilkowice” zastępuje się wyrazami „oraz gmin: Buczkowice, Jasienica, Kozy, Wilamowice i Wilkowice”;
- 2) w ust. 11:
 - a) w pkt 2 wyrazy „miasta Dębno” zastępuje się wyrazami „miast: Dębno i Kostrzyn”;
 - b) w pkt 7 skreśla się wyraz „Kostrzyn”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: w z. *H. Dankowski*

237

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 28 maja 1990 r.

w sprawie odpłatności za leki i artykuły sanitarne wydawane ubezpieczonym z aptek otwartych.

Na podstawie art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym w brzmieniu ustalonym dekretem z dnia 29 marca 1951 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. Nr 17, poz. 138) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za leki wydawane z aptek otwartych, na podstawie recepty lekarskiej, z zastrzeżeniem wynikającym z § 2, ubezpieczeni płacą:

- 1) za lek gotowy objęty urzędowym spisem leków — 30% ceny detalicznej,
- 2) za lek recepturowy wraz z kosztami sporządzenia opakowania — ryczałt w kwocie 2000 zł.

§ 2. 1. Ubezpieczeni chorzy na fenyloketonurię bezpłatnie otrzymują preparaty do diet eliminacyjnych.

2. Preparaty, o których mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) Lofenalac — proszek,
- 2) Nofelan — proszek,
- 3) Nofemix — proszek.

3. Apteki otwarte wydają bezpłatnie preparaty, o których mowa w ust. 2, na podstawie recept z podaniem rozpoznania choroby i adresem pacjenta.

§ 3. Za leki gotowe inne niż wymienione w § 1 i 2 oraz za artykuły sanitarne ubezpieczeni płacą pełną cenę detaliczną.

§ 4. Rozporządzenie nie narusza uprawnień osób, które na podstawie odrębnych przepisów otrzymują środki farmaceutyczne i artykuły sanitarne bezpłatnie lub za opłatą ulgową.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 6 listopada 1989 r. w sprawie odpłatności za leki i artykuły sanitarne wydawane ubezpieczonym z aptek otwartych (Dz. U. Nr 61, poz. 371).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *A. Kosiniak-Kamysz*

Opłata za prenumeratę w 1990 r. wynosi: Dziennika Ustaw 97 750 zł; Monitora Polskiego 54 400 zł.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego można nabywać za gotówkę:

w Warszawie:

- w punkcie sprzedaży Urzędu Rady Ministrów, al. I Armii Wojska Polskiego 2/4 (tel. 29-61-73) — egzemplarze bieżące oraz z lat 1980—1989,
- w księgarniach: Powszechnego Domu Książki „Uniwersum”, ul. Belwederska 20/22 (tel. 41-40-05); im. Stefana Żeromskiego, al. gen. K. Świerczewskiego 119/123 (tel. 20-46-28); Wydawnictw Ekonomicznych i Budowlanych, ul. Żurawia 1/3 przy pl. Trzech Krzyży (tel. 21-44-05) i ul. Francuska 15 (tel. 17-85-47) — egzemplarze bieżące oraz z roku 1989;

poza Warszawą — egzemplarze bieżące oraz z ostatnich 2 lat:

- w punktach sprzedaży znajdujących się w **urzędach wojewódzkich** w: Białej Podlaskiej (ul. Brzeska 41), Białymstoku (ul. Mickiewicza 3/5), Bielsku-Białej (ul. Miczurina 2a), Bydgoszczy (ul. Jagiellońska 3), Kielcach (ul. IX Wieków Kielc 3), Krakowie (pl. Wiosny Ludów 3/4), Lesznie Wlkp. (pl. Kościuszki 4), Łodzi (ul. Piotrkowska 104), Opolu (ul. Piastowska 14), Ostrołęce (pl. Gen. Bema 3), Piotrkowie Trybunalskim (ul. Słowackiego 5), Płocku (ul. Kolegiatna 15), Przemyśle (ul. Rynek 26), Radomiu (ul. Żeromskiego 53), Szczecinie (ul. Kaszubska 42), Świdnicy (pl. Grunwaldzki 14), Tarnowie (ul. Dąbrowskiego 29), Tarnobrzegu (ul. 1 Maja 4) i Włocławku (ul. 3 Maja 17);
- w punktach sprzedaży znajdujących się w **sądach** w: Białymstoku (ul. Marii Curie-Skłodowskiej 1), Bielsku-Białej (ul. Cieszyńska 10), Bydgoszczy (ul. Wały Jagiellońskie), Bytomiu (ul. Piekarska 1), Częstochowie (ul. Dąbrowskiego 23/35), Elblągu (ul. Trybunalska 25), Gdańsku (ul. Gen. K. Świerczewskiego 30), Gdyni (pl. Konstytucji 3), Gliwicach (ul. Powstańców 23), Gorzowie Wlkp. (ul. Mieszka I 33), Jeleniej Górze (ul. Wojska Polskiego 56), Kaliszu (al. Wolności 13), Katowicach (ul. Andrzeja 16/18), Kielcach (ul. Żeromskiego 26), Koninie (ul. Energetyka 5), Koszalinie (ul. Alfreda Lampego 34), Krakowie (ul. Przy Rondzie 7), Legnicy (ul. Złotoryjska 29), Lublinie (ul. Krakowskie Przedmieście 76), Łodzi (pl. Dąbrowskiego 5), Nowym Sączu (ul. Pijarska 3), Olsztynie (ul. Dąbrowszczaków 44), Opolu (pl. Thaelmanna 1), Ostrowie Wielkopolskim (ul. Sądowa 2), Poznaniu (ul. Młyńska 1a), Radomiu (ul. Nowotki 10), Rzeszowie (pl. Gwardii Ludowej 3), Słupsku (ul. Bolesława Bieruta 13), Szczecinie (ul. Kaszubska 42), Świdnicy (pl. Grunwaldzki 14), Tarnowie (ul. Dąbrowskiego 29), Toruniu (ul. Fosa Staromiejska), Wrocławiu (ul. Sądowa 1), Zamościu (ul. Akademicka 1), Zielonej Górze (pl. Słowiański 1).

Egzemplarze bieżące oraz z lat ubiegłych można nabywać na podstawie nadesłanego zamówienia w Wydziale Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa P-1.

Spóźnione wpłaty na prenumeratę w 1990 r. będą przyjmowane tylko do 30 czerwca br. Egzemplarze zaległe w ramach prenumeraty będą wysyłane z opóźnieniem w stosunku do ich wydania i za przesyłkę będą pobierane dodatkowe opłaty, których wysokość zostanie podana w informacji załączonej do paczki z wydawnictwami. Prenumerata jest realizowana na podstawie przedpłaty. Wpłata powinna być dokonana „przelewem-zamówieniem” lub tryzodynkowym przekazem na konto Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów w Narodowym Banku Polskim, Oddział Okręgowy Warszawa nr 1052-3157-139.11. Druki „przelewów-zamówień” lub przekazów mogą zostać wysłane zainteresowanym po uprzednim zgłoszeniu zapotrzebowania pisemnie lub telefonicznie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów. Na dowodzie wpłaty należy podać pełną nazwę instytucji (nazwisko i imię) i adres z numerem kodu pocztowego oraz liczbę zamawianych egzemplarzy. Wszelkich informacji o prenumeracie udziela Wydział Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1, niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów
Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29, tel. 694-60-03
Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, telex nr 825944 WW.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 29 czerwca 1990 r.

Nr 41

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 238 — z dnia 12 czerwca 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wysokości i podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, zgłaszania do ubezpieczenia społecznego oraz rozliczania składek i świadczeń z ubezpieczenia społecznego 561
- 239 — z dnia 12 czerwca 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie płatnych urlopów dodatkowych dla pracowników zatrudnionych w niektórych zakładach pracy przemysłu metalurgicznego, koksowniczego i materiałów ogniotrwałych 561
- 240 — z dnia 18 czerwca 1990 r. w sprawie zawieszenia w 1990 r. pobierania cel od niektórych towarów 562
- 241 — z dnia 25 czerwca 1990 r. w sprawie określenia wysokości odsetek ustawowych 607
- 242 — z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie ustalenia wysokości współczynników korygujących wskaźniki wzrostu cen 608

238

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 czerwca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wysokości i podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, zgłaszania do ubezpieczenia społecznego oraz rozliczania składek i świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Na podstawie art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 25 listopada 1986 r. o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 1989 r. Nr 25, poz. 137 i Nr 74, poz. 441 oraz z 1990 r. Nr 36, poz. 206) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1990 r. w sprawie wysokości i podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, zgłaszania do ubezpieczenia społecznego oraz rozliczania składek i świadczeń z ubezpieczenia społecznego (Dz. U. Nr 7, poz. 41) w § 52 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje ust. 2 w brzmieniu:

„2. W 1990 r. osoba fizyczna prowadząca gospodarstwo rolne lub dział specjalny w rozumieniu przepisów o podatku rolnym, jeżeli nie prowadzi ponadto innej działal-

ności gospodarczej, opłaca składkę na ubezpieczenie społeczne za pracowników zatrudnionych w tym gospodarstwie lub dziale specjalnym w wysokości 14% podstawy wymiaru składki.”

§ 2. Składki na ubezpieczenie społeczne pracowników, opłacone za okres od dnia 1 stycznia 1990 r. przez osobę, o której mowa w § 1 niniejszego rozporządzenia, zalicza się, w części przekraczającej wysokość określoną w tym przepisie, na poczet należności z tytułu składek za następne miesiące.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

239

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 czerwca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie płatnych urlopów dodatkowych dla pracowników zatrudnionych w niektórych zakładach pracy przemysłu metalurgicznego, koksowniczego i materiałów ogniotrwałych.

Na podstawie art. 160 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1989 r. w sprawie płatnych urlopów dodatkowych dla

pracowników zatrudnionych w niektórych zakładach pracy przemysłu metalurgicznego, koksowniczego i materiałów ogniotrwałych (Dz. U. Nr 40, poz. 215) w załączniku nr 1 dodaje się na końcu pozycję 16 w brzmieniu:

1	2	3	4
„16.	Wszystkie zakłady pracy wymienione w załączniku	Wszystkie wydziały (oddziały) wymienione w załączniku	— prace służb utrzymania ruchu stale wykonywane w wydziałach (oddziałach) będących w ruchu, przy stanowiskach, na których stosowane są płatne urlopy dodatkowe, — bezpośredni dozór techniczny stale wykonywany nad pracami wymienionymi w załączniku”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

240

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 czerwca 1990 r.

w sprawie zawieszenia w 1990 r. pobierania cel od niektórych towarów.

Na podstawie art. 4 ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zawiesza się do dnia 31 grudnia 1990 r. pobieranie cel od towarów wymienionych w załączniku do rozporządzenia.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 marca 1990 r. w sprawie zawieszenia w 1990 r. pobierania cel od niektórych towarów (Dz. U. Nr 19, poz. 112).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 czerwca 1990 r. (poz. 240)

Nr poz.	Kod H.S.	Nazwa
1	2	3
05.07		Kość słoniowa, szylkret, fiszbin (w tym frędzle) wieloryba lub innych ssaków morskich, rogi jeleni, kopyta, racice, pazury, szpony i dzioby, nie obrobione lub wstępnie preparowane, lecz nie pocięte do kształtu, proszek i odpady tych produktów
	0507.10	— Kość słoniowa; proszek i odpady kości słoniowej
	0507.50	— Pozostałe
05.08	0508.00	Koral i podobne materiały nie obrobione lub wstępnie przygotowane, lecz nie obrobione inaczej; muszle mięczaków, skorupiaków lub szkarłupni i szkielety małw, surowe lub wstępnie przygotowane, ale nie pocięte do kształtu, proszek i ich odpady
05.09	0509.00	Gąbki naturalne pochodzenia zwierzęcego
05.10	0510.00	Ambra, strój bobrowy, cybet i piżmo; kantarydy; żółć nawet sucha; gruczoły oraz inne produkty zwierzęce używane do przygotowania produktów farmaceutycznych, świeże, chłodzone, mrożone lub inaczej tymczasowo konserwowane
06.01		Cebulki, bulwy, korzenie bulwiaste, łodygi podziemne i kłącza, w stanie spoczynku roślin, wegetacji lub kwitnienia; rośliny cykorii i korzenie inne niż korzenie z pozycji nr 12.12
	0601.10	— Cebulki, bulwy, korzenie bulwiaste, łodygi podziemne i kłącza, w stanie spoczynku roślin
	0601.20	— Cebulki, bulwy, korzenie bulwiaste, łodygi podziemne i kłącza, w stanie wegetacji lub kwitnienia roślin; rośliny i korzenie cykorii
13.02		Soki i ekstrakty roślinne; substancje pektynowe, pektyniany i pektyny; agar-agar oraz inne słuzy i zagęszczacze, nawet modyfikowane, otrzymywane z produktów roślinnych
		— Soki i ekstrakty roślinne:
	1302.11	— — Opium
	1302.12	— — Z lukrecji
	1302.13	— — Z chmielu
	1302.14	— — Ze złoczenia lub z korzeni roślin zawierających rotenon
	1302.19	— — Pozostałe
	1302.20	— Substancje pektynowe, pektyniany i pektyny

1	2	3
		— Słuzę i zagęszczacze, nawet modyfikowane, otrzymywane z produktów roślinnych:
	1302.31	— — Agar-agar
	1302.32	— — Słuzę i zagęszczacze, nawet modyfikowane, otrzymywane z chleba świętojańskiego, nasion chleba świętojańskiego lub nasion rośliny guar
	1302.39	— — Pozostałe
14.01		Materiały roślinne używane głównie do wyplatania (na przykład: bambus, trzcina indyjska, trzciny, sitowie, łozina, rafia, słoma oczyszczona, bielona lub barwiona, лыko lipowe itp.)
	1401.10	— Bambus
	1401.20	— Trzcina indyjska
	1401.90	— Pozostałe
14.02		Materiały roślinne głównie do wyścielania i wypychania (na przykład: kapok, włosie roślinne, trawa morska), nawet ułożone w warstwę z lub bez materiału podkładowego
	1402.10	— Kapok
		— Pozostałe
	1402.91	— — Włosie roślinne
	1402.99	— — Pozostałe
14.03		Materiały roślinne używane głównie do wyrobu mioteł i szczotek (na przykład: sorgo, piassawa, perz i korzeń ryżowy), nawet w wiązkach lub splotach
	1403.10	— Sorgo (<i>Sorghum vulgare</i> var. <i>technicum</i>)
	1403.90	— Pozostałe
14.04		Produkty pochodzenia roślinnego, gdzie indziej nie wymienione lub nie włączone
	1404.10	— Surowce roślinne dla przemysłu farbiarskiego i garbarskiego
	1404.20	— Linters bawełniane
	1404.90	— Pozostałe
15.03	1503.00	Olej stearynowy, olej smalcowy, oleostearyna, oleina i olej łojowy, nie emulgowane, nie zmieszane lub inaczej przygotowane
15.05		Tłuszcz z wełny oraz substancje tłuszczowe otrzymywane z niego (łącznie z lanoliną)
	1505.10	— Tłuszcz z wełny, surowy
	1505.90	— Pozostałe
15.19		Przemysłowe, jednokarboksylowe kwasy tłuszczowe; kwaśne oleje z rafinacji; przemysłowe alkohole tłuszczowe
		— Przemysłowe, jednokarboksylowe kwasy tłuszczowe:
	1519.11	— — Kwas stearynowy
	1519.12	— — Kwas oleinowy
	1519.13	— — Kwasy tłuszczowe oleju talowego
	1519.19	— — Pozostałe
	1519.20	— Kwaśne oleje z rafinacji
	1519.30	— Przemysłowe alkohole tłuszczowe
15.20		Gliceryna, nawet czysta; wody glicerynowe i ługi glicerynowe
	1520.10	— Gliceryna surowa, wody glicerynowe i ługi glicerynowe
	1520.90	— Pozostałe, łącznie z syntetyczną gliceryną
18.01	1801.00	Ziarna kakaowe całe lub łamane, surowe lub palone
18.03		Pasta kakaowa, nawet odtłuszczona
	1803.10	— Nie odtłuszczona
	1803.20	— Całkowicie lub częściowo odtłuszczona
18.04	1804.00	Kakaowe masło, tłuszcz i olej
23.02		Otręby, gruba mąka i inne pozostałości, nawet w postaci granulek, uzyskiwane z przesiewania, mielenia lub innej obróbki zbóż i roślin strączkowych
	2302.20	— Ryżowe
	2302.40	— Z innych zbóż
	2302.50	— Z innych roślin strączkowych
23.03		Pozostałości przemysłu skrobiowego i podobne pozostałości, wycinki buraczane, wysłodki z trzciny cukrowej oraz inne odpady przemysłu cukrowniczego, pozostałości i odpady browarnicze i gorzelnicze, nawet w postaci granulek
	2303.10	— Pozostałości przemysłu skrobiowego i podobne pozostałości
	2303.20	— Wycinki buraczane, wysłodki z trzciny cukrowej oraz inne odpady przemysłu cukrowniczego
	2303.30	— Pozostałości i odpady browarnicze i gorzelnicze
23.06		Makuchy oraz inne pozostałości stałe, nawet zmielone lub w postaci granulek, z ekstrakcji tłuszczów lub olejów roślinnych, inne niż objęte pozycjami nr 23.04 lub 23.05
	2306.10	— Bawełniane
	2306.30	— Słonecznikowe
	2306.40	— Rzepikowe lub rzepakowe
	2306.50	— Z orzechów kokosowych lub kopry
	2306.60	— Z orzechów lub ziarn palmowych
	2306.90	— Pozostałe

1	2	3
23.08		Materiały roślinne i odpady roślinne, pozostałości i produkty uboczne roślinne, nawet w postaci granulek, w rodzaju używanych jako pasza dla zwierząt, gdzie indziej nie wymienione lub nie włączone
	2308.10	— Żołędzie i gorzkie kasztany
	2308.90	— Pozostałe
23.09		Preparaty w rodzaju używanych do karmienia zwierząt
	2309.90	— Pozostałe
25.01	2501.00	Sól (również sól kuchenna i sól denaturowana) i czysty chlorek sodowy, nawet w roztworze wodnym; woda morska
25.03		Siarka wszystkich rodzajów, z wyjątkiem siarki sublimowanej, strąconej i koloidalnej
	2503.10	— Siarka surowa lub nierafinowana
	2503.90	— Pozostała
25.05		Naturalne piaski wszystkich rodzajów, nawet barwione, z wyjątkiem piasków z zawartością metalu z rozdziału 26
	2505.10	— Piaski krzemionkowe i kwarcowe
	2505.90	— Pozostałe
25.06		Kwarc (z wyjątkiem piasku naturalnego); kwarcyt, nawet wstępnie obrobiony lub tylko pocięty, przez pilowanie lub inaczej, na bloki lub płyty o kształcie prostokątnym (także kwadratowym)
	2506.10	— Kwarc
		— Kwarcyt:
	2506.21	— — Surowy lub wstępnie obrobiony
	2506.29	— — Pozostały
25.07	2507.00	Kaolin i inne gliny kaolinowe, nawet wypalane
25.08		Inne gliny (z wyjątkiem glin porowatych z pozycji nr 68.06), andaluzyt, cyjanit i silimanit, nawet wypalane; mullit; ziemie szamotowe i dynasowe
	2508.10	— Bentonit
	2508.20	— Ziemie odbarwiające i ziemia bieląca
	2508.30	— Gлина ogniotrwała
	2508.40	— Inne gliny
	2508.50	— Andaluzyt, cyjanit i silimanit
	2508.60	— Mullit
	2508.70	— Ziemie szamotowe i dynasowe
25.09	2509.00	Kreda
25.11		Naturalny siarczan barowy (baryty); naturalny węglan barowy (witeryt), nawet wypalany, z wyjątkiem tlenku barowego z pozycji nr 28.16
	2511.10	— Naturalny siarczan barowy (baryty)
	2511.20	— Naturalny węglan barowy (witeryt)
25.12	2512.00	Miazga krzemionkowa kopalna (np. ziemia okrzemkowa, trypla i diatomit) i podobne ziemie krzemionkowe, nawet wypalane, o pozornej gęstości 1 g/cm ³ lub mniej
25.14	2514.00	Łupek, nawet wstępnie obrobiony lub tylko pocięty, przez pilowanie lub inaczej, na bloki lub płyty o kształcie prostokątnym (także kwadratowym)
25.15		Marmur, trawertyn, ekausyna i inne wapienne kamienie pomnikowe lub budowlane o pozornej gęstości 2,5 g/cm ³ lub więcej oraz alabaster, nawet wstępnie obrobione lub tylko pocięte, przez przepilowanie lub inaczej, na bloki lub płyty o kształcie prostokątnym (także kwadratowym)
		— Marmur i trawertyn:
	2515.11	— — Surowy lub wstępnie obrobiony
	2515.12	— — Tylko pocięty, przez pilowanie lub inaczej, na bloki lub płyty o kształcie prostokątnym (także kwadratowym)
	2515.20	— Ekausyna lub inne wapienne kamienie pomnikowe lub budowlane; alabaster
25.16		Granit, porfiry, bazalt, piaskowiec oraz inne kamienie pomnikowe lub budowlane, nawet wstępnie obrobione lub tylko pocięte, przez pilowanie lub inaczej, na bloki lub płyty o kształcie prostokątnym (także kwadratowym)
		— Granit:
	2516.11	— — Surowy lub wstępnie obrobiony
	2516.12	— — Tylko pocięty, przez pilowanie lub inaczej, na bloki lub płyty o kształcie prostokątnym (także kwadratowym)
		— Piaskowiec:
	2516.21	— — Surowy lub wstępnie obrobiony
	2516.22	— — Tylko pocięty, przez pilowanie lub inaczej, na bloki lub płyty o kształcie prostokątnym (także kwadratowym)
	2516.90	— Inne kamienie pomnikowe lub budowlane
25.17		Otoczaki, żwir, kamienie pokruszone lub połamane w rodzaju zwykle używanych jako kruszywo do betonu, jako tłuczeń drogowy i do podsypki torów kolejowych lub inny balast, krzemień i gruby żwir, nawet poddane obróbce cieplnej; makadam z żużla lub innych odpadów przemysłowych, nawet zawierający materiały podane w pierwszej części pozycji: makadam smołowany; granulki, odłamki i proszek kamieni z pozycji nr 25.15 lub 25.16, nawet poddane obróbce cieplnej
	2517.10	— Otoczaki, żwir, kamienie pokruszone lub połamane w rodzaju zwykle używanych jako kruszywo do betonu, jako tłuczeń drogowy i do podsypki torów kolejowych, krzemień i gruby żwir, nawet poddane obróbce cieplnej
	2517.20	— Makadam z żużla lub podobnych odpadów przemysłowych, nawet zawierający materiały podane w podpozycji nr 2517.10
	2517.30	— Makadam smołowany

1	2	3
		Granulki, odłamki i proszek kamieni z pozycji nr 25.15 lub 25.16, nawet poddane obróbce cieplnej:
	2517.41	— — Z marmuru
	2517.49	— — Pozostałe
25.18		Dolomit, nawet wypalany; dolomit wstępnie obrobiony lub tylko pocięty, przez piłowanie lub inaczej, na bloki lub płyty o kształcie prostokątnym (także kwadratowym); scalony dolomit (łącznie z dolomitem smołowanym)
	2518.10	— Dolomit nie wypalany
	2518.20	— Dolomit wypalany
	2518.30	— Dolomit scalony (łącznie z dolomitem smołowanym)
25.19		Naturalny węglan magnezowy (magnezyt); magnezja topiona; magnezja całkowicie wypalona (spiekana), nawet zawierająca małe ilości tlenków dodanych przed spiekaniem; inny tlenek magnezu, nawet czysty
	2519.90	— Pozostałe
25.20		Gips; anhydryt; gipsy (zawierające gips palony lub siarczan wapniowy), nawet barwione, zawierające lub nie małe ilości przyspieszaczy lub opóźniaczy
	2520.10	— Gips; anhydryt
	2520.20	— Gipsy
25.21	2521.00	Topnik wapniowy; wapieni i inne kamienie wapienne stosowane do wyrobu wapna i cementu
25.22		Wapno palone, wapno gaszone i wapno hydrauliczne, z wyjątkiem tlenku wapniowego i wodorotlenku wapniowego z pozycji nr 28.25
	2522.10	— Wapno palone
	2522.20	— Wapno gaszone
	2522.30	— Wapno hydrauliczne
25.23		Cement portlandzki, cement glinowy, cement żuźlowy, cement anhydrytowy i podobne cementy hydrauliczne, nawet barwione lub w postaci klinkieru
	2523.10	— Klinkier cementowy
		— Cement portlandzki:
	2523.21	— — Biały cement, nawet sztucznie barwiony
	2523.29	— — Pozostały
	2523.30	— Cement glinowy
	2523.90	— Inne cementy hydrauliczne
25.24	2524.00	Azbest
25.27	2527.00	Naturalny kryolit; naturalny chiolit
25.28		Naturalne borany i ich koncentraty (nawet prażone), z wyłączeniem boranów wyodrębnionych z naturalnych solanek; naturalny kwas borowy zawierający nie więcej niż 85% H ₃ BO ₃ w przeliczeniu na suchą masę
	2528.10	— Naturalne borany sodowe
	2528.90	— Pozostałe
25.29		Skaleń; leucyt; nefelin i sjenit nefelinowy; fluoryt
	2529.10	— Skaleń
		— Fluoryt:
	2529.21	— — Zawierający 97% masy lub mniej fluorku wapniowego
	2529.22	— — Zawierający więcej niż 97% masy fluorku wapniowego
	2529.30	— Leucyt; nefelin i sjenit nefelinowy
25.30		Substancje mineralne, gdzie indziej nie wymienione lub nie włączone
	2530.10	— Vermikulit, perlit i chloryny, nieporowate
	2530.20	— Kizeryt, epsomit (naturalne siarczany magnezowe)
	2530.30	— Ziemie barwiące
	2530.40	— Naturalne tlenki żelaza blaszkowate
	2530.90	— Pozostałe
27.01		Węgiel; brykiety, jajowate brylki i podobne paliwa stałe, wytwarzane z węgla
	2701.20	— Brykiety, jajowate brylki i podobne stałe paliwa wytwarzane z węgla
27.02		Lignit, nawet scalony, z wyjątkiem gagatu
	2702.10	— Lignit, nawet sproszkowany, lecz nie scalony
	2702.20	— Lignit scalony
27.03	2703.00	Torf (łącznie z odpadkami torfowymi), nawet scalony
27.04	2704.00	Koks i półkoks z węgla, lignitu lub torfu, nawet scalone; węgiel retortowy
27.06	2706.00	Smola destylowana z węgla, lignitu i z torfu oraz inne smoly mineralne, nawet odwodnione lub częściowo destylowane, łącznie ze smołami odzyskanymi
27.07		Oleje i inne produkty destylacji wysokotemperaturowej smoły węglowej; podobne produkty, w których masa składników aromatycznych jest większa niż składników niearomatycznych
	2707.10	— Benzol
	2707.20	— Toluol
	2707.30	— Ksylol
	2707.40	— Naftalen
	2707.50	— Inne mieszaniny węglowodorów aromatycznych, z których 65% lub więcej objętościowo (łącznie ze stratami) destyluje w 250 stopniach C zgodnie z metodą ASTM D 86

1	2	3
	2707.60	— Fenole
		— Pozostałe:
	2707.91	— — Oleje kreozotowe
	2707.99	— — Pozostałe
27.08		Pak i koks pakowy, otrzymywane ze smoły węglowej lub z innych smół mineralnych
	2708.10	— Pak
	2708.20	— Koks pakowy
27.11		Gazy ziemne i inne węglowodory gazowe
		— Skroplone:
	2711.14	— — Etylen, propylen, butylen i butadien
	2711.19	— — Pozostałe
27.12		Wazelina, parafina, wosk mikrokryształiczny, gacz parafinowy, ozokeryt, wosk montanowy, wosk torfowy, inne woski mineralne i produkty otrzymywane w drodze syntezy lub innych procesów, nawet barwione
	2712.10	— Wazelina
	2712.20	— Parafina zawierająca mniej niż 0,75% masy oleju
	2712.90	— Pozostałe
27.13		Koks naftowy, bitumy naftowe oraz inne pozostałości olejów z ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych
		— Koks naftowy:
	2713.11	— — Nie wyprażony
	2713.12	— — Wyprażony
27.15	2715.00	Mieszaniny bitumiczne oparte na naturalnym asfalcie lub naturalnym bitumie, na bitumie naftowym, na smole mineralnej lub na mineralnym paku smołowym (np. masy uszczelniające bitumiczne, mieszanki cut-backs).
28.01		Fluor, chlor, brom i jod
	2801.10	— Chlor
	2801.20	— Jod
	2801.30	— Fluor; brom
28.02	2802.00	Siarka sublimowana lub strącana; siarka koloidalna
28.03	2803.00	Węgiel (sadze oraz inne postacie węgla, gdzie indziej nie wymienione lub nie włączone)
28.04		Wodór, gazy szlachetne i inne niemetalne
	2804.10	— Wodór
		— Gazy szlachetne:
	2804.21	— — Argon
	2804.29	— — Pozostałe
	2804.30	— Azot
	2804.40	— Tlen
	2804.50	— Bor; tellur
		— Krzem:
	2804.61	— — Zawierający nie mniej niż 99,99% masy krzemu
	2804.69	— — Pozostały
	2804.70	— Fosfor
	2804.80	— Arsen
	2804.90	— Selen
28.05		Metale alkaliczne lub metale ziem alkalicznych; metale ziem rzadkich, skand i itr, nawet zmieszane lub w stopach; rtęć
		— Metale alkaliczne:
	2805.11	— — Sód
	2805.19	— — Pozostałe
		— Metale ziem alkalicznych:
	2805.21	— — Wapń
	2805.22	— — Stront i bar
	2805.30	— Metale ziem rzadkich, skand i itr, nawet zmieszane lub w stopach
	2805.40	— Rtęć
28.06		Chlorowodór (kwas chlorowodorowy); kwas chlorosulfonowy
	2806.10	— Chlorowodór (kwas chlorowodorowy)
	2806.20	— Kwas chlorosulfonowy
28.07	2807.00	Kwas siarkowy; oleum
28.08	2808.00	Kwas azotowy; mieszaniny nitrujące
28.09		Pięciotlenek fosforu; kwas fosforowy i kwasy polifosforowe
	2809.10	— Pięciotlenek fosforu
	2809.20	— Kwas fosforowy i kwasy polifosforowe
28.10	2810.00	Tlenki boru; kwasy borowe

1	2	3
28.11		Inne kwasy nieorganiczne i inne nieorganiczne związki tlenowe niemetalu
		— Inne kwasy nieorganiczne:
	2811.11	— — Fluorowodor (kwas fluorowodorowy)
	2811.19	— — Pozostałe
		— Inne nieorganiczne związki tlenowe niemetalu
	2811.21	— — Dwutlenek węgla
	2811.22	— — Dwutlenek krzemu
	2811.23	— — Dwutlenek siarki
	2811.29	— — Pozostałe
28.12		Halogenki i tlenohalogenki niemetalu
	2812.10	— Chlorki i tlenochlorki
	2812.90	— Pozostałe
28.13		Siarczki niemetalu; techniczny trójsiarczek fosforu
	2813.10	— Dwusiarczek węgla
	2813.90	— Pozostałe
28.14		Amoniak bezwodny lub w roztworze wodnym
	2814.10	— Bezwodny amoniak
	2814.20	— Amoniak w roztworze wodnym
28.15		Wodorotlenek sodowy (soda kaustyczna); wodorotlenek potasowy (potaż żrący); nadtlenki: sodowy i potasowy
		— Wodorotlenek sodowy (soda kaustyczna):
	2815.11	— — Stały
	2815.12	— — W roztworze wodnym (ług sodowy lub ciepla soda)
	2815.20	— Wodorotlenek potasowy (potaż żrący)
	2815.30	— Nadtlenki: sodowy i potasowy
28.16		Wodorotlenek i nadtlenek magnezowy; tlenki, wodorotlenki i nadtlenki: strontowy i barowy
	2816.10	— Wodorotlenek i nadtlenek magnezowy
	2816.20	— Tlenek, wodorotlenek i nadtlenek strontowy
	2816.30	— Tlenek, wodorotlenek i nadtlenek barowy
28.17	2817.00	Tlenek cynkowy; nadtlenek cynkowy
28.18		Tlenek glinowy (łącznie ze sztucznym korundem); wodorotlenek glinowy
	2818.10	— Sztuczny korund
	2818.20	— Inny tlenek glinowy
	2818.30	— Wodorotlenek glinowy
28.19		Tlenki i wodorotlenki chromu
	2819.10	— Trójtlenek chromu
	2819.90	— Pozostałe
28.20		Tlenki manganu
	2820.10	— Dwutlenek manganu
	2820.90	— Pozostałe
28.21		Tlenki i wodorotlenki żelaza; pigmenty mineralne, zawierające 70% masy lub więcej żelaza związanego w przeliczeniu na Fe ₂ O ₃
	2821.10	— Tlenki i wodorotlenki żelaza
	2821.20	— Pigmenty mineralne
28.22	2822.00	Tlenki i wodorotlenki kobaltu; techniczne tlenki kobaltu
28.23	2823.00	Tlenki tytanu
28.24		Tlenki ołowiu; minia ołowiana i minia pomarańczowa
	2824.10	— Tlenek ołowiu (glejta ołowiana)
	2824.20	— Minia ołowiana i minia pomarańczowa
	2824.90	— Pozostałe
28.25		Hydrazyna i hydroksyloamina i ich sole nieorganiczne; inne zasady nieorganiczne; tlenki, wodorotlenki i nadtlenki innych metali
	2825.10	— Hydrazyna i hydroksylamina i ich sole nieorganiczne
	2825.20	— Tlenek i wodorotlenek litowy
	2825.30	— Tlenki i wodorotlenki wanadu
	2825.40	— Tlenki i wodorotlenki niklu
	2825.50	— Tlenki i wodorotlenki miedzi
	2825.60	— Tlenki germanu i dwutlenek cyrkonowy
	2825.70	— Tlenki i wodorotlenki molibdenu
	2825.80	— Tlenki antymonu
	2825.90	— Pozostałe
28.26		Fluorki; fluorokrzemiany, fluorogliniany i inne złożone sole fluorowe
		— Fluorki:
	2826.11	— — Amonu lub sodu

1	2	3
	2826.12	— — Glinu
	2826.19	— — Pozostałe
	2826.20	— Fluorokrzemiany sodu lub potasu
	2826.30	— Sześćciofluoroglinian sodowy (syntetyczny kriolit)
	2826.90	— Pozostałe
28.27		Chlorki, tlenochlorki i chlorki zasadowe; bromki i tlenobromki; jodki i tlenojodki
	2827.10	— Chlorek amonowy
	2827.20	— Chlorek wapniowy
		— Inne chlorki:
	2827.31	— — Magnezu
	2827.32	— — Glinu
	2827.33	— — Żelaza
	2827.34	— — Kobaltu
	2827.35	— — Niklu
	2827.36	— — Cynku
	2827.37	— — Cyny
	2827.38	— — Baru
	2827.39	— — Pozostałe
	2827.41	— Tlenochlorki i chlorki zasadowe:
		— — Miedzi
	2827.49	— — Pozostałe
		— Bromki i tlenobromki:
	2827.51	— — Bromki: sodowy i potasowy
	2827.59	— — Pozostałe
	2827.60	— Jodki i tlenojodki
28.28		Podchloryny, techniczny podchloryn wapniowy; chloryny; podbrominy
	2828.10	— Techniczny podchloryn wapniowy i inne podchloryny wapniowe
	2828.90	— Pozostałe
28.29		Chlorany i nadchlorany; bromiany i nadbromiany; jodany i nadjodany
		— Chlorany:
	2829.11	— — Sodu
	2829.19	— — Inne
	2829.90	— Pozostałe
28.30		Siarczki i wielosiarczki
	2830.10	— Siarczki sodowe
	2830.20	— Siarczek cynkowy
	2830.30	— Siarczek kadmowy
	2830.90	— Inne
28.31		Dwutleniny i sulfoksylany
	2831.10	— Sodu
	2831.90	— Inne
28.32		Siarczyny; tiosiarczyny
	2832.10	— Siarczyny sodowe
	2832.20	— Inne siarczyny
	2832.30	— Tiosiarczyny
28.33		Siarczany; aluny; nadtlentosiarzany (nadsiarzany)
		— Siarczany sodowe:
	2833.11	— — Siarczan dwusodowy
	2833.19	— — Pozostałe
		— Inne siarczany:
	2833.21	— — Magnezu
	2833.22	— — Glinu
	2833.23	— — Chromu
	2833.24	— — Niklu
	2833.25	— — Miedzi
	2833.26	— — Cynku
	2833.27	— — Baru
	2833.29	— — Pozostałe
	2833.30	— Aluny
	2833.40	— Nadtlentosiarzany (nadsiarzany)
28.34		Azotyny; azotany
	2834.10	— Azotyny
		— Azotany:
	2834.21	— — Potasu
	2834.22	— — Bizmutu
	2834.29	— — Pozostałe

1	2	3
28.35	2835.10	Podfosforany, fosforany, fosforany i polifosforany
		— Podfosforany i fosforany
		— Fosforany:
	2835.21	— — Trójamonowy
	2835.22	— — Jedno- lub dwusodowy
	2835.23	— — Trójsodowy
	2835.24	— — Potasowy
	2835.25	— — Wodorooortofosforan wapniowy (fosforan dwuwapniowy)
	2835.26	— — Inne fosforany wapniowe
	2835.29	— — Pozostałe
		— Polifosforany:
	2835.31	— — Trójfosforan sodowy (trójpolfosforan sodowy)
	2835.39	— — Pozostałe
28.36		Węglan; nadtlenowęglany (nadwęglany); techniczny węglan amonowy, zawierający karbaminian amonowy
	2836.10	— Techniczny węglan amonowy i inne węglany amonowe
	2836.20	— Węglan dwusodowy
	2836.30	— Wodorowęglan sodowy (bikarbonat)
	2836.40	— Węglan potasowy
	2836.50	— Węglan wapniowy
	2836.60	— Węglan barowy
	2836.70	— Węglan ołowiawy
		— Pozostałe:
	2836.91	— — Węglany litowe
	2836.92	— — Węglan strontowy
	2836.93	— — Węglan bizmutawy
	2836.99	— — Pozostałe
28.37		Cyjanki, tlenocyjanki i cyjanki złożone
		— Cyjanki i tlenocyjanki:
	2837.11	— — Sodu
	2837.19	— — Pozostałe
	2837.20	— Cyjanki złożone
28.38	2838.00	Pioruniany, cyjaniany i tiocyjaniany
28.39		Krzemiany; techniczne krzemiany metali alkalicznych
		— Sodu:
	2839.11	— — Metakrzemiany sodowe
	2839.19	— — Pozostałe
	2839.20	— Potasu
	2839.90	— Pozostałe
28.40		Borany; nadtlenoborany (nadbtorany)
		— Czteroborany dwusodowy (boraks oczyszczony):
	2840.11	— — Bezwodny
	2840.19	— — Inne
	2840.20	— Inne borany
	2840.30	— Nadtlenoborany (nadbtorany)
28.41		Sole tlenowych i nadtlenowych kwasów metalicznych:
	2841.10	— Gliniany
	2841.20	— Chromiany cynku lub ołowiu
	2841.30	— Dwuchromian sodowy
	2841.40	— Dwuchromian potasowy
	2841.50	— Inne chromiany i dwuchromiany; nadtlenochromiany
	2841.60	— Manganiny, manganiany i nadmanganiany
	2841.70	— Molibdeniany
	2841.80	— Wolframiany
	2841.90	— Pozostałe
28.42		Inne sole kwasów i nadtlenokwasów nieorganicznych, z wyjątkiem azydów
	2842.10	— Krzemiany podwójne lub złożone
	2842.90	— Inne
28.43		Koloidy metali szlachetnych; nieorganiczne lub organiczne związki metali szlachetnych, nawet chemicznie nie zdefiniowane; amalgamaty metali szlachetnych
	2843.10	— Koloidy metali szlachetnych
		— Związki srebra:
	2843.21	— — Azotan srebra
	2843.29	— — Pozostałe
	2843.30	— Związki złota
	2843.90	— Inne związki; amalgamaty

1	2	3
28.46		Związki nieorganiczne lub organiczne metali ziem rzadkich, itru i skandu oraz mieszaniny tych metali
	2846.10	— Związki ceru
	2846.90	— Pozostałe
28.47	2847.00	Nadtlenek wodoru, nawet zestalony mocznikiem
28.48		Fosforki nawet chemicznie nie zdefiniowane, z wyjątkiem żelazo-fosforu
	2848.10	— Miedzi (miedź fosforowa), zawierające więcej niż 15% masy fosforu
	2848.90	— Innych metali lub niemetalu
28.49		Węglik nawet chemicznie nie zdefiniowane
	2849.10	— Wapnia
	2849.20	— Krzemu
	2849.90	— Pozostałe
28.50	2850.00	Wodorki, azotki, azydki, krzemki i borki nawet chemicznie nie zdefiniowane
28.51	2851.00	Inne związki nieorganiczne (włącznie z wodą destylowaną lub wodą do pomiarów przewodnictwa i wodą o podobnej czystości); ciekłe powietrze (nawet pozbawione gazów szlachetnych); powietrze sprężone; amalgamaty, inne niż amalgamaty metali szlachetnych.
29.01		Węglowodory alifatyczne
	29.01.10	— Nasycone
		— Nie nasycone:
	2901.21	— — Etylen
	2901.22	— — Propen (propylen)
	2901.23	— — Buten (butylen) i jego izomery
	2901.24	— — Butadien — 1,3 i izopren
	2901.29	— — Inne
29.02		Węglowodory cykliczne
		— Cykloalkany, cykloalkeny i cykloterpeny:
	2902.11	— — Cykloheksan
	2902.19	— — Inne
	2902.20	— Benzen
	2902.30	— Toluen
		— Ksyleny:
	2902.41	— — o-ksylen
	2902.42	— — m-ksylen
	2902.43	— — p-ksylen
	2902.44	— — zmieszane izomery ksylenu
	2902.50	— Styren
	2902.60	— Etylobenzen
	2902.70	— Kumen
	2902.90	— Inne
29.03		Chlorowcowane pochodne węglowodorów
		— Nasycone chlorowane pochodne węglowodorów alifatycznych:
	2903.11	— — Chlorometan (chlorek metylu) i chloroetan (chlorek etylu)
	2903.12	— — Dwuchlorometan (chlorek metylenu)
	2903.13	— — Chloroform (trójchlorometan)
	2903.14	— — Cterochlorek węgla
	2903.15	— — 1,2 Dwuchloroetan (dwuchlorek etylenu)
	2903.16	— — 1,2 Dwuchloropropan (dwuchlorek propylenu) i dwuchlorobutany
	2903.19	— — Inne
		— Nie nasycone chlorowane pochodne węglowodorów alifatycznych:
	2903.21	— — Chlorek winylu (chloroetylen)
	2903.22	— — Trójchloroetylen
	2903.23	— — Cterochloroetylen (perchloroetylen)
	2903.29	— — Inne
	2903.30	— Fluorowane, bromowane lub jodowane pochodne węglowodorów alifatycznych
	2903.40	— Chlorowcowane pochodne węglowodorów alifatycznych zawierające dwa lub więcej różnych chlorowców
		— Chlorowcowane pochodne węglowodorów cyklicznych, cyklicznych lub cykloterpenowych:
	2903.51	— — 1,2,3,4,5,6,sześciochlorocykloheksan
	2903.59	— — Inne
		— Chlorowcowane pochodne węglowodorów aromatycznych:
	2903.61	— — Chlorobenzen, o-dwuchlorobenzen i p-dwuchlorobenzen
	2903.62	— — sześciochlorobenzen i DDT (1,1,1-trójchloro-2,2-bis) p-chlorofenilo (etan)
	2903.69	— — Inne
29.04		Sulfonowane, nitrowane lub nitrozowane pochodne węglowodorów, nawet chlorowcowane
	2904.10	— Pochodne zawierające tylko grupy sulfonowe, ich sole i estry etylowe
	2904.20	— Pochodne zawierające tylko grupy nitrowe lub tylko grupy nitrozowe
	2904.90	— Inne

1	2	3
29.05		Alkohole alifatyczne i ich chlorowcowane, sulfonowane, nitrowane lub nitrozowane pochodne — Nasycone alkohole jednowodorotlenowe: 2905.11 — — Metanol (alkohol metylowy) 2905.12 — — Propanol-1 (alkohol propylowy) i propanol-2 (alkohol izopropylowy) 2905.13 — — Butanol-1 (alkohol n-butyłowy) 2905.14 — — Inne butanole 2905.15 — — Pentanol (alkohol amylowy) i jego izomery 2905.16 — — Oktanol (alkohol oktyłowy) i jego izomery 2905.17 — — Dodekanol-1 (alkohol lauryłowy), heksadekanol-1 (alkohol cetyłowy) i oktadekanol-1 (alkohol stearynowy) 2905.19 — — Inne — Nie nasycone alkohole jednowodorotlenowe: 2905.21 — — Alkohol alilowy 2905.22 — — Alkohole alifatyczne terpenowe 2905.29 — — Inne — Diole: 2905.31 — — Glikol etylenowy (etanodiol) 2905.32 — — Glikol propylenowy (propanodiol-1.2) 2905.39 — — Inne — Inne alkohole wielowodorotlenowe: 2905.41 — — 2-Etylo-2-(hydroksymetylo)-propandiol-1,3 (trójhydroksymetylopropan) 2905.42 — — Pentaerytryt 2905.43 — — Mannit 2905.44 — — D-sorbit 2905.49 — — Inne 2905.50 — Chlorowcowane, sulfonowane, nitrowane lub nitrozowane pochodne alkoholi alifatycznych
29.06		Pierścieniowe alkohole i ich chlorowcowane, sulfonowane, nitrowane lub nitrozowane pochodne — Cykloalkanowe, cykloalkenowe lub cykloterpenowe: 2906.11 — — Mentol 2906.12 — — Cykloheksanol, metylocykloheksanole i dwumetylocykloheksanole 2906.13 — — Sterole i inozyty 2906.14 — — Terpeneole 2906.19 — — Inne — Aromatyczne: 2906.21 — — Alkohol benzylowy 2906.29 — — Inne
29.07		Fenole; fenoloalkohole — Monofenole: 2907.11 — — Fenol (hydroksybenzen) i jego sole 2907.12 — — Krezole i ich sole 2907.13 — — Oktylofenol, nonylofenol i ich izomery, ich sole 2907.14 — — Ksylenole i ich sole 2907.15 — — Naftole i ich sole 2907.19 — — Inne — Polifenole: 2907.21 — — Rezorcyna i jej sole 2907.22 — — Hydrochinon (chinol) i jego sole 2907.23 — — 4,4-izopropylidenodwufenol (bisfenol A, dwufenylopropan) i jego sole 2907.29 — — Inne 2907.30 — Fenoloalkohole
29.08		Chlorowcowane, sulfonowane, nitrowane lub nitrozowane pochodne fenoli albo fenoloalkoholi 2908.10 — — Pochodne zawierające tylko podstawniki chlorowcowe i ich sole 2908.20 — — Pochodne zawierające tylko grupy sulfonowe i ich sole, i estry 2908.90 — — Inne
29.09		Etery, eteroalkohole, eterofenole, eteroalkoholnadtlenki alkoholowe, nadtlenki eterowe, nadtlenki ketonowe (nawet chemicznie nie zdefiniowane) oraz ich chlorowcowane, sulfonowane, nitrowane lub nitrozowane pochodne — Alifatyczne etery i ich chlorowcowane, sulfonowane, nitrowane lub nitrozowane pochodne: 2909.11 — — Eter dwuetyłowy 2909.19 — — Inne 2909.20 — Cykloalkanowe, cykloalkenowe i cykloterpenowe etery i ich chlorowcowane, sulfonowane, nitrowane lub nitrozowane pochodne 2909.30 — Aromatyczne etery i ich chlorowcowane, sulfonowane, nitrowane lub nitrozowane pochodne — Eteroalkohole i ich chlorowcowane, sulfonowane, nitrowane i nitrozowane pochodne: 2909.41 — — 2,2-hydroksyetoksyetanol (glikol dwuetylenowy) 2909.42 — — Etery jednometyłowe glikolu etylenowego lub glikolu dwuetylenowego 2909.43 — — Etery jednobutyłowe glikolu etylenowego lub glikolu dwuetylenowego

1	2	3
29.10	2909.44	— — Inne jednoalkilowe etery glikolu etylenowego lub glikolu dwuetylenowego
	2909.49	— — Inne
	2909.50	— Eterofenole, eteroalkoholofenole oraz ich chlorowcowane, sulfonowane, nitrowane lub nitrozowane pochodne
	2909.60	— Nadtlenki alkoholowe, nadtlenki eterowe, nadtlenki ketonowe i ich chlorowcowane, sulfonowane, nitrowane lub nitrozowane pochodne
		Epoksydy, epoksyalkohole, epoksyfenole i epoksyetery, z pierścieniem trójczłonowym, oraz ich chlorowcowane, sulfonowane, nitrowane lub nitrozowane pochodne
	2910.10	— Tlenek etylenu
	2910.20	— Tlenek propylenu
	2910.30	— 1-Chloro-2,3-epoksypropan (epichlorohydryna)
	2910.90	— Inne
29.11	2911.00	Acetale i półacetale, nawet z inną tlenową grupą funkcyjną, oraz ich chlorowcowane, sulfonowane, nitrowane lub nitrozowane pochodne
29.12		Aldehydy, nawet z inną tlenową grupą funkcyjną; cykliczne polimery aldehydów; paraformaldehyd
		— Aldehydy alifatyczne bez innej tlenowej grupy funkcyjnej:
	2912.11	— — Metanal (formaldehyd)
	2912.12	— — Etanal (aldehyd octowy)
	2912.13	— — Butanal (aldehyd masłowy, normalny izomer)
	2912.19	— — Inne
		— Pierścieniowe aldehydy bez innej tlenowej grupy funkcyjnej:
	2912.21	— — Aldehyd benzoesowy
	2912.29	— — Inne
	2912.30	— Aldehydoalkohole
		— Aldehydoetery, aldehydofenole i aldehydy z inną tlenową grupą funkcyjną:
	2912.41	— — Waniolina (4-hydroksy-3-metoksybenzaldehyd)
	2912.42	— — Etylowaniolina (3-etoksy-4-hydroksybenzaldehyd)
	2912.49	— — Inne
	2912.50	— Cykliczne polimery aldehydów
	2912.60	— Paraformaldehyd
29.13	2913.00	Chlorowcowane, sulfonowane, nitrowane lub nitrozowane pochodne produktów z pozycji nr 29.12
29.14		Ketony i chinony, nawet z inną tlenową grupą funkcyjną oraz ich chlorowcowane, sulfonowane, nitrowane lub nitrozowane pochodne
		— Alifatyczne ketony bez innej tlenowej grupy funkcyjnej:
	2914.11	— — Aceton
	2914.12	— — Butanon (metyloetyloketon)
	2914.13	— — 4-Metylopentanon-2 (metyloizobutyloketon)
	2914.19	— — Inne
		— Ketony cyklanowe, cyklenowe lub cykloterpenowe bez innej tlenowej grupy funkcyjnej:
	2914.21	— — Kamfora
	2914.22	— — Cykloheksanon i metylocykloheksanony
	2914.23	— — Jonony i metylojonony
	2914.29	— — Inne
	2914.30	— Ketony aromatyczne bez innej tlenowej grupy funkcyjnej
		— Ketonoalkohole i ketonoaldehydy:
	2914.41	— — 4-Hydroksy-4-metylopentanon-2 (alkohol dwuacetonowy)
	2914.49	— — Inne
	2914.50	— Ketonofenole i ketony z inną tlenową grupą funkcyjną
		— Chinony:
	2914.61	— — Antrachinon
	2914.69	— — Inne
	2914.70	— Pochodne chlorowcowane, sulfonowane, nitrowane lub nitrozowane
29.15		Nasycone alifatyczne kwasy jednokarboksylowe i ich bezwodniki, halogenki, nadtlenki i nadtlenokwasy; ich chlorowcowane, sulfonowane, nitrowane lub nitrozowane pochodne
		— Kwas mrówkowy, jego sole i estry:
	2915.11	— — Kwas mrówkowy
	2915.12	— — Sole kwasu mrówkowego
	2915.13	— — Estry kwasu mrówkowego
		— Kwas octowy i jego sole; bezwodnik octowy:
	2915.21	— — Kwas octowy
	2915.22	— — Octan sodowy
	2915.23	— — Octany kobaltu
	2915.24	— — Bezwodnik octowy
	2915.29	— — Inne
		— Estry kwasu octowego:
	2915.31	— — Octan etylu
	2915.32	— — Octan winylu

1	2	3
29.16	2915.33	— — Octan n-butyłu
	2915.34	— — Octan izobutyłu
	2915.35	— — Octan 2-etoksyetylu
	2915.39	— — Inne
	2915.40	— Kwasy jedno- i dwu- lub trójklorooctowe, ich sole i estry
	2915.50	— Kwas propionowy, jego sole i estry
	2915.60	— Kwasy masłowe, kwasy walerianowe, ich sole i estry
	2915.70	— Kwas palmitynowy, kwas stearynowy, ich sole i estry
	2915.90	— Inne
		Nie nasycone alifatyczne kwasy jednokarboksylowe, pierścieniowe kwasy jednokarboksylowe, ich bezwodniki, halogenki, nadtlenki i nadtlenokwasy; ich chlorowcowane, sulfonowane, nitrowane lub nitrozowane pochodne
29.17		— Nie nasycone alifatyczne kwasy jednokarboksylowe, ich bezwodniki, halogenki, nadtlenki, nadtlenokwasy i ich pochodne:
	2916.11	— — Kwas akrylowy i jego sole
	2916.12	— — Estrы kwasu akrylowego
	2916.13	— — Kwas metakrylowy i jego sole
	2916.14	— — Estrы kwasu metakrylowego
	2916.15	— — Kwasy oleinowy, linolowy i linolenowy, ich sole i estry
	2916.19	— — Inne
	2916.20	— Cykloalkanowe, cykloalkenowe i cykloterpenowe kwasy jednokarboksylowe, ich bezwodniki, halogenki, nadtlenki, nadtlenokwasy i ich pochodne
		— Aromatyczne kwasy jednokarboksylowe, ich bezwodniki, halogenki, nadtlenki, nadtlenokwasy i ich pochodne:
	2916.31	— — Kwas benzoowy, jego sole i estrы
29.18	2916.32	— — Nadtlenek benzoinu i chlorek benzoinu
	2916.33	— — Kwas fenylooctowy, jego sole i estrы
	2916.39	— — Inne
		Kwasy wielokarboksylowe, ich bezwodniki, halogenki, nadtlenki i nadtlenokwasy; ich chlorowcowane, sulfonowane, nitrowane lub nitrozowane pochodne
		— Alifatyczne kwasy wielokarboksylowe, ich bezwodniki, halogenki, nadtlenki, nadtlenokwasy i ich pochodne:
	2917.11	— — Kwas szczawowy, jego sole i estrы
	2917.12	— — Kwas adypinowy, jego sole i estrы
	2917.13	— — Kwas azelainowy, kwas sebacynowy, ich sole i estrы
	2917.14	— — Bezwodnik maleinowy
	2917.19	— — Inne
	2917.20	— Cykloalkanowe, cykloalkenowe lub cykloterpenowe kwasy wielokarboksylowe, ich bezwodniki, halogenki, nadtlenki, nadtlenokwasy i ich pochodne
29.18		— Aromatyczne kwasy wielokarboksylowe, ich bezwodniki, halogenki, nadtlenki, nadtlenokwasy i ich pochodne:
	2917.31	— — Ortoftalany dwubutyłu
	2917.32	— — Ortoftalany dwuoktylu
	2917.33	— — Ortoftalany dwunonylu lub dwudecyłu
	2917.34	— — Inne estrы kwasu ortoftalowego
	2917.35	— — Bezwodnik ftalowy
	2917.36	— — Kwas tereftalowy i jego sole
	2917.37	— — Tereftalan dwumetylu
	2917.39	— — Inne
		Kwasy karboksylowe z dodatkową tlenową grupą funkcyjną i ich bezwodniki, halogenki, nadtlenki i nadtlenokwasy; ich chlorowcowane, sulfonowane, nitrowane lub nitrozowane pochodne
29.18		— Kwasy karboksylowe z alkoholową grupą funkcyjną, lecz bez innej tlenowej grupy funkcyjnej, ich bezwodniki, halogenki, nadtlenki, nadtlenokwasy i ich pochodne:
	2918.11	— — Kwas mlekowy, jego sole i estrы
	2918.12	— — Kwas winowy
	2918.13	— — Sole i estrы kwasu winowego
	2918.14	— — Kwas cytrynowy
	2918.15	— — Sole i estrы kwasu cytrynowego
	2918.16	— — Kwas glukonowy, jego sole i estrы
	2918.17	— — Kwas fenylglikolowy (kwas migdałowy), jego sole i estrы
	2918.19	— — Inne
		— Kwasy karboksylowe z fenolową grupą funkcyjną, lecz bez innej tlenowej grupy funkcyjnej, ich bezwodniki, halogenki, nadtlenki, nadtlenokwasy i ich pochodne:
29.18	2918.21	— — Kwas salicylowy i jego sole
	2918.22	— — Kwas o-acetylosalicylowy, jego sole i estrы
	2918.23	— — Inne estrы kwasu salicylowego i ich sole
	2918.29	— — Inne
	2918.30	— Kwasy karboksylowe z aldehydową lub ketonową grupą funkcyjną, lecz bez innej tlenowej grupy funkcyjnej, ich bezwodniki, halogenki, nadtlenki, nadtlenokwasy i ich pochodne
	2918.90	— Inne

1	2	3
29.19	2919.00	Estry fosforowe i ich sole, łącznie z laktosforanami; ich chlorowcowane, sulfonowane, nitrowane lub nitrozowane pochodne
29.20		Estry innych kwasów nieorganicznych (z wyjątkiem estrów chlorowcowodorów) i ich sole; ich chlorowcowane, sulfonowane, nitrowane lub nitrozowane pochodne
	2920.10	— Estry tiofosforowe (fosforotioaniony) i ich sole; ich chlorowcowane, sulfonowane, nitrowane lub nitrozowane pochodne
	2920.90	— Inne
29.21		Związki z aminową grupą funkcyjną
		— Alifatyczne jednoaminy i ich pochodne; ich sole:
	2921.11	— — Metyloamina, dwu- lub trójmetyloamina i ich sole
	2921.12	— — Dwuetyloamina i jej sole
	2921.19	— — Inne
		— Alifatyczne poliaminy i ich pochodne; ich sole:
	2921.21	— — Etylenodwuamina i jej sole
	2921.22	— — Sześciometylenodwuamina i jej sole
	2921.29	— — Inne
	2921.30	— Cykloalkanowe, cykloalkenowe lub cykloterpenowe jedno- lub poliaminy i ich pochodne, ich sole
		— Aromatyczne jednoaminy i ich pochodne; ich sole:
	2921.41	— — Anilina i jej sole
	2921.42	— — Pochodne aniliny i ich sole
	2921.43	— — Toluidyny i ich pochodne; ich sole
	2921.44	— — Dwufenyloamina i jej pochodne; ich sole
	2921.45	— — 1-Naftyloamina (alfa-naftyloamina), 2-naftyloamina (beta-naftyloamina) i ich pochodne; ich sole
	2921.49	— — Inne
		— Aromatyczne poliaminy i ich pochodne; ich sole:
	2921.51	— — o-, m-, p-Fenilenodwuamina, dwuaminotolueny i ich pochodne; ich sole
	2921.59	— — Inne
29.22		Związki aminowe z tlenową grupą funkcyjną
		— Aminoalkohole, ich estery i estry inne niż te zawierające więcej niż jeden rodzaj tlenowej grupy funkcyjnej; ich sole:
	2922.11	— — Jednoetanoloamina i jej sole
	2922.12	— — Dwuetanoloamina i jej sole
	2922.13	— — Trójetanoloamina i jej sole
	2922.19	— — Inne
		— Aminonaftole i inne aminofenole, ich estery i estry, inne niż te zawierające więcej niż jeden rodzaj tlenowej grupy funkcyjnej; ich sole:
	2922.21	— — Kwasy aminohydroksynaftalenosulfonowe i ich sole
	2922.22	— — Anizydyny, dwuanizydyny, fenetydyny i ich sole
	2922.29	— — Inne
	2922.30	— Aminoaldehydy, aminoketony i aminochinony, inne niż te zawierające więcej niż jeden rodzaj tlenowej grupy funkcyjnej; ich sole
		— Aminokwasy i ich estry, inne niż te zawierające więcej niż jeden rodzaj tlenowej grupy funkcyjnej; ich sole
	2922.41	— — Lizyna i jej estry; ich sole
	2922.42	— — Kwas glutaminowy i jego sole
	2922.49	— — Inne
	2922.50	— Aminoalkoholofenole, fenoloaminokwasy i inne związki aminowe z tlenową grupą funkcyjną
29.23		Czwartorzędowe sole amoniowe i wodorotlenki; lecytyny i inne fosfoaminolipidy
	2923.10	— Cholina i jej sole
	2923.20	— Lecytyny i inne fosfoaminolipidy
	2923.90	— Inne
29.24		Związki z karboksamidową grupą funkcyjną; związki z amidową grupą funkcyjną kwasu węglowego
	2924.10	— Amidy alifatyczne (łącznie z karbaminianami alifatycznymi) i ich pochodne; ich sole
		— Cykliczne amidy (łącznie z karbaminianami cyklicznymi) i ich pochodne; ich sole:
	2924.21	— — Ureiny i ich pochodne; ich sole
	2924.29	— — Inne
29.25		Związki z karboksimidową grupą funkcyjną (łącznie z sacharyną i jej solami) i związki z iminową grupą funkcyjną
		— Imidy i ich pochodne; ich sole:
	2925.11	— — Sacharyna i jej sole
	2925.19	— — Inne
	2925.20	— Iminy i ich pochodne; ich sole
29.26		Związki z nitylową grupą funkcyjną
	2926.10	— Akrylonitryl
	2926.20	— 1-Cyjanoguanidyna (dwucyjanodwuamid)
	2926.90	— Inne
29.27	2927.00	Dwuazo-, azo- lub azoksy- związki
29.28	2928.00	Pochodne organiczne hydrazyny lub hydroksyloaminy
29.29		Związki z inną azotową grupą funkcyjną

1	2	3
29.30	2929.10	— Izocyjaniany
	2929.90	— Inne
		Organiczne związki siarki
	2930.10	— Dwutiotwęglany (Ksantogeniany)
	2930.20	— Tiokarbaminiany i dwutiokarbaminiany
29.31	2930.30	— Tiuram (jedno-, dwu- lub czterosiarczek)
	2930.40	— Metionina
	2930.90	— Inne
	2931.00	Inne związki organiczno-nieorganiczne
29.32		Związki heterocykliczne tylko z heteroatomem(ami) tlenu (+)
		— Związki zawierające nieskondensowany pierścień furanowy (uwodorniony lub niewodorniony) w strukturze:
	2932.11	— — Czterowodorofuran
	2932.12	— — 2-formylofural (Furfural)
	2932.13	— — Alkohol furfurylowy i alkohol czterowodorofurfurylowy
	2932.19	— — Inne
		— Laktony:
	2932.21	— — Kumaryna, metylokumaryny i etylokumaryny
	2932.29	— — Inne laktony
	2932.90	— Inne
		Związki heterocykliczne, zawierające tylko heteroatom(y) azotu; kwasy nukleinowe i ich sole
		— Związki zawierające nieskondensowany pierścień pirazolowy (nawet uwodorniony) w strukturze:
	2933.11	— — Fenazon (antypiryna) i jego pochodne
	2933.19	— — Inne
29.33		— Związki zawierające nieskondensowany pierścień imidazolowy (nawet uwodorniony) w strukturze:
	2933.21	— — Hydantoina i jej pochodne
	2933.29	— — Inne
		— Związki zawierające nieskondensowany pierścień pirydynowy (nawet uwodorniony) w strukturze:
	2933.31	— — Pirydyna i jej sole
	2933.39	— — Inne
	2933.40	— Związki zawierające układ pierścieniowy chinoliny lub izochinoliny (nawet uwodorniony), nieskondensowany dalej
		— Związki zawierające pierścień pirymidynowy (nawet uwodorniony) lub pierścień piperazynowy w strukturze; kwasy nukleinowe i ich sole:
	2933.51	— — Malonylomocznik (kwas barbiturowy) i jego pochodne; ich sole
	2933.59	— — Inne
		— Związki zawierające nieskondensowany pierścień trójazynowy (nawet uwodorniony) w strukturze:
	2933.61	— — Melamina
	2933.69	— — Inne
		— Laktamy:
	2933.71	— — 6-Heksanolaktam (epsilon-kaprolaktam)
	2933.79	— — Inne laktamy
	2933.90	— Inne
29.34		Inne związki heterocykliczne
	2934.10	— Związki zawierające nieskondensowany pierścień tiazolowy (nawet uwodorniony) w strukturze
	2934.20	— Związki zawierające benzotiazolowy układ pierścieniowy (nawet uwodorniony) nieskondensowany dalej
	2934.30	— Związki zawierające fenotiazynowy układ pierścieniowy (nawet uwodorniony) nieskondensowany dalej
	2934.90	— Inne
29.35	2935.00	Sulfonamidy
29.36		Prowitaminy i witaminy, naturalne i syntetyczne (łącznie z naturalnymi koncentratami), ich pochodne używane głównie jako witaminy, a także mieszaniny wymienionych substancji, nawet rozpuszczone w dowolnym rozpuszczalniku
	2936.10	— Prowitaminy, niezmieszane
		— Witaminy i ich pochodne, niezmieszane:
	2936.21	— — Witaminy A i ich pochodne
	2936.22	— — Witamina B1 i jej pochodne
	2936.23	— — Witamina B2 i jej pochodne
	2936.24	— — Kwas D- lub DL-Pantotenowy (witamina B3 lub witamina B5) i jego pochodne
	2936.25	— — Witamina B6 i jej pochodne
	2936.26	— — Witamina B12 i jej pochodne
	2936.27	— — Witamina C i jej pochodne
	2936.28	— — Witamina E i jej pochodne
	2936.29	— — Inne witaminy i ich pochodne
	2936.90	— — Inne, łącznie z naturalnymi koncentratami
29.37		Hormony naturalne lub syntetyczne, ich pochodne używane głównie jako hormony; inne steroidy używane głównie jako hormony
	2937.10	— Hormony przedniego płata przysadki mózgowej lub podobne i ich pochodne
		— Hormony kory nadnerczy i ich pochodne:
	2937.21	— — Kortizon, hydrokortizon, prednison (dehydrokortizon) i prednisolon (dehydrohydrokortizon)
	2937.22	— — Chlorowcowane pochodne hormonów kory nadnerczy
	2937.29	— — Inne

1	2	3
	2937.91	— Inne hormony i ich pochodne; inne steroidy używane głównie jako hormony:
	2937.92	— — Insulina i jej sole
	2937.99	— — Estrogeny i progestogeny
		— — Inne
29.38		Glikozydy naturalne lub syntetyczne oraz ich sole, etery, estry i inne pochodne
	2938.10	— Rutyna i jej pochodne
	2938.90	— Inne
29.39		Alkaloidy roślinne, naturalne lub syntetyczne oraz ich sole, etery, estry i inne pochodne
	2939.10	— Alkaloidy opium i ich pochodne; ich sole
		— Alkaloidy chinowe i ich pochodne; ich sole:
	2939.21	— — Chinina i jej sole
	2939.29	— — Inne
	2939.30	— Kofeina i jej sole
	2939.40	— Efedryny i ich sole
	2939.50	— Teofilina i aminofilina (etylenodwuamina teofiliny) i ich pochodne; ich sole
	2939.60	— Alkaloidy sporyszu i ich pochodne; ich sole
	2939.70	— Nikotyna i jej sole
	2939.90	— Inne
29.40	2940.00	Cukry chemicznie czyste, inne niż sacharoza, laktoza, maltoza, glukoza i fruktoza; etery cukrów, estry cukrów i ich sole, inne niż produkty z pozycji nr 29.37, 29.38 i 29.39.
29.41		Antybiotyki
	2941.10	— Penicyliny i ich pochodne zawierające strukturę kwasu penicylanowego; ich sole
	2941.20	— Streptomycyny i ich pochodne; ich sole
	2941.30	— Tetracykliny i ich pochodne; ich sole
	2941.40	— Chloramfenikol i jego pochodne; ich sole
	2941.50	— Erytromycyna i jej pochodne; ich sole
	2941.90	— Inne
29.42	2942.00	Inne związki organiczne
30.01		Gruczoły i inne narządy do użytku organoterapeutycznego, suszone, nawet sproszkowane; ekstrakty z gruczołów lub innych narządów, lub ich wydzielin do użytku organoterapeutycznego; heparyna i jej sole; inne ludzkie lub zwierzęce substancje preparowane do użytku terapeutycznego lub profilaktycznego, gdzie indziej nie wymienione lub nie włączone.
	3001.10	— Gruczoły i inne narządy suszone, nawet sproszkowane
	3001.20	— Ekstrakty gruczołów lub innych narządów, lub ich wydzielin
	3001.90	— Inne
30.02		Krew ludzka; krew zwierzęca preparowana do użytku terapeutycznego, profilaktycznego lub diagnostycznego; antyserum i inne frakcje krwi; szczepionki toksyny, kultury drobnoustrojów (z wyłączeniem drożdży) i podobne produkty
	3002.31	— — Szczepionki przeciw chorobom racic i pyska
	3002.39	— — Inne
	3002.90	— Inne
30.03		Leki (z wyłączeniem towarów z pozycji nr 32.02, 30.05 lub 30.06) złożone z dwóch lub większej liczby składników, które zmieszano razem dla użytku terapeutycznego lub profilaktycznego, nie przygotowane w odmierzonych dawkach albo w postaciach lub opakowaniach do sprzedaży detalicznej.
	3003.10	— Zawierające penicyliny lub ich pochodne, ze strukturą kwasu penicylanowego, albo streptomycyn lub ich pochodnych
	3003.20	— Zawierające inne antybiotyki
		— Zawierające hormony lub inne produkty z pozycji nr 29.37, lecz nie zawierające antybiotyków:
	3003.39	— — Inne
	3003.40	— Zawierające alkaloidy lub ich pochodne, lecz nie zawierające hormonów lub innych produktów z pozycji nr 29.37 lub antybiotyków
	3003.90	— Inne
30.04		Leki (z wyłączeniem towarów z pozycji nr 30.02, 30.05 lub 30.06) złożone z produktów zmieszanych lub nie zmieszanych do użytku terapeutycznego lub profilaktycznego, przygotowane w odmierzonych dawkach albo w postaciach lub opakowaniach do sprzedaży detalicznej
	3004.10	— Zawierające penicyliny lub ich pochodne, ze strukturą kwasu penicylanowego albo streptomycyn lub ich pochodnych
	3004.20	— Zawierające inne antybiotyki
		— Zawierające hormony lub inne produkty z pozycji nr 29.37, lecz nie zawierające antybiotyków:
	3004.32	— — Zawierające hormony kory nadnerczy
	3004.39	— — Inne
	3004.40	— Zawierające alkaloidy lub ich pochodne, lecz nie zawierające hormonów, innych produktów z pozycji nr 29.37 lub antybiotyków
	3004.50	— Inne leki zawierające witaminy lub inne produkty z pozycji nr 29.36
	3004.90	— Inne
30.05		Wata, gaza, bandaż i podobne artykuły (np. opatrunki, przyklepne plastry, kataplazmy), impregnowane lub powlekane substancjami farmaceutycznymi, albo przygotowane w postaciach lub opakowaniach do sprzedaży detalicznej dla celów medycznych, chirurgicznych, dentystycznych lub weterynaryjnych
	3005.10	— Przyklepne opatrunki i inne artykuły mające warstwę kleju

1	2	3
	3005.90	— Inne
31.01	3101.00	Nawozy zwierzęce lub roślinne, również mieszane ze sobą lub poddane obróbce chemicznej; nawozy wytworzone przez zmieszanie lub obróbkę chemiczną produktów zwierzęcych lub roślinnych
31.02		Nawozy mineralne lub sztuczne, azotowe
	3102.10	— Mocznik, nawet w roztworze wodnym
		— Siarczan amonowy, podwójne sole i mieszaniny siarczanu amonowego i azotanu amonowego:
	3102.21	— — Siarczan amonowy
	3102.29	— — Inne
	3102.30	— Azotan amonowy, nawet w roztworze wodnym
	3102.40	— Mieszaniny azotanu amonowego z węglanem wapniowym lub innymi nieorganicznymi substancjami nienawozowymi
	3102.50	— Azotan sodowy
	3102.60	— Podwójne sole i mieszaniny azotanu wapniowego i azotanu amonowego
	3102.70	— Cyjanamid wapniowy
	3102.80	— Mieszaniny mocznika i azotanu amonowego w roztworze wodnym lub amoniakalnym
	3102.90	— Inne, także mieszaniny nie wyszczególnione w podpozycjach poprzednich
31.04		Nawozy potasowe, mineralne lub sztuczne
	3104.10	— Karnalit, sylwin i inne surowe naturalne sole potasowe
	3104.20	— Chlorek potasowy
	3104.30	— Siarczan potasowy
	3104.90	— Inne
31.05		Nawozy mineralne lub sztuczne zawierające dwa lub trzy z pierwiastków nawozowych: azot, fosfor i potas; inne nawozy; produkty tego rozdziału w tabletkach lub podobnych postaciach, lub w opakowaniach o masie brutto nie przekraczającej 10 kg.
	3105.10	— Produkty z tego rozdziału w tabletkach lub podobnych postaciach, lub opakowaniach o masie brutto nie przekraczającej 10 kg.
	3105.20	— Nawozy mineralne lub sztuczne, zawierające trzy nawozowe pierwiastki: azot, fosfor i potas
	3105.30	— Wodoroortofosforan dwuamonowy (fosforan dwuamonowy)
	3105.40	— Dwuwodoroortofosforan amonowy (fosforan jednoamonowy) oraz jego mieszaniny z wodoroortofosforanem dwuamonowym (fosforanem dwuamonowym)
		— Inne nawozy mineralne lub sztuczne, zawierające dwa pierwiastki nawozowe: azot i fosfor:
	3105.51	— — Zawierające azotany i fosforany
	3105.59	— — Inne
	3105.60	— Nawozy mineralne lub sztuczne zawierające dwa nawozowe pierwiastki: fosfor i potas
	3105.90	— Inne
32.01		Ekstrakty garbarskie pochodzenia roślinnego, garbniki i ich sole, etery i inne pochodne
	3201.10	— Ekstrakt quebracho
	3201.20	— Ekstrakt z wikliny
	3201.30	— Ekstrakt z dębu lub kasztana
	3201.90	— Pozostałe
32.02		Syntetyczne organiczne substancje garbujące; nieorganiczne substancje garbujące; preparaty garbujące, nawet zawierające naturalne substancje garbujące; preparaty enzymatyczne do garbowania wstępnego
	3202.10	— Syntetyczne organiczne substancje garbujące
	3202.90	— Pozostałe
32.03	3203.00	Substancje barwiące pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego (włącznie z ekstraktami barwiącymi, lecz z wyłączeniem czerni kostnej), nawet chemicznie nie zdefiniowane; preparaty oparte na substancjach barwiących pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego wymienione w uwadze 3 do tego rozdziału
32.04		Syntetyczne organiczne substancje barwiące, nawet chemicznie nie zdefiniowane; preparaty oparte na syntetycznych organicznych substancjach barwiących wymienionych w uwadze 3 do tego rozdziału; syntetyczne produkty organiczne w rodzaju używanych jako fluoroscencyjne, rozjaśniacze optyczne lub jako luminofory, nawet chemicznie nie zdefiniowane.
		— Syntetyczne organiczne substancje barwiące i oparte na nich preparaty wymienione w uwadze 3 do tego rozdziału:
	3204.11	— — Barwniki zawieszinowe i oparte na nich preparaty
	3204.12	— — Barwniki kwasowe, nawet metalizowane i oparte na nich preparaty; barwniki zaprawowe i oparte na nich preparaty
	3204.13	— — Barwniki zasadowe i oparte na nich preparaty
	3204.14	— — Barwniki bezpośrednie i oparte na nich preparaty
	3204.15	— — Barwniki kadziowe (włącznie z używanymi w tym stanie jako pigmenty) i oparte na nich preparaty
	3204.16	— — Barwniki reaktywne i oparte na nich preparaty
	3204.17	— — Pigmenty i oparte na nich preparaty
	3204.19	— — Inne, włącznie z mieszaninami substancji barwiących z dwóch lub większej liczby podpozycji nr 3204.11 do 3204.19
	3204.20	— Syntetyczne produkty organiczne w rodzaju używanych jako fluoroscencyjne rozjaśniacze optyczne
	3204.90	— Pozostałe
32.05	3205.00	Laki barwnikowe; preparaty oparte na lakach barwnikowych wymienione w uwadze 3 do tego rozdziału
32.06		Inne substancje barwiące; preparaty wymienione w uwadze 3 do tego rozdziału, inne niż te z pozycji nr 32.03, 32.04 lub 32.05; produkty nieorganiczne w rodzaju używanych jako luminofory, nawet chemicznie nie zdefiniowane.

1	2	3
	3206.10	— Pigmenty i preparaty oparte na dwutlenku tytanu
	3206.20	— Pigmenty i preparaty oparte na związkach chromu
	3206.30	— Pigmenty i preparaty oparte na związkach kadmu
		— Inne środki barwiące i inne preparaty:
	3206.41	— — Ultramaryna i oparte na niej preparaty
	3206.42	— — Litopon i inne pigmenty oraz preparaty oparte na siarczku cynkowym
	3206.43	— — Pigmenty i preparaty oparte na sześciocyjanożelazianach (żelazocyjankach i żelazicyjankach)
	3206.49	— — Pozostałe
	3206.50	— Produkty nieorganiczne w rodzaju używanych jako luminofory
32.07		Gotowe pigmenty, zmetniacze i farby; szkliste emalie i glazury, pobiałki (masy lejne), ciekłe materiały do wytworzenia połysku i podobne preparaty w rodzaju używanych w przemyśle ceramicznym, emalierskim i szklarskim; fryta szklana i inne szkła w formie proszku, granulek lub płatków
	3207.10	— Gotowe pigmenty, zmetniacze, farby i podobne preparaty
	3207.20	— Szkliste emalie i glazury, pobiałki (masy lejne) i podobne preparaty
	3207.30	— Ciekłe materiały do wytwarzania połysku i podobne preparaty
	3207.40	— Fryta szklana i inne szkła w formie proszku, granulek lub płatków
32.08		Farby i pokosty (włącznie z emaliami i lakierami) oparte na polimerach syntetycznych lub modyfikowanych chemicznie polimerach naturalnych, rozproszonych lub rozpuszczonych w ośrodku niewodnym; roztwory określone w uwadze 4 do tego rozdziału
	3208.10	— Oparte na poliestrach
	3208.20	— Oparte na polimerach akrylowych lub winylowych
	3208.90	— Pozostałe
32.09		Farby i pokosty (włącznie z emaliami i lakierami) oparte na syntetycznych polimerach lub modyfikowanych chemicznie polimerach naturalnych, rozproszonych lub rozpuszczonych w ośrodku wodnym
	3209.10	— Oparte na polimerach akrylowych lub winylowych
	3209.90	— Pozostałe
32.10	3210.00	Inne farby i pokosty (włącznie z emaliami, lakierami i farbami wodnymi); gotowe pigmenty wodne w rodzaju używanych do wykańczania skóry
32.11	3211.00	Gotowe sykatywy
32.12		Pigmenty (włącznie z proszkami i płatkami metalicznymi) rozproszone w ośrodku niewodnym w postaci cieczy lub pasty, w rodzaju używanych do produkcji farb (także emalii); folie do wytłoczeń; barwniki i inne substancje barwiące przygotowane w postaciach lub opakowaniach do sprzedaży detalicznej.
	3212.10	— Folie do wytłoczeń
	3212.90	— Pozostałe
32.13		Farby do celów artystycznych, szkolnych i reklamowych, środki modyfikujące odcienie, farby do cieniów rozrywkowych i podobne — w tabletkach, tubkach, słoikach, butelkach, miseczkach albo podobnych formach lub opakowaniach
	3213.10	— Farby w kompletach
	3213.90	— Pozostałe
32.14		Kit szklarski, kit ogrodniczy, kity żywiczne, mieszanki uszczelniające i inne masy uszczelniające; malarskie materiały wypełniające; nieogniotrwałe preparaty powierzchniowe dla fasad, ścian wewnętrznych, podłóg, sufitów itp.
	3214.10	— Masy uszczelniające; malarskie materiały wypełniające
	3214.90	— Pozostałe
32.15		Farba drukarska, atrament do pisania, tusz kreślarski i inne atramenty i tusze, nawet stężone lub w stanie stałym
		— Farba drukarska:
	3215.11	— — Czarna
	3215.19	— — Inne
	3215.90	— Pozostałe
33.01		Olejki eteryczne (nawet pozbawione terpenów), włącznie z konkretami i absolutami; rezinoidy; koncentraty olejków eterycznych w tłuszczach, nietłotnych olejach, woskach lub podobnych substancjach, otrzymywane przez enfleurage lub macerację; terpenowe produkty uboczne deterpenacji olejków eterycznych; wodne destylaty i wodne roztwory olejków eterycznych
		— Olejki eteryczne z owoców cytrusowych:
	3301.11	— — Bergamotowy
	3301.12	— — Pomarańczowy
	3301.13	— — Cytrynowy
	3301.14	— — Limetowy
	3301.19	— — Pozostałe
		— Olejki eteryczne inne niż z owoców cytrusowych
	3301.21	— — Geraniowy
	3301.22	— — Jaśminowy
	3301.23	— — Lawendowy oraz lawandynowy
	3301.24	— — Mięty pieprzowej (<i>Mentha piperita</i>)
	3301.25	— — Innych mięty
	3301.26	— — Wetiwerowy
	3301.29	— — Pozostałe

1	2	3
	3301.30	— Rezinoidy
	3301.90	— Pozostałe
33.02		Mieszaniny substancji zapachowych i mieszaniny (włącznie z roztworami alkoholowymi) oparte na jednej lub kilku z tych substancji w rodzaju używanych jako surowce w przemyśle.
	3302.10	— W rodzaju używanych w przemyśle spożywczym i napojów.
	3302.90	— Pozostałe.
34.02		Organiczne środki powierzchniowo czynne (inne niż mydło); preparaty powierzchniowo czynne, preparaty piorące (włącznie z pomocniczymi preparatami piorącymi) i preparaty czyszczące, nawet zawierające mydło, inne niż te z pozycji nr 34.01
		— Organiczne środki powierzchniowo czynne, nawet przygotowane do sprzedaży detalicznej:
	3402.11	— — Anionowe
	3402.13	— — Niejonowe
34.03		Preparaty smarowe (włącznie z cieczami chłodząco-smarującymi, preparatami do rozluźniania śrub i nakrętek, preparatami przeciwdrożdżowymi i antykorozyjnymi, preparatami do wyjmowania z formy, opartymi na smarach) oraz preparaty w rodzaju używanych do natłuszczania materiałów włókienniczych, skóry, skór futerkowych i innych materiałów, jednak z wyjątkiem preparatów zawierających — jako podstawowe składniki — 70% masy lub więcej olejów z ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych
		— Zawierające oleje z ropy naftowej lub oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych:
	3403.11	— — Preparaty do obróbki materiałów włókienniczych, skóry, skór futerkowych lub innych materiałów
	3403.19	— — Inne
		— Inne:
	3403.91	— — Preparaty do obróbki materiałów włókienniczych, skóry, skór futerkowych lub innych materiałów
	3403.99	— — Pozostałe
34.04		Woski sztuczne i preparowane
	3404.10	— Z chemicznie modyfikowanego lignitu
	3404.20	— Z glikolu polietylenowego
	3404.90	— Inne
34.07	3407.00	Pasty modelarskie, również do zabaw dla dzieci; preparaty znane jako „wosk dentystyczny” lub „dentystyczny materiał formierski”, przygotowane w kompletach, w opakowaniach do sprzedaży detalicznej lub płytkach podkowach, łaskach i podobnych formach; inne preparaty do zastosowania w dentystyce oparte na gipsie (gips kalcynowanym lub siarczanie wapniowym)
35.01		Kazeina, kazeiniany i inne pochodne kazeiny; kleje kazeinowe
	3501.10	— Kazeina
	3501.90	— Pozostałe
35.02		Albuminy, albuminiany i inne pochodne albumin
	3502.10	— Albumina jaja
	3502.90	— Pozostałe
35.03	3503.00	Żelatyna (włącznie z żelatyną w arkuszach prostokątnych, także kwadratowych, nawet barwionych lub obrobionych powierzchniowo) i pochodne żelatyny; karuk; inne kleje pochodzenia zwierzęcego, z wyłączeniem klejów z pozycji nr 35.01
35.04	3504.00	Peptony i ich pochodne; inne substancje białkowe i ich pochodne, gdzie indziej nie wymienione lub włączon proszek skórzany, nawet obrobiony chromem
35.05		Dekstryny i inne skrobie modyfikowane (np. skrobie wstępnie żelatynizowane lub estryfikowane); kleje oparte skrobiach lub na dekstrynach albo innych modyfikowanych skrobiach
	3505.10	— Dekstryny i inne modyfikowane skrobie
	3505.20	— Kleje
35.06		Gotowe kleje i inne gotowe spoiwa, gdzie indziej nie wymienione lub włączone; produkty odpowiednie do uży jako kleje lub spoiwa; przygotowane do sprzedaży detalicznej jako kleje lub spoiwa o masie netto n przekraczającej 1 kg.
	3506.10	— Produkty odpowiednie do użycia jako kleje lub spoiwa, przygotowane do sprzedaży detalicznej jako kleje lu spoiwa, o masie netto nie przekraczającej 1 kg
		— Pozostałe:
	3506.91	— — Spoiwa oparte na kauczuku lub tworzywach (także żywicach sztucznych)
	3506.99	— — Pozostałe
38.01		Sztuczny grafit; grafit koloidalny lub półkoloidalny; preparaty oparte na graficie lub innym węglu w postaci past, bloków, płyt lub innych półwyrobów
	3801.10	— Sztuczny grafit
	3801.20	— Grafit koloidalny lub półkoloidalny
	3801.30	— Pasty węglowe dla elektrod i podobne pasty na wykładziny pieców
	3801.90	— Pozostałe
38.02		Węgiel aktywny; aktywowane naturalne produkty mineralne; węgiel kostny łącznie ze zużytym
	3802.10	— Węgiel aktywny
	3802.90	— Pozostałe
38.03	3803.00	Olej talowy, oczyszczony lub nie oczyszczony
38.04	3804.00	Ługi odpadkowe z produkcji ścieru drzewnego, zatężone lub nie zatężone, odcukrzone lub poddane obróbce chemicznej, łącznie z lignosulfonianami, jednak z wyłączeniem oleju talowego z pozycji nr 38.03
38.05		Terpentyna balsamiczna, ekstrakcyjna lub siarczana i inne olejki terpenowe wytwarzane przez destylację lub inną obróbkę drzew iglastych, surowy dwupenten; terpentyna siarczynowa i inny surowy paracyment; olejek sosnowy zawierający alfaterpineol jako główny składnik

1	2	3
	3805.10	— Terpentyna balsamiczna, ekstrakcyjna lub siarczanowa
	3805.20	— Olejek sosnowy
	3805.90	— Pozostałe
38.06		Kalafonia oraz kwasy żywiczne i ich pochodne; lotny olejek żywiczny i oleje żywiczne; żywice (naturalne) rozpuszczalne
	3806.10	— Kalafonia
	3806.20	— Sole kalafonii lub kwasów żywicznych
	3806.30	— Żywice estrowe
	3806.90	— Pozostałe
38.07	3807.00	Smola drzewna; oleje ze smoły drzewnej; kreozot drzewny; drzewna benzyna ciężka; pak roślinny; pak browarniany i podobne preparaty oparte na kalafonii, kwasach żywicznych i paku roślinnym
38.08		Środki owadobójcze, gryzoniobójcze, grzybobójcze, chwastobójcze, produkty opóźniające kiełkowanie i regulatory wzrostu roślin, środki odkażające i podobne produkty przygotowane w postaciach lub w opakowaniach przeznaczonych do sprzedaży detalicznej, lub w postaci preparatów i artykułów (np. taśmy nasyczone siarką, knoty i świece, lepy na muchy)
	3808.10	— Środki owadobójcze
	3808.20	— Środki grzybobójcze
	3808.30	— Środki chwastobójcze, produkty opóźniające kiełkowanie i regulatory wzrostu roślin
	3808.40	— Środki odkażające
	3808.90	— Pozostałe
38.09		Środki wykończeniowe, nośniki barwników przyspieszające barwienie i utrwalanie barwników oraz inne preparaty i produkty (np. klejonki i zaprawy), w rodzaju używanych w przemysłach włókienniczym, papierniczym, skórzanym i podobnych, gdzie indziej nie wymienione lub nie włączone
	3809.10	— Na podstawie substancji skrobiowych
		— Pozostałe:
	3809.91	— — W rodzaju używanych w przemyśle włókienniczym
	3809.92	— — W rodzaju używanych w przemyśle papierniczym
	3809.99	— — Pozostałe
38.10		Preparaty do wytrawiania powierzchni metali; topniki i inne pomocnicze preparaty dla lutowania, lutowania twardego i spawania; proszki i pasty do lutowania, lutowania twardego i spawania złożone z metalu i innych materiałów; preparaty w rodzaju używanych jako rdzenie lub otuliny do spawalniczych elektrod i prętów
	3810.10	— Preparaty do wytrawiania powierzchni metali; proszki i pasty do lutowania, lutowania twardego i spawania złożone z metalu i innych materiałów
	3810.90	— Pozostałe
38.11		Środki przeciwstukowe, inhibitory utleniania, inhibitory tworzenia się żywic, dodatki polepszające lepkość, preparaty antykorozyjne i inne gotowe dodatki dla olejów mineralnych (włącznie z benzyną) lub innych cieczy stosowanych do tych samych celów
		— Środki przeciwstukowe:
	3811.11	— — Oparte na związkach ołowiu
	3811.19	— — Inne
		— Dodatki do olejów smarowych:
	3811.21	— — Zawierające oleje z ropy naftowej lub oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych
	3811.29	— — Inne
	3811.90	— Pozostałe
38.12		Gotowe przyspieszacze wulkanizacji; złożone plastyfikatory dla kauczuku lub tworzyw sztucznych, gdzie indziej nie wymienione lub włączone; środki przeciwutleniające i inne złożone stabilizatory dla kauczuku i tworzyw sztucznych
	3812.10	— Gotowe przyspieszacze wulkanizacji
	3812.20	— Złożone plastyfikatory dla kauczuku lub tworzyw sztucznych
	3812.30	— Preparaty przeciwutleniające i inne złożone stabilizatory dla kauczuku i tworzyw sztucznych
38.13	3813.00	Preparaty i ładunki do gaśnic przeciwpożarowych; granaty gaśnicze
38.14	3814.00	Organiczne złożone rozpuszczalniki i rozcieńczalniki, gdzie indziej nie wymienione lub nie włączone; gotowe zmywacze farb i lakierów
38.15		Inicjatory reakcji, przyspieszacze reakcji i preparaty katalityczne, gdzie indziej nie wymienione lub włączone
		— Katalizatory na nośniku:
	3815.11	— — Z niklem lub związkami niklu jako substancją aktywną
	3815.12	— — Z metalem szlachetnym lub związkami metalu szlachetnego jako substancją aktywną
	3815.19	— — Inne
	3815.90	— Pozostałe
38.16	3816.00	Cementy ogniotrwałe, zaprawy, betony i podobne kompozycje, inne niż produkty z pozycji nr 38.01
38.17		Zmieszane alkilobenzeny i zmieszane alkilonaftaleny, inne niż z pozycji nr 27.07 lub 29.02
	3817.10	— Zmieszane alkilobenzeny
	3817.20	— Zmieszane alkilonaftaleny
38.18	3818.00	Pierwiastki chemiczne domieszkowane dla użytku w elektronice, w postaci krążków, płytek i podobnych form; związki chemiczne domieszkowane dla użytku w elektronice
38.19	3819.00	Hydrauliczne płyny hamulcowe i inne gotowe cieczy do przekazywania hydraulicznego, nie zawierające lub zawierające mniej niż 70% masy olejów z ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych

1	2	3
38.20	3820.00	Środki zapobiegające zamarzaniu i gotowe płyny przeciwołobudzeniowe
38.21	3821.00	Gotowe środki hodowlane do rozwoju drobnoustrojów
38.22	3822.00	Złożone odczynniki diagnostyczne lub laboratoryjne, inne niż te z pozycji nr 30.02 lub 30.06
38.23		Gotowe spoiwa dla form lub rdzeni odlewniczych; chemiczne produkty i preparaty przemysłu chemicznego i przemysłów pokrewnych (włącznie z zawierającymi mieszaniny produktów naturalnych) gdzie indziej nie wymienione lub włączone; produkty odpadowe tych przemysłów, gdzie indziej nie wymienione lub nie włączone.
	3823.10	— Gotowe spoiwa dla form lub rdzeni odlewniczych
	3823.20	— Kwasy naftenowe, ich nierozpuszczalne w wodzie sole i ich estry
	3823.30	— Nie spiekane węgliki metali zmieszane razem lub ze spoiwem metalicznym
	3823.40	— Gotowe dodatki do cementów, zapraw lub betonów
	3823.50	— Nieogniotrwałe zaprawy i betony
	3823.60	— Sorbit inny niż z podpozycji nr 2905.44
	3823.90	— Pozostałe
39.01		Polimery etylenu, w formach podstawowych
	3901.10	— Polietylen o gęstości mniejszej niż 0,94
	3901.20	— Polietylen o gęstości 0,94 lub większej
	3901.30	— Kopolimery etylenu i octanu winylu
	3901.90	— Inne
39.02		Polimery propylenu lub innych alkenów, w formach podstawowych
	3902.10	— Polipropylen
	3902.20	— Poliizobutylen
	3902.30	— Kopolimery propylenu
	3902.90	— Inne
39.03		Polimery styrenu w formach podstawowych
		— Polistyren:
	3903.11	— — Spieniony
	3903.19	— — Inny
	3903.20	— Kopolimery styren-akrylonitryl (SAN)
	3903.30	— Kopolimery akrylonitryl-butadien-styren (ABS)
	3903.90	— Inne
39.04		Polimery chlorku winylu i innych chlorowcowanych alkenów, w formach podstawowych
	3904.10	— Polichlorek winylu, nie zmieszany z żadnymi innymi substancjami
		— Inne rodzaje polichlorku winylu:
	3904.21	— — Nie uplastyczniony
	3904.22	— — Uplastyczniony
	3904.30	— Kopolimery chlorek winylu-octan winylu
	3904.40	— Inne kopolimery chlorku winylu
	3904.50	— Polimery chlorku winylidenu
		— Fluoropolimery:
	3904.61	— — Policzterofluoroetylen
	3904.69	— — Inne
	3904.90	— Inne
39.05		Polimery octanu winylu lub innych estrów winylowych, w formach podstawowych; inne polimery winylowe w formach podstawowych
		— Polimery octanu winylu:
	3905.11	— — W wodnej dyspersji
	3905.19	— — Inne
	3905.20	— Polialkohole winylowe, zawierające lub nie zawierające niezhydrolizowane grupy octanowe
	3905.90	— Inne
39.06		Polimery akrylowe w formach podstawowych
	3906.10	— Polimetakrylan metylu
	3906.90	— Inne
39.07		Poliacetale, inne polietery i żywice epoksydowe, w formach podstawowych; poliwęglany, żywice alkidowe, poliestry alilowe i inne poliestry w formach podstawowych
	3907.10	— Poliacetale
	3907.20	— Inne polietery
	3907.30	— Żywice epoksydowe
	3907.40	— Poliwęglany
	3907.50	— Żywice alkidowe
	3907.60	— Politereftalan etylenowy
		— Inne poliestry:
	3907.91	— — Nie nasycone
	3907.99	— — Inne

1	2	3
39.08	3908.10 3908.90	Poliamidy w formach podstawowych — Poliamid-6, -11, -12, -6.6, -6.9, -6.10, lub -6.12 — Inne
39.09	3909.10 3909.20 3909.30 3909.40 3909.50	Żywice aminowe, żywice fenolowe i poliuretany w formach podstawowych — Żywice mocznikowe; żywice tiomocznikowe — Żywice melaminowe — Inne żywice aminowe — Żywice fenolowe — Poliuretany
39.10	3910.00	Silikony w formach podstawowych
39.11	3911.10 3911.90	Żywice naftowe, żywice kumaronowo-indenowe, politerpeny, polisiarczki, polisulfony i inne produkty wymienione w uwadze 3 do tego rozdziału, gdzie indziej nie wymienione lub włączone, w formach podstawowych — Żywice naftowe, żywice kumaronowe, indenowe lub kumaronowo-indenowe i politerpeny — Inne
39.12	3912.11 3912.12 3912.20 3912.31 3912.39 3912.90	Celuloza i jej pochodne chemiczne, gdzie indziej nie wymienione lub włączone, w formach podstawowych — Octany celulozy: — — Nie uplastycznione — — Uplastycznione — Azotany celulozy (także kolodium) — Etery celulozy: — — Karboksymetyloceluloza i jej sole — — Inne — Inne
39.13	3913.10 3913.90	Polimery naturalne (np. kwas alginowy) i modyfikowane polimery naturalne (np. utwardzane białka, pochodne chemiczne naturalnego kauczuku), gdzie indziej nie wymienione lub nie włączone, w formach podstawowych — Kwas alginowy, jego sole i estry — Inne
39.14	3914.00	Wymieniacze jonów oparte na polimerach z pozycji nr 39.01 do 39.13, w formach podstawowych
39.15	3915.10 3915.20 3915.30 3915.90	Odpady, ścinki i braki z tworzyw sztucznych — Polimerów etylenu — Polimerów styrenu — Polimerów chlorku winylu — Innych tworzyw
39.16	3916.10 3916.20 3916.90	Włókna pojedyncze, których jakiegokolwiek wymiar przekroju poprzecznego przekracza 1 mm, pręty, pałeczki i kształtowniki, poddane lub nie poddane obróbce powierzchniowej, lecz nie poddane innej obróbce, z tworzywa sztucznego — Polimerów etylenu — Polimerów chlorku winylu — Innych tworzyw sztucznych
39.17	3917.10 3917.21 3917.22 3917.23 3917.29 3917.31 3917.32 3917.33 3917.39 3917.40	Rury, przewody i węże oraz osprzęt do nich (np. złącza, kolanka, kolnierze) z tworzyw — Sztuczne jelita (osłonki do kiełbas) z materiałów białkowych utwardzonych lub materiałów celulozowych — Rury, przewody i węże, sztywne: — — Polimerów etylenu — — Polimerów propylenu — — Polimerów chlorku winylu — — Innych tworzyw sztucznych — Inne rury, przewody i węże: — — Giętkie rury, przewody i węże, o minimalnym ciśnieniu rozrywającym 27,6 MPa — — Inne, nie wzmocnione lub połączone w inny sposób z innymi materiałami, bez osprzętu — — Inne, nie wzmocnione lub połączone w inny sposób z innymi materiałami, z osprzętem — — Inne — Osprzęt
39.18	3918.10 3918.90	Wykładziny podłogowe z tworzyw sztucznych, także samoklejące, w zwojach lub w postaci płytek, wykładziny ścienne lub sufitowe z tworzyw sztucznych zgodnie z definicją w uwadze 9 do tego rozdziału — Z polimerów chlorku winylu — Z innych tworzyw sztucznych
39.19	3919.10 3919.90	Samoklejące płytki, arkusze, blony, folia, taśma i inne płaskie formy tworzyw sztucznych, w zwojach lub nie — W zwojach o szerokości nie przekraczającej 20 cm — Inne
39.20	3920.10 3920.20 3920.30	Inne płyty, arkusze, blony, folia i taśma z tworzyw sztucznych niekomórkowych i nie wzmocnionych warstwowych, na podłożu z innego materiału lub w podobny sposób połączone z innymi materiałami — Z polimerów etylenu — Z polimerów propylenu — Z polimerów styrenu — Z polimerów chlorku winylu:

1	2	3
	3920.41	— — Sztywne
	3920.42	— — Giętkie
		— Z polimerów akrylowych:
	3920.51	— — Z polimetakrylanu metylu
	3920.59	— — Inne
		— Z poliwęglanów, żywic alkidowych, poliestrów alilowych lub innych poliestrów:
	3920.61	— — Z poliwęglanów
	3920.62	— — Z politereftalanu etylenu
	3920.63	— — Z nie nasyconych poliestrów
	3920.69	— — Z innych poliestrów
		— Z celulozy lub jej chemicznych podobnych:
	3920.71	— — Z regenerowanej celulozy
	3920.72	— — Z fibry
	3920.73	— — Z octanu celulozy
	3920.79	— — Z innych pochodnych celulozy
		— Z innych tworzyw sztucznych:
	3920.91	— — Z poliwinylbutyralu
	3920.92	— — Z poliamidów
	3920.93	— — Z żywic aminowych
	3920.94	— — Z żywic fenolowych
	3920.99	— — Z innych tworzyw sztucznych
39.21		Inne płyty, arkusze, błony, folia i taśma z tworzyw sztucznych
		— Komórkowe:
	3921.11	— — Z polimerów styrenu
	3921.12	— — Z polimerów chlorku winylu
	3921.13	— — Z poliuretanów
	3921.14	— — Z regenerowanej celulozy
	3921.19	— — Z innych tworzyw sztucznych
	3921.90	— Inne
40.02		Kauczuk syntetyczny i faktysa pochodząca z olejów w formach podstawowych lub w płytach, arkuszach lub taśmach, mieszaniny dowolnego produktu z pozycji nr 40.01 z dowolnym produktem tej pozycji, w formach podstawowych lub w płytach, arkuszach i taśmach
		— Kauczuk butadienowo-styrenowy (SBR); karboksylowany kauczuk butadienowo-styrenowy (XSBR):
	4002.11	— — Lateks
	4002.19	— — Inne
	4002.20	— Kauczuk butadienowy (BR)
		— Kauczuk izoprenowo-izobutenowy (butylowy) (IIR) kauczuk halo-izobutenowy (CIIR lub BIIR):
	4002.31	— — Kauczuk izoprenowo-butenowy (butylowy) (IIR)
	4002.39	— — Inne
		— Kauczuk chloroprenowy (chlorobutadienowy) (CR):
	4002.41	— — Lateks
	4002.49	— — Inne
		— Kauczuk butadienowo-akrylonitrylowy (NBR):
	4002.51	— — Lateks
	4002.59	— — Inny
	4002.60	— Kauczuk izoprenowy IR
	4002.70	— Etylenowo-propylenowy nie sprzężony kauczuk dienowy (EPDM)
	4002.80	— Mieszaniny dowolnego produktu z pozycji nr 40.01 z dowolnym produktem niniejszej pozycji
		— Inne:
	4002.91	— — Lateks
	4002.99	— — Inne
40.03	4003.00	Kauczuk regenerowany w formach podstawowych lub w płytach, arkuszach lub paskach
40.04	4004.00	Odpady, ścinki i braki kauczuku (nie ebonitu) oraz otrzymane z nich proszki i granulki
40.05		Kauczuk mieszany, nie wulkanizowany, w podstawowych formach lub płytach, arkuszach lub paskach
	4005.10	— Mieszaniny z sadzą lub krzemionką
	4005.20	— Roztwory; dyspersje inne niż z pozycji nr 4005.10
		— Inne:
	4005.91	— — Płyty, arkusze i paski
	4005.99	— — Inne
40.06		Inne formy (np. pręty, rury i kształtowniki) i artykuły (np. kółka i pierścienie) z kauczuku niewulkanizowanego
	4006.10	— Paski bieżnikowe do bieżnikowania opon kauczukowych
	4006.90	— Inne
40.07	4007.00	Nitka i kord z kauczuku wulkanizowanego
40.08		Płyty, arkusze, taśma, pręty i kształtowniki z kauczuku wulkanizowanego, innego niż ebonit

1	2	3
		— Z kauczuku komórkowego:
	4008.11	— — Płyty, arkusze i taśma
	4008.19	— — Inne
		— Z kauczuku niekomórkowego:
	4008.21	— — Płyty, arkusze i taśma
	4008.29	— — Inne
40.09		Przewody, rury i węże z kauczuku wulkanizowanego, innego niż ebonit, z osprzętem lub bez osprzętu (np. złączy, kolanek, kołnierzy)
	4009.10	— Nie wzmocnione lub w inny sposób połączone z innymi materiałami bez osprzętu
	4009.20	— Wzmocnione lub w inny sposób połączone tylko z metalem, bez osprzętu
	4009.30	— Wzmocnione lub w inny sposób połączone tylko z materiałami włókienniczymi, bez osprzętu
	4009.40	— Wzmocnione lub w inny sposób połączone z innymi materiałami, bez osprzętu
	4009.50	— Z osprzętem
40.10		Pasy przenośnikowe i transmisyjne lub materiał na pasy z kauczuku wulkanizowanego
	4010.10	— Z trapezoidalnym przekrojem poprzecznym (pasy Y i materiały na nie)
		— Inne:
	4010.91	— — O szerokości przekraczającej 20 cm
	4010.99	— — Inne
40.15		Odzież i dodatki do odzieży (włącznie z rękawiczkami), dla wszystkich zastosowań, z kauczuku wulkanizowanego, innego niż ebonit
		— Rękawice:
	4015.19	— — Inne
	4015.90	— Inne
40.16		Inne artykuły z kauczuku wulkanizowanego innego niż ebonit
	4016.10	— Z kauczuku komórkowego
		— Inne:
	4016.91	— — Wykładziny podłogowe i maty
	4016.92	— — Gumy do wycierania
	4016.93	— — Uszczelki, podkładki i inne uszczelnienia
	4016.94	— — Odbijacze łódkowe lub dokowe, nadmuchiwane lub nie
	4016.95	— — Inne artykuły nadmuchiwane
	4016.99	— — Inne
40.17	4017.00	Kauczuk utwardzony (np. ebonit) we wszystkich formach, łącznie z odpadami i brakami; wyroby z kauczuku utwardzonego
44.02	4402.00	Węgiel drzewny (włącznie z węglem ze skorup i orzechów), nawet brykietowany
44.04		Obwódki drewniane; tyczki rozszczepione; pale, paliki, kołki drewniane o zaostrowym końcu, lecz nie pilone wzdłużnie; drążki drewniane z grubszą przyciętą, ale nie toczoną, wygiętą lub inaczej obrobioną, nadającą się do wyrobu lasek, parasoli, rękojeści do narzędzi i podobnych, wióry drewniane itp.
	4404.10	— Iglaste
	4404.20	— Inne niż iglaste
44.05	4405.00	Wełna drzewna i mączka drzewna
44.07		Drewno przepiłowane wzdłużnie, cięte nożem maszynowym lub odwijane z pnia, nawet strugane, lub łączone na zakładkę, o grubości powyżej 6 mm
	4407.10	— Iglaste
		— Z następujących drzew egzotycznych:
	4407.21	— — Ciemnoczerwone meranti, jasnoczerwone meranti, meranti bakau, białe lauan, białe meranti, białe seraja, żółte meranti, alan, keruing, ramin, kapur, teak, jongkong, merbau, jelutong i kempas
	4407.22	— — Okoume, obeche, sapelli, sipo, acajou d'Afrique, makore, iroko, tiama, mansonie, ilomba, dibetou, limba i azobe
	4407.23	— — Baboen, mahogany (swietenia spp.), imbuia i balsa
		— Pozostałe:
	4407.91	— — Dąb
	4407.92	— — Buk
	4407.99	— — Pozostałe
44.08		Arkusze forniru i arkusze do sklejk (nawet łączone) oraz inne drewno piłowane wzdłużnie, nawet strugane lub łączone na zakładkę, o grubości nie przekraczającej 6 mm
	4408.20	— Z następujących drzew egzotycznych: ciemnoczerwone meranti, jasnoczerwone meranti, białe lauan, sipo, limba, okoume, obeche, acajou d'Afrique, sapelli, baboen, mahogany (swietenia spp.), palissandre du Bresil; drzewo różane
44.09		Drewno (włącznie z klepkami i listwami podłogowymi nie połączonymi) kształtowane w sposób ciągły (z wypustem, rowkiem, z profilem złączonym, z połączeniami na jaskółczy ogon, wałek, formowane, zaokrąglone i podobne) wzdłuż jakiegokolwiek krawędzi, lub powierzchni, nawet strugane lub łączone na zakładkę
	4409.10	— Iglaste
	4409.20	— Inne niż iglaste
44.18		Wyroby stolarskie i ciesielskie — budowlane, włącznie z komórkowymi płytami drewnianymi oraz połączonymi płytami parkietowymi, dachówkowymi i gontowymi

1	2	3
	4418.10	— Okna, okna francuskie oraz ich ramy
	4418.20	— Drzwi, ich futryny i progi
	4418.30	— Płyty parkietowe
	4418.40	— Szalowania dla wykonywania robót betoniarskich
	4418.50	— Dachówki i gonty
	4418.90	— Pozostałe
45.01		Korek naturalny surowy lub wstępnie przygotowany; odpady korka; korek kruszony, granulowany lub mielony
	4501.10	— Korek naturalny surowy lub wstępnie przygotowany
	4501.90	— Pozostałe
45.02	4502.00	Korek naturalny, oczyszczony lub z grubsza wyrównany dla nadania kształtu prostokątnego albo w postaci prostokątnych (łącznie z kwadratowymi) bloków, płyt, arkuszy lub pasm (włącznie z ostro zakończonymi półwyrobami do produkcji korków lub zatyczek)
45.03		Wyroby z korka naturalnego
	4503.10	— Korki i zatyczki
	4503.90	— Pozostałe
45.04		Korek rozdrobniony i scalony (nawet z dodatkiem spoiwa) oraz wyroby z takiego korka
	4504.10	— Bloki, płyty, arkusze i pasma; płytki jakiegokolwiek kształtu; lite walce, włącznie z krążkami
	4504.90	— Pozostałe
47.07		Odpady papieru i tektury
	4707.10	— Nie bielonego papieru pakowego lub tektury, lub falistego papieru i tektury
	4707.20	— Z innego papieru i tektury wykonanej głównie z bielonej chemicznie masy celulozowej, nie barwionej w masie
	4707.30	— Z papieru i tektury wykonanej głównie z masy mechanicznej (na przykład gazety, czasopisma i podobne druki)
	4707.90	— Pozostałe, włącznie z nie sortowanymi odpadami
48.04		Nie powlekane papiery i tektura siarczanowe w rolkach lub arkuszach inne niż te objęte pozycjami nr 48.02 lub 48.03
		— Papier siarczanowy na warstwę pokryciową tektury falistej:
	4804.11	— — Nie bielony
	4804.19	— — Pozostały
		— Papiery workowe siarczanowe:
	4804.21	— — Nie bielone
	4804.29	— — Pozostałe
		— — Pozostałe papiery i tektura siarczanowe ważące 150 g/m ² lub mniej:
	4804.31	— — Nie bielone
	4804.39	— — Pozostałe
		— Pozostałe papiery i tektura siarczanowe ważące więcej niż 150 g/m ² lecz mniej niż 225 g/m ² :
	4804.41	— — Nie bielone
	4804.42	— — Bielone jednorodnie w masie, w których powyżej 95% masy całkowitej zawartości włókien składa się z włókien drzewnych otrzymanych w procesie chemicznym
	4804.49	— — Pozostałe
		— Pozostałe papiery i tektura siarczanowe ważące 225 g/m ² lub więcej:
	4804.51	— — Nie bielone
	4804.52	— — Bielone jednorodnie w masie, w których powyżej 95% masy całkowitej zawartości włókien składa się z włókien drzewnych otrzymanych w procesie chemicznym
	4804.59	— — Pozostałe
48.05		Inne nie powlekane papiery i tektury w rolkach lub arkuszach
	4805.10	— Papier półchemiczny na warstwy pofalowane
		— Papier i tektura wielowarstwowe:
	4805.21	— — Ze wszystkimi warstwami bielonymi
	4805.22	— — Z bieloną tylko warstwą zewnętrzną
	4805.23	— — Posiadające trzy lub więcej warstw, z których tylko dwie warstwy zewnętrzne są bielone
	4805.29	— — Pozostałe
	4805.30	— Siarczynowy papier pakowy
	4805.40	— Bibuła i tektura filtracyjna
	4805.50	— Papier i tektura pilśniowa
	4805.60	— Pozostałe papiery i tektura ważące 150 g/m ² , lub mniej
	4805.70	— Pozostałe papiery i tektura ważące powyżej 150 g/m ² , lecz mniej niż 225 g/m ²
	4805.80	— Pozostałe papiery i tektura ważące 225 g/m ² lub więcej
48.06		Pergamin roślinny, papiery tłuszczoodporne, kalka kreślarska, celofan satynowany oraz inne satynowane papiery przezroczyste lub półprzezroczyste, w rolkach lub w arkuszach
	4806.10	— Pergamin roślinny
	4806.20	— Papiery tłuszczoodporne
	4806.30	— Kalki kreślarskie
	4806.40	— Papier pergaminowy satynowany oraz inne satynowane papiery przezroczyste lub przeświecające
48.07		Złożone papiery i tektura (wykonane przez sklejenie razem przy pomocy kleju płaskich warstw papieru lub tektury), nie powlekane powierzchniowo lub impregnowane, nawet wzmocnione wewnętrznie, w rolkach lub w arkuszach

1	2	3
48.08	4807.10	— Papier i tektura laminowane wewnątrznie masą bitumiczną, smołą lub asfaltem
	4807.91	— Pozostałe:
	4807.99	— — Papier i tektura ze słomy, również powlekane papierem innym niż papier ze słomy
		— — Pozostałe
		Papier i tektura faliste (nawet z wklejonymi płaskimi arkuszami), krepowane, marszczone, tłoczone lub perforowane, w rolkach lub arkuszach, inne niż objęte pozycjami nr 48.03 lub 48.18
	4808.10	— Papier i tektura faliste, nawet perforowane
	4808.20	— Papier siarczanowy workowy, krepowany lub marszczony, nawet tłoczony lub perforowany
	4808.30	— Pozostały papier siarczanowy, krepowany lub marszczony, nawet tłoczony lub perforowany
	4808.90	— Pozostałe
		Papier i tektura powlekane jedno- lub obustronnie gliną kaolinową lub innymi substancjami nieorganicznymi, z lub bez spoiwa oraz bez innej powłoki, nawet barwione powierzchniowo, dekorowane na powierzchni lub z nadrukiem, w zwojach lub arkuszach
48.10		— Papier i tektura siarczanowe, inne niż stosowane do pisania, druku lub innych celów graficznych:
	4810.31	— — Bielone jednorodne w masie, w których więcej niż 95% masy całkowitej zawartości składa się z włókien drzewnych otrzymywanych w procesie chemicznym i ważące 150 g/m ² lub mniej
	4810.32	— — Bielone jednorodne w masie, w których więcej niż 95% masy całkowitej zawartości włókien składa się z włókien drzewnych otrzymanych w procesie chemicznym i ważące więcej niż 150 g/m ²
	4810.39	— — Pozostałe
		— Inne papiery i tektury:
	4810.91	— — Wielowarstwowe
	4810.99	— — Pozostałe
		Papier, tektura, wata celulozowa i wstęgi z włókien celulozowych, powlekane, impregnowane, barwione powierzchniowo, powierzchniowo ozdobione lub drukowane, w zwojach lub arkuszach, inne niż wyroby objęte pozycjami nr 48.03, 48.09, 48.10 lub 48.18
	4811.10	— Papier i tektura smołowane, bitumowane lub asfaltowane
		— Papier i tektura samoprzylepna lub podgumowana:
48.11	4811.21	— — Samoprzylepne
	4811.29	— — Pozostałe
		— Papier i tektura powlekane, impregnowane lub pokryte tworzywami sztucznymi (z wyjątkiem samoprzylepnych):
	4811.31	— — Bielone, ważące więcej niż 150 g/m ²
	4811.39	— — Pozostałe
	4811.40	— Papier i tektura powlekane, impregnowane lub pokryte woskiem, parafiną, stearyną, olejem lub gliceryną
	4811.90	— — Pozostałe papiery, tektura, wata celulozowa oraz wstęgi z włókien celulozowych
	4812.00	Bloki i płyty filtracyjne z masy papierniczej
		Bibułka papierosowa, nawet pocięta do wymiaru lub w postaci książeczek lub tutek
	4813.10	— W postaci książeczek lub tutek
48.12	4813.20	— W rolkach o szerokości nie przekraczającej 5 cm
	4813.90	— Pozostałe
		Tapety i podobne okładziny ściennie; okienny papier przezroczysty
	4814.10	— Papier trwale barwiony
	4814.20	— Tapety i podobne okładziny ściennie składające się z papieru powlekanego lub pokrytego po stronie licowej, groszkowanego, tłoczonego, barwionego, drukowanego we wzory lub inaczej dekorowanego warstwą tworzyw sztucznych
	4814.30	— Tapety i podobne okładziny ściennie, składające się z papieru pokrytego po stronie licowej materiałem do wyplatania, nawet połączonym razem w równoległych pasmach lub tkanym
	4814.90	— Pozostałe
	4815.00	Wykładziny podłogowe na podłożu z papieru lub tektury, nawet pocięte do wymiaru
		Koperty, karty listowe, składane karty pocztowe i karty korespondencyjne z papieru lub tektury; komplety w pudełkach, w portfelach i okładkach z papieru lub tektury, zawierające wyłącznie zestaw materiałów piśmiennych
	4817.10	— Koperty
48.13	4817.20	— Karty listowe, składane karty pocztowe i karty korespondencyjne
	4817.30	— Pudełka, portfele i okładki z papieru lub tektury, zawierające wyłącznie zestaw materiałów piśmiennych
		Papier toaletowy, chustki do nosa, chusteczki kosmetyczne, ręczniki, obrusy, serwetki na stół, pieluszki dla niemowląt, tampony, prześcieradła i podobne wyroby do użytku domowego, sanitarnego lub szpitalnego, odzież i dodatki do odzieży z celulozy papierniczej, papieru, waty celulozowej lub wstęg włókien celulozowych
	4818.10	— Papier toaletowy
	4818.20	— Chusteczki do rąk, chusteczki higieniczne lub kosmetyczne i ręczniki
	4818.30	— Obrusy i serwetki
	4818.40	— Ręczniki sanitarne i tampony, pieluszki dla niemowląt i podobne wyroby sanitarne
	4818.50	— Odzież i dodatki do odzieży
	4818.90	— Pozostałe
		Kartony, pudła, pudełka, torby i inne pojemniki opakowaniowe z papieru, tektury, waty celulozowej lub wstęg włókien celulozowych; segregatory, pudełka na listy i podobne wyroby z papieru lub tektury stosowane w biurach, sklepach itp.
48.14	4819.10	— Kartony, pudła i pudełka z falistego papieru lub tektury
	4819.20	— Składane kartony, pudła i pudełka nie z falistego papieru lub tektury
	4819.30	— Worki i torby posiadające podstawę o szerokości 40 cm lub większej
	4819.40	— Inne worki i torby, włącznie ze stożkami

1	2	3
	4819.50	— Pozostałe pojemniki opakowaniowe, włącznie z kopertami na płyty
	4819.60	— Segregatory, podstawki na listy, pudełka do przechowywania i podobne wyroby stosowane w biurach, sklepach itp.
48.20		Rejestry, księgi rachunkowe, notesy, księgi zamówień, kwitariusze, bloki listowe, terminarze, agendy i podobne wyroby, brudnopisy, skoroszyty (z kartkami do wyjmowania lub inne), okładki do akt, formularze urzędowe, przekładne komplety z kalką do pisania i inne materiały piśmienne z papieru i tektury; albumy na próbki lub do kolekcji i okładki książek, z papieru i tektury
	4820.10	— Rejestry, księgi rachunkowe, notatniki, księgi zamówień, kwitariusze, segregatory, terminarze, dzienniki i podobne wyroby
	4820.20	— Bruliony, zeszyty
	4820.30	— Okładki, okładki do akt i skoroszyty
	4820.40	— Formularze pism i zestawy do pisania z kalką
	4820.50	— Albumy na próbki lub do kolekcji
	4820.90	— Pozostałe
48.21		Etykiety wszelkiego rodzaju z papieru lub tektury, nawet drukowane
	4821.10	— Drukowane
	4821.90	— Pozostałe
48.22		Szpule, cewki, cewki przedziałnicze i podobne nośniki z masy papierniczej, papieru lub kartonu (nawet perforowane lub utwardzane)
	4822.10	— Stosowane do nawijania przędzy tekstylnej
	4822.90	— Pozostałe
48.23		Pozostałe wyroby z papieru, tektury, waty celulozowej i wstęg włókien celulozowych, pocięte do wymiaru lub kształtu; inne wyroby z masy papierniczej, papieru, tektury, waty celulozowej lub wstęg włókien celulozowych
		— Papier samoprzylepny lub podgumowany w postaci pasków lub rolek:
	4823.11	— — Samoprzylepny
	4823.19	— — Pozostały
	4823.20	— Bibuła i karton filtracyjny
	4823.30	— Karty niedziurkowane do dziurkarek, nawet w paskach
	4823.40	— Rolki, arkusze i kartki z nadrukami do rejestratorów
		— Pozostałe papiery i tektura stosowane do pisania, druku lub innych celów graficznych:
	4823.51	— — Drukowane, tłoczone lub perforowane
	4823.59	— — Pozostałe
	4823.60	— Tace, talerze, podstawki, szklanki i podobne wyroby z papieru lub tektury
	4823.70	— Formowane lub wytłaczane wyroby z masy papierniczej
	4823.90	— Pozostałe
50.01	5001.00	Kokony jedwabników nadające się do motania
50.02	5002.00	Jedwab surowy (nieskręcany)
50.03	5003.00	Odpady jedwabiu, włącznie z kokonami nie nadającymi się do motania, wyczeskami lub szarpanką garnetowaną
	5003.10	— Niezgrzebne lub czesane
	5003.90	— Pozostałe
50.05	5005.00	Przędza z odpadów jedwabiu, nie przeznaczona do sprzedaży detalicznej
50.06	5006.00	Przędza jedwabna i przędza z odpadów jedwabiu, przeznaczona do sprzedaży detalicznej, imitacja katgut
51.02		Czysta lub surowa sierść zwierzęca, bez zgrzebnej lub czesanej
	5102.10	— Czysta sierść zwierzęca
	5102.20	— Surowa sierść zwierzęca
51.03		Odpady z wełny lub surowej albo czystej sierści zwierzęcej, włącznie z odpadami przędzy, z włączeniem odpadów garnetowanych
	5103.10	— Wyczesy wełny lub czystej sierści zwierzęcej
	5103.20	— Pozostałe odpady wełny lub czystej sierści zwierzęcej
	5103.30	— Odpady surowej sierści zwierzęcej
51.04	5104.00	Odpady garnetowane wełny lub czystej albo surowej sierści zwierzęcej
52.02		Odpady bawełniane (obejmujące szarpankę ciągnioną i garnetowaną)
	5202.10	— Odpady bawełniane (włącznie z odpadami nitkowymi)
		— Pozostałe:
	5202.91	— — Szarpanka garnetowana
	5202.99	— — Pozostałe
52.03	5203.00	Bawełna zgrzebna lub czesana
52.09		Tkaniny bawełniane, zawierające 85% masy lub więcej bawełny, o masie przekraczającej 200 g/m ²
	5209.42	— — Drelich
53.01		Len surowy lub obrabiany, ale nie przędzony; pakuły lniane i odpady lnu (włącznie z szarpanką ciągnioną lub garnetowaną)
	5301.10	— Len surowy lub roszony
		— Len międlony, trzepany, czesany lub przerobiony w inny sposób, lecz nie przędzony:
	5301.21	— — Międlony lub trzepany
	5301.29	— — Pozostały
	5301.30	— Pakuły i odpady lnu
53.02		Konopie siewne (<i>Cannabis sativa</i> L.), surowe lub przerobione, ale nie przędzone; pakuły i odpady konopi siewnych (włącznie z szarpanką ciągnioną lub garnetowaną)

1	2	3
	5302.10 5302.90	— Konopie siewne, surowe lub roszone — Pozostałe
53.03		Juta i inne lękowe włókna przędne (z wyłączeniem lnu, konopi siewnych i rami), surowe lub przerobione, lecz nie przędzone; pakuły i odpady z nich (włącznie z szarpanką ciągnioną lub garnetowaną)
	5303.10 5303.90	— Juta i inne lękowe włókna przędne, surowe lub roszone — Pozostałe
53.04		Sizal i inne włókna przędzone z rodzaju „Agave” surowe lub obrobione, ale nie przędzone; pakuły i odpady z nich (włącznie z szarpanką ciągnioną lub garnetowaną)
	5304.10 5304.90	— Sizal i inne włókna przędzone z rodzaju „Agave”, surowe — Pozostałe
53.05		Włókno z orzecha kokosowego, abaka (konopie manilskie lub banan manilski), ramia i inne roślinne włókna przędzone, gdzie indziej nie wymienione lub włączone, surowe lub obrobione, ale nie przędzone; pakuły, wyczeski i odpady tych włókien (włącznie z szarpanką ciągnioną lub garnetowaną)
	5305.11 5305.19	— Z orzecha kokosowego (włókno kokosowe) — — Surowe — — Pozostałe
	5305.21 5305.29	— Z konopi manilskich: — — Surowe — — Pozostałe
	5305.91 5305.99	— Pozostałe — — Surowe — — Pozostałe
53.06		Przędza lniana
	5306.10 5306.20	— Pojedyncza — Nitkowana wielokrotnie lub nitkowana
53.07		Przędza z juty lub innych lękowych włókien przędnych objętych pozycją nr 53.03
	5307.10 5307.20	— Pojedyncza — Nitkowana wielokrotnie lub nitkowana
53.08		Przędza z innych roślinnych włókien przędzonych; przędza papierowa
	5308.10 5308.20 5308.30 5308.90	— Przędza z włókien kokosowych — Przędza z konopi siewnych — Przędza papierowa — Pozostała
53.09		Tkaniny lniane
	5309.11 5309.19	— Zawierające 85% masy lub więcej lnu: — — Nie bielone lub bielone — — Pozostałe
	5309.21 5309.29	— Zawierające mniej niż 85% masy lnu: — — Nie bielone lub bielone — — Pozostałe
53.10		Tkaniny z juty lub innych lękowatych włókien przędnych objętych pozycją nr 53.03
	5310.10 5310.90	— Nie bielone — Pozostałe
54.04		Syntetyczne włókno pojedyncze o masie 67 decytekstów lub większej, którego żaden wymiar przekroju poprzecznego nie przekracza 1 mm, pasek lub podobne (na przykład sztuczna słoma), z syntetycznych materiałów włókienniczych o pozornej szerokości nie przekraczającej 5 mm
	5404.10 5404.90	— Włókno pojedyncze — Pozostałe
54.05	5405.00	Sztuczne włókno pojedyncze o masie 67 decytekstów lub większej, którego wymiar przekroju poprzecznego nie przekracza 1 mm, pasek lub podobne (na przykład sztuczna słoma), ze sztucznego materiału włókienniczego o pozornej szerokości nie przekraczającej 5 mm
54.06	5406.10 5406.20	Przędza z włókna chemicznego (inna niż nici do szycia), przeznaczona do sprzedaży detalicznej — Przędza z syntetycznego włókna ciągłego — Przędza ze sztucznego włókna ciągłego
54.07		Tkaniny z przędzy z włókna syntetycznego, włącznie z tkaninami wykonanymi z materiałów objętych pozycją nr 54.04
	5407.10 5407.20	— Tkaniny wykonane z przędzy o wysokiej wytrzymałości na rozciąganie, z nylonu lub innych poliamidów, lub z innych poliestrów — Tkaniny wykonane z pasków lub podobnego materiału
55.01		Kabel z włókna syntetycznego
	5501.10 5501.20 5501.30 5501.90	— Z nylonu lub innych poliamidów — Z poliestrów — Akrylowy lub modakrylowy — Pozostałe
55.02	5502.00	Kabel z włókna sztucznego
55.03		Syntetyczne włókna cięte, nie zgrzeblone, nie czesane, ani nie przerobione w inny sposób do przędzenia
	5503.10 5503.20 5503.30	— Z nylonu lub innych poliamidów — Z poliestrów — Akrylowe lub modakrylowe

1	2	3
	5503.40	— Z polipropylenu
	5503.90	— Pozostałe
55.04		Sztuczne włókna cięte nie zgrzeblone, nie czesane ani w inny sposób nie przerobione do przędzenia
	5504.10	— Z wiskozy
	5504.90	— Pozostałe
55.05		Odpady (łącznie z wyczeskami oraz szarpanką ciągniętą i garnetowaną) włókien chemicznych
	5505.10	— Odpady włókien syntetycznych
	5505.20	— Odpady włókien sztucznych
55.06		Syntetyczne włókna cięte, zgrzeblone, czesane lub w inny sposób przerobione do przędzenia
	5506.10	— Z nylonu lub innych poliamidów
	5506.20	— Z poliestrów
	5506.30	— Akrylowe lub modakrylowe
	5506.90	— Pozostałe
55.08		Nici do szycia z ciętych włókien chemicznych, nawet przeznaczone do sprzedaży detalicznej
	5508.10	— Z syntetycznych włókien ciętych
	5508.20	— Ze sztucznych włókien ciętych
55.09		Przędza (inna niż na nici do szycia) z syntetycznych włókien ciętych, nie przeznaczona do sprzedaży detalicznej
		— Zawierająca 85% masy lub więcej włókien ciętych z nylonu lub innych poliamidów:
	5509.11	— — Przędza pojedyncza
	5509.12	— — Przędza nitkowana lub nitkowana wielokrotnie
		— Zawierająca 85% masy lub więcej ciętych włókien poliestrowych:
	5509.21	— — Przędza pojedyncza
	5509.22	— — Przędza nitkowana lub nitkowana wielokrotnie
		— Zawierająca 85% masy lub więcej ciętych włókien akrylowych lub modakrylowych:
	5509.31	— — Przędza pojedyncza
	5509.32	— — Przędza nitkowana lub nitkowana wielokrotnie
		— Pozostała przędza zawierająca 85% masy lub więcej syntetycznych włókien ciętych:
	5509.41	— — Przędza pojedyncza
	5509.42	— — Przędza nitkowana lub nitkowana wielokrotnie
		— Pozostała przędza z poliestrowych włókien ciętych:
	5509.51	— — Mieszana głównie lub wyłącznie z przetworzonymi włóknami ciętymi
	5509.52	— — Mieszana głównie lub wyłącznie z wełną lub czystą sierścią zwierzęcą
	5509.53	— — Mieszana głównie lub wyłącznie z bawełną
	5509.59	— — Pozostała
		— Pozostała przędza z ciętych włókien akrylowych lub modakrylowych:
	5509.61	— — Mieszana głównie lub wyłącznie z wełną lub czystą sierścią zwierzęcą
	5509.62	— — Mieszana głównie lub wyłącznie z bawełną
	5509.69	— — Pozostała
		— Pozostała przędza:
	5509.91	— — Mieszana głównie lub wyłącznie z wełną lub czystą sierścią zwierzęcą
	5509.92	— — Mieszana głównie lub wyłącznie z bawełną
	5509.99	— — Pozostała
55.10		Przędza (inna niż na nici do szycia) ze sztucznych włókien ciętych, nie przeznaczona do sprzedaży detalicznej
		— Zawierająca 85% masy lub więcej sztucznych włókien ciętych:
	5510.11	— — Przędza pojedyncza
	5510.12	— — Przędza nitkowana lub nitkowana wielokrotnie
	5510.20	— Pozostała przędza mieszana głównie lub wyłącznie z wełną lub czystą sierścią zwierzęcą
	5510.30	— Pozostała przędza mieszana głównie lub wyłącznie z bawełną
	5510.90	— Pozostała przędza
55.11		Przędza (inna niż na nici do szycia) z ciętych włókien chemicznych, przeznaczona do sprzedaży detalicznej
	5511.10	— Z syntetycznych włókien ciętych, zawierająca 85% masy lub więcej takich włókien
	5511.20	— Z syntetycznych włókien ciętych, zawierająca poniżej 85% masy takich włókien
55.12		Tkaniny z syntetycznych włókien ciętych zawierające 85% masy lub więcej syntetycznych włókien ciętych
		— Zawierające 85% masy lub więcej poliestrowych włókien ciętych:
	5512.11	— — Nie bielone lub bielone
	5512.19	— — Pozostałe
		— Zawierające 85% masy lub więcej akrylowych lub modakrylowych włókien ciętych:
	5512.21	— — Nie bielone lub bielone
	5512.29	— — Pozostałe
		— Pozostałe:
	5512.91	— — Nie bielone lub bielone
	5512.99	— — Pozostałe
55.13		Tkaniny z syntetycznych włókien ciętych, zawierające poniżej 85% masy takich włókien, mieszane głównie lub wyłącznie z bawełną, o masie nie przekraczającej 170 g/m ²
		— Nie bielone lub bielone:
	5513.11	— — Z poliestrowych włókien ciętych, o splocie płóciennym
	5513.12	— — Z poliestrowych włókien ciętych, o splocie diagonalnym trójnitkowym lub czteronitkowym, włącznie ze splotem diagonalnym krzyżowym
	5513.13	— — Pozostałe tkaniny z poliestrowych włókien ciętych
	5513.19	— — Pozostałe

1	2	3
55.14		— Barwione:
	5513.21	— — Z poliestrowych włókien ciętych, o splocie płóciennym
	5513.22	— — Z poliestrowych włókien ciętych, o splocie diagonalnym trójnirkowym lub czteronirkowym, włącznie ze splotem diagonalnym krzyżowym
	5513.23	— — Pozostałe tkaniny z poliestrowych włókien ciętych
	5513.29	— — Pozostałe
		— Z przędzy o różnych barwach:
	5513.31	— — Z poliestrowych włókien ciętych, o splocie płóciennym
	5513.32	— — Z poliestrowych włókien ciętych, o splocie diagonalnym trójnirkowym lub czteronirkowym, włącznie ze splotem diagonalnym krzyżowym
	5513.33	— — Pozostałe tkaniny z włókien poliestrowych ciętych
	5513.39	— — Pozostałe tkaniny
		— Drukowane:
	5513.41	— — Z poliestrowych włókien ciętych, o splocie płóciennym
	5513.42	— — Z poliestrowych włókien ciętych, o splocie diagonalnym trójnirkowym lub czteronirkowym, włącznie ze splotem diagonalnym krzyżowym
	5513.43	— — Pozostałe tkaniny z poliestrowych włókien ciętych
	5513.49	— — Pozostałe tkaniny
		Tkaniny z syntetycznych włókien ciętych, zawierające poniżej 85% masy takich włókien, mieszane głównie lub wyłącznie z bawełną, o masie przekraczającej 170 g/m ²
		— Nie bielone lub bielone:
	5514.11	— — Z poliestrowych włókien ciętych, o splocie płóciennym
	5514.12	— — Z poliestrowych włókien ciętych, o splocie diagonalnym trójnirkowym lub czteronirkowym, włącznie ze splotem diagonalnym krzyżowym
	5514.13	— — Pozostałe tkaniny z poliestrowych włókien ciętych
	5514.19	— — Pozostałe tkaniny
		— Barwione:
	5514.21	— — Z poliestrowych włókien ciętych, o splocie płóciennym
	5514.22	— — Z poliestrowych włókien ciętych, o splocie diagonalnym trójnirkowym lub czteronirkowym, włącznie ze splotem diagonalnym krzyżowym
	5514.23	— — Pozostałe tkaniny z włókien poliestrowych ciętych
	5514.29	— — Pozostałe tkaniny
		— Z przędzy o różnych barwach:
	5514.31	— — Z włókien poliestrowych ciętych, o splocie płóciennym
	5514.32	— — Z włókien poliestrowych ciętych, o splocie diagonalnym trójnirkowym lub czteronirkowym, włącznie ze splotem diagonalnym krzyżowym
	5514.33	— — Pozostałe tkaniny z włókien poliestrowych ciętych
	5514.39	— — Pozostałe tkaniny
		— Drukowane:
	5514.41	— — Z włókien poliestrowych ciętych, o splocie płóciennym
	5514.42	— — Z włókien poliestrowych ciętych, o splocie diagonalnym trójnirkowym lub czteronirkowym, włącznie ze splotem diagonalnym krzyżowym
	5514.43	— — Pozostałe tkaniny z włókien poliestrowych ciętych
	5514.49	— — Pozostałe tkaniny
55.15		Pozostałe tkaniny z syntetycznych włókien ciętych
		— Z poliestrowych włókien ciętych:
	5515.11	— — Mieszane głównie lub wyłącznie z ciętymi włóknami jedwabiu wiskozowego
	5515.12	— — Mieszane głównie lub wyłącznie z chemicznymi włóknami ciągłymi
	5515.13	— — Mieszane głównie lub wyłącznie z wełną lub czystą sierścią zwierzęcą
	5515.19	— — Pozostałe
		— Z ciętych włókien akrylowych lub modakrylowych:
	5515.21	— — Mieszane głównie lub wyłącznie z chemicznymi włóknami ciągłymi
	5515.22	— — Mieszane głównie lub wyłącznie z wełną lub czystą sierścią zwierzęcą
	5515.29	— — Pozostałe
		— Pozostałe tkaniny:
	5515.91	— — Mieszane głównie lub wyłącznie z chemicznymi włóknami ciągłymi
	5515.92	— — Mieszane głównie lub wyłącznie z wełną lub czystą sierścią zwierzęcą
	5515.99	— — Pozostałe
55.16		Pozostałe tkaniny ze sztucznych włókien ciętych
		— Zawierające 85% masy lub więcej sztucznych włókien ciętych:
	5516.11	— — Nie bielone lub bielone
	5516.12	— — Barwione
	5516.13	— — Z przędzy o różnych barwach
	5516.14	— — Drukowane
		— Zawierające poniżej 85% masy sztucznych włókien ciętych, mieszane głównie lub wyłącznie z chemicznymi włóknami ciętymi:
	5516.21	— — Nie bielone lub bielone
	5516.22	— — Barwione
	5516.23	— — Z przędzy o różnych barwach
	5516.24	— — Drukowane

1	2	3
		— Zawierające poniżej 85% masy sztucznych włókien ciętych, mieszane głównie lub wyłącznie z wełną lub czystą sierścią zwierzęcą:
	5516.31	— Nie bielone lub bielone
	5516.32	— Barwione
	5516.33	— Z przędzy o różnych barwach
	5516.34	— Drukowane
		— Zawierające poniżej 85% masy sztucznych włókien ciętych, mieszane głównie lub wyłącznie z bawełną
	5516.41	— Nie bielone lub bielone
	5516.42	— Barwione
	5516.43	— Z przędzy o różnych barwach
	5516.44	— Drukowane
		— Pozostałe:
	5516.91	— Nie bielone lub bielone
	5516.92	— Barwione
	5516.93	— Z przędzy o różnych barwach
	5516.94	— Drukowane
56.02		Filc nawet impregnowany, powlekany, pokryty lub laminowany
	5602.10	— Filc igłowany i tkany z włókien, których spójność zwiększono przez zszycie
		— Pozostałe rodzaje filcu nie impregnowanego, nie powlekanego, nie pokrywanego lub nie laminowanego:
	5602.21	— Z wełny lub czystej sierści zwierzęcej
	5602.29	— Z pozostałych materiałów włókienniczych
	5602.90	— Pozostałe
56.03	5603.00	Włókniny nawet impregnowane, powlekane, pokrywane lub laminowane
56.04		Gumowa nić i sznurek pokryty materiałem włókienniczym; przędza włókiennicza i taśma oraz podobne materiały objęte pozycją nr 54.04 lub 54.05 impregnowane, powlekane, pokryte lub otulane gumą lub tworzywem sztucznym
	5604.10	— Gumowa nić i sznurek pokryty materiałem włókienniczym
	5604.20	— Przędza o wysokiej wytrzymałości na rozciąganie z poliestru, nylonu lub innego poliamidu, lub z jedwabiu wiskozowego, impregnowana lub powlekana
	5604.90	— Pozostałe
56.05	5605.00	Przędza metalizowana nawet żyłkowana, stanowiąca przędzę włókienniczą, lub taśma, lub podobny materiał objęty pozycją nr 54.01 lub 54.05, połączony z metalem w postaci nici, taśmy lub proszku, lub pokryty metalem
56.06	5606.00	Przędza żyłkowana i taśma lub podobny materiał objęty pozycją nr 54.04 lub 54.05 żyłkowany (inny niż materiał objęty pozycją nr 56.05 i żyłkowaną przędzą z włosia końskiego); przędza kordonkowa (włącznie z kosmykową przędzą kordonkową); przędza krajkowa supełkowa
56.07		Szpagat, powróż, liny i kable, nawet plecione, oplatane, nieoplatane, impregnowane, powlekane, pokrywane lub otulane gumą lub tworzywem sztucznym
	5607.21	— Z sisalu lub innych włókien przędnych z rodzaju „Agave”:
	5607.29	— Szpagat do wiązania lub belowania
		— Pozostałe
		— Z polietylenu lub polipropylenu:
	5607.41	— Szpagat do wiązania lub belowania
	5607.49	— Pozostałe
	5607.50	— Z pozostałych włókien syntetycznych
	5607.90	— Pozostałe
56.08		Siatki wiązane ze szpagatu, powroza lub liny; gotowe sieci rybackie oraz inne gotowe sieci z materiałów włókienniczych
	5608.11	— Ze sztucznych materiałów włókienniczych:
	5608.19	— Gotowe sieci rybackie
		— Pozostałe
56.09	5609.00	Wyroby z przędzy, taśmy lub podobnych materiałów objętych pozycją nr 54.04 lub 54.05, szpagatu, powroza, liny lub kabli, gdzie indziej nie wymienione lub nie włączone
58.02		Aksamit nie strzyżony na ręczniki i podobne tkaniny aksamitne nie strzyżone, z wyjątkiem tkanin wąskich objętych pozycją nr 58.06; pikowane tkaniny włókiennicze inne niż objęte pozycją nr 57.03
		— Aksamit nie strzyżony na ręczniki i podobne tkaniny aksamitne nie strzyżone, z bawełny:
	5802.11	— Nie bielone
	5802.19	— Pozostałe
	5802.20	— Aksamit nie strzyżony na ręczniki i podobne tkaniny aksamitne nie strzyżone, z innych materiałów włókienniczych
	5802.30	— Pikowane tkaniny włókiennicze
58.03		Gaza, z wyjątkiem wąskiej tkaniny objętej pozycją nr 58.06
	5803.10	— Bawełniana
	5803.90	— Z pozostałych materiałów włókienniczych
58.04		Tiul i inne tkaniny siatkowe, z wyjątkiem tkanin o konstrukcji tkanej, dzianej lub szydełkowej; koronki w sztukach, w taśmach lub w postaci motywów
	5804.10	— Tiule i pozostałe tkaniny siatkowe
		— Koronki wykonane maszynowo:
	5804.21	— Z włókien sztucznych
	5804.29	— Z pozostałych materiałów włókienniczych
	5804.30	— Koronki wykonane ręcznie

1	2	3
58.05	5805.00	Ręcznie tkane tkaniny dekoracyjne typu gobelinów, Flanders, Aubusson, Beauvais i podobne, oraz materiały dekoracyjne plecione (na przykład, o splocie „petit-point” lub splocie krzyżowym), nawet konfekcjonowane
58.07		Etykiety, odznaki i podobne wyroby tkane, w sztukach, taśmach lub wykonane według kształtu lub wymiaru, nie haftowane
	5807.10	— Tkane
	5807.90	— Pozostałe
58.08		Plecionki w sztukach; ozdobne wyroby pasmanteryjne w sztukach, bez haftów, z wyłączeniem dzianych lub szydełkowanych; frędzle, pompony i podobne wyroby
	5808.10	— Plecionki w sztukach
	5808.90	— Pozostałe
58.09	5809.00	Tkaniny z nitki metalowej oraz tkaniny z przędzy metalizowanej objęte pozycją nr 56.05, stosowane w odzieży, w meblarstwie lub do podobnych celów, gdzie indziej nie wymienione lub nie włączone
58.10		Hafty w sztukach, w taśmach lub motywach
	5810.10	— Hafty bez widocznego podłoża
		— Pozostałe hafty:
	5810.91	— — Bawełniane
	5810.92	— — Z włókien chemicznych
	5810.99	— — Z pozostałych materiałów włókienniczych
58.11	5811.00	Pikowane wyroby włókiennicze w sztukach, złożone z jednej lub większej ilości warstw materiałów włókienniczych, połączonych z podszyciem przez zszycie lub w inny sposób, z wyłączeniem haftów objętych pozycją nr 58.10
59.04		Linoleum nawet wycinane według kształtu; wykładziny podłogowe składające się z powłoki lub pokrycia nałożonego na podkładzie włókienniczym, nawet wykrojone według kształtu
	5904.10	— Linoleum
		— Pozostałe:
	5904.91	— — Z podłożem z filcu igłowego lub z włóknin
	5904.92	— — Z pozostałymi podkładami włókienniczymi
59.07	5907.00	Tkaniny impregnowane lub powlekane w inny sposób, płótna malowane jako dekoracja teatralna, tła atelier lub podobne
68.01	6801.00	Kostki i płyty nawierzchniowe, krawężniki i płyty chodnikowe z kamienia naturalnego (z wyjątkiem łupków)
68.02		Obrobione kamienie budowlane lub na pomniki (z wyjątkiem łupków) i wyroby z nich, z wyjątkiem objętych pozycją nr 68.01; kostki mozaikowe itp., z kamieni naturalnych (włącznie z łupkami), nawet na podłożu; sztucznie barwione ziarna, odłamki i proszek kamieni naturalnych (włącznie z łupkami)
	6802.10	— Płytki, kostki i podobne wyroby, nawet prostokątne (włącznie z kwadratowymi), których największe pole powierzchni można zamknąć kwadratem o boku mniejszym niż 7 cm; sztucznie barwione ziarna, odłamki i proszek
		— Pozostałe kamienie budowlane lub na pomniki i wyroby z nich, prosto cięte lub pilowane z powierzchnią płaską lub równą:
	6802.21	— — Marmur, trawertyn i alabaster
	6802.22	— — Pozostałe kamienie wapienne
	6802.23	— — Granit
	6802.29	— — Pozostałe kamienie
		— Pozostałe:
	6802.91	— — Marmur, trawertyn i alabaster
	6802.92	— — Pozostałe kamienie wapienne
	6802.93	— — Granit
	6802.99	— — Pozostałe kamienie
68.03	6803.00	Obrobione kamienie i wyroby z łupków lub z łupków skalonych
68.04		Kamienie młyńskie, kamienie do ostrzenia, ściernice, itp., bez szkieletów, do szlifowania, ostrzenia, polerowania, obciągania lub cięcia, oselki do ręcznego ostrzenia i polerowania oraz ich części, z kamienia naturalnego, ze spiekanych materiałów ściernych naturalnych lub sztucznych, lub z ceramiki nawet z częściami z innych materiałów
	6804.10	— Kamienie młyńskie i kamienie do rozcierania
		— Pozostałe kamienie młyńskie, do rozcierania, ściernice itp.:
	6804.21	— — Ze skalonych diamentów syntetycznych lub naturalnych
	6804.22	— — Z pozostałych skalonych materiałów ściernych lub z ceramiki
	6804.23	— — Z kamienia naturalnego
	6804.30	— — Oselki do ręcznego ostrzenia lub polerowania
68.05		Proszek lub ziarno z naturalnych lub sztucznych materiałów ściernych, na podłożu z tkaniny, papieru, tektury lub innych materiałów, nawet ciętych na kształtki, zszywanych lub inaczej wykończonych
	6805.10	— Tylko na podłożu z tkaniny
	6805.20	— Tylko na podłożu z papieru lub tektury
	6805.30	— Na podłożu z pozostałych materiałów
68.06		Wata żuźlowa, wełna żuźlowa i podobne wełny mineralne; wermikulit porowaty, ily porowate, żużel spieniony i podobne porowate materiały mineralne; mieszaniny i wyroby z materiałów mineralnych izolujących ciepłnie, akustycznie lub pochłaniających dźwięki, z wyjątkiem objętych pozycją nr 68.11 lub 68.12 albo rozdziałem 69

1	2	3
	6806.10	— Wata żuźlowa, wełna żuźlowa i podobne wełny mineralne (włącznie z ich mieszaninami) w bryle, arkuszach lub rolkach
	6806.20	— Vermikulit porowaty, iły porowate, żużel spieniony i podobne porowate materiały mineralne (włącznie z ich mieszaninami)
	6806.90	— Pozostałe
68.07		Wyroby z asfaltu lub podobnego materiału (np. bitumu naftowego lub smoły węglowej)
	6807.10	— W rolkach
	6807.90	— Pozostałe
68.08	6808.00	Płyty, płytki, bloki, tafle i podobne wyroby z włókien roślinnych, słomy, wiórów, trocin, pyłu albo kawałków drewna, spojonych cementem, gipsem lub innym spoiwem mineralnym
68.09		Wyroby z gipsu lub z mieszanek gipsowych
		— Płyty, arkusze, tafle i podobne wyroby, bez ozdób:
	6809.11	— — Tylko licowane lub wzmocnione papierem lub tekturą
	6809.19	— — Pozostałe
	6809.90	— Pozostałe wyroby
68.10		Wyroby z cementu, betonu, ze sztucznego kamienia, nawet zbrojone
		— Pustaki, płyty chodnikowe, cegły i podobne wyroby:
	6810.11	— — Bloki ścienne i cegły
	6810.19	— — Pozostałe
	6810.20	— Rury
		— Pozostałe wyroby:
	6810.91	— — Prefabrykowane elementy konstrukcyjne w budownictwie, inżynierii lądowej i wodnej
	6810.99	— — Pozostałe
68.11		Wyroby azbestowo-cementowe, celulozowo-cementowe lub podobne
	6811.10	— Arkusze faliste
	6811.20	— Pozostałe arkusze, płyty, kształtki i podobne wyroby
	6811.30	— Rury i kształtki rurowe
	6811.90	— Inne wyroby
68.12		Włókna azbestowe obrabiane; mieszaniny na podstawie azbestu lub na podstawie azbestu i węgla magnezowego; wyroby z takich mieszanin lub z azbestu (np. nici, tkaniny, odzież, nakrycia głowy, obuwie, uszczelki), nawet wzmocnione, z wyjątkiem wyrobów objętych pozycją nr 68.11 lub 68.13
	6812.10	— Włókna azbestowe obrobione; mieszaniny na podstawie azbestu lub na podstawie azbestu i węgla magnezowego
	6812.20	— Przędza nici
	6812.30	— Sznury i sznurki, nawet plecione
	6812.40	— Tkaniny lub dzianiny
	6812.50	— Odzież, dodatki do odzieży, obuwie i nakrycia głowy
	6812.60	— Papier, płyty pilśniowe i filc
	6812.70	— Materiał z prasowanych włókien azbestowych, w arkuszach lub rolkach
	6812.90	— Pozostałe
68.13		Materiały ścierne i wyroby z nich (np. arkusze, rolki, pasy, segmenty, tarcze, podkładki, okładziny), nie montowane, do hamulców, sprzęgieł lub podobnych, na podstawie azbestu, z innych substancji mineralnych lub celulozy, nawet łączone z materiałami włókienniczymi lub innymi
	6813.10	— Okładziny i klocki hamulcowe
	6813.90	— Pozostałe
68.14		Mika obrobiona i wyroby z miki, włącznie z miką skaloną lub regenerowaną, nawet na podłożu z papieru, tektury lub innych materiałów
	6814.10	— Płyty, arkusze i pasy z miki scalonej lub regenerowanej, nawet na podłożu
	6814.90	— Pozostałe
68.15		Wyroby z kamieni lub innych substancji mineralnych (włącznie z wyrobami z torfu), gdzie indziej nie wymienione lub nie włączone
	6815.10	— Nielektryczne wyroby z grafitu lub innej postaci węgla
	6815.20	— Wyroby z torfu
		— Inne wyroby:
	6815.91	— — Zawierające magnezyt, dolomit lub chromit
	6815.99	— — Pozostałe
69.01	6901.00	Cegły, płyty, bloki i inne wyroby ceramiczne z miążg krzemionkowych kopalnych (np. ziemia okrzemkowa, trypolit lub diatomit) lub z podobnych ziem krzemionkowych
69.02		Ogniotrwałe cegły, płyty, bloki i podobne ogniotrwałe, ceramiczne wyroby budowlane, z wyjątkiem wykonanych z kopalnych miążg krzemionkowych lub podobnych ziem krzemionkowych
	6902.10	— Zawierające oddzielnie lub razem więcej niż 50% masy pierwiastków Mg, Ca lub Cr, w postaci MgO, CaO lub Cr_2O_3
	6902.20	— Zawierające więcej niż 50% masy tlenku glinowego (Al_2O_3), krzemionki (SiO_2) lub mieszaniny, lub związku tych produktów
	6902.90	— Pozostałe
69.03		Inne ogniotrwałe wyroby ceramiczne (np. retorty, tygle, mufle, dysze, korki, podpory, tygle probiercze do kupelacji, rury, tuleje i pręty), z wyjątkiem wyrobów z kopalnych miążg krzemionkowych lub podobnych ziem krzemionkowych
	6903.10	— Zawierające więcej niż 50% masy grafitu lub innych postaci węgla lub mieszaniny tych produktów
	6903.20	— Zawierające więcej niż 50% masy tlenku glinowego (Al_2O_3) lub mieszaniny, lub związku tlenku glinowego i krzemionki (SiO_2)
	6903.90	— Inne
69.04		Ceramiczne cegły budowlane, pustaki stropowe, podporowe, wypełnieniowe itp.
	6904.10	— Cegły budowlane
	6904.90	— Pozostałe

1	2	3
69.05		Dachówki, nasady kominowe, wykładziny kominowe, ozdoby architektoniczne i inne ceramiczne wyroby budowlane
	6905.10	— Dachówki
	6905.90	— Pozostałe
69.06	6906.00	Rury ceramiczne, przewody, rynny i złącza rurowe
69.07		Nieszkliwione płyty chodnikowe, kafle lub płytki ścienne; nie szkliwione ceramiczne kostki mozaikowe itp., nawet na podłożu
	6907.10	— Płytki, kostki i podobne wyroby, nawet prostokątne, których największe pole powierzchni można zamknąć w kwadracie o boku mniejszym niż 7 cm
	6907.90	— Pozostałe
69.08		Szkliwione ceramiczne płyty chodnikowe, kafle lub płytki ścienne; szkliwione ceramiczne kostki mozaikowe itp., nawet na podłożu
	6908.10	— Płytki, kostki i podobne wyroby, nawet prostokątne, których największe pole powierzchni można zamknąć w kwadracie o boku mniejszym niż 7 cm
	6908.90	— Pozostałe
69.09		Ceramiczne wyroby do celów laboratoryjnych, chemicznych lub innych technicznych; ceramiczne koryta, wanny i podobne zbiorniki stosowane w rolnictwie; ceramiczne garnki, dzbanki i podobne wyroby stosowane do transportu lub pakowania towarów
	6909.11	— Ceramiczne wyroby do celów laboratoryjnych, chemicznych lub innych technicznych:
	6909.19	— — Porcelanowe
	6909.90	— — Pozostałe
69.10		Ceramiczne zlewy, umywalki, podstawy umywalek, wanny, bidety, miski klozetowe, pisuary i podobne wyroby sanitarne
	6910.10	— Porcelanowe
	6910.90	— Pozostałe
69.11		Zestawy stołowe, naczynia kuchenne, inne wyroby gospodarstwa domowego i toaletowe, z porcelany
	6911.10	— Zestawy stołowe i naczynia kuchenne
	6911.90	— Pozostałe
69.12	6912.00	Ceramiczne zestawy stołowe, naczynia kuchenne, inne wyroby gospodarstwa domowego i toaletowe, poza porcelanowymi
69.13		Statuetki i inne ceramiczne wyroby dekoracyjne
	6913.10	— Z porcelany
	6913.90	— Pozostałe
69.14		Inne wyroby ceramiczne
	6914.10	— Z porcelany
	6914.90	— Pozostałe
70.01	7001.00	Stłuczki i inne odpady i złom szklany; masa szklana
70.02		Szkło w postaci kulek (z wyjątkiem mikrokulek objętych pozycją nr 70.18), prętów lub rurek, nie obrobione
	7002.10	— Kulki
	7002.20	— Pręty
		— Rurki:
	7002.31	— — Ze stopionego kwarcu lub innej stopionej krzemionki
	7002.32	— — Z innego szkła o współczynniku rozszerzalności liniowej przekraczającej $5 \times 10^{-6}/K$ w zakresie temperatury 0 stopni C — 300 stopni C
	7002.39	— — Pozostałe
70.03		Szkło lane i walcowane, w arkuszach lub kształtkach, nawet z warstwą pochłaniającą albo odbijającą, ale nie obrobione inaczej
		— Szyby nie zbrojone:
	7003.11	— — Barwione w całej masie, matowane, dwuwarstwowe lub posiadające warstwę pochłaniającą albo odbijającą
	7003.19	— — Pozostałe
	7003.20	— Szyby zbrojone
	7003.30	— Kształtki
70.04		Szkło ciągnięte i dmuchane w arkuszach, nawet z warstwą pochłaniającą albo odbijającą, ale nie obrobione inaczej
	7004.10	— Szkło, barwione w całej masie, matowane, dwuwarstwowe lub posiadające warstwę pochłaniającą albo odbijającą
	7004.90	— Pozostałe szkło
70.05		Szkło flotowane i szkło o powierzchni szlifowanej lub polerowanej, w arkuszach, nawet z warstwą pochłaniającą albo odbijającą, ale nie obrobione inaczej
	7005.10	— Szkło nie zbrojone, posiadające warstwę pochłaniającą albo odbijającą
		— Pozostałe szkło nie zbrojone:
	7005.21	— — Barwione w całej masie, matowane, dwuwarstwowe lub jedynie szlifowane powierzchniowo
	7005.29	— — Pozostałe
	7005.30	— Szkło zbrojone
70.06	7006.00	Szkło objęte pozycją nr 70.03, 70.04 lub 70.05, gięte, o obrobionych krawędziach, grawerowane, wiercone, emaliowane lub inaczej obrobione, ale nie obramowane i nie oprawione w innych materiałach
70.07		Szkło bezodpryskowe złożone ze szkła hartowanego (temperowanego) lub warstwowego
		— Hartowane (temperowane) szkło bezodpryskowe:
	7007.11	— — O wymiarach i kształtach dostosowanych do pojazdów, samochodów, statków kosmicznych lub morskich
	7007.19	— — Pozostałe

1	2	3
		— Warstwowe szkło bezodpryskowe:
	7007.21	— — O wymiarach i kształtach dostosowanych do pojazdów, samochodów, statków kosmicznych lub morskich
	7007.29	— — Pozostałe
70.08	7008.00	Wielościennie elementy izolacyjne ze szkła
70.09		Lustra, nawet w ramach, włącznie z lusterkami wstecznymi
	7009.10	— Lusterka wsteczne do pojazdów
		— Pozostałe:
	7009.91	— — Bez ram
	7009.92	— — W ramach
70.10		Balony, butle, butelki, słoje, dzbanki, fiolki, ampulki i inne pojemniki, ze szkła, stosowane do transportu lub pakowania towarów; słoje szklane na przetwory; korki, przykrywk i inne zamknięcia szklane
	7010.10	— Ampulki
	7010.90	— Pozostałe
70.11		Szklane osłony (włącznie z bańkami i rurkami), otwarte, oraz ich części, bez wyposażenia do lamp elektrycznych, lamp elektrono-promieniowych itp.
	7011.10	— Do oświetlenia elektrycznego
	7011.20	— Do lamp elektrono-promieniowych
	7011.90	— Pozostałe
70.12	7012.00	Szklane wkłady do termosów lub innych naczyń próżniowych
70.13		Wyroby ze szkła, w rodzaju używanych do celów stołowych, kuchennych, toaletowych, biurowych, dekoracji wnętrz itp. (z wyjątkiem objętych pozycją nr 70.10 lub 70.18)
	7013.10	— Z tworzywa szklano-ceramicznego
		— Kieliszki i szklanki, z wyjątkiem wykonanych z tworzywa szklano-ceramicznego:
	7013.21	— — Ze szkła ołowiowego
	7013.29	— — Pozostałe
		— Wyroby ze szkła, w rodzaju używanych do celów stołowych (z wyjątkiem szklanek i kieliszków) lub kuchennych, z wyjątkiem wykonanych z tworzywa szklano-ceramicznego:
	7013.31	— — Ze szkła ołowiowego
	7013.32	— — Ze szkła o liniowym współczynniku rozszerzalności nie przekraczającym $5 \times 10^{-6}/K$ w zakresie temperatur 0 stopni C — 300 stopni C
	7013.39	— — Pozostałe
		— Pozostałe wyroby ze szkła:
	7013.91	— — Ze szkła ołowiowego
	7013.99	— — Pozostałe
70.14	7014.00	Wyroby sygnalizacyjne ze szkła i elementy optyczne ze szkła (z wyjątkiem objętych pozycją nr 70.15), nie obrobione optycznie
70.15		Szklane zegary i zegarkowe oraz podobne szkła, szkła do okularów korekcyjnych i niekorekcyjnych, gięte, wydrążone itp., nie odrobione optycznie; wydrążone kule szklane i ich segmenty używane do produkcji takich szkieł
	7015.10	— Szklane do okularów korekcyjnych
	7015.90	— Pozostałe
70.16		Kształtki chodnikowe, płyty, cegły, pustaki, cegły znormalizowane, dachówka i inne wyroby ze szkła prasowanego lub formowanego, nawet zbrojonego, stosowane w budownictwie lub do celów budowlanych; kostki szklane i inna drobnica szklana, nawet na podłożu, na mozaiki lub do podobnych celów dekoracyjnych; szyby oprawione w ołów itp.; szkło wielokomórkowe lub piankowe w blokach, taflach, płytach, kokilkach itp.
	7016.10	— Kostki szklane lub inna drobnica szklana, nawet na podłożu, na mozaiki lub do podobnych celów dekoracyjnych
	7016.90	— Pozostałe
70.17		Szklane wyroby laboratoryjne, higieniczne lub farmaceutyczne, nawet skalowane lub kalibrowane
	7017.10	— Ze stopionego kwareu lub innej stopionej krzemionki
	7017.20	— Z innego szkła o liniowym współczynniku rozszerzalności nie przekraczającym $5 \times 10^{-6}/K$ w zakresie temperatur 0 stopni C — 300 stopni C
	7017.90	— Pozostałe
70.18		Paciorki szklane, imitacje pereł, imitacje kamieni szlachetnych i półszlachetnych i podobna drobnica szklana oraz wyroby z niej, z wyjątkiem sztucznej biżuterii, szklane oczy, z wyjątkiem protez; stateczki i inne ozdoby ze szkła obrobionego na palniku, z wyjątkiem sztucznej biżuterii; kuleczki szklane o średnicy nie przekraczającej 1 mm
	7018.10	— Paciorki szklane, imitacje pereł, imitacje kamieni szlachetnych i półszlachetnych oraz podobna drobnica szklana
	7018.20	— Kuleczki szklane o średnicy nie przekraczającej 1 mm
	7018.90	— Pozostałe
70.19		Włókna szklane (włącznie z watą szklaną) oraz wyroby z nich (np. przędza, tkaniny)
	7019.10	— Taśmy przędzy, niedoprzędzy, przędza i nici szklane cięte
	7019.20	— Tkaniny, włącznie z tkaninami wąskimi
		— Cienkie arkusze (woale), taśmy, maty, materace, płyty i podobne wyroby z włóknin:
	7019.31	— — Maty
	7019.32	— — Cienkie arkusze (woale)
	7019.39	— — Pozostałe
	7019.90	— Pozostałe

1	2	3
71.04		Kamienie szlachetne lub półszlachetne syntetyczne lub odtworzone, obrobione lub sortowane, ale nie nawleczone, nie oprawione lub nie obsadzone; nie sortowane kamienie szlachetne lub półszlachetne, syntetyczne lub odtworzone, tymczasowo nawleczone dla ułatwienia transportu
	7104.10	— Kwarc piezoelektryczny
71.06		Srebro (włącznie ze srebrem pozłacanym i platynowanym) w stanie surowym lub półwyrobu albo w postaci proszku
	7106.10	— Proszek
		— Pozostałe:
	7106.91	— — W stanie surowym
	7106.92	— — W stanie półwyrobu
71.07	7107.00	Metale nieszlachetne platerowane srebrem obrobione nie dalej niż do stanu półwyrobu
71.08		Złoto (włącznie ze złotem platynowanym) w stanie surowym lub półwyrobu albo w postaci proszku
		— Nie w monetach:
	7108.13	— — Pozostałe postaci stanu półwyrobu
71.09	7109.00	Metale nieszlachetne lub srebro, platerowane złotem, obrobione nie dalej niż do stanu półwyrobu
71.11	7111.00	Metale nieszlachetne, srebro lub złoto, platerowane platyną, obrobione nie dalej niż do stanu półwyrobu
72.02		Żelazostopy
		— Żelazomangan:
	7202.11	— — Zawierający więcej niż 2% masy węgla
	7202.19	— — Pozostały
		— Żelazokrzem:
	7202.21	— — Zawierający więcej niż 55% masy krzemu
	7202.29	— — Pozostały
	7202.30	— Żelazokrzemomangan
		— Żelazochrom:
	7202.41	— — Zawierający więcej niż 4% masy węgla
	7202.49	— — Pozostały
	7202.50	— Żelazokrzemochrom
	7202.60	— Żelazonikiel
	7202.70	— Żelazomolibden
	7202.80	— Żelazowolfram i żelazokrzemowolfram
		— Pozostałe:
	7202.91	— — Żelazotytan i żelazokrzemotytan
	7202.92	— — Żelazowanad
	7202.93	— — Żelazoniob
	7202.99	— — Pozostałe
72.04		Odpady i złom żelaza; wlewki żelaza i stali do przetopienia
	7204.10	— Odpady i złom żeliwny
		— Odpady i złom ze stali stopowej:
	7204.21	— — Ze stali nierdzewnej
	7204.29	— — Pozostałe
	7204.30	— Odpady i złom z żelaza lub stali ocynowanych
		— Pozostałe odpady i złom:
	7204.41	— — Odpady z toczenia, wiórkowania, dłutowania, frezowania, piłowania, pilnikowania, okrawania, tłoczenia nawet w wiązkach
	7204.49	— — Pozostałe
	7204.50	— Wlewki do przetopu
72.07		Półwyroby z żelaza lub stali węglowej
		— O zawartości mniej niż 0,25% masy węgla:
	7207.11	— — O prostokątnym (również kwadratowym) przekroju poprzecznym, szerokości mniejszej niż dwukrotna grubość
	7207.12	— — Pozostałe o prostokątnym (innym niż kwadratowy) przekroju poprzecznym
	7207.19	— — Pozostałe
	7207.20	— Zawierające 0,25% masy lub więcej węgla
72.08		Wyroby walcowane płaskie z żelaza lub stali węglowej o szerokości 600 mm lub większej, walcowane na gorąco, nie platerowane, pokrywane galwanicznie lub powlekane
		— Zwinięte, nie obrobione oprócz walcowania na gorąco, o grubości mniejszej niż 3 mm, posiadające granicę plastyczności minimum 275 MPa lub o grubości 3 mm lub większej i posiadające granicę plastyczności minimum 355 MPa:
	7208.11	— — O grubości większej niż 10 mm
	7208.12	— — O grubości 4,75 mm lub więcej, lecz nie przekraczającej 10 mm
	7208.13	— — O grubości 3 mm lub więcej, lecz nie mniejszej niż 4,75 mm
	7208.14	— — O grubości mniejszej niż 3 mm
		— Pozostałe, zwinięte, nie obrobione oprócz walcowania na gorąco:
	7208.21	— — O grubości większej niż 10 mm
	7208.22	— — O grubości 4,75 mm lub więcej, lecz nie przekraczającej 10 mm
	7208.23	— — O grubości 3 mm lub więcej, lecz mniejszej niż 4,75 mm

1	2	3
	7208.24	— — O grubości mniejszej niż 3 mm — Nie zwinięte, nie obrobione oprócz walcowania na gorąco, o grubości mniejszej niż 3 mm i posiadające granicę plastyczności minimum 275 MPa lub o grubości 3 mm lub więcej i posiadające granicę plastyczności minimum 355 MPa:
	7208.31	— — Walcowane z czterech stron lub w zamkniętej komorze, o szerokości nie większej niż 1,250 mm i o grubości nie mniejszej niż 4 mm, bez wzorów na wypukłości
	7208.32	— — Pozostałe o grubości większej niż 10 mm
	7208.33	— — Pozostałe o grubości 4,75 mm lub więcej, lecz nie przekraczającej 10 mm
	7208.34	— — Pozostałe o grubości 3 mm lub więcej, lecz mniejszej niż 4,75 mm
	7208.35	— — Pozostałe o grubości mniejszej niż 3 mm — Pozostałe, nie zwinięte, nie obrobione oprócz walcowania na gorąco:
	7208.41	— — Walcowane z czterech stron lub w zamkniętej komorze, o szerokości nie większej niż 1,250 mm i grubości nie mniejszej niż 4 mm, bez wzorów na wypukłości
	7208.42	— — Pozostałe o grubości większej niż 10 mm
	7208.43	— — Pozostałe o grubości 4,75 mm lub więcej, lecz nie przekraczającej 10 mm
	7208.44	— — Pozostałe o grubości 3 mm lub więcej, lecz mniejszej niż 4,75 mm
	7208.45	— — Pozostałe o grubości mniejszej niż 3 mm
	7208.90	— Pozostałe
72.09		Wyroby walcowane płaskie z żelaza lub stali węglowej o szerokości 600 mm lub większej, walcowane na zimno, nie platerowane, powlekane lub pokrywane — Zwinięte, nie obrobione oprócz walcowania na zimno, o grubości mniejszej niż 3 mm i posiadające granicę plastyczności minimum 275 MPa lub grubość 3 mm lub więcej i posiadające granicę plastyczności 355 MPa:
	7209.11	— — O grubości 3 mm lub więcej
	7209.12	— — O grubości większej niż 1 mm, lecz mniejszej niż 3 mm
	7209.13	— — O grubości 0,5 mm lub więcej, lecz nie przekraczającej 1 mm
	7209.14	— — O grubości mniejszej niż 0,5 mm — Pozostałe, zwinięte, nie obrobione oprócz walcowania na zimno:
	7209.21	— — O grubości 3 mm lub więcej
	7209.22	— — O grubości większej niż 1 mm, lecz mniejszej niż 3 mm
	7209.23	— — O grubości 0,5 mm lub więcej, lecz nie przekraczającej 1 mm
	7209.24	— — O grubości mniejszej niż 0,5 mm — Nie zwinięte, nie obrobione oprócz walcowania na zimno, o grubości mniej niż 3 mm i posiadające granicę plastyczności minimum 275 MPa lub o grubości 3 mm lub więcej i posiadające granicę plastyczności 355 MPa:
	7209.31	— — O grubości 3 mm lub więcej
	7209.32	— — O grubości większej niż 1 mm, lecz mniejszej niż 3 mm
	7209.33	— — O grubości 0,5 mm lub większej, lecz nie przekraczającej 1 mm
	7209.34	— — O grubości mniejszej niż 0,5 mm — Pozostałe nie zwinięte, nie obrobione oprócz walcowania na zimno:
	7209.41	— — O grubości 3 mm lub więcej
	7209.42	— — O grubości większej niż 1 mm, lecz mniejszej niż 3 mm
	7209.43	— — O grubości 0,5 mm lub większej, lecz nie przekraczającej 1 mm
	7209.44	— — O grubości mniejszej niż 0,5 mm
	7209.90	— Pozostałe
72.10		Wyroby walcowane płaskie z żelaza lub stali węglowej o szerokości 600 mm lub więcej, platerowane, powlekane galwanicznie lub pokrywane — Powlekane lub pokrywane cyną:
	7210.11	— — O grubości 0,5 mm lub większej
	7210.12	— — O grubości mniej niż 0,5 mm
	7210.20	— Powlekane lub pokrywane ołowiem, włącznie z blachą białą matową — Powlekane elektrolitycznie lub pokrywane cynkiem:
	7210.31	— — Ze stali o grubości mniej niż 3 mm i posiadające granicę plastyczności minimum 275 MPa lub o grubości 3 mm lub więcej i posiadające granicę plastyczności minimum 355 MPa
	7210.39	— — Pozostałe — W inny sposób powlekane lub pokrywane cynkiem:
	7210.41	— — Faliste
	7210.49	— — Pozostałe
	7210.50	— Powlekane lub pokrywane tlenkami chromu lub chromem i tlenkami chromu
	7210.60	— Powlekane lub pokrywane aluminium
	7210.70	— Malowane, gruntowane lub powlekane masą plastyczną
	7210.90	— Pozostałe
72.11		Wyroby walcowane płaskie z żelaza lub stali węglowej o szerokości mniejszej niż 600 mm, nie platerowane, powlekane lub pokrywane — Nie obrobione oprócz walcowania na gorąco, o grubości mniejszej niż 3 mm i posiadające granicę plastyczności minimum 275 MPa, lub o grubości 3 mm lub więcej i posiadające granicę plastyczności minimum 355 MPa:
	7211.11	— — Walcowane z czterech stron lub w zamkniętej komorze, o szerokości większej niż 150 mm i grubości nie mniejszej niż 4 mm, nie zwijane i bez wzorów na wypukłości
	7211.12	— — Pozostałe, o grubości 4,75 mm lub więcej

1	2	3
72.12	7211.19	— — Pozostałe
		— Pozostałe, nie obrobione oprócz walcowania na gorąco:
	7211.21	— — Walcowane z czterech stron lub w zamkniętej komorze, o szerokości większej niż 150 mm i grubości nie mniejszej niż 4 mm, nie zwinięte i bez wzorów na wypukłości
	7211.22	— — Pozostałe, o grubości 4,75 mm lub więcej
	7211.29	— — Pozostałe
	7211.30	— Nie obrobione oprócz walcowania na zimno, o grubości mniejszej niż 3 mm i posiadające granicę plastyczności minimum 275 MPa lub grubości 3 mm lub większej i posiadające granicę plastyczności minimum 355 MPa
		— Pozostałe, nie obrobione oprócz walcowania na zimno:
	7211.41	— — Zawierające mniej niż 0,25% masy węgla
	7211.49	— — Pozostałe
	7211.90	— Pozostałe
		Wyroby walcowane płaskie z żelaza lub stali węglowej o szerokość mniejszej niż 600 mm, platerowane, powlekane lub pokrywane
	7212.10	— Powlekane lub pokrywane cyną
		— Powlekane elektrolitycznie lub pokrywane cynkiem:
	7212.21	— — Stalowe o grubości mniejszej niż 3 mm i posiadające granicę plastyczności minimum 275 MPa lub o grubości 3 mm lub więcej i posiadające granicę plastyczności minimum 355 MPa
72.13	7212.29	— — Pozostałe
	7212.30	— W inny sposób powlekane lub pokrywane cynkiem
	7212.40	— Malowane, gruntowane lub powlekane masą plastyczną
	7212.50	— W inny sposób powlekane lub pokrywane
	7212.60	— Platerowane
		Sztaby i pręty, walcowane na gorąco, w nieregularnie zwiżanych kręgach, z żelaza lub stali węglowej
	7213.10	— Posiadające wgniecenia, żeberka, rowki lub inne odkształcenia, wykonane podczas procesu walcowania
	7213.20	— Ze stali automatowej
		— Pozostałe, zawierające mniej niż 0,25% masy węgla:
	7213.31	— — O okrągłym przekroju poprzecznym i średnicy mniejszej niż 14 mm
72.14	7213.39	— — Pozostałe
		— Pozostałe, zawierające 0,25% masy lub więcej, lecz mniej niż 0,6% masy węgla:
	7213.41	— — O okrągłym przekroju poprzecznym i średnicy mniejszej niż 14 mm
	7213.49	— — Pozostałe
	7213.50	— Pozostałe, zawierające 0,6% masy lub więcej węgla
		Pozostałe sztaby i pręty z żelaza i stali węglowej nie obrobione oprócz kucia, walcowania na gorąco, ciągnięcia na gorąco lub wyciskania na gorąco, lecz włącznie z tymi, które po walcowaniu zostały skrócone
	7214.10	— Kute
	7214.20	— Posiadające wgniecenia, żeberka, rowki lub inne odkształcenia, wykonane podczas procesu walcowania lub skręcania po walcowaniu
	7214.30	— Ze stali automatowej
	7214.40	— Pozostałe, zawierające mniej niż 0,25% masy węgla
72.15	7214.50	— Pozostałe, zawierające 0,25% lub więcej, lecz mniej niż 0,6% masy węgla
	7214.60	— Pozostałe, zawierające 0,6% masy lub więcej węgla
		Pozostałe staby i pręty z żelaza lub stali węglowej
	7215.10	— Ze stali automatowej, nie obrobione oprócz gięcia na zimno lub wykończenia na zimno
	7215.20	— Pozostałe, nie obrobione oprócz gięcia na zimno lub wykończenia na zimno, zawierające mniej niż 0,25% masy węgla
	7215.30	— Pozostałe, nie obrobione oprócz gięcia na zimno lub wykończenia na zimno, zawierające 0,25% lub więcej, lecz mniej niż 0,6% masy węgla
	7215.40	— Pozostałe, nie obrobione oprócz gięcia na zimno lub wykończenia na zimno, zawierające 0,6% masy lub więcej węgla
	7215.90	— Pozostałe
		Kątowniki, kształtowniki i profile z żelaza lub stali węglowej
	7216.10	— Profile „U”, „J” lub „H” nie obrobione oprócz walcowania na gorąco, ciągnięcia na gorąco lub wyciskania, posiadające wysokość mniejszą niż 80 mm
72.16		— Profile „L” lub „T” nie obrobione oprócz walcowania na gorąco, ciągnięcia na gorąco lub wyciskania, posiadające wysokość mniejszą niż 80 mm:
	7216.21	— — Profile „L”
	7216.22	— — Profile „T”
		— Profile „U” i „J” lub „H”, nie obrobione oprócz walcowania na gorąco, ciągnięcia na gorąco lub wyciskania, posiadające wysokość 80 mm lub więcej:
	7216.31	— — Profile „U”

1	2	3
72.17	7216.32	— — Profile „J”
	7216.33	— — Profile „H”
	7216.40	— Profile „L” lub „T” nie obrobione oprócz walcowania na gorąco, ciągnięcia na gorąco lub wyciskania, posiadające wysokość 80 mm lub więcej
	7216.50	— Pozostałe kątowniki, kształtowniki i profile, nie obrobione oprócz walcowania na gorąco, ciągnięcia na gorąco lub wyciskania
	7216.60	— Kątowniki, kształtowniki i profile, nie obrobione oprócz gięcia na zimno lub wykończenia na zimno
	7216.90	— Pozostałe
		Drut żelazny lub ze stali węglowej
		— Zawierający mniej niż 0,25% masy węgla:
	7217.11	— — Nie powlekany, nie pokrywany, nawet polerowany
	7217.12	— — Powlekany lub pokrywany cynkiem
	7217.13	— — Powlekany lub pokrywany innymi metalami nieszlachetnymi
	7217.19	— — Pozostały
		— Zawierający 0,25% masy lub więcej, ale mniej niż 0,6% masy węgla:
	7217.21	— — Nie powlekany, nie pokrywany, nawet polerowany
	7217.22	— — Powlekany lub pokrywany cynkiem
	7217.23	— — Powlekany lub pokrywany innymi metalami nieszlachetnymi
	7217.29	— — Pozostały
		— Zawierający 0,6% masy lub więcej węgla:
	7217.31	— — Nie powlekany, nie pokrywany, nawet polerowany
	7217.32	— — Powlekany lub pokrywany cynkiem
	7217.33	— — Powlekany lub pokrywany innymi metalami nieszlachetnymi
	7217.39	— — Pozostały
72.18		Stal nierdzewna w postaci wlewków lub innych pierwotnych form; półwyroby ze stali nierdzewnej
	7218.10	— Wlewki i inne postacie pierwotne
	7218.90	— Pozostałe
72.19		Produkty walcowane płaskie ze stali nierdzewnej o szerokości 600 mm lub więcej
		— Nie obrobione oprócz walcowania na gorąco, zwinięte:
	7219.11	— — O grubości większej niż 10 mm
	7219.12	— — O grubości 4,75 mm lub większej, lecz nie przekraczającej 10 mm
	7219.13	— — O grubości 3 mm lub więcej, lecz mniejszej niż 4,75 mm
	7219.14	— — O grubości mniejszej niż 3 mm
		— Nie obrobione oprócz walcowania na gorąco, nie zwinięte:
	7219.21	— — O grubości przekraczającej 10 mm
	7219.22	— — O grubości 4,75 mm lub większej, lecz nie przekraczającej 10 mm
	7219.23	— — O grubości 3 mm lub więcej, lecz mniejszej niż 4,75 mm
	7219.24	— — O grubości mniejszej niż 3 mm
		— Nie obrobione oprócz walcowania na zimno:
	7219.31	— — O grubości 4,75 mm lub więcej
	7219.32	— — O grubości 3 mm lub więcej, lecz mniejszej niż 4,75 mm
	7219.33	— — O grubości większej niż 1 mm, lecz mniejszej niż 3 mm
	7219.34	— — O grubości 0,5 mm lub więcej, lecz nie przekraczającej 1 mm
	7219.35	— — O grubości mniejszej niż 0,5 mm
	7219.90	— Pozostałe
72.20		Produkty walcowane płaskie ze stali nierdzewnej o szerokości mniejszej niż 600 mm
		— Nie obrobione oprócz walcowania na gorąco:
	7220.11	— — O grubości 4,75 mm lub więcej
	7220.12	— — O grubości mniejszej niż 4,75 mm
	7220.20	— Nie obrobione oprócz walcowania na zimno
	7220.90	— Pozostałe
72.21	7221.00	Sztaby i pręty ze stali nierdzewnej, walcowane na gorąco, o nieregularnych kręgach
72.22		Pozostałe sztaby i pręty ze stali nierdzewnej; kątowniki, kształtowniki i profile ze stali nierdzewnej
	7222.10	— Sztaby i pręty nie obrobione oprócz walcowania na gorąco, ciągnięcia na gorąco lub wyciskania
	7222.20	— Sztaby i pręty nie obrobione oprócz gięcia na zimno i wykończenia na zimno

1	2	3
	7222.30	— Pozostałe sztaby i pręty
	7222.40	— Kątowniki, kształtowniki i profile
72.23	7223.00	Drut ze stali nierdzewnej
72.24		Pozostała stal stopowa w postaci wlewków lub w innych pierwotnych formach; półwyroby z innej stali stopowej
	7224.10	— Wlewki i inne formy pierwotne
	7224.90	— Pozostałe
72.25		Produkty walcowane płaskie z pozostałej stali stopowej, o szerokości 600 mm lub więcej
	7225.10	— Ze stali elektrycznej krzemowej
	7225.20	— Ze stali szybko tnącej
	7225.30	— Pozostałe, nie obrobione oprócz walcowania na gorąco, zwinięte
	7225.40	— Pozostałe, nie obrobione oprócz walcowania na gorąco, nie zwinięte
	7225.50	— Pozostałe, nie obrobione oprócz walcowania na zimno
	7225.90	— Pozostałe
72.26		Produkty walcowane płaskie z pozostałej stali stopowej, o szerokości mniejszej niż 600 mm
	7226.10	— Ze stali elektrycznej krzemowej
	7226.20	— Ze stali szybko tnącej
		— Pozostałe:
	7226.91	— — Nie obrobione oprócz walcowania na gorąco
	7226.92	— — Nie obrobione oprócz walcowania na zimno
	7226.99	— — Pozostałe
72.27		Sztaby i pręty z innej stali stopowej, walcowane na gorąco, w nieregularnie zwijanych kręgach
	7227.10	— Ze stali szybko tnącej
	7227.20	— Ze stali krzemowo-manganowej
	7227.90	— Pozostałe
72.28		Pozostałe sztaby i pręty z innej stali stopowej, kątowniki, kształtowniki i profile z innej stali stopowej; sztaby i pręty drążone ze stali stopowej lub niestopowej, nadające się do celów wiertniczych
	7228.10	— Sztaby i pręty ze stali szybko tnącej
	7228.20	— Sztaby i pręty ze stali krzemowo-manganowej
	7228.30	— Pozostałe sztaby i pręty, nie obrobione oprócz walcowania na gorąco, ciągnięcia na gorąco lub wyciskania
	7228.40	— Pozostałe sztaby i pręty, nie obrobione oprócz kucia
	7228.50	— Pozostałe sztaby i pręty, nie obrobione oprócz gięcia na zimno i wykończenia na zimno
	7228.60	— Pozostałe sztaby i pręty
	7228.70	— Kątowniki, kształtowniki i profile
	7228.80	— Sztaby i pręty drążone, nadające się do celów wiertniczych
72.29		Drut z pozostałej stali stopowej
	7229.10	— Ze stali szybko tnącej
	7229.20	— Ze stali krzemowo-manganowej
	7229.90	— Pozostały
73.01		Ścianka szczelna z żelaza lub stali, drążona lub nie, tłoczona lub wykonana z połączonych elementów; kątowniki spawane, kształtowniki i profile z żelaza lub stali
	7301.10	— Ścianka szczelna
	7301.20	— Kątowniki, kształtowniki i profile
73.02		Kolejowy lub tramwajowy torowy materiał konstrukcyjny z żelaza lub stali: szyny, szyny ochronne i szyny zębate, iglice zwrotnicze, skrzyżowania, ciągną sztywne zwrotnic i inne elementy skrzyżowań, podkłady kolejowe, nakładki stykowe, siodełka szynowe, kliny siodełkowe, podkładki pod szynę (podkładki szynowe), uchwyty szynowe, płyty podkładowe, wiązadła i inne materiały przeznaczone do łączenia lub mocowania szyn
	7302.10	— Szyny
	7302.20	— Podkłady kolejowe
	7302.30	— Iglice zwrotnicowe, skrzyżowania, ciągną sztywne zwrotnic oraz inne elementy skrzyżowań
	7302.40	— Nakładki stykowe i podkładki pod szynę
	7302.90	— Pozostałe
73.03	7303.00	Rury, przewody rurowe i profile drążone z żeliwa
73.04		Rury, przewody rurowe i profile drążone, bez szwu, z żelaza (innego niż żeliwo) lub stali
	7304.10	— Rury przewodowe stosowane do rurociągów naftowych lub gazowych
	7304.20	— Rura okładzinowa, przewód rurowy i rura wiertnicza tego rodzaju, stosowana do wierceń ropy naftowej lub gazu
		— Pozostałe o okrągłym przekroju poprzecznym z żelaza lub stali niestopowej:

1	2	3
	7304.31	— — Ciągnione na zimno lub walcowane na zimno
	7304.39	— — Pozostałe
		— Pozostałe o przekroju poprzecznym okrągłym ze stali nierdzewnej:
	7304.41	— — Ciągnione na zimno lub walcowane na zimno
	7304.49	— — Pozostałe
		— Pozostałe o przekroju poprzecznym okrągłym z innej stali stopowej:
	7304.51	— — Ciągnione na zimno lub walcowane na zimno
	7304.59	— — Pozostałe
	7304.90	— Pozostałe
73.05		Pozostałe rury i przewody rurowe z żelaza lub stali (np. spawane, nitowane lub zamykane w podobny sposób), które posiadają okrągły zewnętrzny i wewnętrzny przekrój poprzeczny, a których zewnętrzna średnica jest większa niż 406,4 mm
		— Rury przewodowe stosowane do rurociągów naftowych lub gazowych:
	7305.11	— — Spawane wzdłużnie lukiem krytym
	7305.12	— — Pozostałe, spawane wzdłużnie
	7305.19	— — Pozostałe
	7305.20	— Rura okładzinowa stosowana do wierceń ropy naftowej lub gazu
		— Pozostałe, spawane:
	7305.31	— — Spawane wzdłużnie
	7305.39	— — Pozostałe
	7305.90	— Pozostałe
73.06		Pozostałe rury, przewody rurowe i profile drążone z żelaza lub stali (np. z otwartym szwem lub spawane, nitowane lub zamykane w podobny sposób)
	7306.10	— Rury przewodowe stosowane w rurociągach naftowych lub gazowych
	7306.20	— Rura okładzinowa i przewody rurowe stosowane do wierceń ropy naftowej lub gazu
	7306.30	— Pozostałe, spawane, o okrągłym przekroju poprzecznym, z żelaza lub stali niestopowej
	7306.40	— Pozostałe, spawane, o okrągłym przekroju poprzecznym, ze stali nierdzewnej
	7306.50	— Pozostałe, spawane, o okrągłym przekroju poprzecznym, z innej stali stopowej
	7306.60	— Pozostałe, spawane, o innym niż okrągły przekroju poprzecznym
	7306.90	— Pozostałe
73.07		Połączenia rurowe (np. złącza, kolanka, tuleje) z żelaza lub stali
		— Łączniki odlewane:
	7307.11	— — Z żeliwa nieciągliwego
	7307.19	— — Pozostałe
		— Pozostałe, ze stali nierdzewnej:
	7307.21	— — Kołnierze
	7307.22	— — Gwintowane kolanka, luki i tuleje
	7307.23	— — Łączniki spawane doczołowo
	7307.29	— — Pozostałe
		— Pozostałe:
	7307.91	— — Kołnierze
	7307.92	— — Gwintowane kolanka, luki i tuleje
	7307.93	— — Łączniki spawane doczołowo
	7307.99	— — Pozostałe
73.08		Konstrukcje (oprócz budynków z prefabrykatów objętych pozycją nr 94.06) i części konstrukcji (tj. mosty i części mostów, wrota śluz, wieże, maszty kratowe, dachy, szkielety konstrukcji dachów, drzwi, okna i ramy do nich, progi drzwiowe, okiennice, balustrady, filary i kolumny) z żelaza lub stali; płyty, pręty, kątowniki, kształtowniki i profile, rury i tym podobne, przygotowane do użycia w konstrukcjach, z żelaza lub stali
	7308.10	— Mosty i części mostów
	7308.20	— Wieże i maszty kratowe
	7308.30	— Drzwi, okna i ramy oraz progi drzwiowe
	7308.40	— Stojaki kopalniane i podobne elementy na rusztowania, szalowania lub obudowy stojakami
	7308.90	— Pozostałe
73.09	7309.00	Zbiorniki, cysterny, kadzie i podobne pojemniki na dowolny materiał (inny niż sprężony lub skroplony gaz), z żelaza lub stali, o pojemności przekraczającej 300 l, nawet pokrywane i izolowane cieplnie, lecz nie wyposażone w urządzenia mechaniczne lub termiczne
73.10		Cysterny, beczki, bębny, bańki, skrzynki i podobne pojemniki na dowolny materiał (inny niż sprężony lub skroplony gaz), z żelaza lub stali, o pojemności nie przekraczającej 300 l, nawet pokrywane i izolowane cieplnie, lecz nie wyposażone w urządzenia mechaniczne lub termiczne

1	2	3
	7310.10	— O pojemności 50 l lub więcej — O pojemności mniejszej niż 50 l:
	7310.21	— — Bańki, które mają być zamykane przez lutowanie lub dociskanie
	7310.29	— — Pozostałe
73.11	7311.00	Pojemniki na sprężony lub skroplony gaz, z żelaza lub stali
73.12		Skrętki, liny, przewody, taśmy plecione, zawiesia itp., z żelaza lub stali, nie izolowane elektrycznie
	7312.10	— Skrętki, liny i przewody
	7312.90	— Pozostałe
73.13	7313.00	Drut kolczasty żelazny lub stalowy; obręcze skręcone lub pojedynczy drut płaski, z kolców lub nie i luźno skręcany drut podwójny stosowany na ogrodzenia — z żelaza lub stali
73.14		Tkanina (włącznie z taśmą bez końca), ruszty, tkanina sieciowa i ogrodzeniowa — z drutu żelaznego lub stalowego; siatka metalowa rozciągana z żelaza lub stali
		— Wyroby tkane:
	7314.11	— — Ze stali nierdzewnej
	7314.19	— — Pozostałe
74.03		Miedź rafinowana i stopy miedzi, nie obrobione
		— Miedź rafinowana:
	7403.11	— — Katody i części katod
	7403.12	— — Wlewki na druty
	7403.13	— — Kęsy
	7403.19	— — Pozostałe
		— Stopy miedzi:
	7403.21	— — Stopy miedzi o podstawie cynkowej (mosiądz)
	7403.22	— — Stopy miedzi o podstawie cynowej (brąz)
	7403.23	— — Stopy miedzi o podstawie niklowej (stop miedziowo-niklowy) lub stopy miedzi o podstawie niklowo-cynkowej (alpaka)
	7403.29	— — Pozostałe stopy miedzi (inne niż stopy przejściowe, objęte pozycją nr 74.05)
74.06		Proszki i płatki miedzi
	7406.10	— Proszki o strukturze innej niż płytkowa
	7406.20	— Proszki o strukturze płytkowej; płatki
74.07		Sztaby, pręty i profile z miedzi
	7407.10	— Z miedzi rafinowanej
		— Ze stopów miedzi:
	7407.21	— — Ze stopów miedzi o podstawie cynkowej (mosiądz)
	7407.22	— — Ze stopów miedzi o podstawie niklowej (stop miedziowo-niklowy) lub ze stopów miedzi o podstawie niklowo-cynkowej (alpaka)
	7407.29	— Pozostałe
74.08		Drut miedziany
		— Z miedzi rafinowanej:
	7408.11	— — Którego maksymalny wymiar przekroju poprzecznego przekracza 6 mm
	7408.19	— — Pozostały
		— Ze stopów miedzi:
	7408.21	— — Ze stopów miedzi o podstawie cynkowej (mosiądz)
	7408.22	— — Ze stopów miedzi o podstawie niklowej (stop miedziowo-niklowy) lub ze stopów miedzi o podstawie niklowo-cynkowej (alpaka)
	7408.29	— — Pozostałe
74.09		Blachy miedziane grube i blachy cienkie oraz taśmy miedziane o grubości przekraczającej 0,15 mm
		— Z miedzi rafinowanej:
	7409.11	— — Zwinięte
	7409.19	— — Pozostałe
		— Ze stopów miedziowo-cynkowych (mosiądzu):
	7409.21	— — Zwinięte
	7409.29	— — Pozostałe
		— Ze stopów miedziowo-cynowych (brązu):
	7409.31	— — Zwinięte
	7409.39	— — Pozostałe
	7409.40	— Ze stopów miedziowo-niklowych (miedzionikiel, nikielina) lub ze stopów miedziowo-niklowo-cynkowych (alpaka)
	7409.90	— Z innych stopów miedzi
74.10		Folia miedziana, nawet wytłaczana lub łączona z papierem, kartonem, tworzywami sztucznymi lub podobnymi materiałami wzmacniającymi o grubości (bez podłoża) nie przekraczającej 0,15 mm

1	2	3
		— Nie łączona (z materiałem wzmacniającym):
	7410.11	— — Z miedzi rafinowanej
	7410.12	— — Ze stopów miedzi
		— Łączona (z materiałem wzmacniającym):
	7410.21	— — Z miedzi rafinowanej
	7410.22	— — Ze stopów miedzi
74.11		Rury i przewody rurowe z miedzi
	7411.10	— Z miedzi rafinowanej
		— Ze stopów miedzi:
	7411.21	— — Ze stopów miedzi o podstawie cynkowej
	7411.22	— — Ze stopów miedzi o podstawie niklowej (stop miedziowo-niklowy) lub ze stopów miedzi o podstawie niklowo-cynkowej (alpaka)
	7411.29	— — Pozostałe
74.12		Połączenia rurowe z miedzi (np. złączki nakrętne, kolanka, tuleje)
	7412.10	— Z miedzi rafinowanej
	7412.20	— Ze stopów miedzi
74.13	7413.00	Skrętki, kable, taśmy plecione i tym podobne z miedzi, nie izolowane elektrycznie
74.14		Tkanina (włącznie z taśmą zamkniętą), ruszty i sieci z drutu miedzianego; siatka metalowa rozciągana z miedzi
	7414.10	— Taśmy zamknięte do maszyn i urządzeń
	7414.90	— Pozostałe
75.05		Sztaby, pręty, profile i druty z niklu
		— Sztaby, pręty i profile:
	7505.11	— — Z niklu niestopowego
	7505.12	— — Ze stopów niklu
		— Druty:
	7505.21	— — Z niklu niestopowego
	7505.22	— — Ze stopów niklu
75.06		Blachy grube, blachy cienkie, taśma i folia z niklu
	7506.10	— Z niklu niestopowego
	7506.20	— Ze stopów niklu
75.07		Rury, przewody rurowe oraz złącza do rur i przewodów (np. złączki nakrętne, kolanka, tuleje), z niklu
		— Rury i przewody rurowe:
	7507.11	— — Z niklu niestopowego
	7507.12	— — Ze stopów niklu
	7507.20	— Złącza do rur lub przewodów rurowych
75.08	7508.00	Pozostałe wyroby z niklu
76.03		Proszki i płatki aluminiowe
	7603.10	— Proszki o strukturze innej niż płytkowa
	7603.20	— Proszki o strukturze płytkowej; płatki
76.04		Sztaby, pręty i profile aluminiowe
	7604.10	— Z aluminium niestopowego
		— Z aluminium stopowego:
	7604.21	— — Profile drążone
	7604.29	— — Pozostałe
76.05		Drut aluminiowy
		— Z aluminium niestopowego:
	7605.11	— — Którego maksymalny wymiar przekroju poprzecznego przekracza 7 mm
	7605.19	— — Pozostałe
		— Ze stopów aluminiowych:
	7605.21	— — Którego maksymalny wymiar przekroju poprzecznego przekracza 7 mm
	7605.29	— — Pozostałe
76.06		Blachy grube, blachy cienkie, taśma, z aluminium o grubości przekraczającej 0,2 mm
		— Prostokątne (także kwadratowe):
	7606.11	— — Z aluminium niestopowego
	7606.12	— — Ze stopów aluminiowych

1	2	3
		— Pozostałe:
	7606.91	— — Z aluminium niestopowego
	7606.92	— — Ze stopów aluminium
76.07		Folia aluminiowa (nawet drukowana lub łączona z papierem, kartonem, tworzywami plastycznymi lub innymi podobnymi materiałami wzmacniającymi) o grubości (bez jakiegokolwiek podłoża) nie przekraczającej 0,2 mm
		— Nie łączona (z materiałem wzmacniającym):
	7607.11	— — Walcowana, lecz nie obrobiona dalej
	7607.19	— — Pozostała
	7607.20	— Łączona (z materiałem wzmacniającym)
76.08		Rury i przewody rurowe z aluminium
	7608.10	— Z aluminium niestopowego
	7608.20	— Ze stopów aluminium
76.09	7609.00	Łączniki do rur lub przewodów rurowych, z aluminium (np. łączniki nakrętne, kolanka, tuleje)
76.10		Konstrukcje z aluminium (z wyłączeniem budynków z prefabrykatów, objętych pozycją nr 94.06) oraz części tych konstrukcji (np. mosty i elementy mostów, wieże, maszty kratowe, dachy, szkielety konstrukcji dachów, drzwi i okna oraz ich ramy, progi drzwiowe, balustrady, filary i kolumny); blacha gruba, pręty, profile, rury i tym podobne z aluminium przygotowane do użycia w konstrukcjach
	7610.10	— Drzwi, okna i ich ramy oraz progi drzwiowe
	7610.90	— Pozostałe
76.14		Skrętki, kable, taśmy plecione i tym podobne z aluminium, nie izolowane elektrycznie
	7614.10	— Z rdzeniem stalowym
	7614.90	— Pozostałe
78.03	7803.00	Sztaby, pręty, profile i drut z ołowiu
78.04		Blachy grube, blachy cienkie, taśma i folia z ołowiu; proszki i płatki ołowiu
		— Blachy grube, blachy cienkie, taśma i folia:
	7804.11	— — Blachy cienkie, taśma i folia o grubości (bez jakiegokolwiek podłoża) nie przekraczającej 0,2 mm
	7804.19	— — Pozostałe
	7804.20	— Proszki i płatki
78.05	7805.00	Rury, przewody rurowe i złącza do rur i przewodów rurowych (np. złączki nakrętne, kolanka i tuleje) z ołowiu
78.06	7806.00	Pozostałe wyroby z ołowiu
79.04	7904.00	Sztaby, pręty, profile i drut z cynku
79.05	7905.00	Blachy grube, blachy cienkie, taśma i folia cynkowa
79.06	7906.00	Rury i przewody rurowe cynkowe oraz złącza do rur i przewodów rurowych (np. złączki wkrętne, kolanka, tuleje), z cynku
79.07		Pozostałe wyroby z cynku
	7907.10	— Rynny, pokrycia dachowe, ramy świetlików i inne składniki budynków do montowania
	7907.90	— Pozostałe
80.03	8003.00	Sztaby, pręty, profile i drut z cyny
80.04	8004.00	Blacha gruba, blacha cienka i taśma z cyny o grubości przekraczającej 0,2 mm
80.05		Folia cynowa (drukowana lub nie, łączona z papierem, kartonem, tworzywami sztucznymi lub podobnymi materiałami wzmacniającymi) o grubości (bez podłoża) nie przekraczającej 0,2 mm; proszki i płatki cyny
	8005.10	— Folia
	8005.20	— Proszki i płatki
80.06	8006.00	Rury i przewody rurowe, złącza do rur i przewodów (np. złączki nakrętne, kolanka, tuleje), z cyny
80.07	8007.00	Pozostałe wyroby z cyny
81.01		Wolfram i wyroby z wolframu, także odpady i złom
	8101.92	— — Sztaby i pręty inne niż otrzymane przez zwykłe spiekanie, profile, blachy grube, blachy cienkie, taśma i folia
	8101.93	— — Drut
	8101.99	— — Pozostałe
81.02		Molibden i wyroby z molibdenu, także odpady i złom
	8102.92	— — Sztaby i pręty inne niż otrzymane przez zwykłe spiekanie, profile, blachy grube, blachy cienkie, taśma i folia
	8102.93	— — Drut
	8102.99	— — Pozostałe
81.04		Magnez i wyroby z magnezu, także odpady i złom
	8104.30	— Opilki, wióry i granulki, sortowane według wielkości; proszki

1	2	3
83.07	8104.90	— Pozostałe
	8307.10	Giętkie rury i przewody z metalu nieśzlachetnego, z wyposażeniem lub bez
	8307.90	— Z żelaza lub stali
		— Z innego metalu nieśzlachetnego
83.11		Drut, pręty; rury, płyty, elektrody i wyroby podobne z metalu nieśzlachetnego lub węglików metali, pokryte lub napełnione topnikami, stosowane do lutowania, lutowania twardego, spawania lub napawania metalu lub węglików metalu; drut i pręty ze spiekanych metali nieśzlachetnych, używane do metalizowania natryskowego
	8311.10	— Elektrody otulone z metalu nieśzlachetnego, do spawania elektrycznego
	8311.20	— Elektroda rdzeniowa z metalu nieśzlachetnego, do spawania elektrycznego
	8311.30	— Paleczki w otulinie oraz rdzeniowe, z metalu nieśzlachetnego, do lutowania miękkiego, twardego oraz spawania płomieniowego
	8311.90	— Pozostałe włącznie z częściami
84.15		Klimatyzatory zawierające napędzany silnikiem wentylator oraz układy służące do zmiany temperatury i wilgotności, włączając w to maszyny, w których nie ma możliwości oddzielnej regulacji wilgotności
	8415.10	— Typu okiennego lub ściennego, samodzielne
		— Pozostałe:
	8415.81	— — Zawierające agregat chłodniczy oraz zawór umożliwiający zmianę cyklu chłodzenia (grzania)
	8415.82	— — Pozostałe, zawierające agregat chłodniczy
	8415.83	— — Nie zawierające agregatu chłodniczego
	8415.90	— Części
84.24		Urządzenia mechaniczne (nawet sterowane ręcznie) do rozrzucań, do rozpraszania lub rozpylania cieczy lub proszków; gaśnice, nawet napełnione; pistolety natryskowe lub podobne urządzenia; maszyny czyszczące strumieniem pary lub piasku oraz podobne maszyny rozpylająco-rozrzucające
		— Pozostałe urządzenia:
	8424.81	— — Rolnicze lub ogrodnicze
84.32		Maszyny rolnicze, ogrodnicze lub leśne do przygotowywania lub kultywacji gleby; walce do trawników lub terenów sportowych
	8432.10	— Pługi
		— Brony, spulchniarki, kultywatory, bronie-chwastowniki oraz glebogryzarki:
	8432.21	— — Brony talerzowe
	8432.29	— — Pozostałe
	8432.30	— Siewniki, sadzarki oraz maszyny do przesadzania
	8432.40	— Rozstrząsacze obornika oraz rozsiewacze nawozów
	8432.80	— Pozostałe urządzenia
	8432.90	— Części
84.33		Maszyny żniwne lub omlotowe, włącznie z prasami do belowania słomy i paszy; kosiarki do trawy i zielonek; urządzenia do czyszczenia, sortowania lub klasyfikowania jaj, owoców lub innych produktów rolnych, inne niż urządzenia objęte pozycją nr 84.37
	8433.20	— Pozostałe kosiarki, włącznie z kosiarkami doczepianymi do traktorów
	8433.30	— Pozostałe urządzenia do przygotowywania siana
	8433.40	— Pras do belowania słomy lub paszy, włącznie z prasami zbierającymi
		— Pozostałe inne maszyny żniwne; maszyny omlotowe:
	8433.51	— — Kombajny zbożowe
	8433.52	— — Pozostałe maszyny omlotowe
	8433.53	— — Maszyny do zbioru bulw lub korzeni
	8433.59	— — Pozostałe
84.34		Dojarki mechaniczne i urządzenia mleczarskie
	8434.10	— Dojarki mechaniczne
	8434.20	— Urządzenia mleczarskie
	8434.90	— Części
84.36		Pozostałe maszyny i urządzenia rolnicze, ogrodnicze, leśne, drobiarskie i pszczelarskie, włącznie z kielkownikami wyposażonymi w instalacje mechaniczne lub cieplne; inkubatory i wylęgarnie drobiu
	8436.10	— Urządzenia do sporządzania pokarmów i pasz zwierzęcych
		— Urządzenia drobiarskie, inkubatory i wylęgarnie drobiu:
	8436.21	— — Inkubatory i wylęgarnie drobiu
	8436.80	— Pozostałe urządzenia
		— Części:
	8436.91	— — Urządzeń drobiarskich, inkubatorów i wylęgarni drobiu
	8436.99	— — Pozostałe
85.17		Elektryczny sprzęt do telefonii i telegrafii przewodowej, włącznie ze sprzętem dla systemów przewodowych z prądem nośnym
	8517.10	— Aparaty telefoniczne
	8517.20	— Dalekopisy
	8517.30	— Urządzenia łączeniowe dla telefonii i telegrafii

1	2	3
	8517.40	— Inny sprzęt dla systemów przewodowych z prądem nośnym — Pozostałe aparaty:
	8517.81	— — Telefoniczne
	8517.82	— — Telegraficzne
	8517.90	— Części
85.18		Mikrofony i ich stojaki; głośniki, nawet w obudowach; słuchawki nagłowne, douszne oraz zestawy złożone ze słuchawek i mikrofonu; elektryczne wzmacniacze częstotliwości akustycznych, elektryczna aparatura wzmacniająca sygnały dźwiękowe
	8518.10	— Mikrofony i ich stojaki
	8518.30	— Słuchawki nagłowne, douszne oraz zestawy złożone ze słuchawek połączonych z mikrofonem
	8518.40	— Elektryczne wzmacniacze częstotliwości akustycznych
	8518.50	— Elektryczna aparatura wzmacniająca sygnały dźwiękowe
	8518.90	— Części
85.25		Urządzenia nadawcze dla radiotelefonii, radiotelegrafii, radiofonii lub telewizji, nawet zawierające aparaturę odbiorczą lub aparaturę rejestrującą lub odtwarzającą dźwięk; kamery telewizyjne
	8525.10	— Urządzenia nadawcze
	8525.20	— Urządzenia nadawcze zawierające aparaturę odbiorczą
	8525.30	— Kamery telewizyjne
85.29		Części nadające się wyłącznie lub głównie do aparatury objętej pozycjami od nr 85.25 do 85.28
	8529.10	— Anteny i reflektory anten wszelkich typów; części przystosowane do wykorzystania z tymi wyrobami
	8529.90	— Pozostałe
85.40		Lampy elektronowe z katodą gorącą (termokatodą), katodą zimną lub fotokatodą (np. lampy próżniowe lub wypełnione parami lub gazem, lampy prostownicze z parami rtęci, lampy katodowe (elektropromieniowe), lampy analizujące do kamer telewizyjnych)
		— Lampy katodowe (kineskopy) do odbiorników telewizyjnych, włącznie z lampami katodowymi (kineskopami) do monitorów:
	8540.11	— — Barwne
	8540.12	— — Czarno-białe lub inne monochromatyczne
	8540.20	— Lampy analizujące do kamer telewizyjnych; przetworniki i wzmacniacze obrazu; inne lampy fotokatodowe
	8540.30	— Pozostałe lampy katodowe
		— Lampy mikrofalowe (np. magnetrony, klistrony, lampy o fali bieżącej, karcinotrony), z wyjątkiem lamp sterowanych potencjałem siatki:
	8540.41	— — Magnetrony
	8540.42	— — Klistrony
	8540.49	— — Pozostałe
		— Pozostałe lampy
	8540.81	— — Lampy odbiorcze lub wzmacniające
	8540.89	— — Pozostałe
		— Części:
	8540.91	— — Lamp katodowych
	8540.99	— — Pozostałe
85.41		Diody, tranzystory i inne podobne elementy półprzewodnikowe; światłoczułe elementy półprzewodnikowe, włączając w to komórki fotowoltaiczne (fotoogniwa) także zmontowane w moduły lub tworzące panele, diody elektroluminescencyjne; oprawione kryształy piezoelektryczne
	8541.10	— Diody, inne niż diody światłoczułe lub elektroluminescencyjne
		— Tranzystory, inne niż światłoczułe:
	8541.21	— — O mocy rozproszonej poniżej 1 W
	8541.29	— — Pozostałe
	8541.30	— Tyrystory, diaki i triaki, inne niż elementy światłoczułe
	8541.40	— Światłoczułe elementy półprzewodnikowe, włączając w to fotoogniwa, także zmontowane w moduły lub tworzące panele; diody elektroluminescencyjne
	8541.50	— Pozostałe elementy półprzewodnikowe
	8541.60	— Oprawione kryształy piezoelektryczne
	8541.90	— Części
85.42		Elektroniczne układy scalone oraz mikropołączenia
		— Monolityczne układy scalone:
	8542.11	— — Cyfrowe
	8542.19	— — Pozostałe
	8542.20	— Hybrydowe układy scalone
	8542.80	— Pozostałe
	8542.90	— Części
85.44		Izolowane (włącznie z emaliowanymi lub anodyzowanymi) druty, kable (włącznie z kablami koncentrycznymi) oraz inne izolowane przewody elektryczne, z lub bez łączówek; przewody z włókien optycznych, złożone z indywidualnie osłoniętych włókien, także połączone z przewodnikami prądu elektrycznego lub wyposażone w łączówki
		— Drut nawojowy:
	8544.11	— — Miedziany

1	2	3
	8544.19	— — Pozostały
	8544.20	— Kabel koncentryczny i inne współosiowe przewody elektryczne
	8544.30	— Wiązki przewodów zapłonowych oraz innych przewodów stosowane w środkach transportu
		— Pozostałe przewody elektryczne dla napięć nie przekraczających 80 V:
	8544.41	— — Wyposażone w złącza
	8544.49	— — Pozostałe
		— Pozostałe przewody elektryczne dla napięć powyżej 80 V, ale nie przekraczających 1000 V:
	8544.51	— — Wyposażone w złącza
	8544.59	— — Pozostałe
	8544.60	— Pozostałe przewody elektryczne do napięć przekraczających 1000 V
	8544.70	— Przewody z włókien optycznych
87.01		Ciągniki (inne niż ciągniki objęte pozycją nr 87.09)
	8701.90	— Pozostałe
90.01		Włókna optyczne oraz wiązki włókien optycznych, kable światłowodowe inne niż te objęte pozycją nr 85.44; arkusze i płyty z materiałów polaryzujących; soczewki (w tym także soczewki kontaktowe), pryzmaty, zwierciadła i inne elementy optyczne, z dowolnych materiałów, nie oprawione, inne niż takie elementy ze szkła nie obrabianego optycznie
	9001.10	— Włókna optyczne, wiązki włókien optycznych oraz kable światłowodowe
	9001.20	— Arkusze i płyty z materiałów polaryzujących
	9001.30	— Soczewki kontaktowe
	9001.40	— Soczewki okularowe ze szkła
	9001.50	— Soczewki okularowe z pozostałych materiałów
	9001.90	— Pozostałe
90.23	9023.00	Przyrządy, aparaty i modele, przeznaczone wyłącznie do celów pokazowych (np. do nauczania lub na wystawach), nie nadające się do innych zastosowań
90.30		Oscyloskopy, analizatory widma oraz inne przyrządy i aparaty do pomiaru lub kontroli wielkości elektrycznych, oprócz liczników objętych pozycją nr 90.28; przyrządy i aparaty do pomiaru lub wykrywania promieniowania alfa, beta, gamma, X, kosmicznego lub innego jonizującego
	9030.10	— Przyrządy i aparaty do pomiaru lub wykrywania promieniowania jonizującego
	9030.20	— Oscyloskopy i oscylografy promieniowania katodowego
	9030.40	— Pozostałe przyrządy i aparaty, przeznaczone specjalnie do telekomunikacji (np. mierniki przesłuchu, mierniki wzmocnienia, mierniki współczynnika odkształcenia, mierniki (poziomu) szumów)
		— Pozostałe przyrządy i aparaty:
	9030.81	— — Z urządzeniem rejestrującym
	9030.89	— — Pozostałe
	9030.90	— Części i akcesoria
90.31		Przyrządy do pomiaru lub kontroli, aparaty i urządzenia gdzie indziej nie wymienione lub nie włączone w tym rozdziale, projektory profilowe
	9031.10	— Urządzenia do wyważania części mechanicznych
	9031.20	— Stanowiska testowe
	9031.30	— Projektory profilowe
	9031.40	— Pozostałe optyczne przyrządy i aparaty
	9031.80	— Pozostałe przyrządy, aparaty i urządzenia
	9031.90	— Części i akcesoria
94.06	9406.00	Budynki prefabrykowane

241

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 czerwca 1990 r.

w sprawie określenia wysokości odsetek ustawowych.

Na podstawie art. 359 § 3 Kodeksu cywilnego zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustalone w § 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 marca 1989 r. w sprawie określenia wysokości odsetek ustawowych (Dz. U. Nr 16, poz. 84, Nr 41, poz. 225, Nr 57, poz. 338 oraz z 1990 r. Nr 1, poz. 1, Nr 4, poz. 25, Nr 11,

poz. 70, Nr 19, poz. 116 i Nr 28, poz. 166) odsetki ustawowe ustala się od dnia 1 lipca 1990 r. w wysokości 60% w stosunku rocznym.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1990 r.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

242

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 czerwca 1990 r.

w sprawie ustalenia wysokości współczynników korygujących wskaźniki wzrostu cen.

Na podstawie art. 4 ust. 4 ustawy z dnia 27 grudnia 1989 r. o opodatkowaniu wzrostu wynagrodzeń w 1990 r. (Dz. U. Nr 74, poz. 438 i z 1990 r. Nr 13, poz. 82) zarządza się, co następuje:

- 1) w lipcu — 1,0
- 2) w sierpniu — 0,6
- 3) we wrześniu — 0,6.

§ 1. Ustala się współczynniki korygujące miesięczne wskaźniki wzrostu cen detalicznych towarów i usług konsumpcyjnych w 1990 r. w wysokości:

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1990 r.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

Do P.T. Prenumeratorów

Wydział Wydawnictw URM uprzejmie informuje, że posiada na składzie wydawnictwo pt. „Konwencja o znakach i sygnałach drogowych”, sporządzona w Wiedniu w dniu 8 listopada 1968 r., ratyfikowana przez Polskę w dniu 1 czerwca 1984 r. (Dziennik Ustaw z 1988 r. Nr 5, poz. 42 i 46). Cena 1 egzemplarza wynosi **21.700,— zł**.

Wszyscy zainteresowani tym wydawnictwem proszeni są o dokonanie wpłaty na konto bankowe Wydziału Wydawnictw w Narodowym Banku Polskim Oddział Okręgowy Warszawa nr 1052-3157-139.11.

Nakład wydawnictwa jest ograniczony.

Oплата za prenumeratę w 1990 r. wynosi: Dziennika Ustaw 97 750 zł; Monitora Polskiego 54 400 zł.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego można nabywać za gotówkę:

w Warszawie:

- w punkcie sprzedaży Urzędu Rady Ministrów, al. I Armii Wojska Polskiego 2/4 (tel. 29-61-73) — egzemplarze bieżące oraz z lat 1980—1989,
- w księgarniach: Powszechnego Domu Książki „Uniwersus”, ul. Belwederska 20/22 (tel. 41-40-05); im. Stefana Żeromskiego, al. gen. K. Świerczewskiego 119/123 (tel. 20-46-28); Wydawnictw Ekonomicznych i Budowlanych, ul. Żurawia 1/3 przy pl. Trzech Krzyży (tel. 21-44-05) i ul. Francuska 15 (tel. 17-85-47) — egzemplarze bieżące oraz z roku 1989;

poza Warszawą — egzemplarze bieżące oraz z ostatnich 2 lat:

- w punktach sprzedaży znajdujących się w **urzędach wojewódzkich** w: Białej Podlaskiej (ul. Brzeska 41), Białymstoku (ul. Mickiewicza 3/5), Bielsku-Białej (ul. Miczurina 2a), Bydgoszczy (ul. Jagiellońska 3), Kielcach (ul. IX Wieków Kielc 3), Krakowie (pl. Wiosny Ludów 3/4) Lesznie Wlkp. (pl. Kościuszki 4), Łodzi (ul. Piotrkowska 104), Opolu (ul. Piastowska 14), Ostrołęce (pl. Gen. Bema 3), Piotrkowie Trybunalskim (ul. Słowackiego 5), Płocku (ul. Kolegiatna 15), Przemyślu (ul. Rynek 26), Radomiu (ul. Żeromskiego 53), Sieradzu (ul. XX-Lecia PL 2), Skierniewicach (ul. 22 Lipca 6), Suwałkach (ul. Lenina 13), Tarnobrzegu (ul. 1 Maja 4) i Włocławku (ul. 3 Maja 17);
- w punktach sprzedaży znajdujących się w **sądach** w: Białymstoku (ul. Marii Curie-Skłodowskiej 1), Bielsku-Białej (ul. Cieszyńska 10), Bydgoszczy (ul. Wały Jagiellońskie), Bytomiu (ul. Piekarska 1), Częstochowie (ul. Dąbrowskiego 23/35), Elblągu (ul. Trybunalska 25), Gdańsku (ul. Gen. K. Świerczewskiego 30), Gdyni (pl. Konstytucji 3), Gliwicach (ul. Powstańców 23), Gorzowie Wlkp. (ul. Mieszka I 33), Jeleniej Górze (ul. Wojska Polskiego 56), Kaliszu (al. Wolności 13), Katowicach (ul. Andrzeja 16/18), Kielcach (ul. Żeromskiego 26), Koninie (ul. Energetyka 5), Koszalinie (ul. Alfreda Lampego 34), Krakowie (ul. Przy Rondzie 7), Legnicy (ul. Złotoryjska 29), Lublinie (ul. Krakowskie Przedmieście 76), Łodzi (pl. Dąbrowskiego 5), Nowym Sączu (ul. Pijarska 3), Olsztynie (ul. Dąbrowszczaków 44), Opolu (pl. Thaelmanna 1), Ostrowie Wielkopolskim (ul. Sądowa 2), Poznaniu (ul. Młyńska 1a), Radomiu (ul. Nowotki 10), Rzeszowie (pl. Gwardii Ludowej 3), Słupsku (ul. Bolesława Bieruta 13), Szczecinie (ul. Kaszubska 42), Świdnicy (pl. Grunwaldzki 14), Tarnowie (ul. Dąbrowskiego 29), Toruniu (ul. Fosa Staromiejska), Wrocławiu (ul. Sądowa 1), Zamościu (ul. Akademicka 1), Zielonej Górze (pl. Słowiański 1).

Egzemplarze bieżące oraz z lat ubiegłych można nabywać na podstawie nadesłanego zamówienia w Wydziale Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa P-1.

Spóźnione wpłaty na prenumeratę w 1990 r. będą przyjmowane tylko do 30 czerwca br. Egzemplarze zaległe w ramach prenumeraty będą wysyłane z opóźnieniem w stosunku do ich wydania i za przesyłkę będą pobierane dodatkowe opłaty, których wysokość zostanie podana w informacji załączonej do paczki z wydawnictwami. Prenumerata jest realizowana na podstawie przedpłaty. Wpłata powinna być dokonana „przelewem-zamówieniem” lub trzyodcinkowym przekazem na konto Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów w Narodowym Banku Polskim, Oddział Okręgowy Warszawa nr 1052-3157-139.11. Druki „przelewów-zamówień” lub przekazów mogą zostać wysłane zainteresowanemu po uprzednim zgłoszeniu zapotrzebowania pisemnie lub telefonicznie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów. Na dowód wpłaty należy podać pełną nazwę instytucji (nazwisko i imię) i adres z numerem kodu pocztowego oraz liczbę zamawianych egzemplarzy. Wszelkich informacji o prenumeracie udziela Wydział Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1, niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29, tel. 694-60-03

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, teleks nr 825944 WW.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 30 czerwca 1990 r.

Nr 42

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 243 — z dnia 25 czerwca 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat za szczególne korzystanie z wód i urządzeń wodnych 609
- 244 — z dnia 25 czerwca 1990 r. w sprawie kar pieniężnych za naruszanie warunków, jakim powinny odpowiadać ścieki wprowadzane do wód lub do ziemi 610
- 245 — z dnia 25 czerwca 1990 r. w sprawie opłat za gospodarcze korzystanie ze środowiska i wprowadzanie w nim zmian 613
- 246 — z dnia 25 czerwca 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wysokości, zasad i trybu nakładania oraz ściągania kar pieniężnych za nieprzestrzeganie wymagań ochrony środowiska 618
- 247 — z dnia 27 czerwca 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie cel na towary przywożone z zagranicy 619
- 248 — z dnia 28 czerwca 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie uznawania składników majątkowych za środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, zasad ich amortyzacji oraz zasad aktualizacji wyceny środków trwałych 619

ROZPORZĄDZENIE

- 249 — Ministra-Szefa Urzędu Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad finansowania działalności komisji do spraw przeciwdziałania alkoholizmowi 620

243

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 czerwca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat za szczególne korzystanie z wód i urządzeń wodnych.

Na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201, z 1989 r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 39, poz. 222) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1986 r. w sprawie opłat za szczególne korzystanie z wód i urządzeń wodnych (Dz. U. z 1988 r. Nr 37, poz. 295) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 w ust. 2 wyrazy „Terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw gospodarki wodnej stopnia wojewódzkiego” zastępuje się wyrazami „Organ rządowej administracji ogólnej stopnia wojewódzkiego.”;

- 2) w § 3:

- a) w ust. 1:

- w pkt 1 kwotę „2,40 zł” zastępuje się kwotą „36,00 zł”,
- w pkt 2 kwotę „12,00 zł” zastępuje się kwotą „180,00 zł”,

- b) w ust. 3:

- w pkt 1 kwotę „1,00 zł” zastępuje się kwotą „15,00 zł”,
- w pkt 2 kwotę „4,80 zł” zastępuje się kwotą „72,00 zł”,

- c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Stawki opłat, określone w ust. 3, stosuje się także do ustalania opłat za pobór wody z morskich wód wewnętrznych i wód morza terytorialnego.”;

- d) w ust. 4:

- w pkt 1 kwotę „12,00 zł” zastępuje się kwotą „180,00 zł”,
- w pkt 2 kwotę „36,00 zł” zastępuje się kwotą „540,00 zł”,

- e) w ust. 5:

- w pkt 1 kwotę „4,80 zł” zastępuje się kwotą „72,00 zł”,
- w pkt 2 kwotę „14,40 zł” zastępuje się kwotą „216,00 zł”;

- 3) w § 4 kwotę „0,20 zł” zastępuje się kwotą „3,00 zł”;

- 4) w § 5 w pkt 1 po wyrazach „wód kopalnianych” dodaje się wyrazy „oraz ścieków z zakładów przemysłu chemicznego”;

- 5) w § 7:

- a) w ust. 2 po wyrazie „wód kopalnianych” dodaje się wyrazy „oraz ścieków z zakładów przemysłu chemicznego”;

- b) w ust. 4:

- w pkt 1 kwotę „240,00 zł” zastępuje się kwotą „3600,00 zł”,
- w pkt 2 kwotę „96,00 zł” zastępuje się kwotą „1440,00 zł”,
- w pkt 3 kwotę „60,00 zł” zastępuje się kwotą „900,00 zł”,
- w pkt 4 kwotę „22,50 zł” zastępuje się kwotą „338,00 zł”,
- w pkt 5 kwotę „20,00 zł” zastępuje się kwotą „300,00 zł”,
- w pkt 6 kwotę „106,00 zł” zastępuje się kwotą „1590,00 zł”,

- c) w ust. 5:
- w pkt 1 kwotę „160,00 zł” zastępuje się kwotą „2400,00 zł”,
 - w pkt 2 kwotę „62,00 zł” zastępuje się kwotą „930,00 zł”,
 - w pkt 3 kwotę „40,00 zł” zastępuje się kwotą „600,00 zł”,
 - w pkt 4 kwotę „13,50 zł” zastępuje się kwotą „203,00 zł”,
 - w pkt 5 kwotę „12,00 zł” zastępuje się kwotą „180,00 zł”,
 - w pkt 6 kwotę „64,00 zł” zastępuje się kwotą „960,00 zł”,
- d) w ust. 6 kwotę „10,00 zł” zastępuje się kwotą „150,00 zł”,
- e) w ust. 7 kwotę „5,00 zł” zastępuje się kwotą „75,00 zł”, a kwotę „6,30 zł” — kwotą „95,00 zł”,
- f) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
- „8. Stawka opłaty za 1 kg ładunku sumy chlorków i siarczanów, zawartych w wodach kopalnianych odprowadzanych do wód powierzchniowych za pośrednictwem zbiorników dozujących, jak

również za 1 kg ładunku sumy chlorków i siarczanów zawartych w ściekach z zakładów przemysłu chemicznego wynosi:

- 1) w 1990 r. — 9,00 zł,
- 2) od 1991 r. — 12,00 zł.”;

- 6) w § 9 w ust. 2 po wyrazach „w wodach kopalnianych” dodaje się wyrazy „i w ściekach z zakładów przemysłu chemicznego”;
- 7) po § 9 dodaje się § 9a w brzmieniu:
- „§ 9a. Wojewódzki organ może żądać złożenia informacji, o której mowa w § 9 ust. 1, w terminach do dnia 31 lipca i 31 stycznia danego roku.”;
- 8) w § 10 w ust. 1 w pkt 1 i 2 wyrazy „10 000 zł” zastępuje się wyrazami „200 000 zł”;
- 9) w § 11 w ust. 2 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
- „7) pływających obiektów urzędów morskich.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1990 r.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

244

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 czerwca 1990 r.

w sprawie kar pieniężnych za naruszanie warunków, jakim powinny odpowiadać ścieki wprowadzane do wód lub do ziemi.

Na podstawie art. 130 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201, z 1989 r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 39, poz. 222) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za wprowadzanie do wód lub do ziemi ścieków, które nie odpowiadają warunkom określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, organ rządowej administracji ogólnej stopnia wojewódzkiego ustala karę pieniężną.

§ 2. 1. Zakładom, które wprowadzają ścieki do wód lub do ziemi bez pozwolenia wodnoprawnego, ustala się karę pieniężną za zanieczyszczenia zawarte w odprowadzanych ściekach.

2. Przy ustalaniu kary, wielkości odprowadzanych zanieczyszczeń pomniejsza się o wartość odpowiadającą iloczynowi ilości odprowadzanych ścieków i dopuszczalnych wartości wskaźników zanieczyszczeń w klasie czystości wód, do której jest zaliczony odbiornik ścieków.

3. Dopuszczalną wartość wskaźników zanieczyszczeń w poszczególnych klasach czystości wód określają odrębne przepisy.

4. Ziemię będącą odbiornikiem ścieków traktuje się jak wody zaliczone do II klasy czystości.

§ 3. Wysokość kary pieniężnej jest zależna od ilości, stanu i składu ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi. Przez stan ścieków rozumie się temperaturę, odczyn (pH) i stopień skażeń promieniotwórczych, a przez skład ścieków — stężenie zawartych w nich zanieczyszczeń.

§ 4. Podstawę stwierdzenia przekroczenia warunków, określonych w § 1 i 2, stanowią wyniki trzykrotnych, w ciągu godziny, pomiarów stanu i składu ścieków wprowadzanych przez zakład, dokonanych przez organ określony w § 1 lub na jego zlecenie przez rejonowy organ rządowej administracji ogólnej. W razie stwierdzenia przekroczenia tych warunków, właściwy organ przesyła zakładowi wyniki analiz przed upływem 21 dni od dnia pobrania ścieków.

§ 5. 1. Podział wskaźników zanieczyszczeń na grupy, kategorie oraz wielkość jednostkowego ładunku zanieczyszczeń wprowadzanych do wód lub do ziemi określa załącznik do rozporządzenia, zwany dalej „załącznikiem”.

2. Wskaźniki zanieczyszczeń nie wymienione w załączniku zalicza się do kategorii, w której jest umieszczony wskaźnik o zbliżonym stopniu szkodliwości.

§ 6. 1. Karę pieniężną ustala się za okres naruszenia warunków wprowadzania ścieków.

2. W razie gdy ilość, stan lub skład ścieków były w poszczególnych okresach różne, wysokość kary oblicza się za każdy okres.

§ 7. 1. Po stwierdzeniu naruszenia wymaganych warunków wprowadzania ścieków wymierza się karę pieniężną dobową wraz z określeniem terminu rozpoczęcia naliczania tej kary.

2. Łączną karę pieniężną za naruszanie wymaganych warunków wprowadzania ścieków ustala się po stwierdzeniu z urzędu lub na wniosek zakładu, że naruszenie ustało. Jeżeli jednak do dnia 31 grudnia naruszenie to nie zostało usunięte, wysokość kary łącznej ustala się za okres do dnia 31 grudnia tego roku, natomiast od dnia 1 stycznia następnego roku dobowy wymiar kary stanowi podstawę naliczania następnej kary łącznej.

§ 8. Organ, określony w § 1, może odstąpić od ustalenia łącznej kary, jeżeli jej wstępnie określona wysokość nie przekroczyłaby kwoty 500 000 zł.

§ 9. 1. Stawki kar pieniężnych za jednostkę ładunku zanieczyszczeń w ściekach wprowadzanych do wód lub do ziemi w ciągu doby, z zastrzeżeniem ust. 2, wynoszą:

- 1) 1620 zł dla I kategorii wskaźników zanieczyszczeń,
- 2) 1296 zł dla II kategorii wskaźników zanieczyszczeń,
- 3) 972 zł dla III kategorii wskaźników zanieczyszczeń,
- 4) 648 zł dla IV kategorii wskaźników zanieczyszczeń,
- 5) 324 zł dla V kategorii wskaźników zanieczyszczeń,
- 6) 54 zł dla VI kategorii wskaźników zanieczyszczeń.

2. Dla przedsiębiorstw gospodarki komunalnej, zakładów służby zdrowia i opieki społecznej oraz zakładów oświaty i wychowania ustala się następujące stawki kar pieniężnych za jednostkę ładunku zanieczyszczeń w ściekach wprowadzanych do wód lub do ziemi w ciągu doby:

- 1) 135 zł dla I kategorii wskaźników zanieczyszczeń,
- 2) 108 zł dla II kategorii wskaźników zanieczyszczeń,
- 3) 81 zł dla III kategorii wskaźników zanieczyszczeń,
- 4) 54 zł dla IV kategorii wskaźników zanieczyszczeń,
- 5) 27 zł dla V kategorii wskaźników zanieczyszczeń.

3. W razie przekroczenia dopuszczalnych wartości równocześnie w dwu lub więcej wskaźnikach zanieczyszczeń grupy I, wymienionych w załączniku pod pozycjami 2—9, dobowy wymiar kary pieniężnej ustala się przyjmując ten ze wskaźników zanieczyszczeń, którego przekroczenie pociąga za sobą najwyższą karę.

4. W razie przekroczenia dopuszczalnych wartości równocześnie w dwu lub więcej wskaźnikach zanieczyszczeń grupy II, wymienionych w załączniku pod pozycjami 10—14 i 26—40, dobowy wymiar kary pieniężnej ustala się łącznie za wszystkie wskaźniki zanieczyszczeń.

5. W razie przekroczenia dopuszczalnych wartości równocześnie we wskaźnikach zanieczyszczeń grupy I i II, wymienionych w ust. 3 i 4, stosuje się karę wyższą.

6. Do kary pieniężnej, ustalonej według zasad określonych w ust. 3—5, dolicza się w każdym wypadku karę za przekroczenie:

- 1) dozwolonej temperatury,
- 2) dozwolonych wartości pH,
- 3) dozwolonych wartości substancji promieniotwórczych,
- 4) dopuszczalnych wartości: wskaźnika zanieczyszczeń wymienionych w załączniku pod pozycją 1 albo wszystkich wskaźników zanieczyszczeń wymienionych w załączniku pod pozycjami 15—25, stosując karę wyższą.

§ 10. Dobowy wymiar kary pieniężnej za przekroczenie dozwolonej temperatury ścieków ustala się stosując następujące stawki kar za 1 m³ ścieków:

- 1) stawka kary pieniężnej za ścieki, których temperatura przekracza wielkość dozwoloną o mniej niż 5 °C — 32 zł, a dla przedsiębiorstw gospodarki komunalnej — 8 zł,
- 2) stawka kary pieniężnej za ścieki, których temperatura przekracza wielkość dozwoloną o 5 °C i więcej — 648 zł, a dla przedsiębiorstw gospodarki komunalnej — 162 zł.

§ 11. Dobowy wymiar kary pieniężnej za przekroczenie dozwolonej wartości pH ścieków ustala się, stosując następujące stawki kar za 1 m³ ścieków:

- 1) stawka kary pieniężnej za ścieki, których pH jest wyższe od górnej albo niższe od dolnej wartości dopuszczalnej o mniej niż 0,5 pH — 648 zł, z wyjątkiem przedsiębiorstw gospodarki komunalnej, dla których stawka kary wynosi 162 zł,
- 2) stawka kary pieniężnej za ścieki, których pH jest wyższe od górnej albo niższe od dolnej wartości dopuszczalnej o 0,5 pH i więcej — 1296 zł, z wyjątkiem przedsiębiorstw gospodarki komunalnej, dla których stawka kary wynosi 324 zł.

§ 12. 1. Dobowy wymiar kary pieniężnej za przekroczenie dozwolonej wielkości skażeń promieniotwórczych ustala się, przyjmując stawkę kary za 1 m³ ścieków w wysokości 3240 zł, z wyjątkiem przedsiębiorstw gospodarki komunalnej, dla których stawka kary wynosi 810 zł.

2. Ilość substancji promieniotwórczych zawartych w ściekach ustala służba pomiarów skażeń promieniotwórczych.

§ 13. Tracą moc przepisy § 8—20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1987 r. w sprawie klasyfikacji wód, warunków, jakim powinny odpowiadać ścieki, oraz kar pieniężnych za naruszanie tych warunków (Dz. U. Nr 42, poz. 248).

§ 14. Sprawy wszczęte przed dniem wejścia w życie rozporządzenia podlegają rozpoznaniu według przepisów dotychczasowych.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1990 r.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1990 r. (poz. 244)

PODZIAŁ WSKAŹNIKÓW ZANIECZYSZCZEŃ NA GRUPY I KATEGORIE WRAZ Z OKREŚLENIEM WIELKOŚCI ŁADUNKU JEDNOSTKOWEGO

Pozycja	Wskaźnik	Grupa	Kategoria	Jednostka ładunku
1	2	3	4	5
1	Suma metali ciężkich	I	I	100 g
2	Chemiczne zapotrzebowanie tlenu metodą nadmanganianową		II	1 kg O ₂
3	BZT ₅		III	1 kg O ₂
4	Substancje rozpuszczone			1 kg
5	Zawiesina ogólna, z wyjątkiem zawiesiny ogólnej pochodzącej z odwodnienia kopalń			1 kg
6	Substancje ekstrahujące się eterem naftowym			1 kg
7	Chemiczne zapotrzebowanie tlenu metodą dwuchromianową		IV	1 kg O ₂
8	Zawiesina ogólna pochodząca z odwodnienia kopalń		V	1 kg
9	Zawiesina łatwo opadająca			1 l
10	Cyjanki, z wyjątkiem cyjanków związanych (kompleksowych)	II	I	10 g CN
11	Cyjanki związane (kompleksowe)			100 g Me/CN/x
12	Fenole lotne			500 g
13	Chlor wolny			100 g Cl ₂
14	Aldehyd mrówkowy			100 g HCHO
15	Ołów			60 g Pb
16	Rtęć			60 g Hg
17	Miedź			60 g Cu
18	Kadm			60 g Cd
19	Cynk			60 g Zn
20	Arsen			60 g As
21	Chrom ⁺⁶			60 g Cr ⁶⁺
22	Nikiel		II	60 g Ni
23	Wanad			60 g V
24	Srebro			60 g Ag
25	Chrom ⁺³			250 g Cr ³⁺
26	Bor			60 g B
27	Detergenty (substancje powierzchniowo czynne)			1 kg
28	Siarczki			500 g S
29	Rodanki			50 g CNS
30	Akrylonitryl			500 g
31	Kaprolaktam			250 g

1	2	3	4	
32	Azot amonowy	II	III	1 kg NNH_4
33	Azot azotanowy			1 kg NNO_3
34	Fosforany			1 kg PO_4
35	Żelazo ogólne		IV	1 kg Fe
36	Mangan			250 g Mn
37	Chlorki		V	1 kg Cl
38	Siarczany			1 kg SO_4
	z wyjątkiem chlorków i siarczanów pochodzących z odwodnienia kopalń			
39	Chlorki		VI	1 kg Cl
40	Siarczany			1 kg SO_4
	pochodzące z odwodnienia kopalń			

245

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 czerwca 1990 r.

w sprawie opłat za gospodarcze korzystanie ze środowiska i wprowadzanie w nim zmian.

Na podstawie art. 86 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 39, poz. 222) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres, wysokość oraz tryb ustalania opłat za:

- 1) wprowadzanie zanieczyszczeń do powietrza,
- 2) składowanie odpadów,
- 3) usuwanie drzew i krzewów.

§ 2. 1. Opłaty za wprowadzanie zanieczyszczeń do powietrza ustala się w zależności od ich rodzaju i ilości.

2. Rodzaje zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza, objętych opłatami oraz jednostkowe stawki opłat określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Opłaty za składowanie odpadów ustala się w zależności od kategorii uciążliwości tych odpadów i ich ilości.

2. Podział odpadów na kategorie uciążliwości oraz jednostkowe stawki opłat określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

3. Jeżeli odpady różnych kategorii uciążliwości ulegają zmieszaniu w miejscu powstania lub przy usuwaniu do środowiska, w procesie transportu lub w wyniku nieselektywnego składowania, za podstawę wyliczenia opłat przyjmuje się kategorię, za którą opłata jest najwyższa.

§ 4. 1. Opłaty, o których mowa w § 2 i 3, ponoszą osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą i jednostki organizacyjne. Opłaty te ustala i pobiera wojewoda.

2. Osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą oraz jednostki organizacyjne nie posiadające decyzji, o której

mowa w art. 30 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 39, poz. 222), ponoszą — do czasu przedstawienia wojewodzie danych niezbędnych do wydania takiej decyzji — opłaty za wprowadzanie zanieczyszczeń do powietrza, ustalone przy zastosowaniu stawek o 100% wyższych niż przewidziane w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

3. Wojewoda może nie pobierać opłat za wprowadzanie zanieczyszczeń do powietrza albo składowanie (wylewanie) odpadów, jeżeli ich wysokość nie przekracza kwoty 1 000 000 zł.

4. Nie pobiera się opłat za wprowadzanie zanieczyszczeń do powietrza od zakładów pomocy społecznej, domów dziecka i placówek opiekuńczo-wychowawczych.

§ 5. Osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą i jednostki organizacyjne są zobowiązane przedstawić właściwemu wojewodzie, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, wykaz zawierający dane o ilości zanieczyszczeń objętych opłatami, wprowadzonych w ubiegłym roku kalendarzowym do powietrza, a w odniesieniu do odpadów — dane o ilości, rodzaju i miejscu składowania (wylewania), dotyczące ubiegłego roku kalendarzowego.

§ 6. Wojewoda może żądać złożenia informacji, o której mowa w § 5, w terminie do dnia 31 lipca i 31 stycznia danego roku.

§ 7. 1. Jeżeli osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą i jednostki organizacyjne nie przedstawiają w terminie wykazu, o którym mowa w § 5 i 6, albo przedstawią wykaz nasuwający zastrzeżenia, wojewoda wymierza opłaty na podstawie ustaleń dokonanych we własnym zakresie.

2. W razie niezłożenia wykazu, o którym mowa w § 5, do dnia 31 stycznia każdego roku, wojewoda, ustalając opłaty, stosuje stawki obowiązujące w dniu wszczęcia postępowania.

§ 8. Opłaty za usuwanie drzew i krzewów ustala i pobiera organ gminy.

§ 9. Od osób fizycznych pobiera się opłaty za usunięcie bez zezwolenia:

- 1) drzewa — w wysokości 800 000 zł za jedno drzewo,
- 2) krzewów — w wysokości 80 000 zł za metr kwadratowy powierzchni porośniętej krzewami.

§ 10. 1. Nie pobiera się opłat za usuwanie drzew:

- 1) na których usunięcie nie jest wymagane zezwolenie,
- 2) na których usunięcie osoba fizyczna otrzymała zezwolenie,
- 3) jeżeli usunięcie jest związane z odnową i zabiegami pielęgnacyjnymi drzew i krzewów:
 - a) będących pomnikami przyrody,
 - b) znajdujących się na terenach nieruchomości wpisanych do rejestru zabytków oraz na terenach uznanych za rezerwat przyrody — poza obszarami lasów,
- 4) które zagrażają bezpieczeństwu ludzi lub mienia w istniejących obiektach budowlanych albo bezpieczeństwu żeglugi,
- 5) spowodowane modernizacją dróg publicznych i linii kolejowych oraz zagrażających bezpieczeństwu ruchu drogowego i kolejowego,
- 6) z międzywala i wałów przeciwpowodziowych, a także nie obwałowanych obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz z koryta rzek, przez jednostki organizacyjne zobowiązane do utrzymania rzek i wałów przeciwpowodziowych,
- 7) które posadzono tymczasowo na terenach przeznaczonych w planach zagospodarowania przestrzennego na cele nie przewidujące zadrzewień lub zakrzewień,
- 8) topól powyżej 50 lat,
- 9) obumarłych,
- 10) przez jednostki organizacyjne i osoby fizyczne zobowiązane do wykonywania i utrzymania urządzeń melioracji wodnych w zakresie niezbędnym do wykonania i utrzymania tych urządzeń.

2. Przepisy ust. 1 pkt 1—3, 5—7, 9 i 10 stosuje się odpowiednio do usuwania krzewów.

§ 11. 1. Opłatę za usunięcie drzew przez jednostkę organizacyjną za zezwoleniem ustala się w zależności od rodzaju lub gatunku (odmiany) drzewa. Opłaty te określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

2. Opłatę za usunięcie drzewa innego niż określone w załączniku nr 3 do rozporządzenia ustala się jak za drzewo o podobnej wartości przyrodniczej wymienione w tym załączniku.

3. Opłatę za usunięcie krzewów przez jednostkę organizacyjną za zezwoleniem pobiera się w wysokości 80 000 zł za metr kwadratowy powierzchni porośniętej krzewami.

4. Za usuwanie drzew i krzewów z terenów ochrony uzdrowiskowej, terenów strefy ochronnej, terenów nieruchomości wpisanych do rejestru zabytków oraz terenów zieleni miejskiej ustala się opłaty o 100% wyższe od opłat, o których mowa w § 9 i 11.

5. Opłatę za usunięcie drzew i krzewów ustala się przy udzielaniu jednostce organizacyjnej zezwolenia na usunięcie drzew lub krzewów. Jednostka organizacyjna ubiegająca się o zezwolenie przedstawia dane określające gatunek drzewa, obwód pnia, przeznaczenie terenu, na którym rośnie drzewo, oraz podaje przyczynę zamierzonego usunięcia drzew. W razie ubiegania się o zezwolenie na usunięcie krzewów, jednostka organizacyjna podaje przyczyny zamierzonego usunięcia oraz przewidywaną wielkość powierzchni, z której krzewy te zostaną usunięte.

6. Organ gminy odracza jednostce organizacyjnej na okres dwóch lat termin uiszczenia opłaty za usunięcie drzew, jeżeli zezwolenie przewiduje możliwość przeniesienia drzew w inne miejsce.

7. Jeżeli przeniesione drzewa zachowały żywotność po terminie dwóch lat od dnia przeniesienia, organ, o którym mowa w ust. 6, umorzy postępowanie w sprawie pobierania opłaty za usunięcie drzew.

§ 12. 1. Na terenie województwa katowickiego ustala się opłaty według stawek o 100% wyższych niż określone w rozporządzeniu.

2. Na terenie województwa krakowskiego za wprowadzenie zanieczyszczeń do powietrza ustala się opłaty według stawek o 100% wyższych niż określone w rozporządzeniu.

3. Na terenach, o których mowa w ust. 1 i 2, wojewoda może nie ustalać opłat za wprowadzanie zanieczyszczeń do powietrza według stawek o 100% wyższych niż określone w rozporządzeniu w przypadku energetycznych źródeł emisji nie przekraczających 0,2 MW_t.

§ 13. 1. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1986 r. w sprawie opłat za gospodarcze korzystanie ze środowiska i wprowadzanie w nim zmian (Dz. U. Nr 7, poz. 40 i z 1988 r. Nr 25, poz. 174).

2. Sprawy wszczęte przed dniem wejścia w życie rozporządzenia podlegają rozpoznaniu według przepisów dotychczasowych.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1990 r.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1990 r. (poz. 245)

Załącznik nr 1

RODZAJE ZANIECZYSZCZEŃ WPROWADZANYCH DO POWIETRZA, OBJĘTYCH OPŁATAMI ORAZ JEDNOSTKOWE STAWKI OPŁAT

Lp.	Nazwa substancji zanieczyszczającej	Jednostkowa stawka opłaty w zł za 1 kg substancji zanieczyszczającej
1	2	3
1.	Acetylen	70
2.	Akroleina	1450
3.	Akrylany (butylowy, dwuetyloheksylowy, etylowy, metylowy)	1450
4.	Akrylonitryl	720
5.	Aldehyd octowy	1450
6.	Alkohol metylowy	720
7.	Amoniak	70
8.	Anilina	4700
9.	Azotany (związki jako NO ₃)	150
10.	Arsen (związki jako As)	4700
11.	Benzen	720
12.	Benzo(a)piren	720000
13.	Benzyzna	1800
14.	Chlor	470
15.	Chlorek etylenu	150
16.	Chlorek metylenu	150
17.	Chlorek winylu	2900
18.	Chlorobenzen	720
19.	Chloronaftalen	1450
20.	Chlorowodór	1450
21.	Chrom (związki jako Cr)	7200
22.	Cyjanowodór i cyjanki (związki jako HCN)	1450
23.	Cykloheksan	720
24.	Czteroetylen ołowiu	28800
25.	Dwusiarczek węgla	1450
26.	Dwutlenek siarki	270
27.	Fenol	2160
28.	Fluor (związki rozpuszczalne w wodzie jako F)	1450
29.	Formaldehyd	720
30.	Ftalany	290
31.	Glikol	1450
32.	Kadm (związki jako Cd)	14400
33.	Krezol	1450
34.	Ksilen	720
35.	Kwas siarkowy	720
36.	Miedź (związki jako Cu)	2900
37.	Nitrobenzen	470
38.	Octan winylu	150
39.	Oleje mineralne	150
40.	Ołów (związki jako Pb)	14400
41.	Ozon	540
42.	Pył całkowity	70
43.	Pył krzemowy (powyżej 30% SiO ₂)	180
44.	Rtęć (związki jako Hg)	46800
45.	Sadza	720
46.	Siarkowodór	720
47.	Styren	720
48.	Tlenek etylenu	470
49.	Tlenek węgla	10
50.	Tlenki azotu (w przeliczeniu na N ₂ O ₅)	270
51.	Toluen	720
52.	Trójchloroetylen	360
53.	Węglowodory alifatyczne i ich pochodne, z wyjątkiem wymienionych w poprzednich pozycjach	70
54.	Węglowodory aromatyczne i ich pochodne, z wyjątkiem wymienionych w poprzednich pozycjach	720

Załącznik nr 2

PODZIAŁ ODPADÓW NA KATEGORIE UCIAŻLIWOŚCI I ZWIĄZANE Z TYM JEDNOSTKOWE STAWKI OPŁAT

Lp.	Rodzaj odpadu	Kategoria	Stawka jedno-stkowa w zł za 1 t
1	2	3	4
1.	Odpady zawierające rozpuszczalne związki fluoru (np. szlasy kriolitowe) z wyłączeniem grup podanych oddzielnie	I	72000
2.	Odpady zawierające kwasy nieorganiczne lub wodorotlenki w ilości powyżej 1% (wagowo)		
3.	Szlasy i pyły z oczyszczania gazów w hutnictwie		
4.	Osady poneutralizacyjne z galwanizerni, fosforanowni, trawialni, szlasy z urządzeń wentylacyjnych oraz oczyszczających gazy odlotowe, szlasy z regeneracji roztworów potrawiennych		
5.	Osady z mechanicznego i chemicznego oczyszczania ścieków przemysłowych (z wyjątkiem przemysłu rolno-spożywczego)		
6.	Błoto pochromowe		
7.	Szlasy posiarczkowe		
8.	Zużyte sole hartownicze		
9.	Zużyte katalizatory (błoto katalityczne)		
10.	Odpady lakiernicze (szlasy z kabin lakierniczych, kożuchy farb, pyły lakiernicze, opakowania lakiernicze)		
11.	Wióry, strużyny chromowe, odzierki z procesów garbowania oraz pokoagulacyjne i poneutralizacyjne odpady z garbarni		
12.	Szlasy z procesów petrochemicznych		
13.	Ługi posulfitowe oraz szlasy poługownicze		
14.	Sadze pomazutowe		
15.	Pozostałości podestylacyjne		
16.	Wody krezolowe i ługi porafinacyjne		
17.	Odpady z produkcji farb, lakierów i pigmentów		
18.	Przeterminowane żywice		
19.	Osady z akumulatorowni		
20.	Szlasy z farb drukarskich		
21.	Zużyte chłodziwa i inne emulsje olejowo-wodne		
22.	Smoły i kwasy porafinacyjne		
23.	Oleje nie nadające się do regeneracji, szlasy z regeneracji olejów, rozpuszczalników, pozostałości z cystern, z czyszczenia zbiorników CPN, zawartości łapaczy tłuszczów, emulsje olejowe, trociny zaolejone, zaolejone czyściwo włókiennicze		
24.	Odpadowe rozpuszczalniki, węgle aktywne zanieczyszczone rozpuszczalnikami		
25.	Wycofane z obrotu i ze stosowania chemiczne środki ochrony roślin		
26.	Odpady zawierające arsen, kadm, chrom, nikiel, ołów, rtęć, cynk, wanad i selen		
27.	Osady poneutralizacyjne z chemicznego trawienia szkła		
28.	Smółki posytnikowe, gudron, smoła pogazowa, kondensaty z odwodnienia gazu oraz pozostałości odsiarczalni gazu		
29.	Szlasy z czyszczenia kotłów w energetyce		
30.	Opakowania po czteroetylku ołowiu		
31.	Odpady pigmentowe z przemysłu farbiarskiego		
32.	Opakowania po produktach naftowych		
33.	Odpady po impregnacji drewna		
34.	Opakowania po chemicznych środkach ochrony roślin I i II klasy		
35.	Opakowania po innych toksycznych substancjach		
36.	Odpady zawierające rtęć w ilości powyżej 0,01% (stłuczka szklana i inne)		
37.	Pyły tytoniowe	II	18000
38.	Fosfogipsy		
39.	Błoto defekosaturacyjne		
40.	Zużyte ziemie odbarwiające		
41.	Odpady zawierające chlorki (z wyłączeniem odpadów przemysłowych przemysłu sodowego, węglowego, zasolonych płuczek wiertniczych)		
42.	Odpadowe masy formiersko-rdzeniarskie		
43.	Osady z oczyszczania biologicznego z oczyszczalni ścieków		
44.	Odpady z rzeźni, zakładów przetwórstwa mięsnego, rybnego, jajczarsko-drobiarskiego oraz osady pokoagulacyjne z przemysłu mięsnego		

1	2	3	4
45. 46. 47. 48. 49. 50. 51.	Żużle hutnictwa metali nieżelaznych Grzybnie pofermentacyjne Szlamy pokaustyfikacyjne Osady przemysłu sodowego Kek siarkowy Odpady skór naturalnych (ścinki, pyły ze szlifowania) Odpady z produkcji wełny mineralnej		
52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69.	Popioły lotne i żużle z elektrowni i elektrociepłowni zawodowej, przemysłowej i ciepłownictwa oraz pyły mineralne (cementowo-wapiennicze) Osady pokaagulacyjne i podekarbonizacyjne ze stacji uzdatniania wód pitnych i przemysłowych Wapno pokarbidowe Odpadowa krzemionka Płuczka wiertnicza Odpady materiałów ceramicznych i budowlanych Żużle hutnictwa żelaza i stali Odpady z przemysłu izolacji budowlanej Ustabilizowane osady z biologicznych oczyszczalni ścieków ¹⁾ Zgary ołowiu, cyny, z produkcji stopów aluminium Odpady z ferm hodowlanych Odpady przemysłu owocowo-warzywnego Odpady przemysłu spirytusowego i drożdżowego Szlamy poflotacyjne przemysłu miedziowego i cynkowo-ołowiowego Szlamy azbestowo-cementowe Odpady gumowe i tkanino-gumowe Odpady tworzyw sztucznych, sztucznych skór i styrogumu Odpady paździerzowe	III	3600
70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80.	Szlamy poflotacyjne i odpady popłuczkowe przemysłu węglowego, barytowego i siarkowego Żużle i zgrzeiny spawalnicze Pyły szlifiersko-polarskie Wióry, trociny, kora i inne podobne odpady przemysłu drzewnego Odpady górnicze (w tym skalne) z kopalń oraz zakładów przerobczych Folia aluminiowa Nieużyteczne odpady po czyszczeniu wód zaolejonych, zebranych ze statków Odpady pozostałe po czyszczeniu pomieszczeń statkowych oraz zebrane z basenów portowych Stłuczka szklana (z wyjątkiem stłuczki zawierającej rtęć) Odpady ebonitowe Odpady włókiennicze	IV	1800

¹⁾ Masę odpadów wprowadzonych na składowiska hydraulicznie należy zwiększyć w stosunku do suchej masy o 30-procentową wilgotność.

Załącznik nr 3

STAWKI OPŁAT ZA USUWANIE DRZEW

Lp.	Rodzaje i gatunek (odmiana) drzew	Stawki jednostkowe w zł za 1 cm obwodu pnia drzewa mierzonego na wysokości ścięcia przy obwodzie				
		do 25 cm	26—50 cm	51—100 cm	101—200 cm	powyżej 200 cm
1.	Topola, olsza, klon jesionolistny, czeremcha, wierzba, grochodrzew	10800	21600	43200	57600	46800
2.	Klon (pozostałe gatunki i odmiany szybko rosnące), kasztanowiec, morwa, jesion, świerk pospolity, sosna, dagleżja, choina, modrzew, brzoza gruczołkowata i omszona	28800	54000	108000	108000	108000
3.	Dąb, grab, buk, lipa, iglicznia, głóg — forma drzewiasta, jarząb, klon (gatunki i odmiany wolno rosnące), gatunki i odmiany ozdobne jabłoni, śliwy i wiśni, orzech, leszczyna turecka, brzoza (gatunki i odmiany pozostałe), jodła zwyczajna, świerk (gatunki i odmiany pozostałe), żywotnik, platan klonolistny, wiaź	72000	180000	360000	540000	720000
4.	Jodła (pozostałe gatunki i odmiany), tulipanowiec, magnolia, korkowiec, miłorząb, metasekwoja, cis, cyprysik	360000	540000	720000	1080000	1440000
5.	Inne drzewa owocowe	21600	21600	36000	21600	14400

Uwagi: 1. W razie usuwania drzew o pniu niższym od 130 cm, obwód należy mierzyć bezpośrednio pod koroną.
2. W razie usuwania drzew mających więcej niż jeden pień, opłatę oblicza się za każdy pień oddzielnie.

246

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 czerwca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wysokości, zasad i trybu nakładania oraz ściągania kar pieniężnych za nieprzestrzeganie wymagań ochrony środowiska.

Na podstawie art. 110 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 39, poz. 222) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1987 r. w sprawie wysokości, zasad i trybu nakładania oraz ściągania kar pieniężnych za nieprzestrzeganie wymagań ochrony środowiska (Dz. U. Nr 41, poz. 240) wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule rozporządzenia skreśla się wyrazy „oraz ściągania”;

2) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Karę pieniężną za zanieczyszczenie powietrza nakłada się za przekroczenie co do rodzaju i ilości substancji dopuszczalnych do wprowadzenia do powietrza, określonych decyzją wojewody, w wysokości dziesięciokrotnej jednorazowej stawki opłat za wprowadzenie zanieczyszczeń do powietrza.”;

3) w § 2:

a) w ust. 1 wyrazy „wojewódzkiego organu” zastępuje się wyrazem „wojewody”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dobowa stawka kary pieniężnej za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu przenikającego do środowiska za każdy dB(A) przekroczenia wynosi:

w przedziale	złotych
od 1 do 5 dB(A)	16 200
od 6 do 10 dB(A)	27 000
od 11 do 15 dB(A)	43 200
16 dB(A) i więcej	64 800”

4) w § 3:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po stwierdzeniu naruszenia wymagań ochrony środowiska, o którym mowa w § 1 i 2, wojewoda decyzją określa termin naliczania kary pieniężnej oraz wymiar kary:

1) godzinowy — za przekroczenie co do rodzaju lub ilości substancji dopuszczalnych do wprowadzenia do powietrza,

2) dobowy — za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu przenikającego do środowiska.”;

b) w ust. 2 skreśla się wyraz „atmosferycznego”, a wyrazy „wojewódzki organ” zastępuje się wyrazem „wojewoda”;

5) w § 4:

a) w ust. 1 w drugim zdaniu wyrazy „dobowy wymiar kary” zastępuje się wyrazami „wymiar kary, o którym mowa w § 3”;

b) w ust. 2 skreśla się wyraz „dobowy”, a wyrazy „w załączniku nr 1” zastępuje się wyrazami „w § 1”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wojewoda może badać zasadność wniosku, o którym mowa w ust. 1. Jeżeli wojewoda stwierdzi, że jednostka organizacyjna nadal nie przestrzega wymagań ochrony środowiska, to ustali jednostce organizacyjnej, od dnia stwierdzenia bezzasadności wniosku, wymiar kary pieniężnej, stosując stawki wyższe o 100% od przewidzianych w § 1 lub 2.”;

6) w § 5:

a) w ust. 2—4 skreśla się wyrazy „nr 2”;

b) w ust. 4 po wyrazie „drzew” dodaje się wyrazy „albo krzewów” i po wyrazie „miejskiej” dodaje się wyrazy „lub z terenów nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków”;

7) w § 6 wyrazy „wojewódzki organ” zastępuje się wyrazami „organ gminy”;

8) w § 7:

a) w ust. 2 po wyrazach „dobę składowania” dodaje się wyrazy „a za rodzaje odpadów nie wymienione w tych przepisach — w wysokości 0,05 stawki opłaty przewidzianej dla odpadów zaliczonych do IV kategorii uciążliwości”;

b) w ust. 4 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu: „Jeżeli jednak do dnia 31 grudnia danego roku naruszenie to nie zostało usunięte, wysokość kary łącznej ustala się za okres do dnia 31 grudnia tego roku, natomiast od dnia 1 stycznia następnego roku dobowy wymiar kary stanowi podstawę naliczenia następnej kary łącznej.”;

9) w § 9 skreśla się ust. 1 i znosi oznaczenie ust. 2;

10) skreśla się § 10;

11) skreśla się załącznik nr 1;

12) w załączniku nr 2 do rozporządzenia skreśla się wyrazy „nr 2”; załącznikowi temu nadaje się brzmienie określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia;

§ 2. Sprawy wszczęte przed dniem wejścia w życie rozporządzenia podlegają rozpoznaniu według przepisów dotychczasowych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1990 r.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1990 r. (poz.246)

STAWKI KAR PIENIĘŻNYCH ZA ZNISZCZENIE LUB USUWANIE DRZEW ORAZ ZNISZCZENIE ZIELENI

Lp.	Rodzaje i gatunek (odmiana) drzew	Stawki jednostkowe w zł za 1 cm obwodu pnia drzewa mierzonego na wysokości ścięcia przy obwodzie				
		do 25 cm	26—50 cm	51—100 cm	101—200 cm	powyżej 200 cm
1	Topola, olsza, klon jesionolistny, czeremcha, wierzb, grochodrzew	19 440	38 880	77 600	103 680	84 240
2	Klon (pozostałe gatunki i odmiany szybko rosnące), kasztanowiec, morwa, jesion, świerk pospolity, sosna, daglezja, choina, modrzew, brzoza gruczołkowata i omszona	51 840	97 200	194 400	194 400	194 400
3	Dąb, grab, buk, lipa, iglicznia, głóg — forma drzewiasta, jarząb, klon (gatunki i odmiany wolno rosnące) gatunki i odmiany ozdobne jabłoni, śliwy i wiśni, orzech, leszczyna turecka, brzoza (gatunki i odmiany pozostałe), jodła zwyczajna, świerk (gatunki i odmiany pozostałe), żywotnik, platan klonolistny, wiąz	129 600	324 000	648 000	972 000	1 296 000
4	Jodła (pozostałe gatunki i odmiany), tulipanowiec, magnolia, korkowiec, miłorząb, metasekwoja, cis, cyp- rysyk	648 000	972 000	1 296 000	1 944 000	2 592 000
5	Inne drzewa owocowe	38 880	38 880	64 800	38 880	25 920

Rodzaje zieleni	Stawki jednostkowe kar pieniężnych za 1 m ² w zł
Krzewy	216 000
Trawniki	43 200
Kwietniki	432 000

247

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 czerwca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ceł na towary przywożone z zagranicy.

Na podstawie art. 4 ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku nr 3 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1989 r. w sprawie ceł na towary przywożone z zagranicy (Dz. U. Nr 75, poz. 448 oraz z 1990 r. Nr 19, poz. 113 i Nr 31, poz. 183) w wykazie państw

stosujących do towarów pochodzenia polskiego klauzulę największego uprzywilejowania po poz. 65 dodaje się poz. 66 w brzmieniu:
„66. Tajwan”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

248

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 czerwca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie uznawania składników majątkowych za środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, zasad i stawek ich amortyzacji oraz zasad aktualizacji wyceny środków trwałych.

Na podstawie art. 10 ust. 6 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. Nr 3, poz. 12, Nr 54, poz. 320 i Nr 74, poz. 443) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1989 r. w sprawie uznawania składników majątkowych za środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, zasad i stawek ich amortyzacji oraz zasad aktualizacji wyceny

środków trwałych (Dz. U. Nr 72, poz. 422) w § 13 w ust. 2 w zdaniu drugim kropkę na końcu zdania zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z tym że przeliczeń tych dokonuje się po raz pierwszy według stanu na dzień 31 grudnia 1990 r.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

249

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA-SZEFA URZĘDU RADY MINISTRÓW

z dnia 27 czerwca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad finansowania działalności komisji do spraw przeciwdziałania alkoholizmowi.

Na podstawie art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230, z 1984 r. Nr 34, poz. 184, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198) oraz w związku z art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 12 listopada 1985 r. o zmianach w organizacji oraz zakresie działania niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej (Dz. U. Nr 50, poz. 262, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 30, poz. 163, Nr 64, poz. 387, Nr 73, poz. 433 i 434 oraz z 1990 r. z 1990 r. Nr 34, poz. 198) i pkt 3 załącznika nr 7 do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1985 r. w sprawie określenia kompetencji niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej, zastrzeżonych w przepisach

szczególnych dla organów zniesionych (Dz. U. Nr 63, poz. 334), zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra-Szefa Urzędu Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1987 r. w sprawie zasad finansowania działalności komisji do spraw przeciwdziałania alkoholizmowi (Dz. U. Nr 27, poz. 155) w § 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wynagrodzenie za udział w posiedzeniu komisji wynosi 7% najniższego wynagrodzenia w uspołecznionych zakładach pracy.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister-Szef Urzędu Rady Ministrów: *J. Ambroziak*

Opłata za prenumeratę w 1990 r. wynosi: Dziennika Ustaw 97 750 zł; Monitora Polskiego 54 400 zł.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego można nabywać za gotówkę:

w Warszawie:

- w punkcie sprzedaży Urzędu Rady Ministrów, al. I Armii Wojska Polskiego 2/4 (tel. 29-61-73) — egzemplarze bieżące oraz z lat 1980—1989,
- w księgarniach: Powszechnego Domu Książki „Uniwersus”, ul. Belwederska 20/22 (tel. 41-40-05); im. Stefana Żeromskiego, al. gen. K. Świerczewskiego 119/123 (tel. 20-46-28); Wydawnictw Ekonomicznych i Budowlanych, ul. Żurawia 1/3 przy pl. Trzech Krzyży (tel. 21-44-05) i ul. Francuska 15 (tel. 17-85-47) — egzemplarze bieżące oraz z roku 1989;

poza Warszawą — egzemplarze bieżące oraz z ostatnich 2 lat:

- w punktach sprzedaży znajdujących się **w urzędach wojewódzkich** w: Białej Podlaskiej (ul. Brzeska 41), Białymstoku (ul. Mickiewicza 3/5), Bielsku-Białej (ul. Miczurina 2a), Bydgoszczy (ul. Jagiellońska 3), Kielcach (ul. IX Wieków Kielc 3), Krakowie (pl. Wiosny Ludów 3/4) Lesznie Wlkp. (pl. Kościuszki 4), Łodzi (ul. Piotrkowska 104), Opolu (ul. Piastowska 14), Ostrołęce (pl. Gen. Bema 3), Piotrkowie Trybunalskim (ul. Słowackiego 5), Płocku (ul. Kolegiatna 15), Przemyślu (ul. Rynek 26), Radomiu (ul. Żeromskiego 53), Szczecinie (ul. Kaszubska 42), Świdnicy (pl. Grunwaldzki 14), Tarnowie (ul. Dąbrowskiego 29), Tarnobrzegu (ul. 1 Maja 4) i Włocławku (ul. 3 Maja 17);
- w punktach sprzedaży znajdujących się **w sądach** w: Białymstoku (ul. Marii Curie-Skłodowskiej 1), Bielsku-Białej (ul. Cieszyńska 10), Bydgoszczy (ul. Wały Jagiellońskie), Bytomiu (ul. Piekarska 1), Częstochowie (ul. Dąbrowskiego 23/35), Elblągu (ul. Trybunalska 25), Gdańsku (ul. Gen. K. Świerczewskiego 30), Gdyni (pl. Konstytucji 3), Gliwicach (ul. Powstańców 23), Gorzowie Wlkp. (ul. Mieszka I 33), Jeleniej Górze (ul. Wojska Polskiego 56), Kaliszu (al. Wolności 13), Katowicach (ul. Andrzeja 16/18), Kielcach (ul. Żeromskiego 26), Koninie (ul. Energetyka 5), Koszalinie (ul. Alfreda Lampego 34), Krakowie (ul. Przy Rondzie 7), Legnicy (ul. Złotoryjska 29), Lublinie (ul. Krakowskie Przedmieście 76), Łodzi (pl. Dąbrowskiego 5), Nowym Sączu (ul. Pijarska 3), Olsztynie (ul. Dąbrowszczaków 44), Opolu (pl. Thaelmanna 1), Ostrowie Wielkopolskim (ul. Sądowa 2), Poznaniu (ul. Młyńska 1a), Radomiu (ul. Nowotki 10), Rzeszowie (pl. Gwardii Ludowej 3), Słupsku (ul. Bolesława Bieruta 13), Szczecinie (ul. Kaszubska 42), Świdnicy (pl. Grunwaldzki 14), Tarnowie (ul. Dąbrowskiego 29), Toruniu (ul. Fosa Staromiejska), Wrocławiu (ul. Sądowa 1), Zamościu (ul. Akademicka 1), Zielonej Górze (pl. Słowiański 1).

Egzemplarze bieżące oraz z lat ubiegłych można nabywać na podstawie nadesłanego zamówienia w Wydziale Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa P-1.

Spóźnione wpłaty na prenumeratę w 1990 r. będą przyjmowane tylko do 30 czerwca br. Egzemplarze zaległe w ramach prenumeraty będą wysyłane z opóźnieniem w stosunku do ich wydania i za przesyłkę będą pobierane dodatkowe opłaty, których wysokość zostanie podana w informacji załączonej do paczki z wydawnictwami. Prenumerata jest realizowana na podstawie przedpłaty. Wpłata powinna być dokonana „przelewem-zamówieniem” lub trzyodcinkowym przekazem na konto Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów w Narodowym Banku Polskim, Oddział Okręgowy Warszawa nr 1052-3157-139.11. Druki „przelewów-zamówień” lub przekazów mogą zostać wysłane zainteresowanym po uprzednim zgłoszeniu zapotrzebowania pisemnie lub telefonicznie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów. **Na dowodzie wpłaty należy podać pełną nazwę instytucji (nazwisko i imię) i adres z numerem kodu pocztowego** oraz liczbę zamawianych egzemplarzy. Wszelkich informacji o prenumeracie udziela Wydział Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1, **niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.**

Wydawca: Urząd Rady Ministrów
Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29, tel. 694-60-03
Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, teleks nr 825944 WW.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 3 lipca 1990 r.

Nr 43

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWY:

- 250 — z dnia 7 czerwca 1990 r. o zmianie ustawy o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki społecznej 621
- 251 — z dnia 8 czerwca 1990 r. o zmianie ustaw: Kodeks postępowania karnego, Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, o ustroju kolegiów do spraw wykroczeń i Kodeks pracy 623
- 252 — z dnia 8 czerwca 1990 r. o przywróceniu Akademii Wychowania Fizycznego nazwy „Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie” 625
- 253 — z dnia 21 czerwca 1990 r. o zmianie niektórych ustaw dotyczących samorządu terytorialnego 625

ROZPORZĄDZENIE

- 254 — Ministra Finansów z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie zasad ustalania i wypłacania dotacji przedmiotowych 626

250

USTAWA

z dnia 7 czerwca 1990 r.

o zmianie ustawy o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki społecznej.

Art. 1. W ustawie z dnia 24 października 1986 r. o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 39, poz. 192 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 2 po wyrazach „a także” dodaje się wyrazy „w zakresie zasad tworzenia zakładowego funduszu socjalnego”;
- 2) w art. 3:
 - a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Ze świadczeń i usług finansowanych z zakładowego funduszu socjalnego oraz ze świadczeń finansowanych z zakładowego funduszu mieszkaniowego mogą korzystać:

 - 1) pracownicy zatrudnieni w pełnym i niepełnym wymiarze czasu pracy,
 - 2) pracownicy młodociani, z którymi zakład pracy zawarł umowę o pracę w celu przygotowania zawodowego,
 - 3) pracownicy sezonowi zatrudnieni w zakładach pracy o kampanijnym charakterze produkcji lub usług,
 - 4) osoby zatrudnione w systemie agencji-prowizyjnym na podstawie umowy agencji,
 - 5) osoby, z którymi zakład pracy zawarł umowę o wykonywanie pracy nakładczej,
 - 6) emeryci i renciści — byli pracownicy zakładu, w tym także ze zlikwidowanych zakładów, którzy zostali objęci opieką przez zakład pracy,

7) członkowie rodzin pracowników zmarłych w czasie zatrudnienia, a także członkowie rodziny po zmarłym byłym pracowniku — emerycie lub renciście,

8) osoby uprawnione do tych usług i świadczeń na podstawie odrębnych przepisów.

1b. Ze świadczeń i usług finansowanych z zakładowego funduszu socjalnego mogą także korzystać członkowie rodzin osób wymienionych w ust. 1a pkt 1—6 i 8.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Szczegółowe zasady gospodarowania środkami zakładowych funduszy socjalnego i mieszkaniowego, w tym przyznawania świadczeń, określają zakładowe regulaminy.”;

3) w art. 4:

a) w ust. 2 na końcu kropkę skreśla się i dodaje wyrazy „lub w II półroczu roku poprzedniego, jeżeli przeciętne wynagrodzenie z tego okresu stanowi kwotę wyższą”;

b) w ust. 3 wyrazy „funduszu załogi lub innego” zastępuje się wyrazami „zysku przedsiębiorstwa lub”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zakład pracy może zwiększyć wysokość odpisu na zakładowy fundusz socjalny, naliczając corocznie na każdego emeryta i rencistę kwotę nie przekraczającą 25% kwoty odpisu podstawowego, o którym mowa w ust. 2.”;

4) w art. 5 dodaje się pkt 3a—3c w brzmieniu:

- „3a) dobrowolne wpłaty, darowizny oraz zapisy osób fizycznych i prawnych,
- 3b) nie wykorzystane środki zakładowego funduszu nagród w jednostkach budżetowych,
- 3c) kwoty w wysokości stanowiącej różnicę między dochodami a kosztami z tytułu sprzedaży i likwidacji środków trwałych służących zakładowej działalności socjalnej w wypadku nieposiadania innych urządzeń socjalnych oraz niepodejmowania przez zakład inwestycji, o których mowa w art. 10 ust. 1,”;

5) art. 6 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 6. 1. Środki zakładowego funduszu socjalnego przeznacza się na finansowanie usług i świadczeń socjalnych, a zwłaszcza pomocy rzeczowej i finansowej, różnych form wypoczynku, działalności kulturalno-oświatowej, kultury fizycznej oraz pracowniczych ogrodów działkowych.
2. Przyznawanie usług i świadczeń oraz wysokość dopłaty z zakładowego funduszu socjalnego powinny być uzależnione od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do tych usług i świadczeń.
3. Wysokość dopłaty do wypoczynku zagranicznego nie może przekraczać wysokości dopłaty do wypoczynku krajowego.
4. Środki zakładowego funduszu socjalnego można przenosić na zakładowy fundusz mieszkaniowy.”;

6) w art. 7:

- a) w ust. 2 na końcu kropkę skreśla się i dodaje wyrazy „lub w II półroczu roku poprzedniego, jeżeli przeciętne wynagrodzenie z tego okresu stanowi kwotę wyższą.”,
- b) w ust. 3 wyrazy „funduszu załogi lub innego” zastępuje się wyrazami „zysku przedsiębiorstwa lub”,
- c) w ust. 4 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
„3a) dobrowolne wpłaty, darowizny oraz zapisy osób fizycznych i prawnych”,
- d) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. Środki zakładowego funduszu mieszkaniowego można przenosić na zakładowy fundusz socjalny.”;

7) w art. 8 ust. 2—6 otrzymują brzmienie:

- „2. Przy przyznawaniu świadczeń powinny być uwzględnione warunki materialne i sytuacja mieszkaniowa pracownika i jego rodziny.
3. Pomocy finansowej, o której mowa w ust. 2, można udzielać w formie oprocentowanych pożyczek oraz w formie pomocy częściowo lub całkowicie bezzwrotnej. Wysokość pomocy finansowej, wysokość oprocentowania pożyczek, warunki umorzenia pożyczki oraz jej spłaty ustala zakład pracy w umowie zawieranej ze świadczeniobiorcą.
4. Okres spłaty pożyczek, udzielanych z zakładowego funduszu mieszkaniowego, ustala zakład pracy na

okres nie dłuższy niż 10 lat. Zakład pracy może, w uzasadnionych wypadkach, zawiesić w tym okresie spłatę pożyczki.

5. W szczególnie uzasadnionych wypadkach zakład pracy może umarzać w całości lub w części nie spłaconą pożyczkę, udzieloną ze środków zakładowego funduszu mieszkaniowego.

6. Nie spłacona pożyczka, udzielona ze środków zakładowego funduszu mieszkaniowego, staje się natychmiast wymagalna w razie wygaśnięcia stosunku pracy w następstwie porzucenia pracy przez pracownika oraz w razie rozwiązania stosunku pracy w trybie art. 52 Kodeksu pracy lub za wypowiedzeniem z powodu nienależytego wywiązywania się pracownika z jego obowiązków albo w wypadku rozwiązania stosunku pracy przez pracownika za wypowiedzeniem. Warunki i zasady spłaty pożyczki ustala zakład pracy, który pożyczki udzielił.”;

8) w art. 9:

a) w ust. 1 wyraz „oprocentowanych” skreśla się, a na końcu zdania kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje wyrazy „na zasadach określonych w innych przepisach.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Środki funduszy, o których mowa w ust. 1, mogą być w całości lub w części przekazane innym jednostkom z przeznaczeniem na finansowanie wspólnej działalności socjalnej i pomoc na cele mieszkaniowe dla pracowników jednostek, z których środki te pochodzą.

2b. Zasady wspólnej działalności socjalnej oraz pomocy na cele mieszkaniowe, o której mowa w ust. 2a, określa umowa zawarta pomiędzy współpracującymi jednostkami.”;

9) w art. 11 w ust. 3 wyrazy „funduszu załogi lub innego” zastępuje się wyrazami „zysku przedsiębiorstwa lub”;

10) w art. 12:

a) w ust. 1 wyrazy „funduszu załogi” zastępuje się wyrazami „zysku przedsiębiorstwa”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister Pracy i Polityki Socjalnej w porozumieniu z Ministrem Finansów, w drodze rozporządzenia, może ustalać odpisy dodatkowe na zakładowy fundusz socjalny na uczestników kolonii i obozów, w szczególności ze względu na wzrost kosztów i cen usług wypoczynkowych.”;

11) w art. 13:

a) w ust. 1 pkt 1 skreśla się,

b) w ust. 2 wyrazy „30 kwietnia” zastępuje się wyrazami „20 lutego”.

Art. 2. Minister Pracy i Polityki Socjalnej ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy z dnia 24 października 1986 r. o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki społecznej, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, artykułów, ustępów i punktów.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1990 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

251

USTAWA

z dnia 8 czerwca 1990 r.

o zmianie ustaw: Kodeks postępowania karnego, Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, o ustroju kolegiów do spraw wykroczeń i Kodeks pracy.

Art. 1. W Kodeksie postępowania karnego wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 457 § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Wniosek o ukaranie zastępuje w postępowaniu sądowym akt oskarżenia.”;
- 2) art. 461 otrzymuje brzmienie:
„Art. 461. Wyrok wydany w sprawie przekazanej sądowi na żądanie uprawnionego organu lub uprawnionej osoby nie podlega zaskarżeniu. Nie dotyczy to wypadku, gdy sąd orzekł na niekorzyść obwinionego.”

Art. 2. W Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 27 w § 2 po wyrazie „państwowej” dodaje się wyrazy „oraz właściwym organom gminy”;
- 2) w art. 80 po wyrazie „instancji” przecinek zastępuje się kropką i skreśla wyrazy „z wyjątkiem wypadku, o którym mowa w art. 86.”;
- 3) art. 86 otrzymuje brzmienie:
„Art. 86. Od rozstrzygnięć kolegium obwiniony, oskarżyciel publiczny, pokrzywdzony oraz instytucja państwowa lub społeczna, która złożyła wniosek o ukaranie, mają prawo złożyć środek zaskarżenia w postaci żądania skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.”;
- 4) w art. 100 wyrazy „właściwe rzeczowo organy administracji” zastępuje się wyrazami „odpowiednio właściwe rzeczowo organy administracji rządowej lub jako zadania zlecone — organy gminy”;
- 5) w art. 110 § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Minister Sprawiedliwości sprawuje nadzór zwierzchni nad działalnością kolegiów przy sądach rejonowych. Minister Spraw Wewnętrznych sprawuje nadzór zwierzchni nad postępowaniem mandatowym w sprawach o wykroczenia poddane orzecznictwu kolegiów przy sądach rejonowych.”;
- 6) art. 111 skreśla się;
- 7) po art. 148 dodaje się art. 148a w brzmieniu:
„Art. 148a. Od orzeczeń kolegium pierwszej instancji o ukaraniu zasadniczą karą aresztu lub karą ograniczenia wolności uprawnieni do wnoszenia odwołań mają prawo złożyć środek zaskarżenia w postaci żądania skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.”

Art. 3. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. o ustroju kolegiów do spraw wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 118, z 1972 r. Nr 49, poz. 312, z 1974 r. Nr 24, poz. 142, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1982 r. Nr 45, poz. 291 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
 - a) w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) sądach rejonowych w drodze rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości,”
 - b) w § 1 skreśla się pkt 4,
 - c) § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Kolegia wymienione w § 1 pkt 2 i 3 są kolegiami pierwszej instancji, a kolegia wymienione w § 1 pkt 5 i 6 — kolegiami drugiej instancji.”,
 - d) § 3 otrzymuje brzmienie:
„§ 3. Przy sądzie rejonowym może działać więcej niż jedno kolegium. Właściwość miejscowa kolegium odpowiada właściwości miejscowej sądu, przy którym działa kolegium. W wypadku gdy przy sądzie działa więcej niż jedno kolegium, zakres ich właściwości miejscowej ustala w drodze rozporządzenia Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji.”;
- 2) w art. 6:
 - a) § 1 i 1a otrzymują brzmienie:
„§ 1. Członków kolegium — w liczbie określonej przez prezesa sądu rejonowego — wybierają rady gmin, których obszar jest objęty właściwością kolegium, spośród kandydatów zamieszkałych na terenie gminy.
§ 1a. Prezes sądu rejonowego podaje liczbę członków kolegium do wiadomości poszczególnym radom gmin najpóźniej na 30 dni przed upływem terminu zgłaszania kandydatów.”,
 - b) w § 2 wyrazy „wybiera wojewódzka rada narodowa (rada narodowa miasta wyłączonego z województwa)” zastępuje się wyrazami „wybiera rada gminy”;
- 3) w art. 7:
 - a) w § 1 w pkt 2 skreśla się wyrazy „i dają rękojmię należytego wykonywania obowiązków członka kolegium”,
 - b) w § 2 skreśla się wyrazy „sądowych, prokuratorских”, a wyrazy „funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej” zastępuje się wyrazami „funkcjonariuszy Policji i funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa”;

- 4) w art. 8 § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Przewodniczącego i zastępców przewodniczącego kolegium, na wniosek prezesa sądu rejonowego, wybierają ze swego grona jego członkowie spośród osób mających wyższe wykształcenie prawnicze lub administracyjne.”;
- 5) w art. 9 § 1 i 3 otrzymują brzmienie:
„§ 1. Kandydatów na członków kolegium zgłaszają radom gmin prezesi sądów wojewódzkich, prokuratorzy wojewódzcy, stowarzyszenia, organizacje i związki zawodowe, zarejestrowane na podstawie przepisów prawa, oraz co najmniej 25 obywateli mających czynne prawo wyborcze, zamieszkujących na danym terenie, w terminie do dnia 31 lipca ostatniego roku kadencji, w trybie, który określi Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej.”
„§ 3. Wybory przygotowują zarządy gmin jako zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej.”;
- 6) w art. 10 w § 2 po wyrazie „pracy” stawia się kropkę i skreśla wyrazy „przynależność do organizacji społecznych i politycznych.”;
- 7) art. 12 otrzymuje brzmienie:
„Art. 12. Członkowie kolegium przed rozpoczęciem swej działalności składają przed kierownikiem organu, przy którym działa kolegium, ślubowanie według następującej roty: „Ślubuję uroczystie, że jako członek kolegium będę orzekać bezstronnie i zgodnie z prawem.”;
- 8) w art. 15:
a) w § 2 wyrazy „Rada narodowa odwołuje” zastępuje się wyrazami „Rada gminy może odwołać”,
b) w § 2 skreśla się pkt 4,
c) w § 3 wyrazy „prezydium rady narodowej w drodze uchwały” zastępuje się wyrazami „kierownik organu, przy którym działa kolegium”;
- 9) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:
„Art. 16a. W razie zmniejszenia się w czasie trwania kadencji liczby członków kolegium, dokonuje się w miarę potrzeby uzupełnienia tej liczby w trybie przewidzianym do wyboru członków kolegium. Mandat tak wybranego członka kolegium wygasa z upływem kadencji ogółu członków kolegium.”;
- 10) w art. 17:
a) w § 2 wyrazy „prezydium rady narodowej” zastępuje się wyrazami „sądu rejonowego”,
b) w § 4 wyrazy „Minister Spraw Wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „Minister Sprawiedliwości”;
- 11) w art. 18 wyrazy „Minister Spraw Wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „Minister Sprawiedliwości”;
- 12) art. 19 otrzymuje brzmienie:
„Art. 19. Członkom kolegium zamieszkałym poza miejscowością, w której odbywają się posiedzenia kolegium, przysługują diety oraz zwrot kosztów przejazdu i noclegu, według przepisów w sprawie diet i innych należności z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju. Wydatki te pokrywa się z budżetu sądu rejonowego oraz innych organów, przy których działają kolegia.”;
- 13) w art. 20:
a) § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z Ministrem Finansów, określi w drodze rozporządzenia zasady wynagradzania przewodniczącego, członków składu orzekającego i protokolanta za udział w posiedzeniach oraz zasady wypłacania na ich żądanie odszkodowania za utracony zarobek wskutek udziału w posiedzeniu.”;
- b) w § 2 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Minister Spraw Wewnętrznych” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Minister Sprawiedliwości”, a wyrazy „prezyciach rad narodowych” zastępuje się wyrazami „sądach rejonowych”.
- Art. 4.** W Kodeksie pracy wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 285:
a) § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Od orzeczeń inspektora pracy obwiniony, jego obrońca albo prokurator mają prawo, w terminie siedmiu dni od dnia ogłoszenia lub doręczenia orzeczenia, złożyć środek zaskarżenia w postaci żądania skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego do sądu rejonowego właściwego ze względu na miejsce popełnienia wykroczenia.”;
- b) w § 4 wyraz „kolegium” zastępuje się wyrazem „sądem”;
- 2) w art. 287:
a) w § 1 skreśla się zdanie drugie,
b) skreśla się § 2;
- 3) skreśla się art. 288.
- Art. 5.** 1. Dotychczasowe kolegia rejonowe do spraw wykroczeń przy terenowych organach administracji państwowej stopnia podstawowego stają się kolegiami do spraw wykroczeń przy sądach rejonowych.
2. Znosi się kolegia do spraw wykroczeń przy wojewodach i prezydentach miast będących organami administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.
3. Członkowie kolegiów, o których mowa w ust. 1, stają się członkami odpowiednich kolegiów do spraw wykroczeń przy sądach rejonowych.
4. Członkowie kolegiów, o których mowa w ust. 2, stają się, odpowiednio do miejsca zamieszkania, członkami kolegiów do spraw wykroczeń przy sądach rejonowych.
5. Środki zaskarżenia od rozstrzygnięć kolegiów do spraw wykroczeń rozpoznaje sąd rejonowy, stosując przepisy rozdziału 46 Kodeksu postępowania karnego, a w zakresie rozpatrywania zażaleń — także odpowiednio inne przepisy tego kodeksu.
6. Bezpośredni nadzór nad działalnością kolegiów do spraw wykroczeń przy sądach rejonowych sprawują prezesi tych sądów.

Art. 6. 1. Znosi się komisje orzecznictwa do spraw wykroczeń przy wojewodach i prezydentach miast będących organami administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

2. W przedmiocie uchylenia prawomocnego rozstrzygnięcia kolegium orzeka sąd wojewódzki w składzie trzech sędziów, stosując odpowiednio przepisy art. 112—117 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, a w zakresie nie unormowanym w tych przepisach — przepisy Kodeksu postępowania karnego.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do prawomocnych orzeczeń inspektora pracy.

Art. 7. Sprawy, w których nie zostały rozpoznane środki zaskarżenia przez kolegia przy wojewodach oraz prezydentach miast będących organami administracji państwowej stopnia wojewódzkiego od orzeczeń kolegiów rejonowych do spraw wykroczeń, i sprawy, w których postępowanie toczy się przed komisjami orzecznictwa do spraw wykroczeń, przekazuje się odpowiednio właściwym sądom rejonowym i wojewódzkim.

Art. 8. 1. Kompetencje terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego i wojewódzkiego w zakresie obsługi prawnej i biurowej kolegiów do spraw wykroczeń oraz komisji orzecznictwa do spraw wykroczeń, jak również wykonywania wydanych przez nie rozstrzygnięć, przejmują sądy rejonowe.

2. Pracownicy urzędów terenowych organów, o których mowa w ust. 1, stają się pracownikami sądów rejonowych. Mogą oni, w terminie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy, złożyć pisemne oświadczenie prezesowi sądu rejonowego o odmowie zatrudnienia. W tym wypadku stosunek pracy rozwiązuje się z upływem trzech miesięcy od dnia

złożenia oświadczenia, a rozwiązanie stosunku pracy pociąga za sobą skutki, jakie przepisy prawa wiążą z rozwiązaniem stosunku pracy przez zakład pracy za wypowiedzeniem w związku z likwidacją zakładu pracy.

3. Pracownicy, o których mowa w ust. 2, zachowują przez okres sześciu miesięcy prawo do wynagrodzenia odpowiadające stanowisku, które dotychczas zajmowali, gdy obejmą w sądach rejonowych stanowiska, na których przysługuje niższe wynagrodzenie zasadnicze, niższy dodatek funkcyjny lub jeżeli dodatek funkcyjny nie przysługuje.

Art. 9. Zarządy gmin w ramach zadania zleconego z zakresu administracji rządowej zapewniają lokale wraz z odpowiednim wyposażeniem, niezbędne do działalności kolegiów do spraw wykroczeń.

Art. 10. 1. Dochody i wydatki związane z działalnością kolegiów do spraw wykroczeń przy sądach rejonowych stają się dochodami i wydatkami budżetu centralnego w części dotyczącej Ministerstwa Sprawiedliwości. Etaty i środki na wynagrodzenia przekazuje się temu ministerstwu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do etatów i środków finansowych związanych z funkcjami nadzoru nad kolejami do spraw wykroczeń przy sądach rejonowych.

Art. 11. Użyte w dotychczasowych przepisach dotyczących działalności kolegiów do spraw wykroczeń wyrazy „Minister Spraw Wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „Minister Sprawiedliwości”.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

252

USTAWA

z dnia 8 czerwca 1990 r.

o przywróceniu Akademii Wychowania Fizycznego nazwy „Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie”.

Art. 1. Akademii Wychowania Fizycznego im. gen. broni Karola Świerczewskiego w Warszawie przywraca się nazwę „Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

253

USTAWA

z dnia 21 czerwca 1990 r.

o zmianie niektórych ustaw dotyczących samorządu terytorialnego.

Art. 1. W ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 16, poz. 95 i Nr 34, poz. 199) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli siedziba rady gminy znajduje się w mieście położonym na terytorium tej gminy, rada nosi nazwę rady miejskiej.”;

2) w art. 26 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Burmistrz jest przewodniczącym zarządu w gminie, w której siedziba władz znajduje się w mieście położonym na terytorium tej gminy.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 21, poz. 124) w art. 33 wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Pracownicy zatrudnieni w dotychczasowych urzędach terenowych organów administracji państwowej, którzy zgodnie z ust. 1 zdanie pierwsze stali się pracownikami samorządowymi, zachowują uprawnienia wynikające z przepisów szczególnych do dnia nawiązania nowych stosunków pracy na dalszy okres albo do dnia wcześniejszego rozwiązania lub wygaśnięcia stosunków pracy zgodnie z ust. 1 zdanie drugie i trzecie”;

2) dotychczasowe ust. 2 i 3 oznaczają się jako ust. 3 i 4.

Art. 3. W ustawie z dnia 10 maja 1990 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 32, poz. 191) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Uchwały wojewódzkich rad narodowych w sprawie zmiany granic miast i gmin zachowują ważność, nawet jeżeli ich wejście w życie miałoby nastąpić po dniu wejścia w życie ustawy.”;

2) w art. 17 w ust. 1 wyrazy „art. 8, art. 14 i art. 15” skreśla się;

3) w art. 22;

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Poza osobami, o których mowa w ust. 1, do czasu wyboru wójta, burmistrza lub prezydenta miasta ich funkcje mogą również pełnić w zakresie swojej dotychczasowej właściwości oraz posiadanych dotychczas uprawnień:

1) osoby pełniące funkcje terenowych organów administracji państwowej o właściwości szczególnej oraz kierowników urzędów stanu cywilnego i ich zastępców,

2) osoby upoważnione do załatwiania określonych spraw na podstawie art. 135 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 3 albo art. 268ª Kodeksu postępowania administracyjnego”.

Art. 4. W ustawie z dnia 17 maja 1990 r. o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy a organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 34, poz. 198) w art. 45 w ust. 1 w zdaniu pierwszym wyrazy „do dnia” zastępuje się wyrazami „po dniu”.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 27 maja 1990 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

254

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 czerwca 1990 r.

w sprawie zasad ustalania i wypłacania dotacji przedmiotowych.

Na podstawie art. 6 ust. 4 pkt 2 lit. a) ustawy budżetowej na rok 1990 z dnia 23 lutego 1990 r. (Dz. U. Nr 13, poz. 82) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa zasady ustalania i wypłacania dotacji przedmiotowych podmiotom gospodarczym.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

1) podmiocie gospodarczym — rozumie się przez to osoby prawne, państwowe jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej, osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą oraz osoby fizyczne wykonujące działalność w imieniu jednostek gospodarki społecznej na podstawie umowy agencyjnej lub na warunkach zlecenia; za podmiot gospodarczy uważa się również zakład sporządzający samodzielnie bilans;

2) wyrobie — rozumie się przez to również towary i usługi;

3) cenie sprzedaży — rozumie się przez to:

a) cenę, po której wyrób jest sprzedawany, pomniejszoną o ewentualne marże handlowe,

b) cenę (opłatę) za usługi lub stawkę taryfową.

§ 2. 1. Podstawę obliczenia należnej dotacji (podstawę dotowania) stanowi:

1) ilość sprzedanych lub zakupionych wyrobów — jeżeli stawka dotacji została określona kwotowo lub w formie różnicy ceny;

2) obrót ze sprzedaży wyrobów dotowanych, obliczony według cen sprzedaży — jeżeli ustalono procentową stawkę dotacji.

2. Dotacji nie udziela się do wyrobów:

1) sprzedawanych na eksport,

- 2) niepełnowartościowych (pozagatunkowych, niezgodnych z normami).

§ 3. 1. Podmioty gospodarcze otrzymują dotacje przedmiotowe bezpośrednio z rachunku wydatków budżetowych właściwego ministerstwa lub właściwej miejscowo izby skarbowej w granicach otwartych na ten cel kredytów budżetowych.

2. Podmioty gospodarcze sporządzają, nie później niż w ciągu 28 dni po upływie każdego miesiąca — na formularzach Min. Fin. nr 2096 — rozliczenie należnych dotacji przedmiotowych za okres od początku roku do końca minionego miesiąca.

3. Dwa egzemplarze rozliczenia podmioty gospodarcze składają do właściwego urzędu skarbowego, który w terminie 5 dni dokonuje sprawdzenia prawidłowości rozliczenia.

4. Jeden egzemplarz potwierdzonego przez urząd skarbowy rozliczenia dotacji przedmiotowych, ze wskazaniem numeru rachunku bankowego, na który dotacje mają być przekazane, podmiot gospodarczy przekazuje do właściwego ministerstwa (izby skarbowej), które obowiązane jest dokonać przelewu kwoty należnych dotacji przedmiotowych na rachunek tego podmiotu w terminie 14 dni od daty otrzymania rozliczenia.

5. Ostatecznego rozliczenia dotacji przedmiotowych za okres roczny podmioty gospodarcze dokonują w terminie do dnia 28 lutego roku następnego.

§ 4. 1. Podmioty gospodarcze mogą otrzymać — w trybie określonym w § 3 — zaliczkę na dotacje przedmiotowe w wysokości 1/12 planowanej na rok kwoty dotacji przedmiotowych.

2. Jeżeli podmiot gospodarczy nie opracował planu umożliwiającego ustalenie kwoty zaliczki, może być przyjeta kwota odpowiadająca kwocie dotacji przedmiotowych należnych za grudzień poprzedniego roku.

3. W razie istotnej zmiany planu na dany rok po otrzymaniu zaliczki, wysokość tej zaliczki może być skorygowana do wysokości wynikającej z aktualnego planu.

4. W razie podjęcia w ciągu roku produkcji wyrobu dotowanego, właściwy podmiot gospodarczy może otrzymać zaliczkę na dotacje przedmiotowe w wysokości średniej miesięcznej kwoty planowanej na dany rok.

5. Otrzymaną zaliczkę potrąca się przy rozliczeniu dotacji przedmiotowych za grudzień danego roku. W przypadku zaniechania dotowania w ciągu roku zaliczkę potrąca się przy rozliczeniu dotacji za ostatni miesiąc, w którym dotacje przysługiwały.

§ 5. 1. Podmiot gospodarczy jest obowiązany dokonać korekty należnych dotacji przedmiotowych, jeżeli:

- 1) wyrób, na który udzielono dotacji, został zwrócony dostawcy,
- 2) nastąpiła korekta wartości lub wielkości sprzedaży z innej przyczyny niż określona w pkt 1,

- 3) ujawniono, że przy obliczaniu kwoty dotacji zastosowano niewłaściwe stawki lub otrzymano dotacje na wyroby nie objęte dotowaniem.

2. Rozliczenia dotacji przedmiotowych dokonuje się za miesiąc, w którym powstały okoliczności uzasadniające korektę, w terminie określonym w § 3 ust. 2.

3. Jeżeli okoliczności uzasadniające korektę dotacji przedmiotowych powstały po dokonaniu ostatecznego rozliczenia za dany rok, podmiot gospodarczy dokonuje tylko zwrotu dotacji pobranych w nadmiernej kwocie na rachunek dochodów budżetowych właściwego urzędu skarbowego w terminie 14 dni licząc od dnia, w którym powstały okoliczności uzasadniające tę korektę.

4. W razie stwierdzenia w trakcie kontroli nadmiernego pobrania kwot dotacji, kwoty te wraz z należnymi odsetkami podlegają zwrotowi na rachunek:

- 1) z którego zostały pobrane — jeżeli zwrot następuje w tym samym roku, w którym dotacje zostały pobrane,
- 2) dochodów budżetowych właściwego urzędu skarbowego — jeżeli zwrot następuje w następnym roku.

§ 6. 1. Podmioty gospodarcze otrzymujące dotacje przedmiotowe są obowiązane prowadzić w celu rozliczenia dotacji ewidencję (księgową lub pozaksięgową) w sposób umożliwiający określenie wartości i ilości sprzedanych wyrobów, na które ustalono odrębne stawki dotacji, i kwot należnych dotacji.

2. W razie nieprowadzenia ewidencji lub prowadzenia ewidencji w sposób niezgodny z zasadami określonymi w ust. 1, pobrane w danym roku podatkowym przez podmiot gospodarczy dotacje podlegają zwrotowi w całości, wraz z należnymi odsetkami, na rachunek, z którego zostały pobrane, a w przypadku gdy zwrot następuje w roku następnym — na rachunek dochodów budżetowych właściwego urzędu skarbowego.

§ 7. 1. Przy ustalaniu wysokości dotacji przedmiotowych zaokrągla się:

- 1) podstawę dotowania — do pełnych 10.000 zł,
- 2) kwotę należnych dotacji przedmiotowych — do pełnego 1000 zł.

2. Zaokrąglenie do pełnych kwot następuje w ten sposób, że końcówki sięgające do połowy kwot określonych w ust. 1 zaokrągla się w dół, a końcówki przekraczające połowę tych kwot podnosi się do pełnych kwot.

§ 8. Stawki dotacji przedmiotowych ustalone na dany rok stosuje się w następnym roku do czasu ustalenia nowych stawek.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *M. Dąbrowski*

Do P.T. Prenumeratorów

Wydział Wydawnictw URM uprzejmie informuje, że posiada na składzie wydawnictwo pt. „Konwencja o znakach i sygnałach drogowych”, sporządzona w Wiedniu w dniu 8 listopada 1968 r., ratyfikowana przez Polskę w dniu 1 czerwca 1984 r. (Dziennik Ustaw z 1988 r. Nr 5, poz. 42 i 46). Cena 1 egzemplarza wynosi **21.700,— zł**.

Wszyscy zainteresowani tym wydawnictwem proszeni są o dokonanie wpłaty na konto bankowe Wydziału Wydawnictw w **Narodowym Banku Polskim Oddział Okręgowy Warszawa nr 1052-3157-139.11**.

Nakład wydawnictwa jest ograniczony.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego można nabywać za gotówkę:

w Warszawie:

- w punkcie sprzedaży Urzędu Rady Ministrów, al. I Armii Wojska Polskiego 2/4 (tel. 29-61-73) — egzemplarze bieżące oraz z lat 1980—1989,
- w księgarniach: Powszechnego Domu Książki „Uniwersum”, ul. Belwederska 20/22 (tel. 41-40-05); im. Stefana Żeromskiego, al. gen. K. Świerczewskiego 119/123 (tel. 20-46-28); Wydawnictw Ekonomicznych i Budowlanych, ul. Żurawia 1/3 przy pl. Trzech Krzyży (tel. 21-44-05) i ul. Francuska 15 (tel. 17-85-47) — egzemplarze bieżące oraz z roku 1989;

poza Warszawą — egzemplarze bieżące oraz z ostatnich 2 lat:

- w punktach sprzedaży znajdujących się **w urzędach wojewódzkich** w: Białej Podlaskiej (ul. Brzeska 41), Białymstoku (ul. Mickiewicza 3/5), Bielsku-Białej (ul. Miczurina 2a), Bydgoszczy (ul. Jagiellońska 3), Kielcach (ul. IX Wieków Kielc 3), Krakowie (pl. Wiosny Ludów 3/4), Lesznie Wlkp. (pl. Kościuszki 4), Łodzi (ul. Piotrkowska 104), Opolu (ul. Piastowska 14), Ostrołęce (pl. Gen. Bema 3), Piotrkowie Trybunalskim (ul. Słowackiego 5), Płocku (ul. Kolegiarna 15), Przemyślu (ul. Rynek 26), Radomiu (ul. Żeromskiego 53), Sieradzu (ul. XX-Lecia PL 2), Skierniewicach (ul. 22 Lipca 6), Suwałkach (ul. Lenina 13), Tarnobrzegu (ul. 1 Maja 4) i Włocławku (ul. 3 Maja 17);
- w punktach sprzedaży znajdujących się **w sądach** w: Białymstoku (ul. Marii Curie-Skłodowskiej 1), Bielsku-Białej (ul. Cieszyńska 10), Bydgoszczy (ul. Wały Jagiellońskie), Bytomiu (ul. Piekarska 1), Częstochowie (ul. Dąbrowskiego 23/35), Elblągu (ul. Trybunalska 25), Gdańsku (ul. Gen. K. Świerczewskiego 30), Gdyni (pl. Konstytucji 3), Gliwicach (ul. Powstańców 23), Gorzowie Wlkp. (ul. Mieszka I 33), Jeleniej Górze (ul. Wojska Polskiego 56), Kaliszu (al. Wolności 13), Katowicach (ul. Andrzeja 16/18), Kielcach (ul. Żeromskiego 26), Koninie (ul. Energetyka 5), Koszalinie (ul. Alfreda Lampego 34), Krakowie (ul. Przy Rondzie 7), Legnicy (ul. Złotoryjska 29), Lublinie (ul. Krakowskie Przedmieście 76), Łodzi (pl. Dąbrowskiego 5), Nowym Sączu (ul. Pijarska 3), Olsztynie (ul. Dąbrowszczaków 44), Opolu (pl. Thaelmanna 1), Ostrowie Wielkopolskim (ul. Sądowa 2), Poznaniu (ul. Młyńska 1a), Radomiu (ul. Nowotki 10), Rzeszowie (pl. Gwardii Ludowej 3), Słupsku (ul. Bolesława Bieruta 13), Szczecinie (ul. Kaszubska 42), Świdnicy (pl. Grunwaldzki 14), Tarnowie (ul. Dąbrowskiego 29), Toruniu (ul. Fosa Staromiejska), Wrocławiu (ul. Sądowa 1), Zamościu (ul. Akademicka 1), Zielonej Górze (pl. Słowiański 1).

Egzemplarze bieżące oraz z lat ubiegłych można nabywać na podstawie nadesłanego zamówienia w Wydziale Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa P-1.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1, niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29, tel. 694-60-03

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, teleks nr 825944 WW.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 10 lipca 1990 r.

Nr 44

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWY:

- 255** — z dnia 21 czerwca 1990 r. o zwrocie korzyści uzyskanych niesłusznie kosztem Skarbu Państwa lub innych państwowych osób prawnych 629
- 256** — z dnia 21 czerwca 1990 r. o zniesieniu Akademii Nauk Społecznych 630
- 257** — z dnia 21 czerwca 1990 r. o uchyleniu ustawy o zasadach udziału młodzieży w życiu państwowym, społecznym, gospodarczym i kulturalnym kraju 630
- 258** — z dnia 5 lipca 1990 r. o uchyleniu ustawy o zwalczaniu spekulacji 630

OBWIESZCZENIE

- 259** — Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 21 czerwca 1990 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem 631

255

USTAWA

z dnia 21 czerwca 1990 r.

o zwrocie korzyści uzyskanych niesłusznie kosztem Skarbu Państwa lub innych państwowych osób prawnych.

Art. 1. 1. Jeżeli wskutek czynności prawnej lub decyzji administracyjnej przenoszącej własność lub inne prawo majątkowe na niepaństwowe osoby prawne lub osoby fizyczne osoby te uzyskały niesłusznie korzyść z majątku Skarbu Państwa lub innych państwowych osób prawnych, sąd może oznaczyć sposób i wysokość wyrównania strat, a nawet rozwiązać umowę rozstrzygając o rozliczeniu między stronami.

2. Jeżeli ten, kto uzyskał korzyść, o której mowa w ust. 1, rozporządził tą korzyścią na rzecz osoby trzeciej pod tytułem darmym, wówczas obowiązana do wydania jest ta osoba trzecia.

3. Przepis ust. 1 ma zastosowanie do czynności i decyzji administracyjnych dokonanych po wejściu w życie ustawy z dnia 23 października 1987 r. o zmianie niektórych ustaw regulujących zasady funkcjonowania gospodarki narodowej

(Dz. U. Nr 33, poz. 181), a przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 2. Z żądaniami przewidzianymi w art. 1 osoba prawna, która poniosła stratę, jej organ założycielski, rada pracownicza lub organ samorządu terytorialnego może wystąpić do sądu w terminie jednego roku od wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 3. Sprawy określone w art. 1 rozpoznaje sąd wojewódzki właściwy ze względu na miejsce dokonania czynności prawnej lub siedzibę (miejsce zamieszkania) pozwanego.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

256

USTAWA

z dnia 21 czerwca 1990 r.

o zniesieniu Akademii Nauk Społecznych.

Art. 1. Znosi się Akademię Nauk Społecznych w Warszawie z dniem 30 września 1990 r.

Art. 2. 1. Majątek Akademii Nauk Społecznych przejmie Skarb Państwa.

2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi sposób wykonania przepisu ust. 1.

Art. 3. 1. Na wniosek studenta znoszonej Akademii Nauk Społecznych, złożony do dnia 30 września 1990 r., szkoła wyższa przyjmuje go na dotychczasowy kierunek studiów lub zbliżony do niego. Dziekan wydziału przyjmującego określi obowiązki studenta, których spełnienie jest wymagane planem studiów i programem nauczania.

2. Minister Edukacji Narodowej określi, w porozumieniu z Centralną Komisją Kwalifikacyjną do Spraw Kadr

Naukowych, sposób zakończenia przewodów doktorskich i habilitacyjnych.

Art. 4. Stosunek pracy z mianowanymi nauczycielami akademickimi zatrudnionymi w znoszonej Akademii Nauk Społecznych rozwiązuje organ uprawniony do mianowania — do dnia 30 września 1990 r. Pracownikom tym wypłaca się odprawy w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.

Art. 5. Traci moc ustawa z dnia 6 kwietnia 1984 r. o utworzeniu Akademii Nauk Społecznych (Dz. U. Nr 21, poz. 99).

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

257

USTAWA

z dnia 21 czerwca 1990 r.

o uchyleniu ustawy o zasadach udziału młodzieży w życiu państwowym, społecznym, gospodarczym i kulturalnym kraju.

Art. 1. Traci moc ustawa z dnia 22 maja 1986 r. o zasadach udziału młodzieży w życiu państwowym, społecznym, gospodarczym i kulturalnym kraju (Dz. U. Nr 21, poz. 108), z tym że do czasu odrębnego uregulowania pozostają

w mocy akty wykonawcze wydane na podstawie art. 9 ust. 2, art. 19 ust. 4, art. 20 ust. 4 i art. 37 ust. 4 tej ustawy.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

258

USTAWA

z dnia 5 lipca 1990 r.

o uchyleniu ustawy o zwalczaniu spekulacji.

Art. 1. Uchyla się ustawę z dnia 25 września 1981 r. o zwalczaniu spekulacji (Dz. U. z 1982 r. Nr 36, poz. 243, z 1985 r. Nr 23, poz. 100, z 1987 r. Nr 33, poz. 180 i z 1988 r. Nr 20, poz. 135).

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

259

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 21 czerwca 1990 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem.

1. Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 maja 1990 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem (Dz. U. Nr 37, poz. 209) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem (Dz. U. Nr 51, poz. 330), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) rozporządzeniami Rady Ministrów zmieniającymi rozporządzenie w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem: z dnia 24 października 1975 r. (Dz. U. Nr 35, poz. 195), z dnia 31 grudnia 1981 r. (Dz. U. z 1982 r. Nr 2, poz. 14), z dnia 28 lutego 1983 r. (Dz. U. Nr 15, poz. 71), z dnia 17 grudnia 1984 r. (Dz. U. Nr 58, poz. 297) i z dnia 19 grudnia 1985 r. (Dz. U. z 1986 r. Nr 1, poz. 3), objętych jednolitym tekstem ustalonym obwieszczeniem Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 23 kwietnia 1986 r. (Dz. U. Nr 19, poz. 101),
- 2) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 14 marca 1988 r. w sprawie zmiany niektórych rozporządzeń regulujących zasady działania przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 10, poz. 74) oraz rozporządzeniami Rady Ministrów zmieniającymi rozporządzenie w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem: z dnia 3 października 1988 r. (Dz. U. Nr 35, poz. 272), z dnia 3 maja 1989 r. (Dz. U. Nr 27, poz. 144) i z dnia 28 maja 1990 r. (Dz. U. Nr 37, poz. 209)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania niniejszego jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia nie obejmuje następujących przepisów:

- 1) § 15 i 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem (Dz. U. Nr 51, poz. 330) w brzmieniu:

„§ 15. Tracą moc § 2 ust. 1 i 2, § 3, § 12 ust. 1, § 14 ust. 1, § 16 wraz z załącznikiem nr 3, § 18, § 19, § 20, § 21, § 22, § 23, § 25 i § 28 uchwały nr 8 Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1972 r. w sprawie zatrudniania i wynagradzania pracowników budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.”;

- 2) § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 października 1975 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem (Dz. U. Nr 35, poz. 195) w brzmieniu:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1975 r.”;

- 3) § 2 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1981 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem (Dz. U. z 1982 r. Nr 2, poz. 14) w brzmieniu:

„§ 2. Przepisy § 1 pkt 2 i 7 nie mają zastosowania do pracowników skierowanych do pracy za granicą przed dniem 1 lutego 1982 r. Do tych pracowników, do czasu zakończenia pracy za granicą, stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 3. 1. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1982 r., z wyjątkiem przepisu § 1 pkt 4, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1983 r.

2. Do czasu wejścia w życie przepisu § 1 pkt 4 w tych sprawach stosuje się przepisy dotychczasowe.”;

- 4) § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1983 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem (Dz. U. Nr 15, poz. 71) w brzmieniu:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

5) § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1984 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem (Dz. U. Nr 58, poz. 297) w brzmieniu:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

6) § 2 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1985 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem (Dz. U. z 1986 r. Nr 1, poz. 3) w brzmieniu:

„§ 2. Pracownika, który uzyskał zgodę na skierowanie do pracy za granicą przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, nie dotyczy wymagania wynikające z przepisu § 1 pkt 1.”,

„§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

7) § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 marca 1988 r. w sprawie zmiany niektórych rozporządzeń regulujących zasady działania przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 10, poz. 74) w brzmieniu:

„§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

8) § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1988 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem (Dz. U. Nr 35, poz. 272) w brzmieniu:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r., z wyjątkiem § 1 pkt 1 lit. b) oraz pkt 3, które wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1988 r.”;

9) § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 maja 1989 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem (Dz. U. Nr 27, poz. 144) w brzmieniu:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

10) § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 maja 1990 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem (Dz. U. Nr 37, poz. 209) w brzmieniu:

„§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: w z. *J. Szreter*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 21 czerwca 1990 r. (poz. 259)

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1974 r.

w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem.

Na podstawie art. 298 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do pracowników — obywateli polskich skierowanych do pracy za granicą, zwanych dalej „pracownikami”, w celu realizacji kontraktów eksportowych obejmujących:

- 1) wykonanie przez stronę polską części lub całości robót budowlano-montażowych, projektowych, transportowych oraz kompletnych obiektów i prac z zakresu nadzoru przy wykonywaniu funkcji eksportera, generalnego wykonawcy lub generalnego dostawcy, a także innych prac związanych z realizacją kontraktów, zwanych dalej „budową”,
- 2) wykonanie usług technicznych, naukowych i usług pozostałych, zwanych dalej „usługą”.

§ 2. 1. Do pracy za granicą kieruje pracowników, za ich zgodą, generalny wykonawca, generalny dostawca lub wykonawca budowy (usługi) eksportowej, który zawarł umowę z eksporterem, zwany dalej „jednostką kierującą”. Jednostką kierującą może być także eksporter, którym jest jednostka prowadząca działalność gospodarczą na zasadach określonych w odrębnych przepisach, jeżeli zawarła z kontrahentem zagranicznym kontrakt na realizację budowy (usługi) eksportowej za granicą i kieruje do pracy za granicą pracowników w celu realizacji budowy (usługi) eksportowej we własnym imieniu i na własny rachunek.

2. Zakład pracy na wniosek jednostki kierującej może wyrazić zgodę na skierowanie do pracy za granicą na warunkach przewidzianych w rozporządzeniu pracowników, którzy wystąpią do jednostki kierującej o zatrudnienie na budowie eksportowej (przy wykonywaniu usługi eksportowej).

3. Minister Pracy i Polityki Socjalnej ustali listę województw i zawodów, dla których wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 2, będzie uzależnione od uzyskania w tej sprawie pozytywnej opinii właściwego wojewody.

4. Jednostka kierująca kieruje pracownika do pracy za granicą na podstawie zawartej z nim umowy o pracę na czas określony; umowa powinna określać kraj wykonywania pracy, rodzaj pracy, termin rozpoczęcia i okres pracy za granicą oraz przysługujące z tego tytułu wynagrodzenie.

5. Umowa o pracę, o której mowa w ust. 4, nie może być zawarta na okres dłuższy niż 4 lata. W uzasadnionych przypadkach jednostka kierująca — za zgodą zakładu pracy, który zatrudnia pracownika skierowanego do pracy za granicą, zwanego dalej „macierzystym zakładem pracy” — może przedłużyć tę umowę na dalszy okres, nie dłuższy jednak niż 2 lata.

§ 3. 1. Przed wyjazdem do pracy za granicą, bez względu na kraj i strefę klimatyczną, pracownik jest obowiązany poddać się badaniom lekarskim oraz uzyskać świadectwo zdrowia stwierdzające brak przeciwwskazań lekarskich do pracy i pobytu w warunkach klimatycznych kraju, do którego wyjeżdża.

2. Jednostka kierująca pracownika do pracy za granicą pokrywa opłaty za badania lekarskie oraz koszty dojazdów na te badania.

§ 4. 1. Macierzysty zakład pracy udziela pracownikowi urlopu bezpłatnego na okres skierowania do pracy za granicą.

2. Pracownik powinien wykorzystać urlop wypoczynkowy przysługujący mu z tytułu pracy w macierzystym zakładzie pracy — przed skierowaniem do pracy za granicą.

3. Okres urlopu bezpłatnego, o którym mowa w ust. 1, a także przypadający bezpośrednio po zakończeniu tego urlopu okres niezdolności do pracy z powodu choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną — wlicza się do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze, jeżeli pracownik podejmie zatrudnienie w macierzystym zakładzie pracy w terminie określonym w ust. 4.

4. Macierzysty zakład pracy jest obowiązany zatrudnić pracownika, który zakończył pracę za granicą, na takim samym stanowisku lub stanowisku równorzędnym pod względem rodzaju pracy oraz osobistego zaszerogowania posiadanego przed skierowaniem do pracy za granicą, jeżeli pracownik podejmie zatrudnienie w ciągu 14 dni od dnia zakończenia pracy za granicą, a w razie niezdolności do pracy z powodu choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną lub z innych ważnych przyczyn niezależnych od pracownika — bezzwłocznie po ustaniu tych przyczyn.

5. Obowiązek, o którym mowa w ust. 4, ustaje w razie niezachowania terminu określonego w tym przepisie lub rozwiązania umowy o pracę przez jednostkę kierującą bez wypowiedzenia z winy pracownika (§ 6 ust. 1 pkt 2), a także w razie porzucenia pracy przez pracownika; w tym przypadku umowa o pracę w macierzystym zakładzie pracy wygasa. Wygaśnięcie to pociąga za sobą skutki, jakie przepisy prawa wiążą z porzuceniem pracy.

§ 5. 1. Okres zatrudnienia za granicą pracownika, który nie pozostawał w stosunku pracy przed skierowaniem do pracy za granicą, skierowanego do tej pracy na podstawie umowy o pracę, o której mowa w § 2 ust. 4, jest traktowany jak okres zatrudnienia w Polsce w zakresie uprawnień pracowniczych.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do pracownika, któremu udzielono urlopu bezpłatnego na okres skierowania do pracy za granicą, a który nie podjął pracy w macierzystym zakładzie pracy po zakończeniu pracy za granicą lub podjął pracę w macierzystym zakładzie pracy, lecz po upływie terminu określonego w § 4 ust. 4.

§ 6. 1. Wcześniejsze rozwiązanie umowy o pracę, o której mowa w § 2 ust. 4, może nastąpić:

- 1) za dwutygodniowym wypowiedzeniem, gdy jest to uzasadnione potrzebami organizacyjno-produkcyjnymi budowy (usługi) eksportowej,
- 2) bez wypowiedzenia z winy pracownika, w szczególności w wypadku popełnienia przestępstwa w kraju zatrudnienia za granicą lub popełnienia w tym kraju czynu hańbiącego dobre imię obywatela Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Jednostka kierująca jest obowiązana rozwiązać umowę o pracę w drodze porozumienia stron na wniosek pracownika w związku z ciężkim wypadkiem losowym, w szczególności śmierci małżonka, dziecka, matki lub ojca pracownika albo klęski żywiołowej.

3. Jednostka kierująca powinna zastrzec w umowie o pracę możliwość jej wcześniejszego rozwiązania lub przedłużenia. W tym wypadku przepis § 2 ust. 2 i § 4 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 7. 1. Pracownikowi zatrudnionemu za granicą za czas nieobecności w pracy z powodu niezdolności do pracy wskutek choroby albo odosobnienia w związku z chorobą zakaźną wypłaca się wynagrodzenie w wysokości i na zasadach ustalonych dla zasiłku chorobowego przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 143, z 1985 r. Nr 4, poz. 15, z 1986 r. Nr 42, poz. 202, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 35, poz. 192) ze zmianami wynikającymi z ust. 2—5.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, wypłaca się przez okres nie dłuższy niż 30 dni kalendarzowych. Jeżeli jednak niezdolność do pracy trwa dłużej niż 30 dni, a stan zdrowia pracownika nie pozwala na przewiezienie go do kraju, pracownikowi wypłaca się wynagrodzenie przez dalszy okres choroby do chwili, gdy jego wyjazd do kraju stanie się możliwy.

3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, zmniejsza się o kwotę zasiłku walutowego otrzymywanego przez pracownika z tytułu ubezpieczenia w kraju, w którym jest realizowana budowa (usługa) eksportowa.

4. W okresie dalszej niezdolności do pracy po powrocie do kraju pracownikowi przysługuje zasiłek chorobowy w złotych. Do okresu pobierania zasiłku chorobowego wlicza się okres pobierania wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1 i 2.

5. Przy ustalaniu wysokości zasiłku, o którym mowa w ust. 4, uwzględnia się wynagrodzenie przysługujące pracownikowi w macierzystym zakładzie pracy bezpośrednio przed skierowaniem do pracy za granicą. Jeżeli pracownik nie był zatrudniony w kraju przed skierowaniem do pracy za granicą, za podstawę wymiaru zasiłku przyjmuje się kwotę odpowiadającą miesięcznemu wynagrodzeniu osiąganemu w tym okresie w kraju przez pracowników o podobnych kwalifikacjach, zatrudnionych w tym samym lub podobnym charakterze.

§ 8. 1. Z tytułu wypadku przy pracy za granicą lub z tytułu choroby zawodowej nabytej w związku z pracą za granicą pracownikowi lub pozostałej po nim rodzinie w związku ze śmiercią pracownika przysługują świadczenia według przepisów obowiązujących w kraju, płatne w kraju w złotych.

2. Jednostka kierująca jest obowiązana ubezpieczyć pracownika od następstw nieszczęśliwych wypadków i chorób tropikalnych zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

§ 9. 1. W razie śmierci pracownika w czasie zatrudnienia za granicą, rodzinie przysługuje od jednostki kierującej odprawa pośmiertna w wysokości i na zasadach określonych w art. 93 Kodeksu pracy.

2. Podstawę obliczenia odprawy pośmiertnej stanowi wynagrodzenie walutowe otrzymywane przez zmarłego pracownika w okresie zatrudnienia za granicą. Odprawę pośmiertną wypłaca się w złotych według średniego kursu wynikającego z ogłaszanej przez Narodowy Bank Polski tabeli kursów walut obcych w złotych, obowiązującego w dniu poprzedzającym dzień wypłaty, a jeżeli dla rodziny pracownika jest to korzystniejsze — obowiązującego w dniu śmierci pracownika.

§ 10. 1. Z zastrzeżeniem przepisów § 11 czas pracy na budowie (przy wykonywaniu usługi) eksportowej nie może przekraczać 8 godzin na dobę i 46 godzin na tydzień. W granicach tych norm wymiar i rozkład czasu pracy ustala jednostka kierująca, uwzględniając warunki istniejące w kraju realizacji budowy (usługi) eksportowej.

2. Jeżeli czas pracy na budowie (przy wykonywaniu usługi) eksportowej jest dłuższy niż 42 godziny na tydzień, pracownikowi przysługuje czas wolny od pracy w wymiarze stanowiącym różnicę między obowiązującym go tygodniowym wymiarem czasu pracy a 42-godzinnym tygodniowym wymiarem czasu pracy.

3. Jednostka kierująca udziela pracownikowi czasu wolnego od pracy, o którym mowa w ust. 2, w okresie zatrudnienia za granicą. Pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia walutowego za czas niewykonywania pracy z powodu wykorzystywania w okresie zatrudnienia za granicą czasu wolnego do pracy.

4. Jeżeli z przyczyn organizacyjno-produkcyjnych nie jest możliwe udzielenie czasu wolnego w okresie zatrudnienia za granicą, urlop bezpłatny w macierzystym zakładzie pracy ulega przedłużeniu odpowiednio do wymiaru nie udzielonego czasu wolnego od pracy. W tym wypadku pracownikowi przysługuje w zamian za czas wolny od pracy od jednostki kierującej ekwiwalent pieniężny w złotych, obliczony jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy. Ekwiwalent pieniężny ustala się na podstawie wynagrodzenia przysługującego pracownikowi w macierzystym zakładzie pracy bezpośrednio przed skierowaniem do pracy za granicą.

5. Jeżeli pracownik przed skierowaniem do pracy za granicą nie pobierał wynagrodzenia za pracę, ekwiwalent oblicza się przyjmując za podstawę kwotę odpowiadającą miesięcznemu wynagrodzeniu osiąganemu w tym okresie w kraju przez pracowników o podobnych kwalifikacjach, zatrudnionych w tym samym lub podobnym charakterze.

§ 11. 1. Jednostka kierująca może podwyższyć odpowiednio dobową normę czasu pracy i wprowadzić pięciodniowy tydzień pracy na tych budowach (usługach) eksportowych, na których pracownicy kontrahenta zagranicznego pracują 5 dni w tygodniu.

2. Jeżeli w kraju kontrahenta zagranicznego dniem wolnym od pracy zamiast niedzieli jest inny dzień w tygodniu — to dzień ten jest wolny od pracy, a niedziela jest normalnym dniem pracy również dla pracowników polskich.

3. Jednostka kierująca może wprowadzić na budowach (usługach) eksportowych, jeżeli jest to uzasadnione warunkami techniczno-organizacyjnymi, charakterem pracy lub warunkami atmosferycznymi, w jakich ona się odbywa, równoważne normy czasu pracy, polegające na przedłużeniu w niektórych miesiącach dobowej normy czasu pracy w granicach do 10 godzin i przy odpowiednim skróceniu czasu pracy w innych dniach lub udzielaniu dodatkowych dni wolnych od pracy w następnych miesiącach roku kalendarzowego.

4. Rozliczanie czasu pracy, o którym mowa w ust. 3, następuje w okresach nie dłuższych niż 6 miesięcy, z tym że w okresie rozliczeniowym czas pracy nie może przekraczać liczby godzin wynikającej z przemnożenia 8 godzin (w sobotę bądź wyznaczony w zamian inny dzień — 6 godzin) przez liczbę kalendarzowych dni roboczych.

5. Praca w granicach norm, o których mowa w ust. 3 i 4, nie jest pracą w godzinach nadliczbowych.

6. Równoważne normy czasu pracy stosuje się w oparciu o harmonogramy pracy, określające dla pracowników dni i godziny pracy oraz dni wolne od pracy.

7. Normę czasu pracy ustaloną na okres rozliczeniowy w trybie ust. 3 i 4 zmniejsza się w razie usprawiedliwionej nieobecności pracownika w pracy o taką liczbę godzin, jaka wynika z przemnożenia 8 godzin (w sobotę bądź wyznaczony w zamian niej inny dzień — 6 godzin) przez liczbę pełnych dni nieobecności.

8. Praca wykonywana ponad normy czasu pracy, ustalone zgodnie z przepisami ust. 3 i 4, stanowi pracę w godzinach nadliczbowych.

9. Za pracę w godzinach nadliczbowych — oprócz normalnego wynagrodzenia — przysługuje dodatek w wysokości:

- 1) 50% podstawy określonej w § 12 — za pracę w dwóch pierwszych godzinach nadliczbowych przekraczających dobową normę czasu pracy, o której mowa w ust. 3, i za godziny nadliczbowe, przekraczające normę czasu pracy ustaloną na okres rozliczeniowy, o którym mowa w ust. 4; łączna liczba godzin nadliczbowych opłacanych z dodatkiem 50% nie może przekraczać liczby godzin wynikających z przemnożenia przepracowanych dni przez 2, przy czym liczba tych godzin nie może być większa niż liczba dni roboczych w okresie rozliczeniowym pomnożona przez 2,
- 2) 100% podstawy określonej w § 12 — za pracę w dalszych godzinach nadliczbowych oraz w godzinach nadliczbowych przypadających w nocy lub w niedziele i święta.

10. Za pracę przekraczającą równocześnie dobową i rozliczeniową normę czasu pracy przysługuje tylko jeden dodatek.

§ 12. 1. Podstawę obliczania dodatków, o których mowa w § 11 ust. 9, oraz za pracę w porze nocnej stanowi stawka wynagrodzenia walutowego, wynikająca z osobistego zaszerzgowania pracownika w okresie pracy na budowie (przy wykonywaniu usługi) eksportowej, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W razie wydzielenia z ustalonego dla pracownika wynagrodzenia walutowego części ruchomej tego wynagrodzenia, przeznaczonej na premię, stawką wynagrodzenia walutowego wynikającą z osobistego zaszerzgowania jest stawka wynagrodzenia walutowego pomniejszona o wydzieloną część ruchomą tego wynagrodzenia.

§ 13. 1. W razie ciężkiego wypadku losowego (śmierci małżonka, dziecka, matki lub ojca pracownika) albo w razie klęski żywiołowej kierownik eksportowej budowy (usługi) na wniosek pracownika może mu udzielić zwolnienia od pracy na określony czas, nie dłużej jednak niż na siedem kolejnych dni, niezależnie od zwolnienia na czas podróży.

2. Pracownikowi na jego wniosek może być również udzielone zwolnienie od pracy w wypadkach i rozmiarze określonych w przepisach ogólnie obowiązujących w kraju.

3. Za czas zwolnienia od pracy w wypadkach wymienionych w ust. 1 i 2 pracownikowi przysługuje wyłącznie wynagrodzenie złotowe pobierane przez niego w macierzystym zakładzie pracy bezpośrednio przed skierowaniem do pracy za granicą, obliczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy. Za czas podróży pracownikowi wynagrodzenie nie przysługuje.

4. Pracownikom zatrudnionym nie dalej niż 500 km od granicy polskiej, na obszarach określonych przez właściwego ministra, przysługuje w celu odwiedzenia rodziny w kraju

— za każde trzy miesiące przepracowane na budowie (przy wykonywaniu usługi) eksportowej — bezpłatny bilet albo zwrot kosztów przejazdu do miejsca zamieszkania w Polsce i z powrotem.

5. Właściwy minister, w uzasadnionych wypadkach, może przyznać prawo do korzystania ze świadczenia, o którym mowa w ust. 4, innym pracownikom niż określeni w tym przepisie, w celu odwiedzenia rodziny w kraju — za każde sześć miesięcy przepracowanych na budowie (przy wykonywaniu usługi) eksportowej. W tym wypadku pracownikowi przysługuje zwolnienie od pracy na czas podróży. Za czas tego zwolnienia pracownikowi przysługuje wyłącznie wynagrodzenie złotowe, określone według zasad wymienionych w ust. 3.

6. Świadczenia, o których mowa w ust. 4 i 5, mogą być udzielone tylko w ciągu trzech miesięcy po nabyciu do nich prawa. W razie nieskorzystania ze świadczeń w tym okresie pracownikowi nie przysługuje ekwiwalent pieniężny.

§ 14. 1. W razie wyjazdu za granicę i powrotu z zagranicy w związku z rozpoczęciem lub zakończeniem pracy na budowie (usłudze) eksportowej lub w związku z podróżą służbową albo podróżą związaną z chorobą pracownikowi przysługują:

- 1) bezpłatny bilet na przejazd albo zwrot kosztów przejazdu,
- 2) diety i zwrot kosztów noclegu według zasad obowiązujących przy podróżach służbowych za granicę.

2. Limity kwot przysługujących z tytułu zwrotu kosztów noclegu ustala Minister Finansów.

3. Świadczenia określone w ust. 1 nie przysługują pracownikowi w razie powrotu do kraju w związku z wcześniejszym rozwiązaniem przez jednostkę kierującą umową o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika lub porzuceniem pracy przez pracownika. W razie konieczności może być pracownikowi udzielona pożyczka w wysokości kosztów przejazdu do kraju najtańszym środkiem lokomocji.

4. Bezpłatny bilet albo zwrot kosztów przejazdu powinien obejmować najbardziej ekonomiczny dla budowy (usługi) środek lokomocji. Zwrot kosztów podróży następuje z zachowaniem przepisów o rozliczeniach, obowiązujących przy podróżach służbowych za granicę.

5. Bezpłatny bilet albo zwrot kosztów przejazdu według zasad określonych w ust. 4 przysługuje pracownikowi także w razie przejazdu w celu odwiedzenia rodziny oraz w wypadku wyjazdu w związku z otrzymaniem zwolnienia od pracy na podstawie § 13 ust. 1.

6. Koszty podróży służbowych pracownika w Polsce, związanych bezpośrednio z wyjazdem pracownika do pracy za granicą (formalności paszportowe, szczepienia ochronne), oraz utracony z tego tytułu zarobek pokrywa jednostka kierująca.

7. Pracownikowi, który w związku z podróżą służbową przebywa w kraju, przysługuje za czas tego pobytu wyłącznie wynagrodzenie złotowe, określone według zasad wymienionych w § 13 ust. 3, oraz diety, zwrot kosztów przejazdu i noclegów według zasad obowiązujących w kraju.

§ 15. 1. Pracownikowi skierowanemu do pracy za granicą przysługuje prawo do 1/12 urlopu wypoczynkowego, zwanego dalej „urlopem”, w wymiarze wynikającym z przepisów kodeksu pracy, za każdy kalendarzowy miesiąc pracy za granicą, chyba że pracownik wykorzystał urlop za dany rok kalendarzowy z tytułu pracy w kraju. Niepełny miesiąc kalendarzowy zaokrągla się w górę.*

2. Pracownikowi skierowanemu do pracy za granicą na okres dłuższy niż 12 miesięcy należy udzielić urlopu po każdym roku pracy.

3. Na wniosek pracownika, o którym mowa w ust. 2, jednostka kierująca powinna wypłacić w zamian za urlop ekwiwalent pieniężny po zakończeniu pracy za granicą.

4. Pracownikowi skierowanemu do pracy za granicą na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy jednostka kierująca wypłaca w zamian za urlop ekwiwalent pieniężny po zakończeniu pracy za granicą.

5. Na wniosek pracownika jednostka kierująca może udzielić urlopu za miesiące przepracowane w terminie wcześniejszym niż określony w ust. 2. Przepis ten stosuje się odpowiednio do pracownika, o którym mowa w ust. 4.

6. Urlop, o którym mowa w ust. 2, może być w razie uzasadnionych potrzeb organizacyjno-produkcyjnych budowy (usługi) eksportowej przesunięty na rok następny. W razie niewykorzystania tego urlopu w całości lub w części przed zakończeniem pracy za granicą, jednostka kierująca jest obowiązana wypłacić pracownikowi ekwiwalent pieniężny.

7. Urlop bezpłatny w macierzystym zakładzie pracy ulega przedłużeniu o liczbę dni urlopu, za które pracownikowi przysługuje ekwiwalent pieniężny.

8. Za czas urlopu pracownikowi przysługuje wynagrodzenie walutowe, jakie by otrzymał, gdyby w tym czasie pracował. Zmienne składniki wynagrodzenia oblicza się na podstawie przeciętnego wynagrodzenia z okresu trzech miesięcy poprzedzających miesiąc rozpoczęcia urlopu. Do wynagrodzenia za urlop nie wlicza się diet i innych świadczeń związanych z podróżą służbową.

9. Ekwiwalent za nie wykorzystany urlop jednostka kierująca jest obowiązana wypłacić pracownikowi w terminie umożliwiającym przekazanie oszczędności do kraju.

10. Urlop wypoczynkowy przysługujący pracownikowi po powrocie z zagranicy z tytułu pracy w kraju ulega skróceniu o taką liczbę dni urlopu, do jakiej pracownik nabył prawo w tym samym roku kalendarzowym z tytułu pracy za granicą.

11. W razie niewykorzystania przez pracownika przysługującego mu urlopu wypoczynkowego przed skierowaniem do pracy za granicą, macierzysty zakład pracy jest obowiązany wypłacić pracownikowi ekwiwalent pieniężny.

12. Przy obliczaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop przysługujący pracownikowi z tytułu pracy w kraju za rok kalendarzowy, w którym nabył prawo do urlopu z tytułu pracy za granicą, stosuje się odpowiednio przepis ust. 10.

§ 16. W czasie urlopu bezpłatnego, przypadającego po zakończeniu pracy za granicą, pracownik zachowuje dla siebie i dla członków rodziny prawo do świadczeń społecznej służby zdrowia i do zasiłków rodzinnych oraz przysługuje mu prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

§ 17. 1. Przebywającym w kraju członkom rodziny pracownika skierowanego do pracy za granicą przysługują świadczenia lecznicze oraz świadczenia z ubezpieczenia rodzinnego i z ubezpieczenia społecznego według przepisów obowiązujących w kraju.

2. W razie śmierci pracownika w czasie zatrudnienia za granicą, członkom jego rodziny przysługują, niezależnie od świadczeń, o których mowa w § 8 i 9, zasiłki pogrzebowe oraz renty rodzinne według przepisów obowiązujących w kraju.

§ 18. Jeżeli na budowie (przy wykonywaniu usługi) eksportowej nie ma zakładowej organizacji związkowej, przewidziane w kodeksie pracy uprawnienia zakładowej organizacji związkowej przysługują odpowiednio reprezentantowi załogi.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1, **niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.**

Wydawca: Urząd Rady Ministrów
Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29, tel. 694-60-03
Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, teleks nr 825944 WW.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 12 lipca 1990 r.

Nr 45

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 260 — z dnia 25 czerwca 1990 r. w sprawie zasad organizowania przetargu na zbycie środków trwałych przez przedsiębiorstwa państwowe oraz warunków odstąpienia od przetargu 637
- 261 — z dnia 2 lipca 1990 r. w sprawie wypłaty zaliczek na poczet waloryzacji emerytur i rent 639
- 262 — z dnia 11 lipca 1990 r. w sprawie ustanowienia czasowego ograniczenia przywozu niektórych towarów 640

ROZPORZĄDZENIA:

- 263 — Ministra Finansów z dnia 7 lipca 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie taryfy składek za ubezpieczenia ustawowe komunikacyjne 641
- 264 — Ministrów Sprawiedliwości i Obrony Narodowej z dnia 18 czerwca 1990 r. w sprawie obliczania wydatków w postępowaniu karnym 642
- 265 — Ministra-Szefa Urzędu Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1990 r. w sprawie nadania osobowości prawnej Kościelnej Radzie Gospodarczej z siedzibą w Warszawie 643
- 266 — Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 29 czerwca 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ustanowienia norm ilościowych lub wartościowych towarów wolnych od cła i od pozwolenia na przywóz oraz wprowadzenia stawki celnej ryczałtowej 643

260

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 czerwca 1990 r.

w sprawie zasad organizowania przetargu na zbycie środków trwałych przez przedsiębiorstwa państwowe oraz warunków odstąpienia od przetargu.

Na podstawie art. 42 ust. 5 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1987 r. Nr 35, poz. 201, z 1989 r. Nr 10, poz. 57 i Nr 20, poz. 107 oraz z 1990 r. Nr 17, poz. 99) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Przedsiębiorstwo państwowe, zwane dalej „sprzedawcą”, może zbywać środki trwałe w drodze publicznego przetargu.

§ 2. 1. W celu przeprowadzenia przetargu sprzedawca powołuje komisję przetargową w składzie co najmniej 3-osobowym.

2. Sprzedawca może zlecić przeprowadzenie przetargu innym podmiotom gospodarczym dającym rękojmię należytego wykonania zlecenia.

§ 3. W przetargu nie mogą uczestniczyć:

- 1) prowadzący przetarg, jego małżonek i dzieci,

- 2) osoby obecne podczas przetargu w charakterze urzędowym.

§ 4. 1. Przetarg ma charakter otwarty.

2. Sprzedawca przeprowadza przetarg w następujących formach:

- 1) przetargu ustnego (licytacja),
- 2) przetargu pisemnego (zbieranie ofert).

§ 5. 1. Przed przystąpieniem do przetargu sprzedawca dokonuje wyceny środków trwałych przy uwzględnieniu aktualnych cen rynkowych. Wycena ta może być poprzedzona opinią rzeczoznawców.

2. Cena oszacowania nie może być niższa niż aktualna cena rynkowa, a jeżeli tej ceny nie można ustalić, to wówczas nie może być niższa od początkowej wartości księgowej uwzględniającej skutki przeszacowania i zmniejszonej o stopień umorzenia.

§ 6. 1. Cena wywoławcza nie może być niższa niż 3/4 ceny oszacowania.

2. Sprzedaż nie może nastąpić za cenę niższą od ceny wywoławczej.

§ 7. Sprzedawca ustala wadium w wysokości do 10% ceny wywoławczej zbywanego środka trwałego tytułem zabezpieczenia wykonania w terminie warunków przetargu.

§ 8. 1. Prowadzący przetarg wyznacza termin przetargu oraz ogłasza obwieszczenie o przetargu (zaproszenie do składania ofert).

2. Termin przetargu należy wyznaczyć tak, aby pomiędzy datą obwieszczenia o przetargu a terminem przetargu upłynęło co najmniej 14 dni.

§ 9. 1. Obwieszczenie o przetargu ustnym określa w szczególności:

- 1) nazwę i siedzibę sprzedawcy oraz prowadzącego przetarg,
- 2) miejsce i termin, w którym można obejrzeć zbywane środki trwałe,
- 3) rodzaj, typy i ilość zbywanych środków trwałych,
- 4) wysokość ceny wywoławczej i wysokość wadium,
- 5) rachunek bankowy, na który powinno być wpłacone wadium we wskazanym terminie.

2. W zaproszeniu do składania ofert określa się ponadto:

- 1) miejsce, termin i tryb składania ofert oraz okres ważności ofert,
- 2) zastrzeżenie, że sprzedawcy przysługuje prawo swobodnego wyboru oferty, jeżeli uczestnicy przetargu zaoferowali tę samą cenę,
- 3) zastrzeżenie, że wadium przepada na rzecz sprzedawcy, jeżeli oferent, którego oferta zostanie przyjęta, uchyli się od zawarcia umowy,
- 4) informację, że wadium złożone przez oferentów, których oferty nie zostaną przyjęte, zostanie zwrócone bezpośrednio po dokonaniu wyboru oferty, a oferentowi, którego oferta została przyjęta — zostanie zarachowane na poczet ceny.

§ 10. Obwieszczenie o przetargu zamieszcza się przynajmniej w jednym z pism prasy codziennej oraz na widocznym miejscu w lokalu sprzedawcy oraz w innych miejscach uznanych za celowe, a w przypadku, o którym mowa w § 2 ust. 2 — również w lokalu podmiotu, któremu zlecono przeprowadzenie przetargu.

Rozdział 2

Przetarg ustny

§ 11. Przetarg ustny odbywa się w drodze publicznej licytacji.

§ 12. Po wywołaniu przetargu prowadzący przetarg podaje do wiadomości:

- 1) przedmiot przetargu,

2) cenę wywoławczą,

3) wysokość wadium,

4) termin uiszczenia ceny nabycia,

5) zmiany w stanie faktycznym i prawnym środka trwałego, jeżeli takie zaszły po wydaniu obwieszczenia o przetargu, oraz związane z tym zmiany warunków przetargu.

§ 13. Przed przystąpieniem do licytacji uczestnicy składają wadium w wysokości przewidzianej warunkami przetargu. Wadium składa się w gotówce lub w papierach wartościowych dopuszczonych przez sprzedawcę.

§ 14. Stawienie się jednego licytanta wystarcza do odbycia przetargu.

§ 15. Licytacja rozpoczyna się od wywołania ceny środka trwałego przeznaczonego do zbycia.

§ 16. Postąpienie nie może wynosić mniej niż jeden procent ceny wywołania z zaokrągleniem wwyż do pełnych tysięcy złotych. Zaoferowana cena przestaje wiązać uczestnika przetargu, gdy inny uczestnik postąpił cenę wyższą.

§ 17. Po ustaniu postąpień, prowadzący przetarg, uprzedzając obecnych, po trzecim ogłoszeniu zamknie przetarg i udziela przybicia licytantowi, który zaoferował najwyższą cenę.

§ 18. Z chwilą przybicia następuje zbycie środków trwałych na rzecz nabywcy.

§ 19. 1. Nabywca jest obowiązany zapłacić cenę nabycia natychmiast po udzieleniu mu przybicia bądź w terminie wyznaczonym przez prowadzącego przetarg, nie dłuższym niż 7 dni.

2. W razie gdy nabywcą jest pracownik sprzedawcy podejmujący działalność gospodarczą na własny rachunek, agent, dzierżawca, najemca lub inna osoba użytkująca środki trwałe na podstawie umowy zawartej ze sprzedawcą, cena nabycia może być uiszczona w ratach, na warunkach i w terminach uzgodnionych ze sprzedawcą.

§ 20. Nabywca, który w terminach określonych w § 19 nie uiszcza ceny nabycia, traci prawa wynikające z przybicia oraz złożone wadium. Na żądanie sprzedawcy jest ponadto zobowiązany zwrócić koszty związane z przeprowadzeniem przetargu, jeżeli ich wysokość przewyższa wysokość wadium.

§ 21. Nabywca, który zapłacił cenę nabycia, powinien natychmiast odebrać przedmiot przetargu.

§ 22. Wadium złożone w gotówce przez nabywcę ulega zarachowaniu na poczet ceny nabycia. Wadium złożone przez innych uczestników przetargu podlega zwrotowi.

§ 23. 1. Prowadzący przetarg sporządza z jego przebiegu protokół, który powinien zawierać:

- 1) oznaczenie miejsca i czasu przetargu,
- 2) imiona i nazwiska osób prowadzących przetarg,

- 3) wysokość cen wywoławczych,
- 4) najwyższą cenę zaoferowaną za środek trwały,
- 5) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania nabywcy,
- 6) wysokość ceny nabycia i oznaczenie sumy, jaką nabywca uiścił na poczet ceny, a w przypadku, o którym mowa w § 19 ust. 2, również warunki i terminy uiszczenia tej ceny,
- 7) wnioski i oświadczenia osób obecnych przy przetargu,
- 8) wzmiankę o odczycaniu protokołu,
- 9) podpisy osób prowadzących przetarg i nabywcy lub wzmiankę o przyczynie braku podpisu.

2. Jeżeli nabywca nie uiści ceny w terminie wskazanym, należy niezwłocznie uczynić o tym wzmiankę w protokole z przetargu; w taki sam sposób należy zaznaczyć o wpłaceniu w przepisany terminie ceny nabycia.

Rozdział 3

Przetarg pisemny

§ 24. 1. Prowadzący przetarg dokonuje otwarcia ofert, ustalenia, które z nich uznaje się za ważne, oraz czy oferenci uiścili wymagane wadium, a nadto ustala oferenta, który zaoferował cenę najwyższą.

2. W razie ustalenia, że kilku oferentów zaoferowało tę samą cenę, prowadzący przetarg wybiera nabywcę lub postanawia o kontynuowaniu przetargu w formie licytacji pomiędzy tymi oferentami, wyznaczając jednocześnie termin licytacji. Do licytacji stosuje się przepisy rozdziału 2.

§ 25. Zawiadomienie oferenta o przyjęciu oferty oznacza zawarcie umowy sprzedaży w trybie przetargu.

§ 26. Nabywca jest obowiązany zapłacić cenę nabycia bezzwłocznie po sporządzeniu umowy sprzedaży lub w terminie wyznaczonym przez prowadzącego przetarg, nie dłuższym niż 7 dni. Przepisy § 19—22 stosuje się odpowiednio.

§ 27. Z przebiegu przetargu sporządza się protokół. Przepis § 23 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Warunki odstąpienia od przeprowadzenia przetargu

§ 28. Sprzedawca może zbywać środki trwałe bez przeprowadzenia przetargu w przypadkach, gdy:

- 1) środki te mają cenę rynkową, a jest oczywiste, że w drodze przetargu nie otrzyma się ceny wyższej,
- 2) przedmiotem sprzedaży są składniki majątkowe, których wartość, zmniejszona o stopień umorzenia, nie przekracza kwoty określonej w przepisach w sprawie uznawania składników majątkowych za środki trwałe,
- 3) przedmiotem zbycia są składniki majątkowe przekazywane tytułem aportów do spółek prawa handlowego, w których sprzedawca uczestniczy.

§ 29. Sprzedawca może odstąpić od przeprowadzenia przetargu, gdy środki trwałe nie zostały sprzedane w drodze przetargu po cenie wywoławczej.

Rozdział 5

Przepis końcowy

§ 30. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

261

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 1990 r.

w sprawie wypłaty zaliczek na poczet waloryzacji emerytur i rent.

Na podstawie art. 74 ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270, z 1986 r. Nr 1, poz. 1, z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192 oraz z 1990 r. Nr 10, poz. 58 i 61 i Nr 36, poz. 206), w związku z art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 27 września 1973 r. o zaopatrzeniu emerytalnym twórców i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 145, z 1986 r. Nr 42, poz. 202, z 1989 r. Nr 35, poz. 190 oraz z 1990 r. Nr 36, poz. 206), w związku z art. 11 ust. 4 i art. 62 ustawy z dnia 19 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 13, poz. 68 oraz z 1990 r. Nr 36, poz. 206), w związku z art. 21 i 27 ust. 2 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r.

Nr 30, poz. 144, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 36, poz. 206), w związku z art. 6 ust. 7 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki upołączonej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 146, z 1989 r. Nr 32, poz. 169 i Nr 35, poz. 190 oraz z 1990 r. Nr 36, poz. 206), w związku z art. 9 ust. 8 ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą oraz ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. Nr 46, poz. 250 oraz z 1990 r. Nr 36, poz. 206), w związku z art. 3 ust. 3 dekretu z dnia 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 135, z 1989 r. Nr 35, poz. 190 oraz z 1990 r. Nr 36, poz. 206),

w związku z art. 18 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. Nr 5, poz. 32, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 36, poz. 206), w związku z art. 24 ustawy z dnia 28 kwietnia 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 23, poz. 99, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 oraz z 1990 r. Nr 36, poz. 206), w związku z art. 24 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o ubezpieczeniu społecznym duchownych (Dz. U. Nr 29, poz. 156 oraz z 1990 r. Nr 36, poz. 206) i w związku z art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o niektórych warunkach funkcjonowania ubezpieczenia społecznego rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 14, poz. 90) oraz na podstawie art. 6 ust. 6 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 29, poz. 139, z 1984 r. Nr 52, poz. 270, z 1985 r. Nr 20, poz. 85, z 1989 r. Nr 35, poz. 190 oraz z 1990 r. Nr 36, poz. 206), art. 6 ust. 6 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 46, poz. 210, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 38, poz. 181, z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192 oraz z 1990 r. Nr 36, poz. 206) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do emerytur, rent inwalidzkich i rent rodzinnych, zwanych dalej „świadczeniami”, podlegających waloryzacji

w trzecim kwartale 1990 r., wypłaca się zaliczkę na poczet tej waloryzacji na zasadach określonych w § 2.

§ 2. 1. Zaliczka wynosi po 30 tys. zł miesięcznie za lipiec i sierpień 1990 r. oraz podlega wypłaceniu jednorazowo wraz ze świadczeniem poczynając od terminu płatności przypadającego od dnia 15 lipca 1990 r.

2. Zaliczka, o której mowa w ust. 1, podlega potrąceniu z wyrównania należnego z tytułu najbliższej waloryzacji emerytur i rent.

§ 3. 1. W razie wypłacania więcej niż jednego świadczenia w wyniku zbiegu prawa do świadczeń lub wypłacania niepełnego świadczenia, zaliczkę wypłaca się w wysokości obliczonej proporcjonalnie do wysokości wypłacanego świadczenia.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku wypłacania renty rodzinnej więcej niż jednej osobie.

§ 4. Zaliczka, o której mowa w § 1, nie przysługuje do świadczeń polskich wypłacanych za granicą oraz do zagranicznych świadczeń wypłacanych w Polsce.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

262

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 lipca 1990 r.

w sprawie ustanowienia czasowego ograniczenia przywozu niektórych towarów.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się do dnia 31 lipca 1990 r. zakaz przywozu napojów alkoholowych wymienionych w załączniku do rozporządzenia.

§ 2. Zakaz, o którym mowa w § 1, nie dotyczy:

- 1) napojów alkoholowych przywożonych z zagranicy wolnych od cła i zwolnionych od wymogu uzyskania pozwolenia na przywóz na podstawie art. 12 oraz art. 14 ust. 1 pkt 3, 7, 16, 17 i 22 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445),

- 2) napojów alkoholowych, które w wyniku realizacji zawartych kontraktów importowych zostały, przed dniem wejścia w życie niniejszego zakazu, oddane w gestię przewoźnika celem dostarczenia polskim importerom, a w przypadku przewozu własnymi środkami transportu importera — załadowane na te środki.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 marca 1990 r. w sprawie ustanowienia w 1990 r. czasowego ograniczenia przywozu niektórych towarów (Dz. U. Nr 19, poz. 114).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1990 r. (poz. 262)

Lp.	Kod H.S.	Nazwa towaru
1	2207.10	Nieskażony alkohol etylowy o mocy 80% objętościowych lub więcej
2	22.08	Alkohol etylowy nieskażony o mocy poniżej 80% objętościowych; wódki, likiery oraz inne napoje alkoholowe; złożone preparaty alkoholowe w rodzaju używanych do produkcji napojów
	2208.10	— Złożone preparaty alkoholowe w rodzaju używanych do produkcji napojów
	2208.20	— Wódki otrzymywane przez destylację wina z winogron lub wyłoków z winogron
	2208.30	— Whisky
	2208.40	— Rummy
	2208.50	— Gin i jałowcówki
	2208.90	— Pozostałe *)

*) Pozycja oznaczona kodem H.S. 2208.90 nie obejmuje następujących napojów alkoholowych: piwa otrzymywanego ze słodu, wina ze świeżych winogron, włącznie z winami alkoholizowanymi, moszczu winogronowego i innego oraz wermutów i innych win ze świeżych winogron, przyprawianych roślinami lub substancjami aromatycznymi.

263

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 lipca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie taryfy składek za ubezpieczenia ustawowe komunikacyjne.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 20 września 1984 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. Nr 45, poz. 242 i z 1989 r. Nr 30, poz. 160) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 20 grudnia 1989 r. w sprawie taryfy składek za ubezpieczenia ustawowe komunikacyjne (Dz. U. Nr 72, poz. 427 oraz z 1990 r. Nr 18, poz. 109 i Nr 39, poz. 224) w § 3 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Składka kwartalna za ubezpieczenia samochodów osobowych wynosi w złotych:

Pozycja taryfy	Pojemność skokowa silnika w cm ³ *)	Zakres ubezpieczenia		
		OC, NW, AC		OC, NW
		I	II	
1	do 900 oraz osobowe o napędzie elektrycznym	150 000	335 000	115 000
2	901—1250	230 000	510 000	180 000
3	1251—1500**)	335 000	720 000	270 000
4	powyżej 1500	495 000	1 040 000	400 000

*) Dla samochodów z silnikiem typu rotacyjnego przyjmuje się faktyczną pojemność pomnożoną przez dwa,

**) W tym również samochód marki Warszawa oraz samochody osobowe FSO, 125 p i Polonez o pojemności silnika do 1600 cm³.

2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Składka kwartalna za ubezpieczenia innych pojazdów niż samochody osobowe wynosi w złotych:

Pozycja taryfy	Grupa pojazdów według ładowności i przeznaczenia	Zakres ubezpieczenia	
		OC, NW, AC	OC, NW
1	2	3	4
5	Autobusy, przyczepy autobusowe oraz trolejbusy	750 000	555 000
6	Samochody ciężarowe o ładowności do 2 t, samochody ciężarowo-osobowe oraz mikrobusy *)	195 000	150 000
7	Samochody ciężarowe o ładowności powyżej 2 t oraz ciągniki samochodowe siodłowe i balastowe	300 000	230 000
8	Samochody specjalne (np. samochody pogotowia, pożarnicze, pogrzebowe, polewaczki, śmieciarki, asenizacyjne) oraz samochody ciężarowe o napędzie elektrycznym	125 000	90 000
9	Przyczepy ciężarowe o ładowności do 400 kg oraz inne pojazdy-przyczepy i jednoosiowe przyczepy ciężarowe przystosowane do ciągnięcia przez ciągniki	15 000	10 000

1	2	3	4
10	Przyczepy specjalne (w tym kempingowe) oraz przyczepy ciężarowe o ładowności do 2 t, z wyjątkiem przyczep wymienionych w poz. 9	29 000	20 000
11	Przyczepy ciężarowe o ładowności powyżej 2 t oraz naczepy	30 000	20 000
12	Ciągniki, z wyjątkiem ciągników wymienionych w poz. 7	30 000	20 000
13	Motocykle dwukołowe i trzykołowe, wózki inwalidzkie o pojemności silnika powyżej 50 cm ³		18 000
14	Motorowery, wózki inwalidzkie, motocykle o pojemności silnika do 50 cm ³		8 000

*) Za mikrobus uważa się autobus o liczbie miejsc siedzących od 10 do 15.”;

3) w ust. 4 wyrazy „6 zł” zastępuje się wyrazami „10 zł”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do składek należnych od dnia 1 lipca 1990 r.

Minister Finansów: w z. *M. Dąbrowski*

264

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAWIEDLIWOŚCI I OBRONY NARODOWEJ

z dnia 18 czerwca 1990 r.

w sprawie obliczania wydatków w postępowaniu karnym.

Na podstawie art. 555 § 1 Kodeksu postępowania karnego (Dz. U. z 1969 r. Nr 13, poz. 96, z 1982 r. Nr 16, poz. 124 i Nr 41, poz. 273, z 1983 r. Nr 44, poz. 203, z 1985 r. Nr 23, poz. 100 i Nr 31, poz. 138, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 20, poz. 135, z 1989 r. Nr 29, poz. 154 i Nr 34, poz. 180 oraz z 1990 r. Nr 14, poz. 84) i art. VI § 2 przepisów wprowadzających Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 1969 r. Nr 13, poz. 97 i z 1982 r. Nr 35, poz. 228) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wysokość wydatków w postępowaniu karnym oblicza się według faktycznie poniesionych kosztów.

2. Jeżeli przepisy rozporządzenia albo przepisy odrębne przewidują ustalanie wysokości niektórych wydatków w postaci ryczałtu lub stosowanie stawek urzędowych albo ustalają inne zasady obliczania wysokości określonych wydatków — wysokość ich oblicza się z uwzględnieniem tych przepisów.

3. Końcówkę kwoty zaokrągla się do 100 złotych w górę.

§ 2. Ryczałt za doręczenie wezwań i innych pism wynosi w odniesieniu do postępowania przygotowawczego oraz do każdej instancji w postępowaniu sądowym po 8000 zł, a jeżeli w sprawie występuje więcej niż jeden oskarżony — po 4800 zł od każdego z nich.

§ 3. Ryczałt za sprowadzenie i przewóz jednej osoby na żądanie sądu lub organu prowadzącego postępowanie przygotowawcze wynosi:

1) w granicach jednej miejscowości:

- a) za konwój zwyczajny — 4800 zł,
- b) za konwój wzmocniony — 8000 zł;

2) z jednej miejscowości do drugiej:

Strefa konwoju	Konwój zwyczajny	Konwój wzmocniony
do 25 km	11.200 zł	16.000 zł
do 50 km	14.400 zł	24.000 zł
do 75 km	19.200 zł	28.800 zł
do 100 km	25.600 zł	40.000 zł
do 150 km	35.200 zł	56.000 zł
do 200 km	51.200 zł	76.800 zł
do 250 km	60.800 zł	89.600 zł
do 300 km	70.400 zł	102.400 zł
do 350 km	75.200 zł	110.400 zł
do 400 km	91.200 zł	136.000 zł
do 450 km	100.800 zł	147.200 zł
do 500 km	108.000 zł	153.600 zł
do 600 km	126.000 zł	171.200 zł
do 700 km	140.000 zł	188.800 zł
do 800 km	168.000 zł	212.000 zł
do 900 km	182.000 zł	234.000 zł
do 1000 km i powyżej	194.000 zł	251.200 zł

§ 4. 1. Ryczałt, o którym mowa w § 3, obejmuje również koszty przejazdu konwojentów w obie strony.

2. Ryczałt za konwój wzmocniony stosuje się, jeżeli na jednego konwojowanego przypada więcej niż jeden konwojent.

3. Ryczałt, o którym mowa w § 3 pkt 2, zmniejsza się o 1/3 w razie konwojowania osoby tylko w jedną stronę.

§ 5. 1. Ryczałt za przechowanie przedmiotów zajętych w postępowaniu karnym i złożonych w składnicy organów prowadzących postępowanie wynosi 8000 zł. Ryczałt ten pobiera się tylko jeden raz w toku całego postępowania.

2. Jeżeli przechowanie dotyczy przedmiotów zajętych u więcej niż jednego oskarżonego, pobiera się od każdego z nich ryczałt, o którym mowa w ust. 1, zmniejszony o połowę.

§ 6. 1. Wydatki za badania lekarskie oskarżonego, przeprowadzone na podstawie art. 65 Kodeksu postępowania karnego, oblicza się według stawek ustalonych dla osób nie uprawnionych do bezpłatnych świadczeń leczniczych za opiekę zdrowotną zakładów społecznych służby zdrowia.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli lekarzowi przysługuje wynagrodzenie w wysokości i na zasadach określonych w przepisach regulujących wynagrodzenie za czynności biegłych w zakresie medycyny sądowej w postępowaniu przed sądami powszechnymi.

§ 7. Wydatki związane z przejazdem sędziów i innych osób z powodu czynności postępowania oblicza się według przepisów w sprawie diet i innych należności z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Obrony Narodowej z dnia 12 kwietnia 1972 r. w sprawie obliczania wydatków w postępowaniu karnym (Dz. U. Nr 18, poz. 132, z 1984 r. Nr 39, poz. 205 i z 1987 r. Nr 39, poz. 223).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *A. Bentkowski*
Minister Obrony Narodowej: *F. Siwicki*

265

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA — SZEFA URZĘDU RADY MINISTRÓW

z dnia 4 lipca 1990 r.

w sprawie nadania osobowości prawnej Kościelnej Radzie Gospodarczej z siedzibą w Warszawie.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 29, poz. 154) i art. 4a ustawy z dnia 12 listopada 1985 r. o zmianach w organizacji oraz zakresie działania niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej (Dz. U. Nr 50, poz. 262, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 30, poz. 163, Nr 64, poz. 387 i Nr 73, poz. 433 i 434 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na wniosek Sekretarza Generalnego Konferencji Episkopatu Polski nadaje się osobowość prawną jednostce organizacyjnej Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej pod nazwą „Kościelna Rada Gospodarcza” z siedzibą w Warszawie, erygowanej przez Sekretarza Generalnego Konferencji Episkopatu Polski.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister-Szef Urzędu Rady Ministrów: *J. Ambroziak*

266

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WSPÓŁPRACY GOSPODARCZEJ Z ZAGRANICĄ

z dnia 29 czerwca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustanowienia norm ilościowych lub wartościowych towarów wolnych od cła i od pozwolenia na przywóz oraz wprowadzenia stawki celnej ryczałtowej.

Na podstawie art. 10 i art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 31 grudnia 1989 r. w sprawie ustanowienia norm ilościowych lub wartościowych towa-

rów wolnych od cła i od pozwolenia na przywóz oraz wprowadzenia stawki celnej ryczałtowej (Dz. U. z 1990 r. Nr 1, poz. 6) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

- a) w pkt 1 wyrazy „zamieszkałego za granicą” skreśla się,
- b) pkt 2 skreśla się,
- c) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) rzeczy zwyczajowo traktowanych jako upominki, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4 ustawy, w ramach normy wartościowej do wysokości równowartości 200 dolarów USA według kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu ich zgłoszenia do odprawy celnej — jeżeli przywóz ten jest dokonywany przez podróżnych przekraczających granicę Rzeczypospolitej Polskiej nie częściej niż dwukrotnie w ciągu roku kalendarzowego — z tym że ilość przekroczeń granicy w 1990 r. jest liczona od dnia 1 sierpnia”,

d) w pkt 6 lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

„b) wyroby ze srebra:

— stołowe oraz przedmioty domowego użytku — do łącznej masy 4 kg,

— biżuteria — do 0,5 kg,

c) wyroby ze szkła kryształowego — do 20 kg.”.

2) w § 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w art. 14 ust. 1 pkt 6 ustawy — ustala się na 6 miesięcy od dnia rozpoczęcia lub zakończenia oraz na 3 miesiące przed dniem zakończenia zatrudnienia, studiów, działalności naukowo-badawczej lub leczenia, określonego w dokumencie stwierdzającym zatrudnienie, studia, działalność naukowo-badawczą lub leczenie, odpowiednio za granicą lub w kraju”.

3) w § 3:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadza się stawkę celną ryczałtową w wysokości 10% łącznej wartości celnej na towary przywożone przez podróżnych lub w obrocie pocztowym, których ilość i rodzaj nie wskazują na przeznaczenie handlowe, a łączna wartość wynosi od 201 do 500 dolarów USA według kursu, o którym mowa w § 1 pkt 5.”.

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do podróżnych przekraczających granicę Rzeczypospolitej Polskiej więcej niż dwa razy w ciągu roku kalendarzowego.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą:

M. Świącicki

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego można nabywać za gotówkę:

w Warszawie:

- w punkcie sprzedaży Urzędu Rady Ministrów, al. I Armii Wojska Polskiego 2/4 (tel. 29-61-73) — egzemplarze bieżące oraz z lat 1980—1989,
- w księgarniach: Powszechnego Domu Książki „Uniwersum”, ul. Belwederska 20/22 (tel. 41-40-05); im. Stefana Żeromskiego, al. gen. K. Świerczewskiego 119/123 (tel. 20-46-28); Wydawnictw Ekonomicznych i Budowlanych, ul. Żurawia 1/3 przy pl. Trzech Krzyży (tel. 21-44-05) i ul. Francuska 15 (tel. 17-85-47) — egzemplarze bieżące oraz z roku 1989;

poza Warszawą — egzemplarze bieżące oraz z ostatnich 2 lat:

- w punktach sprzedaży znajdujących się **w urzędach wojewódzkich** w: Białej Podlaskiej (ul. Brzeska 41), Białymstoku (ul. Mickiewicza 3/5), Bielsku-Białej (ul. Miczurina 2a), Bydgoszczy (ul. Jagiellońska 3), Kielcach (ul. IX Wieków Kielc 3), Krakowie (pl. Wiosny Ludów 3/4) Lesznie Wlkp. (pl. Kościuszki 4), Łodzi (ul. Piotrkowska 104), Opolu (ul. Piastowska 14), Ostrołęce (pl. Gen. Bema 3), Piotrkowie Trybunalskim (ul. Słowackiego 5), Płocku (ul. Kolegialna 15), Przemyślu (ul. Rynek 26), Radomiu (ul. Żeromskiego 53), Sieradzu (ul. XX-Lecia PL 2), Skierniewicach (ul. 22 Lipca 6), Suwałkach (ul. Lenina 13), Tarnobrzegu (ul. 1 Maja 4) i Włocławku (ul. 3 Maja 17);
- w punktach sprzedaży znajdujących się **w sądach** w: Białymstoku (ul. Marii Curie-Skłodowskiej 1), Bielsku-Białej (ul. Cieszyńska 10), Bydgoszczy (ul. Wały Jagiellońskie), Bytomiu (ul. Piekarska 1), Częstochowie (ul. Dąbrowskiego 23/35), Elblągu (ul. Trybunalska 25), Gdańsku (ul. Gen. K. Świerczewskiego 30), Gdyni (pl. Konstytucji 3), Gliwicach (ul. Powstańców 23), Gorzowie Wlkp. (ul. Mieszka I 33), Jeleniej Górze (ul. Wojska Polskiego 56), Kaliszu (al. Wolności 13), Katowicach (ul. Andrzeja 16/18), Kielcach (ul. Żeromskiego 26), Koninie (ul. Energetyka 5), Koszalinie (ul. Alfreda Lampego 34), Krakowie (ul. Przy Rondzie 7), Legnicy (ul. Złotoryjska 29), Lublinie (ul. Krakowskie Przedmieście 76), Łodzi (pl. Dąbrowskiego 5), Nowym Sączu (ul. Pijarska 3), Olsztynie (ul. Dąbrowszczaków 44), Opolu (pl. Thaelmanna 1), Ostrowie Wielkopolskim (ul. Sądowa 2), Poznaniu (ul. Młyńska 1a), Radomiu (ul. Nowotki 10), Rzeszowie (pl. Gwardii Ludowej 3), Słupsku (ul. Bolesława Bieruta 13), Szczecinie (ul. Kaszubska 42), Świdnicy (pl. Grunwaldzki 14), Tarnowie (ul. Dąbrowskiego 29), Toruniu (ul. Fosa Staromiejska), Wrocławiu (ul. Sądowa 1), Zamościu (ul. Akademicka 1), Zielonej Górze (pl. Słowiański 1).

Egzemplarze bieżące oraz z lat ubiegłych można nabywać na podstawie nadesłanego zamówienia w Wydziale Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa P-1.

Egzemplarze bieżące oraz z lat ubiegłych można nabywać na podstawie nadesłanego zamówienia w Wydziale Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa P-1.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1, niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29, tel. 694-60-03

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, telex nr 825944 WW.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 18 lipca 1990 r.

Nr 46

TREŚĆ:

Poz.:

UMOWA MIĘDZYNARODOWA

- 267 — Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Królestwem Belgii o informacji prawnej, podpisana w Brukseli dnia 17 grudnia 1986 r. 645
- 268 — Oświadczenie Rządowe z dnia 27 czerwca 1990 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Królestwem Belgii o informacji prawnej, podpisanej w Brukseli dnia 17 grudnia 1986 r. 647

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 269 — z dnia 2 lipca 1990 r. w sprawie szczególnego trybu likwidacji Wspólnoty Węgla Kamiennego oraz Wspólnoty Energetyki i Węgla Brunatnego 647
- 270 — z dnia 2 lipca 1990 r. w sprawie powierzenia wykonywania niektórych zadań oraz uprawnień Wspólnoty Węgla Kamiennego oraz Wspólnoty Energetyki i Węgla Brunatnego organom administracji państwowej 648
- 271 — z dnia 11 lipca 1990 r. w sprawie warunków jakim powinno odpowiadać zgłoszenie zamiaru łączenia, przekształcenia lub utworzenia podmiotów gospodarczych 649
- 272 — z dnia 11 lipca 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie upoważnienia organów administracji państwowej do określania zasad opracowywania norm kosztorysowych i ich wydawania oraz ustalania niektórych cen urzędowych 650

ROZPORZĄDZENIA:

- 273 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 czerwca 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat za dokonanie czynności notarialnych 650
- 274 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 lipca 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia państwowych biur notarialnych i oddziałów tych biur prowadzących księgi wieczyste oraz ustalenia obszarów ich właściwości miejscowej 650
- 275 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 lipca 1990 r. w sprawie rejestru dzienników i czasopism 651
- 276 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 2 lipca 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie badań stanu zdrowia osób ubiegających się o prawo jazdy i kierowców 652

267

UMOWA

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Królestwem Belgii o informacji prawnej

podpisana w Brukseli dnia 17 grudnia 1986 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

**RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ**

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 17 grudnia 1986 r. została podpisana w Brukseli Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Królestwem Belgii o informacji prawnej w następującym brzmieniu:

UMOWA

**między Polską Rzeczpospolitą Ludową
a Królestwem Belgii o informacji prawnej.**

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
i Jego Królewska Mość Król Belgów

dążąc do rozwoju stosunków przyjaźni i współpracy
między obydwooma Państwami zgodnie z Aktem Końcowym
Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie,

pragnąc umocnić współpracę prawną między obydwo-
ma Państwami przekonani, że ustanowienie systemu pomocy
w celu ułatwienia uzyskiwania przez organy wymiaru spra-
wiedliwości jednej Umawiającej się Strony informacji o pra-
wie drugiej Umawiającej się Strony, będzie sprzyjało realiza-
cji tego celu,

postanowili zawrzeć niniejszą umowę i w tym celu
wyzaczyli swoich pełnomocników:

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Pana Mariana Orzechowskiego, Ministra Spraw Zagranicznych

Jego Królewską Mość Król Belgów Pana Leo Tindemansa, Ministra Spraw Zagranicznych

którzy po wymianie swoich pełnomocnictw, uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł 1

Umawiające się Strony zobowiązują się dostarczać sobie, zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy, informacje dotyczące ich prawa i postępowania w sprawach cywilnych, handlowych i karnych, jak również organizacji wymiaru sprawiedliwości.

Artykuł 2

Wymiana informacji odbywa się między Ministerstwem Sprawiedliwości lub Prokuraturą Generalną Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z jednej strony a belgijskim Ministerstwem Sprawiedliwości z drugiej strony.

Artykuł 3

1. Wniosek o informacje powinien pochodzić od organu wymiaru sprawiedliwości, w tym również od organu właściwego do rozpoznania wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. Może być on złożony tylko w związku z toczącym się lub przewidywanym postępowaniem.

2. Postanowienia ustępu 1 nie stoją na przeszkodzie wymianie informacji między organami wymienionymi w artykule 2.

Artykuł 4

1. Wniosek o informacje powinien zawierać oznaczenie organu, od którego pochodzi, oraz rodzaju sprawy. Powinien on wskazywać możliwie dokładnie zagadnienia, co do których informacja jest żądana.

2. Do wniosku należy dołączyć przedstawienie faktów niezbędne dla dobrego zrozumienia wniosku oraz opracowania dokładnej i ścisłej odpowiedzi. Można dołączyć odpisy dokumentów, o ile jest to potrzebne dla dokładnego określenia treści wniosku.

3. Wniosek może dotyczyć również innych spraw niż wymienione w artykule 1, jeżeli pozostają one w związku z główną treścią wniosku.

Artykuł 5

Organowi, od którego pochodzi wniosek, należy w odpowiedzi udzielić obiektywnej i bezstronnej informacji o prawie Strony wezwanej. Odpowiedź powinna zawierać, stosownie do okoliczności, teksty przepisów prawnych oraz orzeczeń sądowych. Do odpowiedzi należy dołączyć, w zakresie uznanym za konieczny dla dobrego poinformowania organu, od którego pochodzi wniosek, materiały uzupełniające takie jak wyciągi z prac naukowych i innych opracowań. Można również dołączyć komentarze wyjaśniające.

Po zaznajomieniu się z powyższą umową Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 24 października 1987 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *M. Orzechowski*

Artykuł 6

Informacje zawarte w odpowiedzi nie są wiążące dla organu sądowego, od którego pochodzi wniosek.

Artykuł 7

Strona wezwana może odmówić uwzględnienia wniosku o udzielenie informacji, jeżeli spór, w związku z którym zażądano informacji, dotyczy jej interesów albo gdy uzna, że odpowiedź mogłaby stanowić zagrożenie jej suwerenności lub bezpieczeństwa.

Artykuł 8

Odpowiedź na wniosek o informacje powinna być udzielona niezwłocznie. Jeżeli opracowanie odpowiedzi wymaga dłuższego okresu czasu, wezwany organ uprzedzi o tym organ wzywający ze wskazaniem, w miarę możliwości terminu, w którym odpowiedź będzie mogła być przekazana.

Artykuł 9

Do wniosku o informacje i jego załączników dołącza się tłumaczenie na język lub jeden z języków urzędowych Strony wezwanej. Odpowiedź sporządza się w języku lub w jednym z języków urzędowych Strony wezwanej. Na wniosek organu wzywającego do odpowiedzi dołącza się w miarę możliwości tłumaczenie na język francuski.

Artykuł 10

Udzielenie odpowiedzi nie może powodować zwrotu jakichkolwiek kosztów.

Artykuł 11

1. Umowa niniejsza podlega ratyfikacji i wejdzie w życie po upływie trzydziestu dni od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która nastąpi w Warszawie.

2. Umowa niniejsza zawarta jest na czas nie określony. Może być ona wypowiedziana w drodze notyfikacji przez każdą z Umawiających się Stron; w takim przypadku utraci moc po upływie sześciu miesięcy od dnia wypowiedzenia.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 grudnia 1986 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, francuskim i niderlandzkim, przy czym wszystkie teksty są jednakoż autentyczne.

Na dowód czego pełnomocnicy Umawiających się Stron podpisali niniejszą umowę i opatrzili ją pieczęciami.

Z upoważnienia
Rady Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej

M. Orzechowski

Z upoważnienia
Jego Królewskiej Mości
Króla Belgów

L. Tindemans

L.S.

Przewodniczący Rady Państwa: *W. Jaruzelski*

268

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 27 czerwca 1990 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Królestwem Belgii o informacji prawnej, podpisanej w Brukseli dnia 17 grudnia 1986 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 11 ust. 1 Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Królestwem Belgii o informacji prawnej, podpisanej w Brukseli dnia 17 grudnia 1986 r., dokonana została przewidziana

w tym artykule wymiana dokumentów ratyfikacyjnych. W związku tym powyższa umowa wchodzi w życie dnia 8 lipca 1990 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*

269

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 1990 r.

w sprawie szczególnego trybu likwidacji Wspólnoty Węgla Kamiennego oraz Wspólnoty Energetyki i Węgla Brunatnego.

Na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o likwidacji Wspólnoty Węgla Kamiennego i Wspólnoty Energetyki i Węgla Brunatnego oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 14, poz. 89) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczególny tryb likwidacji Wspólnoty Węgla Kamiennego oraz Wspólnoty Energetyki i Węgla Brunatnego, zwanych dalej „Wspólnotami”.

§ 2. 1. Likwidator Wspólnot poza planami finansowymi likwidacji sporządza plany zaspokojenia zobowiązań Wspólnot, określające sposób ich realizacji.

2. Plany zaspokojenia zobowiązań Wspólnot mogą przewidywać wygaśnięcie zobowiązań w drodze przejęcia ich przez jednostki organizacyjne wskazane przez likwidatora za zgodą wierzycieli. Przejęcie zobowiązań może nastąpić w drodze zawarcia odpowiednich umów.

§ 3. 1. Po sporządzeniu planów, o których mowa w § 2 ust. 1, likwidator Wspólnot ustala czy i jakie ich składniki majątkowe mogą być przekazane na wyposażenie jednostek organizacyjnych powołanych w celu wykonywania zadań, o których mowa w art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o likwidacji Wspólnoty Węgla Kamiennego i Wspólnoty Energetyki i Węgla Brunatnego oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 14, poz. 89), przed dniem zakończenia likwidacji Wspólnot, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Ustaleń, o których mowa w ust. 1, likwidator dokonuje po stwierdzeniu, że w razie przekazania składników majątkowych, określonych w ust. 1, pozostałe składniki Wspólnot wystarczą do pokrycia ich zobowiązań w całości, a w przypadku składników majątkowych likwidowanej Wspólnoty Energetyki i Węgla Brunatnego, po stwierdzeniu, że ich przekazanie nie zakłóci procesu dysponowania mocą urządzeń energetycznych.

3. W razie stwierdzenia, że zachodzą warunki przekazania składników majątkowych Wspólnot, o których mowa w ust. 2, likwidator Wspólnot przekazuje składniki majątkowe na wyposażenie jednostek organizacyjnych, o których mowa w ust. 1.

§ 4. Plany zaspokojenia zobowiązań Wspólnot mogą przewidywać przejęcie przez jednostki organizacyjne, o których mowa w § 3 ust. 1, należności oraz praw Wspólnot. Przejęcie następuje w drodze zawarcia odpowiednich umów.

§ 5. Majątek Wspólnot pozostały po zakończeniu ich likwidacji przechodzi na własność Skarbu Państwa.

§ 6. W zakresie nie uregulowanym rozporządzeniem do likwidacji Wspólnot stosuje się przepisy o trybie likwidacji przedsiębiorstw państwowych.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

270

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 1990 r.

w sprawie powierzenia wykonywania niektórych zadań oraz uprawnień Wspólnoty Węgla Kamiennego oraz Wspólnoty Energetyki i Węgla Brunatnego organom administracji państwowej.

Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o likwidacji Wspólnoty Węgla Kamiennego i Wspólnoty Energetyki i Węgla Brunatnego oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 14, poz. 89) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zadania i uprawnienia likwidowanych: Wspólnoty Węgla Kamiennego oraz Wspólnoty Energetyki i Węgla Brunatnego, których wykonywanie powierza się organom administracji państwowej.

§ 2. Wykonywanie niżej wymienionych zadań i uprawnień likwidowanej Wspólnoty Węgla Kamiennego powierza się:

1) Ministrowi Przemysłu:

- a) opracowywanie prognoz zapotrzebowania na węgiel,
- b) programowanie i organizowanie przedsięwzięć inwestycyjnych w zakresie budowy i rozbudowy zakładów górniczych oraz zakładów towarzyszących i związanej z tym infrastruktury,
- c) podejmowanie działań w celu zapewnienia rozwoju i efektywnego wykorzystania zdolności produkcyjnych w przemyśle węglowym,
- d) opracowywanie i przedstawianie propozycji dotyczących kształtowania ekonomicznych warunków funkcjonowania górnictwa węglowego oraz racjonalizacji zużycia węgla,
- e) programowanie i organizowanie wdrażania postępu naukowo-technicznego w dziedzinie eksploatacji złóż węgla oraz poprawy jakości węgla i bezpieczeństwa pracy,
- f) sprawowanie nadzoru nad organizacją i prowadzeniem ratownictwa górniczego,
- g) podejmowanie działań na rzecz ochrony środowiska naturalnego, zmierzających do minimalizowania i usuwania zagrożeń ekologicznych powstających w wyniku działalności górniczej na środowisko naturalne,
- h) prowadzenie rozliczeń finansowych z budżetem państwa z tytułu dotacji budżetowych dla przemysłu węglowego,
- i) podejmowanie działań na rzecz poprawy stanu bezpieczeństwa w przemyśle węglowym,
- j) organizowanie szkolenia zawodowego na potrzeby przemysłu węglowego,
- k) wykonywanie zadań w zakresie obronności i bezpieczeństwa państwa w dziedzinie węgla kamiennego,
- l) wykonywanie funkcji zastrzeżonych w przepisach prawa górniczego dla jednostki bezpośrednio nadzorującej i kontrolującej przedsiębiorstwa górnicze w stosunku do wszystkich kopalń węgla kamiennego, piasku podsadzkowego, przedsiębiorstw budujących nowe zakłady górnicze i wykonujących roboty w istniejących zakładach górniczych węgla,

f) wykonywanie innych zadań i uprawnień likwidowanej Wspólnoty Węgla Kamiennego, określonych w odrębnych ustawach i mieszczących się w ustawowo określonym zakresie działania Ministra Przemysłu, a nie przekazanych innym organom administracji państwowej,

- 2) Ministrowi Rynku Wewnętrznego — sporządzanie bilansów węgla,
- 3) Ministrowi Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa — programowanie i organizowanie badań geologicznych dla rozpoznania zasobów węgla.

§ 3. Ministra Przemysłu powierza się następujące zadania i uprawnienia likwidowanej Wspólnoty Energetyki i Węgla Brunatnego:

- 1) określanie potrzeb w zakresie mocy i produkcji energii elektrycznej w okresach rocznych i wieloletnich oraz zadań w zakresie zaspokojenia tych potrzeb,
- 2) uzgadnianie wieloletnich i rocznych zadań w zakresie produkcji energii elektrycznej i węgla brunatnego w celu realizacji zadań, o których mowa w pkt 1,
- 3) programowanie przedsięwzięć inwestycyjnych polegających na budowie i rozbudowie elektrowni, elektrociepłowni, sieci elektroenergetycznych i kopalń węgla brunatnego,
- 4) zapewnienie niezawodności działania systemu elektroenergetycznego,
- 5) działanie na rzecz zapewnienia rozwoju i optymalnego wykorzystania przez podmioty gospodarcze prowadzące działalność w dziedzinie energetyki i węgla brunatnego posiadanych przez nie zdolności produkcyjnych,
- 6) dysponowanie mocą urządzeń energetycznych przyłączonych do wspólnej sieci elektroenergetycznej,
- 7) programowanie, organizacja i wdrażanie postępu naukowo-technicznego w energetyce i górnictwie węgla brunatnego,
- 8) sprawy związane z działalnością handlową i techniczną w zakresie międzynarodowego obrotu energią elektryczną,
- 9) zapewnienie współdziałania krajowego systemu elektroenergetycznego z systemami innych państw,
- 10) działanie na rzecz ochrony środowiska w energetyce i górnictwie węgla brunatnego,
- 11) organizowanie szkolenia zawodowego w energetyce i górnictwie węgla brunatnego,
- 12) wykonywanie zadań w zakresie obronności i bezpieczeństwa w dziedzinie energetyki i węgla brunatnego,
- 13) wykonywanie innych zadań i uprawnień likwidowanej Wspólnoty Energetyki i Węgla Brunatnego określonych w odrębnych ustawach, mieszczących się w ustawowo określonym zakresie działania Ministra Przemysłu, a nie przekazanych innym organom administracji państwowej.

§ 4. 1. Upoważnia się Ministra Przemysłu do powierzenia wykonywania zadań, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a)—l) oraz w § 3 pkt 1—12, powołanym w tym celu jednostkom organizacyjnym.

2. Upoważnia się Ministra Rynku Wewnętrznego do powierzenia wykonywania zadań, o których mowa w § 2 pkt 2, powołanej w tym celu jednostce organizacyjnej.

3. Upoważnia się Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa do powierzenia wykonywania zadań, o których mowa w § 2 pkt 3, powołanej w tym celu jednostce organizacyjnej.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

271

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 lipca 1990 r.

w sprawie warunków jakim powinno odpowiadać zgłoszenie zamiaru łączenia, przekształcenia lub utworzenia podmiotów gospodarczych.

Na podstawie art. 11 ust. 6 ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (Dz. U. Nr 14, poz. 88 i Nr 34, poz. 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zgłoszenie zamiaru łączenia podmiotów gospodarczych powinno zawierać dane o tych podmiotach oraz ocenę pozycji, jaką podmioty łączące się osiągają, a nowo powstały podmiot osiągnie na rynku krajowym lub lokalnym. W szczególności w zgłoszeniu należy podać:

- 1) nazwy łączących się podmiotów gospodarczych i ich numery statystyczne, siedziby, przedmiot działalności i jej zasięg terytorialny (rynek krajowy, rynek lokalny), przynależność do innych struktur organizacyjnych, a w razie gdy struktura ta jest spółką handlową również ilość udziałów (akcji) w jej kapitale zakładowym, jeżeli przekracza 50%,
- 2) udział poszczególnych podmiotów gospodarczych odpowiednio w rynku krajowym lub lokalnym, na którym działa, w roku poprzedzającym rok łączenia podmiotów oraz przewidywany po połączeniu podmiotów; udział ten należy podać w cenach realizacji i jednostkach naturalnych w odniesieniu do podstawowych dla łączonych podmiotów towarów i usług,
- 3) przyczyny łączenia podmiotów,
- 4) ewentualnie inne informacje, które sporządzający zgłoszenie uzna za wskazane zamieścić lub Urząd Antymonopolowy ich zażąda do ustalenia czy podmiot gospodarczy posiada lub uzyska pozycję dominującą na rynku.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do zgłoszenia zamiaru przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego w spółkę, z tym że w zgłoszeniu należy podać formę spółki oraz wartość kapitału zakładowego.

3. W zgłoszeniu zamiaru utworzenia podmiotu gospodarczego, w razie gdy podmiot ten mógłby uzyskać pozycję dominującą na rynku albo jedna ze stron tworzących nowy podmiot gospodarczy pozycję taką posiada, należy podać:

- 1) nazwę tworzonego podmiotu, jego siedzibę, przedmiot działalności i jej zasięg terytorialny (rynek krajowy, rynek lokalny),

- 2) przewidywany udział w rynku krajowym lub rynku lokalnym, na którym podmiot zamierza działać; udział ten należy podać w przewidywanych cenach realizacji i jednostkach naturalnych w odniesieniu do podstawowych towarów i usług,

- 3) ewentualnie inne informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 4.

W zgłoszeniu zamiaru utworzenia podmiotu gospodarczego należy wskazać również przesłanki, które miano na uwadze uznając, że podmiot może uzyskać pozycję dominującą na rynku, albo jedna ze stron tworzących nowy podmiot gospodarczy taką pozycję posiada.

4. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1—3, podpisuje:

- 1) przy łączeniu przedsiębiorstw państwowych — organ założycielski zarządzający łączeniem tych przedsiębiorstw,
- 2) przy łączeniu spółdzielni lub przyłączeniu jednostki organizacyjnej spółdzielni do innej spółdzielni — zarząd spółdzielni przejmującej,
- 3) przy łączeniu spółek prawa handlowego — zarząd spółki przejmującej lub spółki na którą przechodzi majątek łączących się spółek,
- 4) przy łączeniu podmiotów gospodarczych nie wymienionych w pkt 1—3 — organ jednego z podmiotów gospodarczych podejmujących działania zmierzające do łączenia się,
- 5) przy przekształceniu przedsiębiorstwa państwowego w spółkę — organ założycielski podejmujący decyzję w sprawie przekształcenia,
- 6) przy przekształceniu przedsiębiorstwa komunalnego w spółkę — organ gminy podejmujący decyzję w sprawie przekształcenia,
- 7) przy utworzeniu podmiotu gospodarczego — odpowiednie organy założycielskie lub inne podmioty upoważnione na podstawie odrębnych przepisów do utworzenia podmiotów gospodarczych (organy innych podmiotów gospodarczych, założyciele, wspólnicy, fundatorzy i inni).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

650

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 lipca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie upoważnienia organów administracji państwowej do określenia zasad opracowywania norm kosztorysowych i ich wydawania oraz ustalania niektórych cen urzędowych.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1988 r. Nr 27, poz. 195 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 marca 1989 r. w sprawie upoważnienia organów administracji państwowej do określania zasad opracowywania norm kosztorysowych i ich wydawania oraz ustalania niektórych cen urzędowych (Dz. U. Nr 16, poz. 86) po pkt 6 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) Ministra Przemysłu do ustalania urzędowych cen na energię elektryczną w obrocie pomiędzy przedsiębiorstwami wytwórczymi energetyki zawodowej, jednostką zamującą się przesyłem i obrotem energią elektryczną oraz przedsiębiorstwami rozdziału i dostawy energii elektrycznej.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

273

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 6 czerwca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat za dokonanie czynności notarialnych.

Na podstawie art. 59 § 4 i w związku z art. 9 ustawy z dnia 24 maja 1989 r. — Prawo o notariacie (Dz. U. Nr 33, poz. 176 i 73, poz. 436) i art. 59 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. Nr 24, poz. 133; Nr 35, poz. 190 i z 1990 r. Nr 14, poz. 90) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 października 1989 r. w sprawie opłat za dokonanie czynności notarialnych (Dz. U. Nr 60, poz. 358) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 9 pkt 5 skreśla się;

2) po § 9 dodaje się § 9¹ w brzmieniu:

„§ 9¹. Za sporządzenie aktu zawierającego umowę spółki lub statut spółki akcyjnej opłatę pobiera się od kapitału zakładowego (akcyjnego) spółki:

1) do 250.000.000 zł włącznie — pełną opłatę stosunkową,

2) powyżej 250.000.000 zł — 7.500.000 zł + 0,01% nadwyżki ponad 250.000.000 zł.”;

3) w § 11:

a) pkt 1 skreśla się,

b) pkt 2 i 3 otrzymują oznaczenie 1 i 2;

4) po § 12 dodaje się § 12¹ w brzmieniu:

„§ 12¹. Jedną dziesiątą opłaty stosunkowej pobiera się za sporządzenie aktu nieodpłatnego przekazania gospodarstwa rolnego.”;

5) w § 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Za sporządzenie protokołu zawierającego podwyższenie kapitału zakładowego (akcyjnego) spółki pobiera się opłatę, która jest różnicą pomiędzy opłatą obliczoną zgodnie z § 9¹ od wysokości podwyższonego kapitału a opłatą obliczoną na podstawie § 9¹ od dotychczasowego kapitału — nie mniej jednak niż 50.000 zł.”;

6) w § 21 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Nie dotyczy to jednak opłat pobieranych za czynności przewidziane w § 9¹”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie dwóch tygodni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *A. Bentkowski*

274

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 2 lipca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia państwowych biur notarialnych i oddziałów tych biur prowadzących księgi wieczyste oraz ustalenia obszarów ich właściwości miejscowej.

Na podstawie art. 58 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. Nr 19, poz. 147) oraz w związku z art. 2 ustawy z dnia 24 maja 1989 r. — Prawo o notariacie (Dz. U. Nr 33, poz. 176 i Nr 73, poz. 436) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 1989 r. w sprawie określenia państwowych biur notarialnych i oddziałów tych biur prowadzących księgi wieczyste oraz ustalenia obszarów ich właściwości miejscowej (Dz. U. Nr 71, poz. 421) w § 1 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 4 — w województwie bielskim:
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Państwowe Biuro Notarialne w Bielsku-Białej — dla miast: Bielsko-Biała i Szczyrk oraz gmin: Buczkowice, Jasienica, Kozy i Wilkowice,”
 - pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Państwowe Biuro Notarialne w Kętach — dla miast: Kęty i Wilamowice oraz gmin: Kęty, Porąbka i Wilamowice,”
 - pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) Państwowe Biuro Notarialne w Żywcu — dla miasta Żywiec oraz gmin: Czernichów, Gilonowice-Ślemień, Jeleśnia, Koszarawa, Lipowa, Łodygowice, Miłówka, Radziechowy-Wieprz, Rajcza, Świnna, Ujsoly i Węgierska Górka,”
- 2) w ust. 14 — w województwie katowickim:
 - pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) Państwowe Biuro Notarialne w Rybniku — dla miast: Knurów, Leszczyny i Rybnik oraz gmin: Gaszowice, Gierałtowice, Godów, Leszczyny, Lyski, Mszana i Świerklany,”
 - w pkt 4 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) Oddział Państwowego Biura Notarialnego w Rybniku z siedzibą w Pszczynie — dla miasta Pszczyna oraz gmin: Miedźna, Pszczyna i Suszec,”
 - w pkt 4 dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) Oddział Państwowego Biura Notarialnego w Rybniku z siedzibą w Żorach — dla miasta Żory,”
- 3) w ust. 15 — w województwie kieleckim:
 - w pkt 1 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) Oddział Państwowego Biura Notarialnego w Kielcach z siedzibą w Jędrzejowie — dla miast: Jędrzejów i Sędziszów oraz gmin: Imielno, Jędrzejów, Małogoszcz, Nagłowice-Oksa, Sędziszów, Słupia, Sobków i Wodzisław,

b) Oddział Państwowego Biura Notarialnego w Kielcach z siedzibą w Ostrowcu Świętokrzyskim — dla miast: Kunów i Ostrowiec Świętokrzyski oraz gmin: Bałtów, Bodzechów, Kunów, Łagów, Nowa Słupia i Waśniów,”
- 4) ust. 18 — w województwie krakowskim otrzymuje brzmienie:

„Państwowe Biuro Notarialne w Krakowie — dla miast: Kraków, Krzeszowice, Niepołomice, Skąpa i Skawina oraz gmin: Alwernia, Czernichów, Drwinia, Jerzmanowice-Przebinia, Klaj, Kocmyrzów-Luborzyca, Krzeszowice, Liszki, Mogilany, Niepołomice, Skąpa, Skawina, Sułoszowa, Świątniki Górne, Trzyciąż, Wielka Wieś, Zabierzów i Zielonki,”

 - po lit. d) dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) Oddział Państwowego Biura Notarialnego w Krakowie z siedzibą w Wieliczce — dla miasta Wieliczka oraz gmin: Biskupice i Wieliczka,”
- 5) w ust. 31 — w województwie płockim:
 - w pkt 3 skreśla się wyraz „Borowiczki” a po wyrazie „Słubice” dodaje się wyraz „Słupno,”
- 6) w ust. 32 — w województwie poznańskim:
 - w pkt 4 wyrazy „dla miast: Ostroróg, Pniewy, Sieraków i Szamotuły” zastępuje się wyrazami „dla miast: Obrzycko, Ostroróg, Pniewy, Sieraków i Szamotuły”
- 7) w ust. 33 — w województwie przemyskim:
 - pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) Państwowe Biuro Notarialne w Przemyśle dla miasta Przemyśl oraz gmin: Bircza, Fredropol, Krasiczyn, Krzywczyna, Medyka, Orły, Przemyśl, Stubno i Żurawica,

— Oddział Państwowego Biura Notarialnego w Przemyśle z siedzibą w Dynowie — dla miasta Dynów oraz gmin: Dubiecko, Dynów i Jawornik Polski,

„4) Państwowe Biuro Notarialne w Przeworsku — dla miast: Kańczuga i Przeworsk oraz gmin: Gać, Kańczuga, Przeworsk i Zarzecze,

— Oddział Państwowego Biura Notarialnego w Przeworsku z siedzibą w Sieniawie — dla miasta Sieniawa oraz gmin: Adamówka, Sieniawa i Tryńcza,”
- 8) w ust. 41 — w województwie szczecińskim:
 - w lit. e) po wyrazach „dla miast:” dodaje się wyraz „Golczewo,”
- 9) w ust. 48 — w województwie zamojskim:
 - w pkt 4 wyrazy „dla miast: Szczepieszyn i Zamość” zastępuje się wyrazami „dla miast: Szczepieszyn, Zamość i Zwierzyniec”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1990 r.

Minister Sprawiedliwości: *A. Bentkowski*

275

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 9 lipca 1990 r.

w sprawie rejestru dzienników i czasopism.

Na podstawie art. 23a ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. — Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 34, poz. 187 i z 1990 r. Nr 29, poz. 173) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rejestr dzienników i czasopism, zwany dalej „rejestrem”, prowadzi się w księdze rejestrowej według ustalonego wzoru.

§ 2. Dla każdego dziennika i czasopisma prowadzi się oddzielne akta rejestrowe, obejmujące akta postępowania o zarejestrowanie oraz dołączane sukcesywnie akta postępowań w sprawach o dokonanie dalszych wpisów w rejestrze, a także wszelkie dokumenty stanowiące podstawę dokonania wpisów.

§ 3. 1. Księga rejestrowa składa się z następujących rubryk:

— rubryka pierwsza	— Liczba porządkowa wpisu
— rubryka druga	— Data wpisu
— rubryka trzecia	— Tytuł dziennika lub czasopisma oraz siedziba i adres redakcji
— rubryka czwarta	— Dane osobowe redaktora naczelnego, w tym również wzmianka o zwolnieniu go od wymogu posiadania obywatelstwa polskiego oraz wskazanie redaktora ponoszącego odpowiedzialność określoną w art. 49a Prawa prasowego
— rubryka piąta	— Określenie wydawcy, jego siedziba i adres
— rubryka szósta	— Częstotliwość ukazywania się dziennika lub czasopisma
— rubryka siódma	— Wzmianka o czasowym zawieszeniu wydawania dziennika lub czasopisma oraz o czasie zawieszenia
— rubryka ósma	— Wzmianka o utracie ważności rejestracji dziennika lub czasopisma
— rubryka dziewiąta	— Uwagi.

2. W rubryce „Uwagi” zamieszcza się między innymi wzmiankę o skorzystaniu przez redakcję z możliwości rozpoczęcia wydawania dziennika przed jego zarejestrowaniem, a także wzmianki o wyrokach skazujących za przestępstwa określone w prawie prasowym.

§ 4. 1. Podstawą postanowienia zarządzającego wpis do rejestru są wyłącznie dokumenty złożone do akt rejestrowych. W postanowieniu zarządzającym wpis do rejestru sąd rejestrowy określa dosłowną treść wpisu oraz rubrykę rejestru, w której wpis ma być dokonany.

2. Przed wydaniem postanowienia o zarejestrowaniu sąd zasięga informacji w Sądzie Wojewódzkim w Warszawie czy nazwa dziennika lub czasopisma nie jest zbieżna z istniejącym już tytułem prasowym.

3. Sąd rejestrowy może w treści wpisu powołać się na dokument złożony do akt postępowania rejestrowego. Dokument ten uważa się wówczas za objęty treścią wpisu.

§ 5. Sąd nie może zarządzić do rejestru jeżeli wpis ten byłby niezgodny z obowiązującymi przepisami lub faktycznym stanem rzeczy.

§ 6. Przepisy dotyczące dokonania wpisu stosuje się odpowiednio do wykreślenia wpisu.

§ 7. Sąd rejestrowy z urzędu zarządza dokonanie wpisów określonych w § 3 ust. 1 rubryki siódma i ósma oraz w § 3 ust. 2.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *A. Bentkowski*

276

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 2 lipca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie badań stanu zdrowia osób ubiegających się o prawo jazdy i kierowców.

Na podstawie art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 6, poz. 35 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 10 grudnia 1983 r. w sprawie badań stanu zdrowia osób ubiegających się o prawo jazdy i kierowców (Dz. U. Nr 70, poz. 315 i z 1985 r. Nr 5, poz. 19) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 3 w ust. 1 wyrazy „właściwe ze względu na miejsce zamieszkania osoby ubiegającej się o prawo jazdy lub kierowcy” zastępuje się wyrazami „oraz zakłady służby zdrowia prowadzone przez spółdzielnie lub spółki”;
- 2) w § 8 w ust. 1 po wyrazie „zakładu” skreśla się wyraz „społecznego”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *A. Kosiniak-Kamysz*

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1, niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów
Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29, tel. 694-60-03
Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, teleks nr 825944 WW.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 25 lipca 1990 r.

Nr 47

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 277 — z dnia 9 lipca 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zakresu, zasad i trybu udzielania kredytobiorcom pomocy ze środków budżetowych w 1990 r. w spłacie części należnego bankom oprocentowania od kredytów udzielonych po dniu 31 grudnia 1989 r. 653
- 278 — z dnia 9 lipca 1990 r. w sprawie trybu i warunków przyjmowania kandydatów do służby w Urzędzie Ochrony Państwa 654
- 279 — z dnia 9 lipca 1990 r. w sprawie powołania Politycznego Komitetu Doradczego przy Ministrze Spraw Wewnętrznych oraz nadania mu statutu 655
- 280 — z dnia 24 lipca 1990 r. w sprawie ustanowienia w 1990 r. czasowego ograniczenia przywozu niektórych towarów 656

ROZPORZĄDZENIA:

- 281 — Ministra Finansów z dnia 4 lipca 1990 r. w sprawie opłat za czynności egzekucyjne oraz sposobu przeprowadzania publicznej licytacji i trybu postępowania przy przechowywaniu i egzekucyjnej sprzedaży niektórych rodzajów ruchomości 656
- 282 — Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 17 lipca 1990 r. w sprawie ustanowienia kontyngentów na przywóz niektórych napojów alkoholowych 660

277

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 lipca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zakresu, zasad i trybu udzielania kredytobiorcom pomocy ze środków budżetowych w 1990 r. w spłacie części należnego bankom oprocentowania od kredytów udzielonych po dniu 31 grudnia 1989 r.

Na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 2 w związku z pkt 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o uporządkowaniu stosunków kredytowych (Dz. U. Nr 74, poz. 440) oraz w związku z art. 11 ustawy budżetowej na rok 1990 (Dz. U. Nr 13, poz. 82) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 1990 r. w sprawie zakresu, zasad i trybu udzielania kredytobiorcom pomocy ze środków budżetowych w 1990 r. w spłacie części należnego bankom oprocentowania od kredytów udzielonych po dniu 31 grudnia 1989 r. (Dz. U. Nr 27, poz. 154) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) finansowanie środków obrotowych do produkcji odżywek dla dzieci (wyrobów oznaczonych symbolami SWW: 2353-3, 2525-7, 2529-13, 2462-1, 2462-3, 2462-6, 2462-73, 2462-79, 2464-9,”

b) w ust. 2:

— w pkt 1 skreśla się wyrazy „i 8”,

— pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) kredytów wymienionych w ust. 1 pkt 7 i 9 — w wysokości 20% należnego oprocentowania,”

— dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) kredytów wymienionych w ust. 1 pkt 8 — w wysokości 50% należnego oprocentowania.”

2) w § 2 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Pomoc, o której mowa w § 1 ust. 1 pkt 9, dotyczy odsetek od części kredytu obrotowego udzielonego producentowi, którą określa się stosunkiem procentowym wartości sprzedaży odżywek dla dzieci do całości wartości produkcji sprzedanej.”

3) w § 3:

a) w ust. 1 wyrazy „10 mln zł” zastępuje się wyrazami „20 mln zł”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

4. Pomoc z budżetu centralnego dla kredytobiorców w spłacie oprocentowania kredytów, o których mowa w ust. 1, jest przyznawana i rozliczana za pośrednictwem banków udzielających te kredyty na warunkach, które Minister Finansów uzgodni z Prezesem Narodowego Banku Polskiego.”;

4) dodaje się § 3a w brzmieniu.”;

„§ 3a. 1. Kredytobiorcom udziela się pomocy ze środków budżetu centralnego w spłacie należnego bankom oprocentowania od kredytów zaciągniętych w 1990 r. na skup rzepaku, zbóż, buraków cukrowych, ziemniaków, owoców, warzyw, ziół, lnu, konopi i gorczycy oraz na finansowanie zapasów sezonowych tych płodów i przetworów, jeżeli stopa oprocentowania tych kredytów wynosi 20% w stosunku rocznym.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, polega na spłacie ze środków budżetu centralnego części oprocentowania należnego bankom odpowiadającej różnicy między stopą oprocentowania należnego bankom odpowiadającej różnicy między stopą oprocentowania kredytu refinansowego podwyższoną o 2 punkty procentowe a stopą oprocentowania tych kredytów.

3. Pomoc określona w ust. 1 i 2 nie dotyczy przemysłów spirytusowego i piwowarskiego.

4. Pomoc z budżetu w spłacie należnego bankom oprocentowania, o której mowa w ust. 1 i 2, będzie utrzymana, jeżeli oprocentowanie kredytów zostanie przez banki zmienione w porozumieniu z Ministrem Finansów w wyniku wzrostu stopy oprocentowania kredytu refinansowego w drugim półroczu powyżej 50% lub spadku poniżej 27% w skali roku.

5. W przypadku gdy Narodowy Bank Polski podwyższy oprocentowanie kredytu refinansowego powyżej 34% w skali roku, różnica odsetek z tytułu podwyższonego oprocentowania będzie sfinansowana w równych częściach przez budżet i Narodowy Bank Polski.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1990 r., z tym że przepisy dotyczące pomocy w spłacie części oprocentowania kredytów na finansowanie środków obrotowych do produkcji odżywek dla dzieci oraz na zakup wózków inwalidzkich, samochodów dla inwalidów oraz osób opiekujących się osobami niepełnosprawnymi mają zastosowanie do kredytów udzielonych od dnia 1 stycznia 1990 r.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

278

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 lipca 1990 r.

w sprawie trybu i warunków przyjmowania kandydatów do służby w Urzędzie Ochrony Państwa.

Na podstawie art. 132 ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. Nr 30, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kandydat do służby w Urzędzie Ochrony Państwa może być przyjęty do tej służby, jeżeli spełnia warunki określone w przepisach ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. Nr 30, poz. 180).

2. O przyjęciu kandydata do służby decyduje Szef Urzędu Ochrony Państwa po przeprowadzeniu postępowania kwalifikacyjnego.

§ 2. 1. Postępowanie kwalifikacyjne w sprawie przyjęcia do służby w Urzędzie Ochrony Państwa rozpoczyna się po złożeniu przez kandydata podania o przyjęcie do służby.

2. Postępowanie kwalifikacyjne obejmuje:

- 1) przyjęcie podania, ankiety osobowej i dokumentów stwierdzających wykształcenie, uprzednie zatrudnienie i kwalifikacje zawodowe, w tym specjalistyczne,
- 2) rozmowę wstępną z kandydatem pozwalającą na poznanie jego cech osobowych i predyspozycji do służby oraz motywacji podjęcia służby,
- 3) sprawdzenie kandydata i członków jego najbliższej rodziny w rejestrach skazanych i ukaranych,

4) przeprowadzenie wywiadów środowiskowych o kandydacie oraz, w miarę możliwości, uzyskanie opinii polecających,

5) uzyskanie orzeczenia komisji lekarskiej o zdolności fizycznej i psychicznej do służby.

3. W stosunku do stanowisk wymagających szczególnych predyspozycji w toku postępowania kwalifikacyjnego mogą być przeprowadzone inne czynności mające na celu sprawdzenie przydatności kandydata do tego rodzaju służby.

4. Członkami najbliższej rodziny w rozumieniu § 2 ust. 2 pkt 3 są: małżonek, rodzice, dzieci, rodzeństwo, osoby przysposobione i przysposabiające oraz osoba pozostająca we wspólnym pożyciu.

§ 3. W szczególnie uzasadnionych wypadkach Szef Urzędu Ochrony Państwa może skrócić postępowanie kwalifikacyjne przez odstąpienie od czynności określonych w § 2 ust. 2 pkt 2 i 4.

§ 4. Postępowanie kwalifikacyjne kandydatów do służby w Urzędzie Ochrony Państwa przeprowadza właściwa w sprawach kadrowych komórka tego Urzędu.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

279

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 lipca 1990 r.

w sprawie powołania Politycznego Komitetu Doradczego przy Ministrze Spraw Wewnętrznych oraz nadania mu statutu.

Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o urządzie Ministra Spraw Wewnętrznych (Dz. U. Nr 30, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powołuje się Polityczny Komitet Doradczy przy Ministrze Spraw Wewnętrznych, zwany dalej „Komitetem”.

2. Pracami Komitetu kieruje Minister Spraw Wewnętrznych.

§ 2. 1. Zadaniem Komitetu jest doradztwo i konsultacja w węzłowych sprawach należących do zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych oraz podległych mu centralnych organów administracji państwowej.

2. Do zadań Komitetu należy w szczególności:

- 1) opiniowanie projektów aktów prawnych wydawanych przez Radę Ministrów, Prezesa Rady Ministrów oraz Ministra Spraw Wewnętrznych, odnoszących się do organizacji i funkcjonowania resortu spraw wewnętrznych,
- 2) opiniowanie kandydatur na stanowiska komendantów głównych Policji, Straży Pożarnej i Straży Granicznej oraz na stanowisko Szefa Urzędu Ochrony Państwa,
- 3) wyrażanie opinii lub formułowanie wniosków co do funkcjonowania resortu spraw wewnętrznych, w tym skuteczności jego działań oraz praworządności postępowania jego funkcjonariuszy i pracowników.

§ 3. 1. W skład Komitetu wchodzi od 7 do 9 członków powoływanych i odwoływanych przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych.

2. W posiedzeniach Komitetu biorą udział z urzędu Szef Urzędu Ochrony Państwa oraz Komendant Główny Policji.

3. Do udziału w pracach Komitetu mogą być zapraszani przedstawiciele Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 4. 1. Stanowisko w formie opinii lub wniosku w sprawach kluczowych problemów związanych z realizacją zadań Ministra Spraw Wewnętrznych i nadzorowanych przez niego organów Komitet przedstawia temu ministrowi oraz — w zależności od potrzeb lub rangi spraw — także Prezesowi Rady Ministrów.

2. Minister Spraw Wewnętrznych składa Prezesowi Rady Ministrów okresowo sprawozdania z pracy Politycznego Komitetu Doradczego.

§ 5. Komitetowi nadaje się statut, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 6. Obsługę prac Komitetu oraz środki związane z jego działalnością zapewnia Minister Spraw Wewnętrznych.

§ 7. Traci moc uchwała nr 171 Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1989 r. w sprawie powołania Politycznych Komitetów Doradczych Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1990 r. (poz. 279)

STATUT POLITYCZNEGO KOMITETU DORADCZEGO PRZY MINISTRZE SPRAW WEWNĘTRZNYCH

§ 1. Posiedzenia Komitetu zwołuje Minister Spraw Wewnętrznych jako jego przewodniczący.

§ 2. 1. Posiedzenia Komitetu są zwyczajne — odbywające się w terminach ustalonych w planie pracy Komitetu oraz nadzwyczajne — zwoływane przez przewodniczącego stosownie do potrzeb lub na wniosek co najmniej trzech członków Komitetu.

2. Porządek dzienny posiedzenia wraz z materiałami Sekretarz Komitetu doręcza członkom Komitetu przynajmniej na 7 dni przed planowanym terminem posiedzenia.

§ 3. 1. W posiedzeniach Komitetu mogą brać udział zaproszeni przedstawiciele Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, przedstawiciele instytucji i organizacji zainteresowanych przedmiotem obrad oraz funkcjonariusze i pracownicy resortu spraw wewnętrznych, z głosem doradczym.

2. Komitet może powoływać spośród swoich członków zespoły problemowe do opracowania określonych zagadnień. Do udziału w roboczych posiedzeniach zespołów

można zapraszać specjalistów z różnych dziedzin przydatnych w opracowaniu podejmowanej tematyki.

3. Komitet może zlecać opracowanie specjalistycznych materiałów (koreferatów, ekspertyz itp.) osobom spoza jego składu.

§ 4. Komitet wyraża swoje stanowisko w formie opinii lub wniosków. W przypadku rozbieżności zdań decyduje głosowanie.

§ 5. 1. Obsługę prac Komitetu zapewnia Sekretariat kierowany przez Sekretarza Komitetu.

2. Sekretarza Komitetu powołuje Minister Spraw Wewnętrznych.

3. Z przebiegu każdego posiedzenia Komitetu sporządza się protokół zawierający ustalenia podjęte podczas jego obrad.

4. Sekretarz Komitetu składa na posiedzeniu informację o stanie realizacji wniosków i opinii uchwalonych przez Komitet na poprzednim posiedzeniu.

280

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 lipca 1990 r.

w sprawie ustanowienia w 1990 r. czasowego ograniczenia przywozu niektórych towarów.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się do dnia 31 grudnia 1990 r. zakaz przywozu towarów wymienionych w załączniku do rozporządzenia.

§ 2. Zakaz, o którym mowa w § 1, nie dotyczy towarów przywożonych z zagranicy wolnych od cła i zwolnionych od

wymogu uzyskania pozwolenia na przywóz na podstawie art. 12 oraz art. 14 ust. 1 pkt 3, 7, 16, 17 i 22 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1990 roku.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1990 r. (poz. 280)

WYKAZ TOWARÓW OBJĘTYCH ZAKAZEM PRZYWOZU W 1990 R.

Lp.	Kod H.S.	Nazwa towaru
1	2207.10	Nieskażony alkohol etylowy o mocy 80% objętościowych lub więcej
2	ex.2208.90	Pozostałe (z wyłączeniem likierów oraz napojów alkoholowych typu aperitif)*)

*) Pozycja oznaczona kodem H.S. 2208.90 nie obejmuje następujących napojów alkoholowych: wódek otrzymywanych przez destylację wina i winogron lub wytlóków z winogron, whisky, rumów, ginu i jalołwówce.

281

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 lipca 1990 r.

w sprawie opłat za czynności egzekucyjne oraz sposobu przeprowadzania publicznej licytacji i trybu postępowania przy przechowywaniu i egzekucyjnej sprzedaży niektórych rodzajów ruchomości.

Na podstawie art. 63 i 106 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 24, poz. 151, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1982 r. Nr 30, poz. 210 i Nr 45, poz. 289 oraz z 1990 r. Nr 21, poz. 126 i Nr 34, poz. 198) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Opłaty za czynności egzekucyjne w egzekucji należności pieniężnych

§ 1. 1. Opłaty za czynności egzekucyjne dokonane w celu wyegzekwowania należności pieniężnych od zobowiązanych wynoszą:

- 1) za pobranie pieniędzy na miejscu u zobowiązanego przez poborcę skarbowego lub innego upoważnionego pracownika — 5% od kwoty pobranej należności, nie mniej jednak niż 3.000 zł,
- 2) za zajęcie świadczeń z ubezpieczenia społecznego — 4% od kwoty egzekwowanej należności, nie mniej jednak niż 1.500 zł,
- 3) za zajęcie wynagrodzenia za pracę — 4% egzekwowanej należności, nie mniej jednak, niż 3.000 zł,
- 4) za zajęcie innych niż wymienione w pkt 2 i 3 wierzytelności pieniężnych lub innych praw majątkowych — 5% od kwoty egzekwowanej należności, nie mniej jednak niż 5.000 zł,
- 5) za zajęcie ruchomości — 6% od kwoty egzekwowanej należności, nie mniej jednak niż 8.000 zł,

- 6) za odebranie zajętych ruchomości od zobowiązanego — 5% od kwoty wartości szacunkowej tych ruchomości, nie mniej jednak niż 8.000 zł,
- 7) za ogłoszenie licytacji zajętych ruchomości lub za czynności przygotowawcze do sprzedaży egzekucyjnej w inny sposób — 8.000 zł,
- 8) za przeprowadzenie licytacji lub dokonanie sprzedaży egzekucyjnej w inny sposób — 5% od kwoty uzysku ze sprzedaży, nie mniej jednak niż 8.000 zł,
- 9) za spisanie protokołu o udaremnieniu przez zobowiązanego przeprowadzenia egzekucji z zajętych ruchomości przez ich usunięcie, zbycie lub uszkodzenie — 10% od wartości szacunkowej tych ruchomości, nie mniej jednak niż 16.000 zł,
- 10) za wezwanie pomocy Policji — 16.000 zł,
- 11) za spisanie na miejscu u zobowiązanego protokołu stwierdzającego stan majątkowy zobowiązanego — 5% od kwoty egzekwowanej należności, nie mniej jednak niż 1.000 zł, a nie więcej niż 3.000 zł,
- 12) za wystąpienie do komornika sądowego o przeprowadzenie w trybie sądowym egzekucji z nieruchomości zobowiązanego — 40.000 zł.

2. Z tytułu zwrotu wydatków za wszystkie czynności manipulacyjne związane ze stosowaniem środków egzekucyjnych pobiera się opłatę manipulacyjną. Opłata wynosi 1% od kwoty egzekwowanych należności objętych każdym tytułem wykonawczym, nie mniej jednak niż 1.500 zł.

3. Opłaty za czynności egzekucyjne wymienione w ust. 1 pkt 1—5 oblicza się oddzielnie od każdego tytułu wykonawczego, który był podstawą dokonania czynności egzekucyjnych.

4. Opłaty za zajęcia, o których mowa w ust. 1 pkt 2—5, pobiera się tylko raz w toku postępowania egzekucyjnego, chociażby te same czynności były następnie ponawiane.

5. Jeżeli w celu wyegzekwowania tej samej należności pieniężnej dokonano czynności egzekucyjnych określonych w ust. 1 pkt 2—5, opłatę egzekucyjną pobiera się tylko za jedno zajęcie, za które należy się najwyższa opłata, nie mniej jednak niż 8.000 zł.

6. Przez kwotę egzekwowanej należności rozumie się należności z odsetkami za zwłokę przypadającymi w dniu powstania obowiązku uiszczenia opłaty za czynności egzekucyjne (§ 3), lecz bez kosztów egzekucyjnych.

§ 2. 1. Opłaty za czynności egzekucyjne i opłata manipulacyjna przypadają, z zastrzeżeniem § 4, od zobowiązanego na rzecz organu egzekucyjnego, który dokonał czynności egzekucyjnych w celu wyegzekwowania należności pieniężnych. W urzędzie skarbowym opłaty za czynności egzekucyjne i opłata manipulacyjna przypadają na rzecz działu egzekucyjnego.

2. Jeżeli czynności egzekucyjne zostały dokonane przez wierzycieli uprawnionych do prowadzenia egzekucji, opłaty za czynności egzekucyjne i opłata manipulacyjna przypadają w całości na rzecz tych wierzycieli.

3. W razie bezskuteczności egzekucji prowadzonej przez wierzycieli i przyjęcia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela przez urząd skarbowy, opłaty za czynności egzekucyjne przypadają w całości na rzecz działu egzekucyjnego urzędu skarbowego.

§ 3. 1. Obowiązek uiszczenia opłat za czynności egzekucyjne, o których mowa w par. 1 ust. 1, powstaje:

- 1) za pobranie pieniędzy — z chwilą pobrania,
- 2) za zajęcie wynagrodzenia za pracę, świadczeń z ubezpieczenia społecznego oraz za zajęcie innych wierzytelności pieniężnych lub innych praw majątkowych — z chwilą doręczenia dłużnikowi zajętej wierzytelności zawiadomienia o zajęciu,
- 3) za zajęcie ruchomości — z chwilą podpisania protokołu zajęcia przez poborcę skarbowego lub innego upoważnionego pracownika,
- 4) za odebranie zajętych ruchomości od zobowiązanego — z chwilą podpisania przez poborcę skarbowego lub innego upoważnionego pracownika protokołu ich odebrania,
- 5) za ogłoszenie o licytacji ruchomości lub za czynności przygotowawcze do sprzedaży egzekucyjnej zajętych ruchomości w inny sposób — z chwilą doręczenia zobowiązanemu odpisu obwieszczenia o licytacji lub zawiadomienia o dokonaniu czynności przygotowawczych do sprzedaży w inny sposób,
- 6) za przeprowadzenie licytacji lub dokonanie sprzedaży egzekucyjnej w inny sposób — z chwilą podpisania przez poborcę skarbowego lub innego upoważnionego pracownika protokołu sprzedaży,
- 7) za spisanie protokołu o udaremnieniu egzekucji — z chwilą podpisania przez poborcę skarbowego lub innego upoważnionego pracownika tego protokołu,
- 8) za wezwanie pomocy Policji — z chwilą przybycia policjanta na miejsce czynności egzekucyjnej,
- 9) za spisanie protokołu o stanie majątkowym zobowiązanego — z chwilą podpisania protokołu przez poborcę skarbowego lub innego upoważnionego pracownika

oraz przez zobowiązanego lub świadka przywołanego do tej czynności.

2. Obowiązek uiszczenia opłaty manipulacyjnej powstaje z chwilą doręczenia zobowiązanemu przez poborcę skarbowego lub innego upoważnionego pracownika odpisu tytułu wykonawczego wraz z postanowieniem o zastosowaniu środka egzekucyjnego. Jeżeli pierwszą czynnością egzekucyjną jest zajęcie wynagrodzenia za pracę lub zajęcie innej wierzytelności pieniężnej albo innego prawa majątkowego, obowiązek uiszczenia opłaty manipulacyjnej powstaje równocześnie z obowiązkiem uiszczenia opłaty za zajęcie.

3. Zapłata egzekwowanej należności po dokonaniu czynności egzekucyjnych nie zwalnia zobowiązanego od obowiązku uiszczenia opłaty manipulacyjnej oraz opłat za czynności egzekucyjne i wydatków egzekucyjnych.

Rozdział 2

Opłaty za czynności egzekucyjne w egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym

§ 4. Opłaty za czynności egzekucyjne zmierzające do wykonania obowiązków o charakterze niepieniężnym wynoszą:

- 1) za wydanie postanowienia o nałożeniu grzywny w celu przymuszenia — 10% od kwoty nałożonej grzywny, nie więcej jednak niż 80.000 zł; w razie wielokrotnego nakładania grzywien opłatę pobiera się osobno od każdego postanowienia,
- 2) za wydanie postanowienia o:
 - a) zastosowaniu wykonania zastępczego,
 - b) wezwaniu zobowiązanego do wydania rzeczy ruchomej albo dokumentu,
 - c) wezwaniu zobowiązanego do wykonania obowiązku wydania nieruchomości albo opróżnienia lokalu,
 - d) wezwaniu zobowiązanego do wykonania obowiązku wskazanego w tytule wykonawczym, z zagrożeniem zastosowania przymusu bezpośredniego — 8.000 zł,
- 3) za odebranie rzeczy ruchomej — 8.000 zł,
- 4) za odebranie dokumentu — 5.000 zł,
- 5) za odebranie nieruchomości — 80.000 zł,
- 6) za opróżnienie lokalu i innych pomieszczeń — 8.000 zł od każdej izby; za opróżnienie pomieszczeń mieszkalnych nie pobiera się odrębnej opłaty od pomieszczeń pomocniczych, jak przedpokoje, korytarze, werandy, łazienki, spiżarnie, a za opróżnienie pomieszczeń gospodarczych, w szczególności garaży i stajni, pobiera się opłatę za każde pomieszczenie jak za izbę,
- 7) za czynności dotyczące sprzedaży licytacyjnej, za spisanie protokołu o udaremnieniu przeprowadzenia egzekucji oraz za wezwanie pomocy Policji pobiera się opłaty określone w par. 1 ust. 1 pkt 6—10.

§ 5. Obowiązek uiszczenia opłat wymienionych w § 4 powstaje:

- 1) za wydanie postanowień wymienionych w pkt 1 i 2 — z chwilą doręczenia zobowiązanemu postanowienia,
- 2) za czynności wymienione w pkt 3—6 — z chwilą podpisania przez egzekutora protokołu czynności egzekucyjnych,
- 3) za czynności wymienione w pkt 7 — z chwilą doręczenia zobowiązanemu odpisu obwieszczenia o licytacji, z chwilą podpisania protokołu przeprowadzenia licytacji, z chwilą przybycia policjanta na miejsce czynności egzekucyjnych lub z chwilą podpisania protokołu o udaremnieniu przeprowadzenia egzekucji.

Rozdział 3

Wydatki egzekucyjne

§ 6. 1. Wydatkami egzekucyjnymi są koszty faktycznie poniesione przez organ egzekucyjny w związku z prowadzeniem egzekucji, a w szczególności na:

- 1) przejazd i delegację poborcy lub egzekutora,
- 2) przewóz, załadunek, rozładunek, przechowanie, utrzymanie i dozór zwierząt oraz ruchomości odebranych albo usuniętych z opróżnionych budynków, lokali i pomieszczeń,
- 3) przymusowe otwarcie pomieszczeń i schowków,
- 4) należności świadków i biegłych,
- 5) ogłoszenia w prasie,
- 6) sporządzenie dokumentów,
- 7) wykonanie zastępcze,
- 8) zastosowanie przymusu bezpośredniego.

2. Wspólne wydatki poniesione w związku z egzekucją u dwu lub więcej zobowiązanych rozdziela się pomiędzy wszystkich zobowiązanych, biorąc pod uwagę okoliczności egzekucji u każdego z nich.

3. Wydatki egzekucyjne powinny być udokumentowane rachunkami lub innego rodzaju dowodami pochodzącymi od osób lub instytucji, które świadczyły usługi na rzecz organu egzekucyjnego.

4. Wydatki związane z przechowywaniem ruchomości w składnicy organu egzekucyjnego lub użyciem własnego środka transportu ustala się w wysokości odpowiadającej cenom stosowanym na danym terenie za tego rodzaju usługi.

5. Tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez organ egzekucyjny wierzyciel jest obowiązany uiścić opłatę zryczałtowaną w wysokości 4.000 zł, jeżeli tytuł wykonawczy zawiera wady uniemożliwiające przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego, które nie mogły być znane organowi egzekucyjnemu w chwili skierowania tego tytułu do egzekucji.

Rozdział 4

Umarzanie kosztów egzekucyjnych

§ 7. 1. Z zastrzeżeniem § 8 ust. 2 koszty egzekucyjne mogą być w całości lub w części umarzane:

- 1) w razie stwierdzenia nieściągalności od zobowiązanego lub gdy zobowiązany wykaże, że nie jest w stanie ich ponieść bez znacznego uszczerbku dla sytuacji finansowej,
- 2) gdy za umorzeniem przemawiają szczególne okoliczności gospodarcze,
- 3) jeżeli ściągnięcie tylko kosztów egzekucyjnych spowodowałoby niewspółmierne wydatki egzekucyjne.

2. Koszty egzekucyjne powstałe w egzekucji należności pieniężnych mogą być umorzone w wypadkach określonych w ust. 1, jeżeli obciążenie wierzyciela obowiązkiem uiszczenia tych kosztów byłoby gospodarczo nieuzasadnione.

§ 8. 1. W razie częściowego umorzenia kosztów egzekucyjnych umarza się przede wszystkim opłaty za czynności egzekucyjne.

2. Nie podlegają umorzeniu wydatki, o których mowa w § 6 ust. 5.

§ 9. Do umarzania kosztów egzekucyjnych jest uprawniony organ egzekucyjny, na rzecz którego koszty te przypadają oraz — w trybie odwoławczym — organ wyższego stopnia w stosunku do tego organu egzekucyjnego.

Rozdział 5

Sposób przeprowadzania publicznej licytacji ruchomości

§ 10. Licytacja publiczna odbywa się w terminie i miejscu wyznaczonym przez organ egzekucyjny.

§ 11. Organ egzekucyjny ogłasza o licytacji przez obwieszczenie, w którym wymienia:

- a) miejsce i czas licytacji,
- b) ruchomości, które mają być sprzedane, z podaniem ich rodzaju i sumy oszacowania,
- c) miejsce i czas, kiedy można oglądać ruchomości przed licytacją,
- d) nazwisko zobowiązanego.

§ 12. 1. Najpóźniej na 3 dni przed dniem licytacji, a w przypadkach określonych w art. 100 § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 24, poz. 151, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1982 r. Nr 30, poz. 210 i Nr 45, poz. 289 oraz z 1990 r. Nr 21, poz. 126 i Nr 34, poz. 198), zwanej dalej „ustawą” — najpóźniej na 1 godzinę przed rozpoczęciem licytacji, organ egzekucyjny umieści obwieszczenie o licytacji w miejscu, w którym ma się odbyć licytacja, na tablicy ogłoszeń organu egzekucyjnego i w innych miejscach, gdzie umieszczenie takiego obwieszczenia uzna za celowe. Odpis obwieszczenia o licytacji organ egzekucyjny doręczy zobowiązanemu w terminach określonych w art. 103 § 2 ustawy.

2. Jeżeli szacunkowa wartość sprzedawanej ruchomości przewyższa kwotę 5.000.000 zł organ egzekucyjny zamieszcza ponadto obwieszczenie o licytacji w prasie, a w szczególności w dzienniku poczytnym w danej miejscowości.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w wypadkach gdy sprzedaż może nastąpić bezpośrednio po zajęciu ruchomości.

§ 13. Licytacji nie można rozpoczynać później niż w dwie godziny po czasie oznaczonym w obwieszczeniu o licytacji.

§ 14. Jeżeli szacunkowa wartość sprzedawanej ruchomości przekracza kwotę 5.000.000 zł, osoby przystępujące do przetargu obowiązane są złożyć organowi egzekucyjnemu wadium w wysokości 1/10 sumy oszacowania.

§ 15. Licytacja odbywa się ustnie i rozpoczyna się od wywołania ceny. Zaofiarowana cena przestaje wiązać uczestnika licytacji, jeżeli inny uczestnik postąpił cenę wyższą. Poborca skarbowy udzieli przybicia, czyli przyzna własność sprzedanej ruchomości osobie, która zaofiarowała najwyższą cenę, jeżeli po trzykrotnym wezwaniu do dalszych postąpień nikt więcej nie zaofiarował.

§ 16. Licytację uważa się za niedoszlą do skutku, jeżeli nie weźmie w niej udziału przynajmniej dwóch uczestników, jak również gdy żaden z uczestników nie zaofiarował nawet ceny wywołania.

§ 17. Ponowna licytacja może być wyznaczona po podaniu o tym do publicznej wiadomości w terminach i w sposób określony w § 12.

§ 18. 1. Jeżeli kwota uzyskana ze sprzedaży części zajętych ruchomości wystarcza na zaspokojenie egzekwowanych należności i kosztów egzekucyjnych, poborca prze-rywa licytację, a organ egzekucyjny zwalnia pozostałe ruchomości spod zajęcia.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do ruchomości zajętych w postępowaniu celnym.

§ 19. 1. Nabywca obowiązany jest uiścić natychmiast po udzieleniu mu przybicia przynajmniej cenę wywołania. Jeżeli tej ceny nie uiści, traci prawo wynikłe z przybicia i nie może uczestniczyć nadal w licytacji. Poborca skarbowy wznowi niezwłocznie licytację tej samej ruchomości, rozpoczynając ją od ceny wywołania.

2. Różnicę między ceną nabycia a kwotą wpłaconą po udzieleniu przybicia nabywca powinien zapłacić, pod rygorem przewidzianym w ust. 1, do godziny dwunastej dnia następnego. Nabywca, który w tym terminie nie zapłaci reszty ceny, traci prawo wynikłe z przybicia i prawo do zwrotu wpłaconej w czasie licytacji kwoty.

3. Osoby, które utraciły prawo wynikłe z przybicia (ust. 1 i 2) tracą prawo do zwrotu kwoty wpłaconej tytułem wadium.

§ 20. Nabywca, który zapłacił całą cenę nabycia, staje się właścicielem nabytej ruchomości i powinien ją natychmiast odebrać, chyba że zostało wniesione zażalenie na naruszenie przepisów o przeprowadzeniu licytacji. Jeżeli nabywca nie odbierze natychmiast nabytej ruchomości, obowiązany jest uiścić koszty jej przechowywania od dnia licytacji do dnia odbioru. Wysokość kosztów określa organ egzekucyjny.

Rozdział 6

Szczególny tryb postępowania przy sprzedaży przedmiotów łatwo psujących się

§ 21. 1. Sprzedaż przedmiotów łatwo psujących się, a w szczególności nabiału, owoców i warzyw następuje bezpośrednio po zajęciu podmiotom gospodarczym prowadzącym działalność handlową po cenach płaconych przez te podmioty dostawcom. Jeżeli sprzedaż w tym trybie nie dojdzie do skutku, zajęte przedmioty łatwo psujące się sprzedaje się w drodze licytacji. Przepisów § 11 i 12 dotyczących obwieszczeń o licytacji nie stosuje się, jeżeli zwłoka w sprzedaży mogłaby doprowadzić do zepsucia się towaru.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przedmiotów, które ze względów sanitarnych nie mogą być dopuszczone do użytku lub spożycia. Przedmioty takie podlegają komisijnemu zniszczeniu. Komisję w składzie trzech osób powołuje naczelnik urzędu skarbowego.

Rozdział 7

Szczególny tryb postępowania przy przechowywaniu i sprzedaży zajętych ruchomości ze szlachetnych metali, innych kosztowności oraz papierów wartościowych

§ 22. Przez „kosztowności”, o których dalej mowa, rozumie się wyroby użytkowe i sztabki wykonane z metali szlachetnych oraz kamienie szlachetne i ozdobne, perły, korale i bursztyny.

§ 23. 1. Po ujawnieniu u zobowiązanego kosztowności poborca skarbowy dokonuje ich zajęcia i opisu, wyszczególniając w protokole zajęcia rodzaj, jakość, cechy szczególne (numery, cechy probiercze, znaki) i cechy zewnętrzne każdego z zajętych przedmiotów oraz zaznaczając, że oszacowanie tych przedmiotów nastąpi przy udziale biegłego. Jeżeli zobowiązany posiada rachunki na zajęte kosztowności lub atesty urzędu probierczego, poborca skarbowy dokonuje opisu na podstawie tych rachunków lub atestów i czyni o tym wzmiankę w protokole zajęcia. Protokół zajęcia podpisuje poborca i zobowiązany.

2. Jeżeli zobowiązany nie zgadza się z opisem zajętych kosztowności, poborca spisuje dodatkowy protokół, w którym podaje oświadczenia zobowiązanego, dotyczące poszczególnych zajętych przedmiotów. Protokół ten również podpisuje poborca skarbowy i zobowiązany. Protokół zajęcia i protokół dodatkowy spisuje się w trzech egzemplarzach: jeden egzemplarz otrzymuje zobowiązany, jeden pozostaje przy kosztownościach, a jeden — w aktach egzekucyjnych. O sporządzeniu protokołu dodatkowego poborca skarbowy czyni odpowiednią wzmiankę w protokole zajęcia.

3. Po dokonaniu w ten sposób opisu zajętych kosztowności poborca wkłada je w obecności zobowiązanego do koperty wraz z jednym egzemplarzem opisu i umieszcza na sklejeniu koperty nalepki egzekucyjne. Zobowiązany umieszcza na sklejeniu koperty swe podpisy lub odcisk pieczęci.

4. Po dokonaniu czynności, określonych w ust. 1—3, poborca skarbowy wraca do urzędu skarbowego, gdzie w jego obecności następuje złożenie do kasy pancernej zapieczętowanej koperty, zawierającej zajęte przedmioty, jako depozytu rzeczowego urzędu skarbowego. Potwierdzenie złożenia depozytu należy zamieścić na egzemplarzu protokołu zajęcia, który będzie przechowywany w aktach egzekucyjnych.

§ 24. 1. W ciągu tygodnia od daty zajęcia kosztowności organ egzekucyjny wyznacza termin i miejsce, w którym odbędzie się oszacowanie kosztowności, zawiadamiając zobowiązanego, że ma on prawo wzięcia w tej czynności udziału i że jego nieusprawiedliwiona nieobecność nie spowoduje odroczenia terminu otwarcia koperty i dokonania oszacowania.

2. Termin oszacowania powinien być wyznaczony nie później niż 14 dni od daty zajęcia.

§ 25. W celu oszacowania kosztowności organ egzekucyjny powołuje rzeczoznawcę z listy biegłych sądowych.

§ 26. 1. W wyznaczonym terminie następuje otwarcie koperty z kosztownościami i oszacowanie. Jeżeli zobowiązany stawiał się, otwarcie koperty z kosztownościami następuje w jego obecności. Jeżeli zobowiązany nie stawiał się i usprawiedliwił swoją nieobecność, organ egzekucyjny wyznacza nowy termin, zaznaczając jednak w zawiadomieniu, skierowanym do zobowiązanego, że nowy termin jest ostateczny i w razie niemożności stawienia się zobowiązany powinien upoważnić inną osobę do zastąpienia go przy otwarciu koperty z kosztownościami i oszacowaniu. Jeżeli natomiast zobowiązany nie stawiał się w wyznaczonym terminie i nie usprawiedliwił swojej nieobecności, otwarcie koperty następuje w obecności biegłego, komornika skarbowego, pracownika, który przyjął zapieczętowaną kopertę zawierającą kosztowności na przechowywanie w kasie pancernej i poborcy skarbowego, który dokonał zajęcia kosztowności. O otwarciu koperty spisuje się protokół, stwierdzający nienaruszenie pieczęci i zgodność znajdujących się w kopercie przedmiotów z ich opisem.

2. Biegły sporządza protokół oszacowania, który powinien wymieniać każdy oszacowany przedmiot, podawać jego cechy zewnętrzne, określać materiał, z którego przedmiot ten został wytworzony i podawać wartość sprzedażną. W protokole oszacowania przedmiotów z metali szlachetnych powinna być podawana wartość kruszcu, z którego przedmioty te zostały wytworzone. Protokół sporządza się w trzech egzemplarzach, z których jeden otrzymuje zobowiązany, a pozostałe dwa organ egzekucyjny.

3. Na podstawie protokołu sporządzonego przez biegłego uzupełnia się protokół zajęcia danymi o szacunku zajętych przedmiotów.

§ 27. Kosztowności sprzedaje się podmiotowi gospodarczemu uprawnionemu do prowadzenia skupu i sprzedaży tego rodzaju przedmiotów albo przekazuje takiemu podmiotowi do sprzedaży komisowej. Cena sprzedaży nie może być niższa od wartości szacunkowej. Z uzyskanej ceny potrąca się prowizję komisową.

§ 28. 1. W razie nie dojdęcia do skutku sprzedaży w trybie § 27 kosztowności sprzedaje się w drodze licytacji.

2. Na pierwszej licytacji ceną wywołania jest 75% ceny oszacowania, a na drugiej — 50% ceny oszacowania. Poniżej tych cen kosztowności nie mogą być na licytacjach sprzedane.

3. Cena wywołania przedmiotów z metali szlachetnych nie może być niższa, niż wartość kruszcu, z którego przedmioty te zostały wytworzone (§ 26 ust. 2).

§ 29. W razie nie dojdęcia do skutku drugiej licytacji kosztowności sprzedaje się na złom uprawnionym podmiotom gospodarczym.

§ 30. 1. Przepisy § 23 stosuje się odpowiednio przy zajęciu, opisie i przechowywaniu papierów wartościowych.

2. Akcje lub obligacje sprzedaje się, z zastrzeżeniem ust. 4, w drodze licytacji publicznej. Cena wywoławcza w pierwszym terminie licytacji stanowi 3/4 wartości nominalnej akcji lub obligacji, a w drugim terminie licytacji połowę wartości nominalnej.

3. Jeżeli wartość nominalna akcji lub obligacji przekracza kwotę 1.000.000 zł organ egzekucyjny zamieszcza obwieszczenie o licytacji w dzienniku poczytnym w danej miejscowości. Organ egzekucyjny może też zawiadomić o licytacji podmioty gospodarcze zajmujące się sprzedażą

i skupem papierów wartościowych. Przy prowadzeniu licytacji mają odpowiednie zastosowanie przepisy rozdziału 5.

4. Obligacje emitowane przez Skarb Państwa nie podlegają sprzedaży w drodze licytacji w okresie, w którym mogą być wykupione. Obligacje takie organ egzekucyjny przekazuje do realizacji we właściwym oddziale banku.

5. Przy egzekucji z weksli mają zastosowanie przepisy prawa wekslowego.

Rozdział 8

Szczególny tryb postępowania przy przechowywaniu i sprzedaży zajętej broni i amunicji oraz innych przedmiotów, na których posiadanie jest wymagane zezwolenie

§ 31. 1. Zajęta broń może być sprzedana jedynie za pośrednictwem podmiotu gospodarczego uprawnionego do handlu bronią, a w drodze licytacji publicznej — tylko osobie, która okaże decyzję właściwego do wydawania pozwolenia na broń terenowego organu Policji, upoważniającą do zakupu broni. Amunicję sprzedaje się jedynie osobie, która okaże ważne pozwolenie na posiadanie broni.

2. Zajętą broń, o której mowa w ust. 1, oraz amunicję do tej broni pozostawia się do czasu sprzedaży pod dozorem zobowiązanego, posiadającego pozwolenie na posiadanie tej broni. Jeżeli pozostawienie broni pod nadzorem zobowiązanego nie jest możliwe, organ egzekucyjny przekazuje ją do depozytu do najbliższej komendy rejonowej lub komisariatu Policji.

3. O zajęciu broni i amunicji organ egzekucyjny zawiadamia organ, o którym mowa w ust. 1, dołączając odpis protokołu

zajęcia. Organ ten, na podstawie protokołu zajęcia broni, wydaje pozwolenie na przekazanie tej broni do sprzedaży.

4. Przez broń, o której mowa w ust. 1—3, rozumie się broń określoną w przepisach o broni, amunicji i materiałach wybuchowych.

§ 32. Przepisy § 31 stosuje się odpowiednio przy przechowywaniu i sprzedaży innych przedmiotów, na których posiadanie wymagane jest zezwolenie. Przedmioty te oddaje się pod dozór i sprzedaje w porozumieniu z organami, które wydają zezwolenie na ich posiadanie.

Rozdział 9

Przepisy końcowe

§ 33. Postępowanie egzekucyjne, wszczęte przed wejściem w życie rozporządzenia, będzie prowadzone w myśl przepisów tego rozporządzenia.

§ 34. W związku z art. 1 pkt 28 ustawy z dnia 23 marca 1990 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 21, poz. 126) utraciły moc rozdziały 5, 6, 7 i 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1985 r. w sprawie wykonania ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 1986 r. Nr 1, poz. 4 i z 1989 r. Nr 49, poz. 273).

§ 35. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 6 października 1966 r. w sprawie zasad i trybu przeprowadzania publicznej licytacji ruchomości oraz trybu postępowania przy przechowywaniu i sprzedaży egzekucyjnej niektórych rodzajów ruchomości (Dz. U. Nr 44, poz. 265).

§ 36. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *M. Dąbrowski*

282

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WSPÓŁPRACY GOSPODARCZEJ Z ZAGRANICĄ

z dnia 17 lipca 1990 r.

w sprawie ustanowienia kontyngentów na przywóz niektórych napojów alkoholowych.

Na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się do dnia 31 grudnia 1990 r. kontyngenty na przywóz napojów alkoholowych, wymienionych w załączniku do rozporządzenia.

§ 2. Kontyngenty, o których mowa w § 1 nie dotyczą napojów alkoholowych przywożonych z zagranicy wolnych od cła i zwolnionych od wymogu uzyskania pozwoleń na

przywóz na podstawie art. 12 oraz art. 14 ust. 1 pkt 3, 7, 16, 17 i 22 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445).

§ 3. Wnioski o przydział kontyngentów, o których mowa w § 1, mogą być składane w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia rozporządzenia. Rozdysponowanie kontyngentów nastąpi w terminie 14 dni od upływu terminu składania wniosków.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1990 roku.

Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą: *M. Święcicki*

Załącznik do rozporządzenia Ministra
Współpracy Gospodarczej z Zagranicą
z dnia 17 lipca 1990 r. (poz. 282)

WYKAZ KONTYNGENTÓW NA PRYWÓZ NIEKTÓRYCH NAPOJÓW ALKOHOLOWYCH

L.p.	Kod H.S.	Nazwa towaru	Kontyngent w hl
1	2208.10	— złożone preparaty alkoholowe w rodzaju używanych do produkcji i napojów	5.000
2	2208.20	— wódki otrzymywane przez destylację wina z winogron lub wytlóków z winogron	65.000
3	2208.30	— Whisky	14.000
4	2208.40	— Rumy	2.000
5	2208.50	— Gin i jałowcówki	4.000
6	2208.90	— Likierzy oraz napoje alkoholowe typu aperitif	10.000

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1, **niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.**

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29, tel. 694-60-03

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, teleks nr 825944 WW.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 26 lipca 1990 r.

Nr 48

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

283 — z dnia 9 lipca 1990 r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych w 1990 r. 661

ROZPORZĄDZENIA:

284 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 4 lipca 1990 r. w sprawie wysokości należności świadków i stron w postępowaniu sądowym 667

285 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 lipca 1990 r. w sprawie określenia stopni policyjnych odpowiadających stopniom wojskowym 667

286 — Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 4 lipca 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie rejestru administracyjnego polskich statków żeglugi śródlądowej 668

283

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 lipca 1990 r.

w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych w 1990 r.

Na podstawie art. 20 ust. 2 i art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 21, poz. 124 i Nr 43, poz. 253) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — rozumie się przez to ustawę z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 21, poz. 124 i Nr 43, poz. 253),
- 2) najniższym wynagrodzeniu — rozumie się przez to najniższe wynagrodzenie zasadnicze w I kategorii zaszerogowania określone w tabeli, stanowiącej załącznik nr 1 do rozporządzenia,
- 3) kierownikowi urzędu — rozumie się przez to także kierownika jednostki administracyjnej gminy, o której mowa w art. 1 ustawy.

§ 2. 1. Rozporządzenie stosuje się do pracowników, o których mowa w art. 2 ustawy.

2. Rozporządzenia nie stosuje się do zatrudnionych w jednostkach, o których mowa w art. 1 ustawy:

- 1) funkcjonariuszy pożarnictwa, z wyjątkiem przepisu § 9,
- 2) pracowników straży przemysłowej, z wyjątkiem przepisów § 7, § 8 ust. 1 pkt 2 i 3 i ust. 2—4 oraz § 9 i 11.

§ 3. 1. Ustala się:

- 1) tabelę miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego, stanowiącą załącznik nr 1 do rozporządzenia,
- 2) tabelę stawek dodatku funkcyjnego, stanowiącą załącznik nr 2 do rozporządzenia,
- 3) tabele stanowisk, zaszerogowań i wymagań kwalifikacyjnych pracowników, o których mowa w § 2 ust. 1, stanowiące załącznik nr 3 do rozporządzenia.

2. Prezes Rady Ministrów może uzupełniać tabele stanowiące załącznik nr 3 do rozporządzenia nowymi stanowiskami i określać dla tych stanowisk kategorie zaszerogowania w oparciu o przepisy o wartościowaniu pracy oraz stawki dodatku funkcyjnego w ramach kategorii i stawek przewidzianych tabelami, stanowiącymi załączniki nr 1 i 2 do rozporządzenia, a także określać wymagania kwalifikacyjne.

§ 4. Kierownik urzędu może w uzasadnionych wypadkach skrócić pracownikowi wymagany okres pracy zawodowej na danym stanowisku.

§ 5. 1. Kierownik urzędu może w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia przyznać pracownikowi dodatek służbowy w wysokości do 40% łącznie od wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego. Wysokość dodatku służbowego uzależnia się od charakteru, złożoności i efektów pracy.

2. Pracownikom zatrudnionym na stanowiskach określonych pod lp. 1—3 i 5 I tabeli stanowisk, zaszerogowań i wymagań kwalifikacyjnych, stanowiącej załącznik nr 3 do rozporządzenia, organ lub osoby właściwe do nawiązania stosunku pracy mogą podwyższyć dodatek, o którym mowa w ust. 1, do 100% łącznie wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego.

§ 6. Pracownikom zatrudnionym na stanowiskach związanych z kierowaniem zespołem oraz radcy prawnemu przysługuje dodatek funkcyjny.

§ 7. 1. Pracownikom przysługuje dodatek za prace wykonywane w warunkach szkodliwych lub uciążliwych dla zdrowia:

- 1) przy pierwszym stopniu szkodliwości lub uciążliwości — w wysokości do 5% miesięcznego najniższego wynagrodzenia,

- 2) przy drugim stopniu szkodliwości lub uciążliwości — w wysokości do 10% miesięcznego najniższego wynagrodzenia,
- 3) przy trzecim stopniu szkodliwości lub uciążliwości — w wysokości do 15% miesięcznego najniższego wynagrodzenia.

2. Wykaz prac, o których mowa w ust. 1, oraz zasady przyznawania dodatku za te prace, określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 8. 1. Pracownikom przysługują:

- 1) dodatek za wieloletnią pracę, zwany dalej „dodatkiem”,
- 2) nagrody jubileuszowe,
- 3) jednorazowa odprawa przy przechodzeniu na rentę inwalidzką lub emeryturę, zwana dalej „odprawą”.

2. Do okresów pracy uprawniających do dodatku i odprawy wlicza się wszystkie okresy zatrudnienia, z wyłączeniem okresów zatrudnienia w tych zakładach pracy, w których stosunek pracy wygasł wskutek porzucenia pracy przez pracownika lub został rozwiązany przez zakład pracy bez wypowiedzenia z winy pracownika.

3. Do okresów pracy uprawniających do dodatku i odprawy wlicza się także inne okresy na podstawie odrębnych przepisów.

4. Zasady ustalania okresów pracy i innych okresów uprawniających do nagrody jubileuszowej oraz zasady jej obliczania i wypłacania określają ogólnie obowiązujące przepisy.

5. Dodatek przysługuje pracownikowi za dni, za które otrzymuje wynagrodzenie.

6. Dodatek przysługuje również za dni nieobecności w pracy z powodu niezdolności do pracy wskutek choroby bądź konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem lub chorym członkiem rodziny, za które pracownik otrzymuje zasiłek z ubezpieczenia społecznego.

7. Dodatek jest wypłacany w terminie wypłaty wynagrodzenia:

- 1) począwszy od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym pracownik nabył prawo do dodatku lub wyższej stawki dodatku, jeżeli nabycie prawa nastąpiło w ciągu miesiąca,
- 2) za dany miesiąc, jeżeli nabycie prawa do dodatku lub prawa do wyższej stawki dodatku nastąpiło pierwszego dnia miesiąca.

§ 9. Kierownik urzędu może w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia tworzyć fundusz nagród, z przeznaczeniem na nagrody za szczególne osiągnięcia w pracy zawodowej.

§ 10. 1. Godzinową stawkę wynagrodzenia zasadniczego pracownika ustala się w wysokości:

- 1) 1/178 miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego dla pracowników, których obowiązuje 42-godzinny tygodniowy wymiar czasu pracy,
- 2) 1/170 miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego dla pracowników, których obowiązuje 40-godzinny tygodniowy wymiar czasu pracy.

§ 11. Za czas pracy w porze nocnej przysługuje pracownikowi dodatek do wynagrodzenia w wysokości 20% godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego.

§ 12. Dla pracowników obsługi tworzy się fundusz premiowy w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia.

§ 13. 1. Kierowcom samochodów osobowych może być przyznane, za ich zgodą, wynagrodzenie ryczałtowe zgodnie z obowiązującymi stawkami osobistego zaszergowania kierowców samochodów osobowych.

2. Kierowcom, z wyjątkiem kierowców samochodów osobowych, za powierzone im dodatkowe czynności nie wchodzące w zakres ich normalnych obowiązków przysługuje dodatek w wysokości nie przekraczającej 60% najniższego wynagrodzenia.

3. Wysokość dodatku, o którym mowa w ust. 2, za wykonanie poszczególnych czynności ustala się z uwzględnieniem rodzaju czynności i ich uciążliwości, przy zastosowaniu zasad określonych w przepisach dotyczących kierowców pojazdów samochodowych.

§ 14. 1. Czas pracy i zasady wynagradzania za pracę w godzinach nadliczbowych pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu regulują przepisy dotyczące tej grupy pracowników wydane na podstawie Kodeksu pracy, z uwzględnieniem ust. 2.

2. Za każdą godzinę przepracowaną nieprzerwanie ponad 8 godzin do 12 godzin na dobę pracownikom, o których mowa w ust. 1, przysługuje dodatek w wysokości 10% godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego, z tym że w miesięcznym okresie rozliczeniowym czas ten nie może przekroczyć liczby godzin wynikającej z pomnożenia 8 godzin przez liczbę roboczych dni kalendarzowych.

§ 15. Do pracowników objętych rozporządzeniem nie stosuje się odrębnych przepisów dotyczących dodatków do wynagrodzenia, wydanych na podstawie art. 79 Kodeksu pracy, w tym dodatków za specjalizację zawodową inżynierów, techników, ekonomistów oraz za pracę na rzecz obronności kraju.

§ 16. Pracownicy, którzy w dniu wejścia w życie rozporządzenia nie posiadają wymaganych kwalifikacji w zakresie wykształcenia, mogą być przeszergowani tylko w ramach zajmowanego stanowiska.

§ 17. Pracownikom, z którymi do dnia 30 września 1990 r. nie zostaną zawarte nowe stosunki pracy, przysługuje do czasu wygaśnięcia stosunku pracy wynagrodzenie na podstawie dotychczas obowiązujących tych pracowników przepisów o wynagradzaniu.

§ 18. Wprowadzenie zasad wynagradzania określonych w rozporządzeniu może nastąpić wyłącznie w ramach środków określonych na podstawie ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w sferze budżetowej (Dz. U. Nr 4, poz. 24, Nr 48, poz. 261 i Nr 64, poz. 389).

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 27 maja 1990 r.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1990 r. (poz. 283)

Załącznik nr 1

TABELA MIESIĘCZNYCH STAWEK WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO

Kategoria zaszeregowania	Miesięczna kwota w złotych	
	od 27 maja 1990 r.	od 1 lipca 1990 r.
I	200.000 — 210.000	260.000 — 300.000
II	210.000 — 230.000	275.000 — 320.000
III	220.000 — 250.000	290.000 — 350.000
IV	230.000 — 280.000	305.000 — 390.000
V	240.000 — 320.000	320.000 — 440.000
VI	250.000 — 360.000	340.000 — 490.000
VII	270.000 — 400.000	360.000 — 540.000
VIII	290.000 — 440.000	380.000 — 600.000
IX	310.000 — 480.000	400.000 — 660.000
X	330.000 — 520.000	420.000 — 720.000
XI	350.000 — 560.000	440.000 — 790.000
XII	370.000 — 600.000	470.000 — 860.000
XIII	400.000 — 640.000	500.000 — 930.000
XIV	440.000 — 680.000	540.000 — 1.000.000
XV	480.000 — 720.000	580.000 — 1.070.000
XVI	520.000 — 760.000	620.000 — 1.140.000
XVII	560.000 — 800.000	660.000 — 1.210.000
XVIII	600.000 — 840.000	700.000 — 1.280.000
XIX	650.000 — 880.000	750.000 — 1.350.000
XX	700.000 — 930.000	800.000 — 1.420.000
XXI	750.000 — 980.000	850.000 — 1.500.000
XXII	800.000 — 1.050.000	900.000 — 1.600.000

Załącznik nr 2

TABELA STAWEK DODATKU FUNKCYJNEGO

Stawka dodatku funkcyjnego	Procent najniższego wynagrodzenia
1	do 35
2	do 50
3	do 65
4	do 80
5	do 95
6	do 110
7	do 125
8	do 150
9	do 175
10	do 200

I. TABELA STANOWISK, ZASZEREGOWAŃ I WYMAGAŃ KWALIFIKACYJNYCH PRACOWNIKÓW

Lp.	Stanowisko	Kategoria zaszeregowania	Stawka dodatku funkcyjnego	Wymagane kwalifikacje	
				wykształcenie	liczba lat pracy
1	2	3	4	5	6
1	Prezydent m.st. Warszawy	XXII	do 10	—	—
2	Prezydent miasta, zastępca prezydenta miasta st. Warszawy, burmistrz w gminie powyżej 100 tys. mieszkańców	XX—XXI	do 9	—	—
3	Wójt, burmistrz, przewodniczący zarządu związku ²⁾ , zastępca prezydenta miasta, burmistrza w gminie powyżej 100 tys. mieszkańców, przewodniczący prezydium sejmiku ²⁾	XIX—XX	do 8	—	—
4	Sekretarz gminy ¹⁾ , skarbnik gminy (główny księgowy budżetu) ¹⁾ : — w gminach powyżej 100 tys. mieszkańców — w pozostałych gminach	XVI—XX	do 6	wyższe	5
		XVI—XVIII	do 5		
5	Zastępca przewodniczącego zarządu związku ²⁾ , wójta, burmistrza, zastępca przewodniczącego prezydium sejmiku ²⁾	XVIII—XIX	do 7	—	—
6	Członek ²⁾ : zarządu gminy, zarządu związku, prezydium sejmiku, kolegium odwoławczego sejmiku	XVII—XVIII	—	—	—
7	Naczelnik wydziału (jednostki równorzędnej) ¹⁾ : — w gminach powyżej 100 tys. mieszkańców — w pozostałych gminach	XVI—XVIII	do 6	wyższe	5
		XV—XVII	do 5		
8	Kierownik referatu (jednostki równorzędnej)	XIII—XVI	do 4	wyższe	4
	radca prawny			według odrębnych przepisów	
9	Inspektor	XII—XV	—	wyższe	3
10	Podinspektor	X—XIII	—	średnie	3
11	Referent, kasjer, księgowy	IX—XI	—	średnie	2
12	Młodszy referent, młodszy księgowy	VIII—X	—	średnie	—

¹⁾ Pracownikom posiadającym wykształcenie średnie maksymalne wynagrodzenie zasadnicze obniża się o jedną kategorię.

²⁾ O ile statut dla danego stanowiska przewidywał pełnienie tej funkcji etatowo.

II. TABELA STANOWISK, ZASZEREGOWAŃ I WYMAGAŃ KWALIFIKACYJNYCH PRACOWNIKÓW OŚRODKÓW POMOCY SPOŁECZNEJ

Lp.	Stanowisko	Kategoria zaszeregowania	Stawka dodatku funkcyjnego	Wymagane kwalifikacje	
				wykształcenie	liczba lat pracy
1	2	3	4	5	6
1	Dyrektor ¹⁾	XVII—XVIII	do 5	wyższe	5
2	Zastępca dyrektora ¹⁾	XVI—XVII	do 4	wyższe	4
3	Kierownik ²⁾ Kierownik filii ²⁾	XVI—XVII	do 4	wyższe	3
4	Główny księgowy	XV—XVI	do 4	wyższe	3
5	Zastępca kierownika ²⁾	XV—XVI	do 3	wyższe	2
6	Kierownik działu ²⁾	XIV—XV	do 3	wyższe	2
	zastępca głównego księgowego		do 2	średnie	4
	konsultant		—	wyższe	—
	radca prawny		do 3	według odrębnych przepisów	—
	starszy specjalista pracy socjalnej ³⁾		—	wyższe	2
7	Specjalista pracy socjalnej	XIII—XIV	—	wyższe	3
8	Kierownik sekcji ²⁾	XII—XIII	do 2	wyższe	1
	starszy pracownik socjalny ²⁾		—	wyższe	1
	informatyk		—	średnie	5
9	Pracownik socjalny	XI—XII	—	średnie + Pomaturalne Studium Pracowników Socjalnych	—
10	Aspirant pracy socjalnej	IX—X	—	średnie	—

¹⁾ Stanowiska występujące w ośrodkach obejmujących zasięgiem działania teren liczący ponad 50.000 mieszkańców.

²⁾ Pracownikom posiadającym wykształcenie średnie maksymalne wynagrodzenie zasadnicze obniża się o jedną kategorię.

³⁾ Pracownikom kierującym zespołem lub koordynującym wykonanie określonych zadań może być przyznany dodatek funkcyjny nie wyżej jednak niż do 2 stawki.

III. TABELA STANOWISK, ZASZEREGOWAŃ I KWALIFIKACJI PRACOWNIKÓW ZATRUDNIONYCH NA STANOWISKACH POMOCNICZYCH

Lp.	Stanowisko	Kategoria zaszeregowania	Stawka dodatku funkcyjnego	Wymagane kwalifikacje	
				wykształcenie	liczba lat pracy
1	2	3	4	5	6
1	Kierownik warsztatu, kierownik sekcji obsługi, kierownik biblioteki	X—XII	3	średnie	4
2	Zastępca kierownika warsztatu, zastępca kierownika stacji obsługi, kierownik garażu,	IX—XI	2	średnie	3
	starszy bibliotekarz		—		
3	Maszynistka klasy mistrzowskiej	IX—X	—	średnie	3
	Kierownik magazynu, kierownik hali maszyn		-2		
	dyspozytor taboru samochodowego, kontroler techniczny		—		
	sekretarka		—		—

1	2	3	4	5	6
4	Kierownik kancelarii głównej, kierownik archiwum, kierownik centrali telefonicznej	VIII—IX	2	średnie	3
	starszy magazynier, kasjer, bibliotekarz, intendent, starsza maszynistka		—		
5	Archiwista, magazynier, starsza telefonistka, maszynistka, teletypistka	VII—VIII	—	średnie	—
6	Telefonistka	V—VI	—	podstawowe	umiejętność wykonywania czynności

IV. TABELA STANOWISK, ZASZEREGOWAŃ I KWALIFIKACJI PRACOWNIKÓW OBSŁUGI

Lp.	Stanowisko	Kategoria zaszeregowań	Wymagane kwalifikacje	
			wykształcenie	liczba lat pracy
1	2	3	4	5
1	Kierowca autobusu	X—XI	według odrębnych przepisów	
2	Kierowca samochodu ciężarowego	IX—X	według odrębnych przepisów	
3	Konserwator, ślusarz-spawacz, elektryk, stolarz, tapicer, szklarz, introligator, palacz co	VIII—IX	zasadnicze	—
4	Kierowca samochodu osobowego	VII—VIII	według odrębnych przepisów	
5	Operator urządzeń powielających	VI—VIII	podstawowe	—
6	Robotnik gospodarczy	V—VII	podstawowe	—
7	Portier, szatniarz, dozorca, dźwigowy, woźny	IV—V	podstawowe	—
8	Sprzątaczką	III—IV	podstawowe	—
9	Goniec	II—IV	podstawowe	—

Załącznik nr 4

WYKAZ PRAC WYKONYWANYCH W WARUNKACH SZKODLIWYCH LUB UCIAŻLIWYCH DLA ZDROWIA ORAZ ZASADY PRZYZNAWANIA DODATKU ZA PRACE WYKONYWANE W TYCH WARUNKACH

1. Do pierwszego stopnia szkodliwości lub uciążliwości zalicza się prace wykonywane:

- 1) w pomieszczeniach, w których jest konieczne stałe stosowanie sztucznego oświetlenia,
- 2) przy obsłudze elektronicznych monitorów ekranowych,
- 3) w warunkach narażenia na promieniowanie ultrafioletowe lub podczerwone,
- 4) w pomieszczeniach zamkniętych, w których utrzymuje się stała temperatura efektywna powyżej 25°C lub poniżej 10°C,
- 5) w warunkach narażenia na działanie pyłów nie wywołujących zwiłknienia tkanki płucnej,
- 6) w warunkach narażenia na działanie substancji toksycznych nie kumulujących się w organizmie,
- 7) w warunkach narażenia na wibrację ogólną.

2. Do drugiego stopnia szkodliwości lub uciążliwości zalicza się prace wykonywane:

- 1) w pomieszczeniach specjalnych zagłębionych i półzagłębionych obwałowanych w warunkach niewłaściwej wentylacji i sztucznego oświetlenia,

2) w warunkach narażenia na hałas,

- 3) w warunkach nadmiernego obciążenia wysiłkiem fizycznym co najmniej 2000 kcal dla mężczyzn i 1200 kcal dla kobiet lub wymagające wymuszonej pozycji ciała,
- 4) w warunkach narażenia na działanie pyłów wywołujących zwiłknienie tkanki płucnej,
- 5) w warunkach narażenia na działanie substancji toksycznych kumulujących się w organizmie.

3. Do trzeciego stopnia szkodliwości lub uciążliwości zalicza się prace wykonywane:

- 1) w warunkach narażenia na promieniowanie jonizujące,
- 2) w warunkach narażenia na działanie pól elektromagnetycznych wysokiej częstotliwości w zakresie od 0,1 do 300 000 MHz w strefie zagrożenia,
- 3) w warunkach narażenia na działanie benzydyny alfa i beta, naftyloaminy, chlorku winylu, azbestu oraz innych czynników o analogicznym jak te substancje działaniu, o ile zostanie to stwierdzone przez instytut medycyny pracy,
- 4) pod ziemią.

4. Prace określone w ust. 1 pkt 5 i 6 oraz ust. 2 pkt 2, 4 i 5, uważa się za wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia, uzasadniających przyznanie dodatku, jeżeli w środowisku pracy są przekroczone najwyższe dopuszczalne stężenia i natężenia czynników szkodliwych dla zdrowia określone w odrębnych przepisach lub innych obowiązujących normach higieniczno-sanitarnych, stwierdzone przez laboratoria Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz inne laboratoria upoważnione przez właściwych terenowo państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych.

5. Dodatek przysługuje pracownikom wykonującym prace, o których mowa w ust. 1, 2 i ust. 3 pkt 1, 3 i 4 przez co najmniej 80 godzin w miesiącu, natomiast pracownikom wykonującym prace wymienione w ust. 3 pkt 2 przez połowę dopuszczalnego czasu przebywania w strefie zagrożenia.

6. Jeżeli pracownik w danym miesiącu wykonuje prace o różnym stopniu szkodliwości dla zdrowia lub uciążliwości, przysługuje mu jeden dodatek według najwyższego stopnia.

284

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 4 lipca 1990 r.

w sprawie wysokości należności świadków i stron w postępowaniu sądowym.

Na podstawie art. 16 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr 49, poz. 445) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określoną w art. 2 ust. 2 dekretu górną granicę należności za utracony dzienny zarobek ustala się w wysokości 4% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce społecznej za kwartał poprzedzający wypłatę tej należności, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, stosownie do przepisów o zatrudnieniu.

§ 2. Określone w dekrete w art. 3 ust. 3 strawne (dieta) i w art. 5 koszty noclegu, ustala się według przepisów w sprawie diet i innych należności z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 marca 1982 r. w sprawie wysokości należności świadków i stron w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr 11, poz. 88).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *A. Bentkowski*

285

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 11 lipca 1990 r.

w sprawie określenia stopni policyjnych odpowiadających stopniom wojskowym.

Na podstawie art. 47 ust. 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179) zarządza się, co następuje:

- 1) generała broni i generała dywizji
- 2) generała brygady
- 3) pułkownika
- 4) podpułkownika i majora
- 5) kapitana
- 6) porucznika
- 7) podporucznika
- 8) starszego chorążego sztabowego, starszego chorążego i młodszego chorążego
- 9) starszego sierżanta sztabowego, sierżanta sztabowego i starszego sierżanta
- 10) sierżanta, plutonowego, starszego kaprała i kaprała
- 11) starszego szeregowego
- 12) szeregowego

§ 1. Stopniom wojskowym wymienionym w rozporządzeniu odpowiadają następujące stopnie policyjne:

- generalny inspektor Policji,
- nadinspektor Policji,
- inspektor Policji,
- podinspektor Policji,
- nadkomisarz Policji,
- komisarz Policji,
- podkomisarz Policji,
- aspirant Policji,
- starszy sierżant Policji,
- sierżant Policji,
- starszy posterunkowy,
- posterunkowy.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *K. Kozłowski*

286

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 4 lipca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie rejestru administracyjnego polskich statków żeglugi śródlądowej.

Na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. z 1952 r. Nr 26, poz. 182, z 1960 r. Nr 29, poz. 163, z 1988 r. Nr 41, poz. 324 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 13 rozporządzenia Ministra Żeglugi z dnia 21 stycznia 1965 r. w sprawie rejestru administracyjnego polskich statków żeglugi śródlądowej (Dz. U. Nr 8, poz. 48) wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1:

a) w pkt 1 kwotę „100 zł” zastępuje się kwotą „25.000 zł”,

b) w pkt 2 kwotę „500 zł” zastępuje się kwotą „100.000 zł”,

c) w pkt 3 kwotę „50 zł” zastępuje się kwotą „10.000 zł”,

d) w pkt 4 kwotę „100 zł” zastępuje się kwotą „25.000 zł.”,

2) w ust. 2 kwotę „20 zł” zastępuje się kwotą „10.000 zł.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej: *A. Wielądek*

Uprzejmie informujemy, iż nakładem Urzędu Rady Ministrów ukazał się w formie broszury zbiór tekstów ustaw regulujących funkcjonowanie samorządu terytorialnego oraz administracji rządowej.

Zbiór ten zawiera ustawy ogłoszone w 1990 r. w Dziennikach Ustaw nr 16, 21, 29, 32, 34 i 43 oraz uchwałę Sejmu ogłoszoną w Monitorze Polskim nr 21.

Zebranie tekstów w jednym wydawnictwie powinno być przydatne dla radnych, członków zarządów gmin a także pracowników administracji samorządowej i rządowej, zwłaszcza że teksty ustaw mają charakter jednolity.

Cena 1 egzemplarza wydawnictwa pt. „Samorząd terytorialny i administracja rządowa” wynosi zł 7.300,—.

Wszyscy zainteresowani tym wydawnictwem proszeni są o dokonanie wpłaty na konto bankowe Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów w Narodowym Banku Polskim Oddział Okręgowy Warszawa, Nr 1052-3157-139.11 z podaniem ilości zamawianych egzemplarzy.

Ponadto w wydawnictwo można zaopatrywać się w punktach sprzedaży Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego w urzędach wojewódzkich i sądach na terenie kraju.

Nakład wydawnictwa jest ograniczony.

Wydział Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1, niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów**Redakcja:** Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29, tel. 694-60-03**Organizacja druku i kolportaż:** Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, teleks nr 825944 WW.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.